

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 26 iunie 2026
(OR. en)

6829/26

LIMITE

UK 46

Dosar interinstituțional:
2026/0058 (NLE)

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Acord cu privire la Gibraltar între Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte

ACORD
CU PRIVIRE LA GIBRALTAR
ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ
ȘI COMUNITATEA EUROPEANĂ A ENERGIEI ATOMICE,
PE DE O PARTE,
ȘI REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,
PE DE ALTĂ PARTE

Cuprins

PREAMBUL.....	5
PARTEA ÎNTÂI – DISPOZIȚII COMUNE ȘI INSTITUȚIONALE	9
TITLUL I – DISPOZIȚII GENERALE	9
TITLUL II – BAZA COOPERĂRII.....	14
TITLUL III – COOPERAREA CIVILĂ ÎN DOMENIUL NUCLEAR.....	24
TITLUL IV – PRINCIPII DE INTERPRETARE	27
TITLUL V – CADRUL INSTITUȚIONAL	31
PARTEA A DOUA – CIRCULAȚIA PERSOANELOR.....	36
TITLUL I – PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE	36
TITLUL II – TRECEREA FRONTIERELOR.....	47
TITLUL III – GARANȚII.....	61
CAPITOLUL 1 – ȘEDEREA ÎN GIBRALTAR, NORME SPECIALE, ELIBERAREA PERMISELOR DE ȘEDERE ȘI A VIZELOR	61
CAPITOLUL 2 – CERERILE DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ ȘI RETURNAREA	85
CAPITOLUL 3 – COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ.....	90

TITLUL IV – PUNEREA ÎN APLICARE, EXECUTAREA, EVALUAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR.....	99
TITLUL V – COOPERAREA ÎN MATERIE DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGII ȘI COOPERAREA JUDICIARĂ	108
CAPITOLUL 1 – OBIECTIVUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE	108
CAPITOLUL 2 - COOPERAREA CU EUROPOL.....	110
CAPITOLUL 3 – COOPERAREA CU EUROJUST	124
CAPITOLUL 4 – SCHIMBUL DE INFORMAȚII PRIVIND CAZIERELE JUDICIARE	135
CAPITOLUL 5 – PREDAREA	143
CAPITOLUL 6 – ASISTENȚA RECIPROCĂ	190
CAPITOLUL 7 – INDISPONIBILIZAREA ȘI CONFISCAREA	202
TITLUL VI – COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR ȘI A FINANȚĂRII TERORISMULUI	243
PARTEA A TREIA – ECONOMIE ȘI COMERȚ	246
TITLUL I – CONDIȚII ECHITABILE PENTRU O CONCURENȚĂ DESCHISĂ ȘI LOIALĂ ȘI PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ	246
CAPITOLUL 1 – PRINCIPII GENERALE	246
CAPITOLUL 2 – CONTROLUL AJUTOARELOR DE STAT	248

CAPITOLUL 3 – FISCALITATE	262
CAPITOLUL 4 – STANDARDE SOCIALE ȘI DE MUNCĂ.....	264
CAPITOLUL 5 – MEDIUL ȘI CLIMA.....	267
CAPITOLUL 6 – ALTE INSTRUMENTE COMERCIALE ȘI INSTRUMENTE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ	273
CAPITOLUL 7 – DISPOZIȚII ORIZONTALE ȘI INSTITUȚIONALE	284
TITLUL II – ACORDURI PRIVIND REGIMUL VAMAL, IMPOZITAREA INDIRECTĂ ȘI ASPECTELE LEGATE DE COMERȚ	290
CAPITOLUL 1 – PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE.....	290
CAPITOLUL 2 – UNIUNEA VAMALĂ.....	291
CAPITOLUL 3 – MĂRFURILE PRODUSE SAU INTRODUSE PE PIAȚĂ ÎN GIBRALTAR.....	309
CAPITOLUL 4 – TUTUNUL.....	320
CAPITOLUL 5 – DISPOZIȚII APLICABILE ANUMITOR CATEGORII DE MĂRFURI	321
CAPITOLUL 6 – PUNEREA ÎN APLICARE, EXECUTAREA, MONITORIZAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR	330
CAPITOLUL 7 – DISPOZIȚII TRANZITORII.....	333

TITLUL III – TRANSPORTURI	335
CAPITOLUL 1 – AVIAȚIA	335
CAPITOLUL 2 – TRANSPORTUL RUTIER	342
CAPITOLUL 3 – TRANSPORTUL MARITIM	352
TITLUL IV – EXCEPȚII	354
PARTEA A PATRA – LUCRĂTORII FRONTALIERI ȘI COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ	360
TITLUL I – DOMENIUL DE APLICARE PERSONAL	360
TITLUL II – DREPTURILE PRINCIPALE ȘI ACCESORII ALE LUCRĂRIILOR FRONTALIERI	362
TITLUL III – COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ	370
PARTEA A CINCEA – DISPOZIȚII FINANCIARE	370
PARTEA A ȘASEA – SOLUȚIONAREA LITIGIILOR	371
CAPITOLUL 1 – DISPOZIȚII GENERALE	371
CAPITOLUL 2 – PROCEDURĂ	375
CAPITOLUL 3 – CONFORMARE	385
CAPITOLUL 4 – DISPOZIȚII PROCEDURALE COMUNE	391
PARTEA A ȘAPTEA – DISPOZIȚII FINALE	399

PREAMBUL

UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI COMUNITATEA EUROPEANĂ A ENERGIEI ATOMICE,

pe de o parte, și

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

pe de altă parte,

- (1) REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul față de principiile democratice, statul de drept, drepturile omului, combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și față de combaterea schimbărilor climatice, care constituie elemente esențiale ale prezentului acord și ale acordurilor de completare,
- (2) RECUNOSCÂND importanța cooperării globale în ceea ce privește abordarea chestiunilor de interes comun,
- (3) LUÂND ACT DE faptul că Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și că Gibraltarul nu este inclus în domeniul de aplicare teritorială al Acordului comercial și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte¹, încheiat la Londra și la Bruxelles la 30 decembrie 2020 (denumit în continuare „Acordul comercial și de cooperare”),

¹ JO UE L 149, 30.4.2021, p.10,
ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689(1)/oj).

(4) URMĂRIND să stabilească o nouă relație de cooperare reciprocă între Uniunea Europeană și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în ceea ce privește Gibraltarul, prin care să promoveze, de asemenea, prosperitatea comună și relațiile strânse și constructive în ceea ce privește Gibraltarul și zona adiacentă din Regatul Spaniei, în special teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar,

(5) AVÂND ÎN VEDERE că, pentru a asigura punerea în aplicare eficientă și interpretarea și aplicarea corectă a prezentului acord și a oricărui acord de completare, precum și respectarea obligațiilor asumate în temeiul acestor acorduri, este esențial să fie stabilite norme de guvernanță, în special norme privind soluționarea litigiilor și asigurarea respectării legii,

(6) AVÂND ÎN VEDERE că ar trebui să fie eliminate toate barierele fizice actuale din calea circulației persoanelor între Gibraltar și spațiul Schengen, menținând în același timp integritatea spațiului Schengen prin controale, măsuri și garanții corespunzătoare și ținând seama de faptul că Gibraltarul nu participă la acquis-ul Schengen și nu este asociat cu acesta,

(7) AVÂND ÎN VEDERE că, pentru a consolida securitatea părților, eliminarea barierelor fizice din calea circulației persoanelor și controalele, măsurile și garanțiile stabilite ar trebui completate de cooperarea dintre părți în ceea ce privește prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea penală a infracțiunilor și executarea sancțiunilor penale, inclusiv protecția împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și prevenirea acestora,

(8) REAFIRMÂND, având în vedere proximitatea geografică dintre părți, angajamentul de a coopera pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale și de a asigura punerea în aplicare a standardelor internaționale de bună guvernanță în domeniul fiscal,

(9) RECUNOSCÂND necesitatea unui parteneriat economic echilibrat, care să fie întemeiat pe condiții de concurență echitabile pentru o concurență deschisă și loială și pentru dezvoltarea durabilă, prin cadre eficace de control al ajutoarelor de stat și prin angajamentul de a menține nivelurile ridicate de protecție ale fiecărei părți în ceea ce privește standardele sociale și de muncă, mediul, combaterea schimbărilor climatice și fiscalitatea,

(10) AVÂND ÎN VEDERE că ar trebui eliminate toate barierele fizice din calea circulației mărfurilor pe cale terestră între Gibraltar și Uniune, protejând în același timp integritatea pieței interne a Uniunii și interesele financiare ale părților, inclusiv prin:

- asigurarea faptului că fraudă vamală este combătută prin controale și proceduri vamale corespunzătoare, precum și prin alte măsuri;
- prevederea unor mecanisme de cooperare între părți și a unor garanții pentru a preveni și a combate fraudă fiscală, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale;
- aplicarea normelor relevante ale Uniunii care reglementează circulația, producerea și introducerea pe piață a mărfurilor, inclusiv a interdicțiilor și restricțiilor și a normelor privind accesul pe piață,

(11) URMĂRIND să coopereze în domeniul siguranței și securității nucleare civile, având în vedere proximitatea geografică dintre părți,

(12) AVÂND ÎN VEDERE importanța asigurării transportului rutier de mărfuri și circulația ambulanțelor între Gibraltar și o zonă de frontieră contiguă limitată aflată pe teritoriul Uniunii și a transportului rutier de mărfuri între Gibraltar și Regatul Unit prin teritoriul Uniunii, precum și a unui anumit acces la porturile părților,

- (13) URMĂRIND să stabilească norme aplicabile aeroportului din Gibraltar și exploatării acestuia,
- (14) URMĂRIND să stabilească norme clare și o cooperare strânsă și eficace între instituțiile competente ale Regatului Spaniei și ale Gibraltarului pentru a proteja și a oferi drepturile lucrătorilor frontaliери care circulă între Regatul Spaniei și Gibraltar în scop profesional, în vederea coordonării corespunzătoare a drepturilor de securitate socială și pentru a asigura drepturile membrilor de familie ai lucrătorilor frontaliери,
- (15) RECUNOSCÂND importanța unui mecanism financiar de promovare a coeziunii între Gibraltar și Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, protejând în același timp interesele financiare ale părților,
- (16) DORIND să încheie un acord între Uniune și Regatul Unit cu scopul de a oferi un temei juridic pentru o astfel de cooperare,
- (17) RECUNOSCÂND că părțile pot completa prezentul acord cu alte acorduri care să facă parte integrantă din relațiile lor bilaterale globale, astfel cum sunt reglementate de prezentul acord,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII COMUNE ȘI INSTITUȚIONALE

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 1

Scopul

Obiectivul prezentului acord este de a stabili o relație de cooperare reciprocă între părți, prin care să se promoveze, de asemenea, prosperitatea comună și relațiile strânse și constructive în ceea ce privește Gibraltarul și zona adiacentă din Regatul Spaniei, în special teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar.

ARTICOLUL 2

Suveranitate

Prezentul acord, orice acord de completare menționat la articolul 4, orice acord administrativ sau alte înțelegeri legate de prezentul acord, precum și orice măsură, instrument sau comportament adoptat în aplicarea ori ca rezultat al acestora sau în temeiul lor nu aduc atingere poziției juridice a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord sau poziției juridice a Regatului Spaniei în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția, nu afectează în alt mod pozițiile juridice respective și nu pot constitui temeiul niciunei afirmații sau negări a suveranității, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare sau în alt mod.

ARTICOLUL 3

Definiții

- (1) În sensul prezentului acord și al oricărui acord de completare și în absența unor dispoziții contrare, se aplică următoarele definiții:
- (a) „parte” sau „părți” înseamnă Uniunea Europeană și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;
 - (b) „legislația părții” sau „legislația părților” înseamnă, cu referire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, legislația aplicabilă în Gibraltar, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres;

- (c) „persoană vizată” înseamnă o persoană fizică identificată sau identificabilă; o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare sau un identificator online sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității fizice, fiziologice, genetice, mentale, economice, culturale sau sociale a persoanei fizice respective;
- (d) „zi” înseamnă o zi calendaristică;
- (e) „stat membru” înseamnă un stat membru al Uniunii Europene;
- (f) „date cu caracter personal” înseamnă orice informație referitoare la o persoană vizată;
- (g) „zonă de frontieră contiguă” înseamnă teritoriul municipalităților care alcătuiesc Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar din Regatul Spaniei.
- (2) Orice trimitere la „Uniune” din prezentul acord sau din orice acord de completare se interpretează ca incluzând Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, cu excepția cazului în care se prevede altfel sau în cazul în care contextul impune altfel.
- (3) Orice trimitere la „Regatul Unit” din prezentul acord sau din orice acord de completare se interpretează ca trimitere la Regatul Unit ca stat responsabil pentru relațiile externe ale Gibraltarului.

ARTICOLUL 4

Acorduri de completare

(1) Atunci când Uniunea și Regatul Unit încheie între ele alte acorduri bilaterale în ceea ce privește Gibraltarul, acestea constituie acorduri de completare a prezentului acord, cu excepția cazului în care se prevede altfel în acordurile respective. Astfel de acorduri de completare fac parte integrantă din relațiile bilaterale generale dintre Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum sunt reglementate de prezentul acord, și fac parte din cadrul general.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea:

- (a) acordurilor dintre Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte; și
- (b) acordurilor dintre Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte.

ARTICOLUL 5

Buna-credință

(1) Părțile, dând dovadă de respect reciproc deplin și de bună-credință, își acordă asistență reciprocă în îndeplinirea atribuțiilor care decurg din prezentul acord și din orice acord de completare.

(2) Părțile iau toate măsurile adecvate, generale sau speciale, pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul acord și din orice acord de completare și se abțin de a lua orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor prezentului acord sau ale oricărui acord de completare.

ARTICOLUL 6

Comunicări și notificări

(1) Comunicările oficiale și deciziile care sunt notificate autorităților competente din Gibraltar, sunt emise de acestea sau sunt adresate acestora se transmit prin intermediul *Foreign, Commonwealth and Development Office* (Ministerul Afacerilor Externe, Commonwealth-ului și Dezvoltării) al Guvernului Regatului Unit („FCDO”) sau al oricărui alt organism al Regatului Unit, având sediul, în oricare dintre cazuri, în Regatul Unit, pe care Guvernul Regatului Unit poate decide să îl desemneze.

(2) FCDO certifică autenticitatea documentelor emise de autoritățile competente din Gibraltar în cazul în care hotărârile urmează să fie executate direct în fața unei instanțe sau a unei alte autorități de aplicare a legii dintr-un stat membru, fără a fi necesară o notificare formală prealabilă.

(3) Notificarea de către Regatul Unit a autorităților competente din Gibraltar în temeiul prezentului acord sau al oricărui acord de completare include, de asemenea, o trimitere la FCDO sau la organismul Regatului Unit menționat la alineatul (1).

ARTICOLUL 7

Eliminarea barierelor fizice

Toate barierele fizice se elimină în conformitate cu planul de punere în aplicare cuprins în acordul administrativ relevant dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei.

TITLUL II

BAZA COOPERĂRII

ARTICOLUL 8

Democrația, statul de drept și drepturile omului

(1) Părțile continuă să susțină valorile și principiile comune ale democrației, statului de drept și respectării drepturilor omului care stau la baza politicilor lor interne și internaționale. În acest sens, părțile își reafirmă aderarea la Declarația Universală a Drepturilor Omului și la tratatele internaționale relevante privind drepturile omului la care sunt părți.

(2) Părțile promovează aceste valori și principii comune în cadrul forurilor internaționale. Părțile cooperează pentru promovarea acestor valori și principii, inclusiv cu țări terțe sau în țări terțe.

ARTICOLUL 9

Combaterea schimbărilor climatice

(1) Părțile consideră că schimbările climatice reprezintă o amenințare existențială la adresa umanității și își reiterează angajamentul de a consolida răspunsul la nivel mondial la această amenințare. Combaterea schimbărilor climatice cauzate de om, astfel cum a fost definită în cadrul procesului Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice încheiată la New York la 9 mai 1992 („CCONUSC”) și, în special, în Acordul de la Paris adoptat la Paris la 12 decembrie 2015 de Conferința părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice în cadrul celei de a 21-a sesiuni (denumit în continuare „Acordul de la Paris”), inspiră politicile interne și externe ale Uniunii și ale Regatului Unit. Prin urmare, fiecare parte respectă Acordul de la Paris și procesul instituit de CCONUSC și se abține de la acțiuni sau omisiuni care ar contraveni în mod semnificativ obiectului și scopului Acordului de la Paris.

(2) Părțile promovează acțiunile de combatere a schimbărilor climatice în cadrul forurilor internaționale, inclusiv prin inițierea de dialoguri cu alte țări și regiuni pentru ca acestea să dea dovadă de mai multă ambiție în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

ARTICOLUL 10

Combaterea proliferării armelor de distrugere în masă

- (1) Părțile consideră că proliferarea armelor de distrugere în masă („ADM”) și a vectorilor acestora, atât către actorii statali, cât și către cei nestatali reprezintă una dintre cele mai grave amenințări la adresa stabilității și a securității internaționale. Prin urmare, părțile convin să coopereze și să contribuie la combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora prin respectarea deplină și punerea în aplicare la nivel național a obligațiilor existente care le revin în temeiul tratatelor și acordurilor internaționale privind dezarmarea și neproliferarea.
- (2) Părțile convin, de asemenea, să coopereze și să contribuie la combaterea proliferării armelor de distrugere în masă și a vectorilor acestora prin:
- (a) luarea de măsuri în vederea semnării sau ratificării tuturor celorlalte instrumente internaționale relevante sau în vederea aderării la acestea, după caz, precum și în vederea punerii lor în aplicare în totalitate, în măsura în care aceste instrumente sunt deschise spre semnare, ratificare sau aderare de către părți; și
 - (b) stabilirea unui sistem eficace de control al exporturilor naționale, care să controleze atât exporturile, cât și tranzitul bunurilor legate de ADM, inclusiv un control al utilizării finale a tehnologiilor cu dublă utilizare legată de ADM, și care să prevadă sancțiuni eficace în cazul încălcării controalelor exporturilor.
- (3) Părțile convin să stabilească un dialog periodic cu privire la aceste chestiuni.

ARTICOLUL 11

Armele de calibru mic și armamentul ușor și alte arme convenționale

- (1) Părțile recunosc că fabricarea, transferul și circulația ilicite de arme de calibru mic și armament ușor („SALW”), inclusiv muniția aferentă, precum și acumularea în exces a acestora, gestionarea lor necorespunzătoare, stocurile securizate în mod neadecvat și răspândirea necontrolată a acestor arme reprezintă în continuare o amenințare gravă la adresa păcii și a securității internaționale.
- (2) Părțile convin să respecte și să pună în aplicare pe deplin obligațiile care le revin, astfel cum sunt extinse la Gibraltar în cazul Regatului Unit, în ceea ce privește combaterea comerțului ilicit cu SALW, inclusiv cu muniția aferentă, în temeiul acordurilor internaționale în vigoare și al rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU, precum și angajamentele care le revin în cadrul altor instrumente internaționale aplicabile în acest domeniu, precum Programul de acțiune al ONU pentru prevenirea, combaterea și eradicarea comerțului ilicit cu SALW sub toate aspectele sale.
- (3) Părțile recunosc importanța sistemelor de control intern pentru transferurile de arme convenționale, în conformitate cu standardele internaționale existente. Părțile recunosc importanța aplicării acestor controale într-un mod responsabil, pentru a contribui astfel la pacea, securitatea și stabilitatea internațională și regională, la reducerea suferinței umane, precum și la prevenirea deturnării armelor convenționale.
- (4) Părțile se angajează în acest sens să coopereze în cadrul Tratatului privind comerțul cu arme, adoptat la New York la 2 aprilie 2013, inclusiv în ceea ce privește promovarea universalizării și a punerii în aplicare pe deplin a tratatului de către toate statele membre ale ONU.

- (5) Prin urmare, părțile convin să coopereze în eforturile lor de reglementare sau de îmbunătățire a reglementării comerțului internațional cu arme convenționale și de prevenire, combatere și eradicare a comerțului ilicit cu arme. Părțile iau măsuri în vederea semnării sau ratificării instrumentelor internaționale enumerate în anexa 1 sau în vederea aderării la acestea, după caz, precum și în vederea punerii lor în aplicare în totalitate, în măsura în care aceste instrumente sunt deschise spre semnare, ratificare sau aderare de către părți.
- (6) Părțile convin să stabilească un dialog periodic cu privire la aceste chestiuni.

ARTICOLUL 12

Cele mai grave infracțiuni care preocupă comunitatea internațională

- (1) Părțile reafirmă că cele mai grave infracțiuni care preocupă ansamblul comunității internaționale nu trebuie să rămână nepedepsite și că urmărirea lor penală trebuie să fie asigurată prin adoptarea de măsuri la nivel național și prin consolidarea cooperării internaționale, inclusiv cu Curtea Penală Internațională. Părțile convin să sprijine pe deplin universalitatea și integritatea Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale, adoptat la Roma la 17 iulie 1998, și a instrumentelor referitoare la acesta.
- (2) Părțile convin să stabilească un dialog periodic cu privire la respectivele chestiuni.

ARTICOLUL 13

Combaterea terorismului

- (1) Părțile cooperează la nivel bilateral, regional și internațional pentru a preveni și a combate actele de terorism sub toate formele și manifestările acestora, în conformitate cu dreptul internațional aplicabil, inclusiv, după caz, cu acordurile internaționale legate de combaterea terorismului, cu dreptul internațional umanitar și cu dreptul internațional al drepturilor omului, precum și cu principiile prevăzute în Carta Organizației Națiunilor Unite. Părțile iau măsuri în vederea semnării sau ratificării instrumentelor internaționale enumerate în anexa 2 sau în vederea aderării la acestea, după caz, precum și în vederea punerii lor în aplicare în totalitate, în măsura în care aceste instrumente sunt deschise spre semnare, ratificare sau aderare de către părți.
- (2) Părțile își consolidează cooperarea în materie de combatere a terorismului, inclusiv în materie de prevenire și combatere a extremismului violent și a finanțării terorismului, cu scopul de a promova interesele lor comune în materie de securitate, ținând seama de Strategia globală a Organizației Națiunilor Unite de combatere a terorismului și de rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU, fără a aduce atingere cooperării în materie de asigurare a respectării legii și cooperării judiciare în materie penală și schimburilor de informații.
- (3) Părțile convin să stabilească un dialog periodic cu privire la aceste chestiuni. Acest dialog va urmări, printre altele, să promoveze și să faciliteze:
- (a) schimbul de evaluări privind amenințarea teroristă;
 - (b) schimbul de bune practici și de cunoștințe de specialitate privind combaterea terorismului;
 - (c) cooperarea operațională și schimbul de informații; și
 - (d) schimburi privind cooperarea în cadrul organizațiilor multilaterale.

ARTICOLUL 14

Protecția datelor cu caracter personal

- (1) Prezentul articol se aplică protecției persoanelor fizice în ceea ce privește datele lor cu caracter personal, în contextul prelucrării totale sau parțiale a acestora prin mijloace automatizate sau altfel decât prin mijloace automatizate, atunci când fac parte dintr-un sistem de evidență a datelor sau sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență a datelor (denumită în continuare „protecția datelor”).
- (2) Anexa 3 face parte integrantă din prezentul articol. Respectiva anexă nu include dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹, care reglementează competența și rolul autorității de supraveghere principale și al autorității de supraveghere vizate.
- (3) Articolul 19 se aplică anexei 3.
- (4) Fără a aduce atingere articolului 20 din prezentul acord, dispozițiile dreptului intern al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, menționate la articolul 19 alineatul (1) din prezentul acord, în domeniul reglementat de anexa 3 se interpretează în conformitate cu actele relevante ale Comitetului european pentru protecția datelor (denumit în continuare „comitetul”), în același mod și în aceleași condiții în care se aplică statelor membre. Aceasta include avizele pe care autoritatea de supraveghere a protecției datelor din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul le solicită sau le primește în temeiul articolului 64 din Regulamentul (UE) 2016/679, în contextul normelor aplicabile Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care sunt aceleași cu normele din actele Uniunii cuprinse în anexa 3.

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO UE L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

(5) Autoritatea de supraveghere a protecției datelor din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ține seama în cea mai mare măsură de deciziile luate de autoritatea de supraveghere competentă în temeiul articolului 60 din Regulamentul (UE) 2016/679 și de deciziile luate de comitet în temeiul articolului 65 din Regulamentul (UE) 2016/679 atunci când decide cu privire la cazurile care ridică probleme similare privind interpretarea și aplicarea aceluiași norme ca cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679.

(6) Trimiterea la statele membre de la articolul 68 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/679 nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Autoritatea de supraveghere a protecției datelor din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate fi invitată la reuniunile comitetului numai în cazurile în care sunt discutate decizii adresate autorității de supraveghere respective sau în care prezența autorității de supraveghere respective este necesară și în interesul Uniunii pentru a asigura aplicarea efectivă în Gibraltar a aceluiași norme ca cele prevăzute în actele Uniunii în domeniul protecției datelor menționate la articolul 19 alineatul (1). În astfel de cazuri, autoritatea de supraveghere a protecției datelor din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, participă în calitate de expert sau de invitat în conformitate cu regulamentul de procedură relevant al comitetului. Participarea sa se limitează strict la punctele relevante de pe ordinea de zi și se menționează în documentele relevante, cum ar fi procesul-verbal al reuniunii, ca participare a autorității de supraveghere a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(7) În sensul prezentului acord, toate trimiterile la țările terțe și la autoritățile competente ale acestora cuprinse în dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 3 se interpretează ca neincluzând Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și nici autoritățile sale competente, cu condiția respectării alineatului (2) de la prezentul articol în conformitate cu articolul 19 alineatul (1).

(8) Ori de câte ori Uniunea intenționează să adopte o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în temeiul articolului 45 din Regulamentul (UE) 2016/679 sau al articolului 36 din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului¹, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este informat în mod corespunzător.

ARTICOLUL 15

Cooperarea la nivel mondial cu privire la chestiuni de interes economic, social și de mediu comun

(1) Părțile recunosc importanța cooperării la nivel mondial pentru abordarea chestiunilor de interes economic, social și de mediu comun. În cazul în care este în interesul lor reciproc, părțile promovează soluții multilaterale la problemele comune.

(2) Păstrându-și autonomia decizională și fără a aduce atingere altor dispoziții ale prezentului acord sau ale oricărui acord de completare, părțile depun eforturi să coopereze cu privire la chestiunile globale curente și emergente de interes comun, cum ar fi pacea și securitatea, schimbările climatice, dezvoltarea durabilă, poluarea transfrontalieră, protecția mediului, digitalizarea, sănătatea publică și protecția consumatorilor, fiscalitatea, stabilitatea financiară și schimburile comerciale și investițiile libere și echitabile. În acest scop, părțile depun eforturi pentru a menține un dialog constant și eficace și își coordonează pozițiile în cadrul organizațiilor și forurilor multilaterale la care participă, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite, Grupul celor șapte (G7) și Grupul celor douăzeci (G20), Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și Organizația Mondială a Comerțului (OMC).

¹ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO UE L 119, 4.5.2016, p. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

ARTICOLUL 16

Elemente esențiale

- (1) Articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) constituie elemente esențiale ale cooperării stabilite prin prezentul acord și prin orice acord de completare.
- (2) În cazul în care oricare dintre părți consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit în mod grav și substanțial oricare dintre obligațiile descrise ca elemente esențiale la alineatul (1), aceasta poate decide să denunțe sau să suspende, integral sau în parte, aplicarea prezentului acord sau a oricărui acord de completare.
- (3) Înainte de a face acest lucru, partea care invocă aplicarea prezentului articol solicită Consiliului de cooperare să se reunească imediat în vederea găsirii în timp util a unei soluții reciproc acceptabile. În cazul în care nu se ajunge la o soluție reciproc acceptabilă în termen de 30 de zile de la data solicitării adresate Consiliului de cooperare, partea în cauză poate lua măsurile menționate la alineatul (2).
- (4) Măsurile menționate la alineatul (2) trebuie luate cu respectarea deplină a dreptului internațional și trebuie să fie proporționale. Se acordă prioritate măsurilor care afectează cel mai puțin funcționarea prezentului acord și a eventualelor acorduri de completare.
- (5) Părțile consideră că, pentru ca o situație să constituie o încălcare gravă și substanțială a oricăreia dintre obligațiile descrise ca elemente esențiale la alineatul (1), gravitatea și natura acesteia ar trebui să fie excepționale și să amenințe pacea și securitatea sau să aibă repercusiuni internaționale. Pentru o mai mare certitudine, o acțiune sau o omisiune care contravine în mod semnificativ obiectului și scopului Acordului de la Paris este considerată întotdeauna o încălcare gravă și substanțială în sensul prezentului articol.

TITLUL III

COOPERAREA CIVILĂ ÎN DOMENIUL NUCLEAR

ARTICOLUL 17

Cooperarea civilă în domeniul nuclear

(1) Părțile recunosc importanța cooperării internaționale pentru instituirea unor mecanisme eficiente în domeniul siguranței nucleare și colaborează în vederea îmbunătățirii continue a standardelor și convențiilor internaționale în materie de siguranță nucleară, precum și a punerii în aplicare a acestora. În măsura în care nu intră în conflict cu evoluțiile standardelor internaționale de securitate nucleară obligatorii din punct de vedere juridic, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu slăbesc și nu reduc nivelurile de protecție sub cele care sunt prevăzute de standardele de protecție și asigurate prin aplicarea acestora, astfel cum sunt acceptate în comun de părți și aplicate în ceea ce privește Gibraltarul până la 31 decembrie 2020 în ceea ce privește securitatea nucleară, protecția radiologică, gestionarea în condiții de siguranță a deșeurilor radioactive și a combustibilului uzat, dezafectarea, expedierea în condiții de siguranță a materialelor nucleare, pregătirea și răspunsul în caz de urgență și controlul efectiv al materialelor radioactive și al surselor radioactive.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pune în aplicare un sistem riguros și eficient de evidență și control al materialelor nucleare, cu scopul de a se asigura că materialele nucleare, astfel cum sunt definite la articolul XII din Statutul Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA), adoptat la New York la 23 octombrie 1956, sunt utilizate exclusiv în scopuri pașnice în momentul în care aceste mecanisme sunt necesare.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pune în aplicare măsuri de siguranță și securitate, în conformitate cu acordurile internaționale relevante, în legătură cu orice instalație nucleară civilă și orice sursă radioactivă relevantă din Gibraltar, în momentul în care aceste mecanisme sunt necesare.

(4) În momentul în care aceste mecanisme sunt necesare, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pune în aplicare un acord negociat cu AIEA pentru aplicarea garanțiilor în Gibraltar și ia măsuri în vederea semnării sau ratificării instrumentelor internaționale enumerate în partea 1 din anexa 4 și a viitoarelor amendamente relevante ale acestora sau în vederea aderării la ele, după caz, precum și în vederea punerii lor în aplicare în totalitate, în măsura în care sunt ratificate de Regatul Unit. În plus, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ia măsuri pentru a respecta, după caz, documentele de orientare enumerate în partea 2 din anexa 4, precum și modificările viitoare ale acestora, în măsura în care sunt utilizate de Regatul Unit.

(5) Părțile recunosc importanța cooperării internaționale pentru instituirea unor mecanisme eficiente în domeniul securității nucleare și colaborează în vederea îmbunătățirii continue a standardelor și convențiilor internaționale în materie de securitate nucleară. Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu slăbesc și nu reduc nivelurile de protecție sub cele care sunt prevăzute de standardele de protecție și asigurate prin aplicarea acestora, astfel cum sunt aplicate de Uniune și de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, până la 31 decembrie 2020 în ceea ce privește protecția fizică.

(6) Regatul Unit a extins la Gibraltar aplicarea Convenției privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, încheiată la Paris la 29 iulie 1960, astfel cum a fost modificată prin Protocolul adițional din 28 ianuarie 1964 și prin Protocolul din 6 noiembrie 1982. Părțile iau act de faptul că Regatul Unit va continua să ia măsuri pentru a prelungi Protocolul din 12 februarie 2004 (care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2022 în Regatul Unit), precum și orice alte amendamente ulterioare, cu excepția cazului în care o parte a notificat în scris celeilalte părți că nu acceptă amendamentul.

(7) Regatul Unit, în numele Gibraltarului, continuă să mențină și să revizuiască periodic acordurile operaționale referitoare la evenimentele din Gibraltar sau care afectează Gibraltarul vizate de Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear, adoptată de Conferința generală a AIEA reunită în sesiune specială la Viena la 26 septembrie 1986, și Convenția cu privire la asistența în caz de accident nuclear sau urgență radiologică, adoptată de Conferința generală a AIEA reunită în sesiune specială la Viena la 26 septembrie 1986, în cazul producerii unui astfel de eveniment. Aceste acorduri operaționale sunt detaliate în anexa 5, iar actualizările lor se notifică celeilalte părți cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 3 luni de la intrarea lor în vigoare, cu modificarea în consecință a anexei 5.

(8) În ceea ce privește controlul eficace al materialelor radioactive și al surselor radioactive, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asigură o eficacitate și o acoperire care sunt cel puțin echivalente cu eficacitatea și acoperirea prevăzute în Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ și în Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului², inclusiv astfel cum vor fi modificate sau înlocuite în viitor.

TITLUL IV

PRINCIPII DE INTERPRETARE

ARTICOLUL 18

Dreptul internațional public

(1) Dispozițiile prezentului acord și ale oricărui acord de completare se interpretează cu bună-credință, în conformitate cu sensul lor obișnuit în contextul lor și din perspectiva obiectului și a scopului acordului, în conformitate cu regulile obișnuite de interpretare a dreptului internațional public, inclusiv cu cele codificate în Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, încheiată la Viena la 23 mai 1969.

¹ Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO CE L 260, 30.9.2008, p. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/68/oj>).

² Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom (JO UE L 13, 17.1.2014, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/59/oj>).

(2) Pentru mai multă certitudine, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 19 alineatele (1) și (4) și la articolul 20, nici prezentul acord, nici eventualele acorduri de completare nu stabilesc obligația ca dispozițiile lor să fie interpretate în conformitate cu dreptul intern al uneia dintre cele două părți.

(3) Fără a aduce atingere articolului 20, pentru mai multă certitudine, nicio interpretare a prezentului acord sau a oricărui acord de completare dată de instanțele judecătorești ale uneia dintre părți nu are caracter obligatoriu pentru instanțele judecătorești ale celeilalte părți.

ARTICOLUL 19

Dreptul Uniunii aplicabil de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prevede în dreptul său intern și aplică efectiv aceleași dispoziții ca cele cuprinse în:

- (a) actele Uniunii enumerate în respectivele dispoziții din prezentul acord și în respectivele anexe la prezentul acord cărora li se aplică prezentul articol; sau
- (b) în condițiile prevăzute la alineatele (2)-(4), într-un act ulterior al Uniunii, și anume:
 - (i) un act al Uniunii de modificare sau de înlocuire a unui act al Uniunii menționat la litera (a);
 - (ii) un act al Uniunii de completare sau de punere în aplicare a unui act al Uniunii menționat la litera (a); sau
 - (iii) un alt act al Uniunii având același obiect ca un act al Uniunii menționat la litera (a).

(2) În cazul în care adoptă un act ulterior al Uniunii, Uniunea notifică imediat Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, adoptarea actului respectiv.

(3) În termen de 30 de zile de la notificarea prevăzută la alineatul (2), Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Uniunii decizia sa cu privire la acceptarea conținutului actului ulterior al Uniunii și la transpunerea acestuia în dreptul său intern. Acceptarea de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a conținutului unui act ulterior al Uniunii creează drepturi și obligații între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Uniune.

(4) În cazul în care punerea în aplicare în dreptul intern a actului ulterior al Uniunii necesită îndeplinirea unor obligații constituționale, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează Uniunea cu privire la acest lucru în momentul notificării prevăzute la alineatul (3). Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează de îndată Uniunea, în scris, cu privire la îndeplinirea tuturor obligațiilor constituționale. De la intrarea în vigoare a actului ulterior al Uniunii și până la informarea privind îndeplinirea obligațiilor constituționale, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aplică cu titlu provizoriu, în cea mai mare măsură posibilă, aceleași norme ca cele cuprinse în actul ulterior al Uniunii.

(5) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

(a) notifică decizia sa de a nu accepta conținutul unui act ulterior al Uniunii;

(b) nu efectuează o notificare în termenul prevăzut la alineatul (3); sau

- (c) nu informează Uniunea, în termen de cel mult șase săptămâni de la intrarea în vigoare a unui act ulterior al Uniunii, cu privire la punerea în aplicare a actului respectiv în dreptul său intern,

se consideră că prezentul acord își încetează efectele, cu excepția cazului în care Consiliul de cooperare, în urma unei examinări atente a modurilor de continuare a acordului, decide altfel în termen de 90 de zile de la notificarea menționată la litera (a) sau de la expirarea termenului prevăzut la litera (b) sau (c). Încetarea prezentului acord produce efecte la trei luni de la expirarea termenului de 90 de zile.

ARTICOLUL 20

Uniformitatea interpretării

Dispozițiile menționate la articolul 19 alineatul (1) se interpretează și se aplică în conformitate cu metodele și principiile generale ale dreptului Uniunii și se interpretează, în ceea ce privește punerea în aplicare și executarea lor, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

ARTICOLUL 21

Drepturile private

(1) Fără a aduce atingere articolului 19 alineatele (1) și (2), titlurilor I și II din partea a patra a prezentului acord și articolului SSC.70 din Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și cu excepția, în ceea ce privește Uniunea, a titlului V din partea a doua, nicio dispoziție a prezentului acord sau a oricărui acord de completare nu se interpretează ca acordând drepturi sau impunând obligații persoanelor, altele decât cele create între părți în temeiul dreptului internațional public, nici ca permițând invocarea directă a prezentului acord sau a oricărui acord de completare în sistemele juridice interne ale părților.

(2) Niciuna dintre părți nu prevede un drept de acțiune în temeiul dreptului său împotriva celeilalte părți pe motiv că cealaltă parte a încălcat prezentul acord sau orice acord de completare.

TITLUL V

CADRUL INSTITUȚIONAL

ARTICOLUL 22

Consiliul de cooperare

(1) Se constituie un Consiliu de cooperare. Acesta este format din reprezentanți ai Uniunii și reprezentanți ai Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Consiliul de cooperare se poate întruni în diferite configurații, în funcție de chestiunile discutate.

- (2) Consiliul de cooperare este coprezidat de un membru al Comisiei Europene și de un reprezentant al guvernului Regatului Unit la nivel ministerial. Consiliul de cooperare se întrunește la cererea Uniunii sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și, în orice caz, cel puțin o dată pe an și stabilește calendarul reuniunilor sale și ordinea de zi a acestora de comun acord.
- (3) Consiliul de cooperare supervizează realizarea obiectivelor prezentului acord și ale oricărui acord de completare. Acesta supraveghează și facilitează punerea în aplicare și executarea prezentului acord și a oricărui acord de completare. Fiecare parte poate sesiza Consiliul de cooperare cu privire la orice aspect referitor la punerea în aplicare, executarea și interpretarea prezentului acord sau a oricărui acord de completare.
- (4) Consiliul de cooperare are competența:
- (a) de a adopta decizii cu privire la toate aspectele pentru care prezentul acord sau orice acord de completare prevede acest lucru;
 - (b) de a adresa părților recomandări cu privire la punerea în aplicare și executarea prezentului acord sau a oricărui acord de completare;
 - (c) de a adopta, prin decizie, modificări la prezentul acord sau la orice acord de completare în cazurile prevăzute de prezentul acord sau de orice acord de completare;
 - (d) de a adopta decizii de modificare a prezentului acord sau a oricărui acord de completare, exceptând în ceea ce privește partea întâi titlul IV, până la sfârșitul celui de al patrulea an de la intrarea în vigoare a prezentului acord, cu condiția ca astfel de modificări să fie necesare pentru corectarea erorilor, remediarea omisiunilor sau a altor deficiențe;

- (e) de a discuta orice aspect legat de domeniile vizate de prezentul acord sau de orice acord de completare;
 - (f) de a delega unele dintre competențele sale unui comitet specializat, cu excepția competențelor și responsabilităților prevăzute la litera (g); și
 - (g) de a înființa comitete specializate prin decizii și de a le atribui sarcini, de a dizolva orice comitet specializat sau de a modifica sarcinile care îi sunt atribuite unui astfel de comitet.
- (5) Activitatea Consiliului de cooperare este reglementată de regulamentul de procedură prevăzut în anexa 6. Consiliul de cooperare poate modifica anexa respectivă.

ARTICOLUL 23

Comitetele specializate

- (1) Se constituie următoarele comitete specializate:
 - (a) Comitetul specializat privind circulația persoanelor;
 - (b) Comitetul specializat privind economia și comerțul; și
 - (c) Comitetul specializat privind aviația.

(2) În ceea ce privește aspectele care sunt de competența lor, comitetele specializate au competența:

- (a) de a monitoriza și revizui punerea în aplicare și de a asigura funcționarea corespunzătoare a acordului sau a oricărui acord de completare;
- (b) de a acorda asistență Consiliului de cooperare în exercitarea atribuțiilor sale și, în special, de a raporta Consiliului de cooperare și de a executa orice sarcină care le este încredințată de către acesta;
- (c) de a adopta decizii și recomandări cu privire la toate aspectele pentru care Consiliul de cooperare și-a delegat competențele unui comitet specializat în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) litera (f) sau în cazul în care prezentul acord prevede acest lucru;
- (d) de a discuta aspectele tehnice care decurg din punerea în aplicare a prezentului acord sau a oricărui acord de completare; și
- (e) de a oferi un for în cadrul căruia părțile să facă schimb de informații, să discute despre cele mai bune practici și să își împărtășească experiența avută în materie de punere în aplicare;

(3) Comitetele specializate sunt informate, dacă este necesar, cu privire la punerea în aplicare a acordurilor administrative încheiate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei care privesc aspecte legate de punerea în aplicare a prezentului acord.

(4) Comitetele specializate sunt constituite din reprezentanți ai fiecărei părți. Fiecare parte se asigură că reprezentanții săi în comitetele specializate au expertiza necesară cu privire la aspectele discutate.

- (5) Comitetele specializate sunt coprezidate de un reprezentant al Uniunii și de un reprezentant al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.
- (6) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord sau în cazul în care copreședinții decid altfel, aceste comitete se reunesc cel puțin o dată pe an.
- (7) Comitetele specializate stabilesc de comun acord calendarul reuniunilor lor și ordinea de zi a acestora.
- (8) Activitatea comitetelor specializate este reglementată de regulamentul de procedură prevăzut în anexa 6.
- (9) Prin derogare de la alineatul (8), un comitet specializat își poate adopta și modifica ulterior normele care îi reglementează activitatea.

ARTICOLUL 24

Decizii și recomandări

- (1) Deciziile adoptate de Consiliul de cooperare sau, după caz, de un comitet specializat sunt obligatorii pentru părți și pentru toate organismele instituite în temeiul prezentului acord și al oricărui acord de completare, inclusiv pentru instanța de arbitraj menționată în partea a șasea. Recomandările nu au caracter obligatoriu.
- (2) Consiliul de cooperare sau, după caz, un comitet specializat adoptă decizii și formulează recomandări de comun acord.

PARTEA A DOUA

CIRCULAȚIA PERSOANELOR

TITLUL I

PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE

ARTICOLUL 25

Apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

- (1) Cooperarea prevăzută în prezenta parte se bazează pe respectarea de lungă durată de către părți și statele membre a democrației, a statului de drept și a protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, inclusiv astfel cum sunt prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului și în Convenția europeană a drepturilor omului, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, precum și pe importanța punerii în aplicare pe plan intern a drepturilor și libertăților prevăzute în convenția respectivă.
- (2) Nicio dispoziție din prezenta parte nu modifică obligația de a respecta drepturile fundamentale și principiile juridice, astfel cum sunt reflectate, în special, în Convenția europeană a drepturilor omului și, în cazul Uniunii și al statelor sale membre, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

ARTICOLUL 26

Definiții

În sensul prezentei părți, se aplică următoarele definiții:

- (a) „verificări la frontieră” înseamnă verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei pentru a se asigura că persoanele, inclusiv mijloacele de transport ale acestora și obiectele aflate în posesia lor, pot fi autorizate să intre pe teritoriul statelor membre și al Gibraltarului sau să îl părăsească;
- (b) „control la frontieră” înseamnă activitatea efectuată la o frontieră, în conformitate cu prezentul acord și în sensul acestuia, exclusiv ca răspuns la o intenție de a trece frontiera sau la trecerea efectivă a frontierei respective, indiferent de orice alte considerente, constând în verificări la frontieră și în supravegherea frontierelor;
- (c) „supraveghere a frontierelor” înseamnă supravegherea frontierelor dintre punctele de trecere a frontierei și supravegherea punctelor de trecere a frontierei în afara programului de funcționare stabilit, pentru a preveni sau a detecta trecerile neautorizate ale frontierei sau sustragerea de la verificările la frontieră, pentru a contribui la o mai bună conștientizare a situației, pentru a combate criminalitatea transfrontalieră și pentru a lua măsuri împotriva persoanelor care au trecut frontiera ilegal;
- (d) „componentă civilă” înseamnă persoanele civile care sunt angajate de guvernul Regatului Unit sau contractate de acesta și care nu sunt persoane cu reședința în Gibraltar sau în Uniune, cu excepția persoanelor care au drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie;

- (e) „acțiune coercitivă” înseamnă măsurile care urmează să fie luate cu privire la o persoană sau la un obiect în decursul îndeplinirii funcțiilor legate de controlul la frontiere, inclusiv ca urmare a semnalărilor din bazele de date și din sistemele de informații utilizate în contextul controlului la frontiere, și care includ, printre altele, limitarea temporară a circulației, luarea în custodie publică, arestarea, plasarea sub protecție, interviuarea, percheziționarea și confiscarea obiectelor, precum și orice altă formă de acțiune întreprinsă ca răspuns la semnalări cu scopul de a investiga sau de a colecta dovezi că a fost săvârșită sau planificată o infracțiune, precum și refuzarea intrării;
- (f) „membrii de familie din cadrul gospodăriei” înseamnă soțul sau soția ori partenerul sau partenera unui membru al forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit sau al componentei civile ori copilul unui astfel de membru care se află în întreținerea acestuia și care nu este o persoană cu reședința în Uniune sau în Gibraltar;
- (g) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat în conformitate cu Convenția privind statutul refugiaților încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, și statutul conferit prin protecție subsidiară resortisantului unei țări terțe sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru a fi considerat refugiat, dar în privința căruia există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi returnat în țara de origine sau, în cazul unui apatrid, în țara în care își avea reședința obișnuită, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămări grave și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește protecția țării respective;
- (h) „state membre care aplică integral acquis-ul Schengen” înseamnă statele membre care au eliminat controalele asupra persoanelor la frontierele lor comune;

- (i) „forțe militare nerezidente ale Regatului Unit” înseamnă persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul Forțelor Regatului Unit, fie ca militari activi, fie ca rezerviști, sunt cetățeni ai Regatului Unit, cetățeni ai Commonwealth-ului, cetățeni ai Irlandei sau persoane cu drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie și nu sunt persoane cu reședința în Gibraltar;
- (j) „persoane cu reședința în Gibraltar” înseamnă persoanele care au drept legal de ședere în Gibraltar, indiferent de cetățenia lor, cu excepția cetățenilor Uniunii și a resortisanților Islandei, ai Principatului Liechtenstein, ai Regatului Norvegiei și ai Confederației Elvețiene, precum și a resortisanților Principatului Andorra și ai Republicii San Marino ca urmare a intrării în vigoare a acordurilor care conferă acestor resortisanți dreptul la liberă circulație;
- (k) „verificare în linia a doua” înseamnă o verificare suplimentară care poate fi efectuată într-un loc special, separat de locul în care sunt verificate toate persoanele (prima linie);
- (l) „zonă destinată verificărilor în linia a doua” înseamnă un loc special, delimitat în conformitate cu acordurile încheiate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei în temeiul articolului 33 alineatul (6), în care au loc activități cum ar fi verificările în linia a doua și cooperarea operațională între autoritățile competente;

- (m) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este:
- (i) cetățean al Uniunii în sensul articolului 20 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau membru de familie al unui cetățean al Uniunii, indiferent de cetățenia sa, astfel cum se prevede la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹;
 - (ii) resortisant al Islandei, al Principatului Liechtenstein, al Regatului Norvegiei, al Confederației Elvețiene, al Principatului Andorra sau al Republicii San Marino sau un membru de familie al unei astfel de persoane, indiferent de cetățenia sa, care, în temeiul unui acord între Uniune și țara respectivă, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele ale persoanelor menționate la punctul (i);
- (n) „forțe militare invitate ale unei țări terțe” înseamnă persoanele angajate sau contractate de serviciile armate ale unui stat membru al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) sau ale anumitor parteneri care nu sunt persoane cu reședința în Uniune sau în Gibraltar și care urmează să sosească în Gibraltar la invitația Regatului Unit.

¹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO CE L 158, 30.4.2004, p. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj>).

ARTICOLUL 27

Trimiteri la anumite acte ale Uniunii

În sensul prezentei părți, trimiterile la actele Uniunii de la articolul 26, articolul 29 și din anexa menționată în acestea, precum și de la articolele 32, 33, 35, 36, 37, 42, 43, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 61, 64, 74, 76, 86, 90, 96, 104 și 151 se interpretează ca incluzând actele respective ale Uniunii astfel cum vor fi modificate sau înlocuite în viitor, precum și orice act al Uniunii de punere în aplicare sau de completare a actelor respective ale Uniunii.

ARTICOLUL 28

Eliminarea barierelor fizice

Se elimină toate barierele fizice legate de circulația persoanelor între Uniune și Gibraltar.

ARTICOLUL 29

Puncte de trecere a frontierei

(1) În sensul prezentului acord, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei instituie puncte de trecere a frontierei în portul și aeroportul din Gibraltar, în care se efectuează verificările la frontiere prevăzute la alineatul (2).

(2) Toți pasagerii care intră în Gibraltar prin portul sau aeroportul din Gibraltar fac obiectul verificărilor la frontieră la punctele de trecere a frontierei menționate la alineatul (1).

(3) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, verificările la frontieră pot fi efectuate la punctul de trecere a frontierei din aeroport în cazul în care volumul traficului care trece prin port permite un nivel de control uniform, înalt și eficient la punctul de trecere a frontierei din aeroport. În acest caz, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se asigură că pasagerii și membrii echipajului care sosesc în port sunt escortați din port până la punctul de trecere a frontierei din cadrul aeroportului în scopul efectuării verificărilor prevăzute la articolul 33 alineatele (1) și (2). Modalitățile de aplicare a acestei derogări se stabilesc printr-un acord administrativ dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei permit utilizarea sistemelor automatizate de control la frontieră la punctele de trecere a frontierei menționate la alineatul (1) pentru verificările pe care le efectuează asupra persoanelor care își au reședința în Gibraltar și asupra cetățenilor Uniunii, precum și asupra membrilor lor de familie din țări terțe și a beneficiarilor drepturilor la liberă circulație în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

(5) La intrare, verificările la frontieră se efectuează de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iar ulterior de către autoritățile competente ale Regatului Spaniei. La ieșire, verificările la frontieră se efectuează de către autoritățile competente ale Regatului Spaniei, iar ulterior de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(6) Eventualele verificări în linia a doua trebuie efectuate în zona destinată verificărilor în linia a doua.

(7) Fără a aduce atingere articolului 32 alineatul (3) și articolului 43, condițiile de intrare impuse de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de autoritățile competente ale Regatului Spaniei sunt cumulative. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se angajează să alinieze condițiile de intrare prevăzute de dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, la cele aplicabile în temeiul dreptului Uniunii.

(8) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei se asigură că intrarea în Gibraltar din afara spațiului Schengen fără controale la frontierele interne poate avea loc numai prin punctele de trecere a frontierei prevăzute la alineatul (1).

(9) În pofida alineatelor (2), (5) și (8) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei pot permite intrarea în Gibraltar altfel decât prin punctele de trecere a frontierei în cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului¹ (Codul frontierelor Schengen) sau la articolul 38 din prezentul acord.

(10) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei asigură existența și întreținerea infrastructurii necesare pentru a permite funcționarea punctelor de trecere a frontierei prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol într-un mod adecvat volumului fluxurilor de trafic, astfel încât să se asigure un nivel de control uniform, înalt și eficient, în conformitate cu Codul frontierelor Schengen. Infrastructura respectivă respectă cerințele menționate în anexa 7 la prezentul acord și este prevăzută în acordul administrativ menționat la articolul 33 alineatul (6), încheiat între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei.

¹ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO UE L 77, 23.3.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

(11) În ceea ce privește anexa VI la Codul frontierelor Schengen, se aplică punctele 2.3.1., 3.1.2, 3.1.4, 3.1.5, 3.2.1, 3.2.5 și 3.2.6 din anexa respectivă în ceea ce privește verificările la frontiere efectuate de autoritățile competente ale Regatului Spaniei la punctele de trecere a frontierei menționate la alineatul (1). Orice informație care trebuie furnizată în temeiul punctelor respective trebuie comunicată simultan și fără întârziere atât autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și autorităților competente ale Regatului Spaniei.

ARTICOLUL 30

Circulația persoanelor între Gibraltar și statele membre

(1) Părțile se asigură că persoanele pot circula între Gibraltar și statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen fără efectuarea de verificări la frontiere, fără a aduce atingere dispozițiilor privind frontierele maritime din anexa VI la Codul frontierelor Schengen, indiferent de cetățenie.

(2) În pofida alineatului (1), în cazul în care există o amenințare gravă la adresa ordinii publice, a sănătății publice sau a securității interne, statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen sau, după caz, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot reintroduce în mod excepțional controlul la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, pe o perioadă limitată de cel mult 10 zile. Respectiva perioadă poate fi prelungită cu o perioadă de 20 de zile și cu perioade ulterioare de câte o lună, până la maximum șase luni. Controlul la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen poate fi reintrodus numai în ultimă instanță, iar domeniul de aplicare și durata reintroducerii nu pot depăși ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave.

(3) În cazul în care oricare dintre statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, decide să reintroducă sau să prelungească controlul la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul statului membru respectiv în conformitate cu alineatul (2), Uniunea, în cazul în care controlul la frontiere este reintrodus de un stat membru, sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care controlul la frontiere este reintrodus de acesta din urmă, informează cealaltă parte în acest sens:

- (a) cu cel puțin patru săptămâni înainte de o reintroducere sau prelungire planificată sau cât mai curând posibil în cazul în care circumstanțele care determină necesitatea reintroducerii sau a prelungirii controalelor la frontiere devin cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de o reintroducere sau prelungire planificată; și
- (b) imediat și în termen de cel mult 48 de ore după o decizie de reintroducere sau de prelungire a controlului la frontiere ca răspuns la o amenințare gravă care impune luarea de măsuri imediate.

(4) Atunci când informează cealaltă parte cu privire la decizia de a reintroduce sau de a prelungi controlul la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen în conformitate cu alineatul (3), Uniunea, în cazul în care controlul la frontiere este reintrodus de un stat membru, sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care controlul la frontiere este reintrodus de acesta din urmă, comunică celeilalte părți următoarele informații:

- (a) dacă reintroducerea sau prelungirea are loc din cauza unei amenințări grave la adresa ordinii publice, a sănătății publice sau a securității interne;
- (b) detalii relevante privind motivele, cu excepția cazului în care există motive imperative de securitate sau de confidențialitate pentru a nu proceda astfel;
- (c) denumirea punctelor de trecere autorizate;

(d) data de începere și durata reintroducerii sau a prelungirii; și

(e) după caz, măsurile care ar putea fi luate de cealaltă parte.

(5) Părțile se asigură că publicul este informat în mod coordonat cu privire la o decizie de reintroducere sau de prelungire a controlului la frontierele dintre Gibraltar și teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, în special cu privire la datele de începere și de încheiere și la domeniul de aplicare al reintroducerii, cu excepția cazului în care există motive imperative de securitate care să împiedice acest lucru.

ARTICOLUL 31

Bazele de date ale Uniunii

În temeiul prezentului acord, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu au acces la sistemele de informații și la bazele de date instituite în temeiul dreptului Uniunii.

TITLUL II

TRECEREA FRONTIERELOR

ARTICOLUL 32

Controlul la frontiere efectuat de autoritățile competente ale Regatului Unit,
în ceea ce privește Gibraltarul

- (1) În sensul prezentului acord, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, exercită activități de control la frontiere, care cuprind verificări la frontiere și supravegherea frontierelor, în conformitate cu Legea privind imigrația, azilul și refugiații (*Immigration, Asylum and Refugee Act*) din Gibraltar, astfel cum a fost modificată sau înlocuită.
- (2) În cazul în care, în urma verificărilor la frontiere efectuate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și de Regatul Spaniei, astfel cum se menționează la articolul 29 alineatul (2), autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, intenționează să refuze intrarea unei persoane și nu este necesar să se întreprindă alte acțiuni coercitive în conformitate cu articolul 34 alineatul (3), acestea informează imediat autoritățile competente ale Regatului Spaniei la punctul de trecere a frontierei și escortează persoana în zona destinată verificărilor în linia a doua, unde autoritățile competente ale Regatului Spaniei verifică dacă sunt respectate condițiile de intrare prevăzute de dreptul Uniunii, în conformitate cu articolul 33, și fără a aduce atingere posibilității ca Regatul Spaniei să autorizeze intrarea în aplicarea articolului 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen.

(3) În cazul în care, pe baza verificării prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Spaniei constată că persoana în cauză este o persoană care are dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv un beneficiar al drepturilor la liberă circulație prevăzute de acordurile încheiate de Uniune sau un resortisant al unei țări terțe care deține o viză de lungă ședere sau un permis de ședere eliberat de un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen și care îndeplinește condițiile de intrare și de ședere prevăzute în dreptul Uniunii, autoritățile competente ale Regatului Spaniei permit persoanei respective să intre pe teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, fără a aduce atingere posibilității de a lua măsurile prevăzute la articolul 33 alineatul (4) litera (c) punctul (ii). Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, permit unei astfel de persoane să intre pe teritoriul Regatului Spaniei sau al unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen.

ARTICOLUL 33

Controlul la frontiere efectuat de autoritățile competente ale Regatului Spaniei

(1) În sensul prezentului acord, autoritățile competente ale Regatului Spaniei îndeplinesc toate funcțiile necesare pentru exercitarea controlului la frontiere, care cuprind verificări la frontiere și supravegherea frontierelor, astfel cum sunt prevăzute în Codul frontierelor Schengen, precum și sarcinile conexe prevăzute în dreptul Uniunii.

(2) Verificările la frontiere se efectuează la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1), pentru a se asigura faptul că persoanele, inclusiv mijloacele de transport ale acestora și obiectele aflate în posesia lor, pot fi autorizate să intre pe teritoriul Regatului Spaniei sau să îl părăsească.

(3) Supravegherea frontierelor se efectuează între punctele de trecere a frontierei din Gibraltar și include supravegherea punctelor de trecere a frontierei în afara programului de funcționare stabilit, pentru a împiedica persoanele să se sustragă verificărilor la frontiere și pentru a preveni sau a detecta trecerile neautorizate ale frontierei.

- (4) Funcțiile prevăzute la alineatul (1) includ:
- (a) funcții de verificare la frontiere, care cuprind, printre altele, dreptul:
- (i) de a efectua verificări la frontiere asupra persoanelor, inclusiv verificări în linia a doua, în conformitate cu Codul frontierelor Schengen;
 - (ii) de a refuza intrarea resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen, alții decât persoanele cu reședința în Gibraltar și alții decât persoanele care aparțin categoriilor prevăzute la articolul 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen. În cazul în care resortisantul țării terțe căruia i s-a refuzat intrarea a fost adus la frontieră de către un operator de transport și în așteptarea continuării transportului, în conformitate cu obligațiile operatorilor de transport menționate la articolul 36 de la prezentul acord, dreptul de a lua măsurile corespunzătoare pentru a împiedica intrarea ilegală a resortisantului țării terțe căruia i s-a refuzat intrarea;
- (b) funcții de supraveghere a frontierelor, care cuprind, printre altele, dreptul:
- (i) de a preveni trecerile neautorizate ale frontierei și de a lua măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera, inclusiv prin reținerea acestor persoane și asigurarea returnării lor în conformitate cu dispozițiile Directivei 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹;

¹ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO CE L 348, 24.12.2008, p. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

- (ii) de a realiza supravegherea frontierelor astfel încât să împiedice și să descurajeze persoanele să se sustragă de la verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei, prin intermediul unor unități fixe sau mobile; și
- (c) funcții îndeplinite atât pentru verificările la frontiere, cât și pentru supravegherea frontierelor, care cuprind, printre altele, dreptul:
 - (i) de a utiliza sisteme informatice și sisteme de informații care prelucrează date cu caracter personal în conformitate cu dreptul intern, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional, de a întreprinde toate acțiunile subsecvente necesare sau alte acțiuni în conformitate cu dreptul intern, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional și de a institui măsurile de securitate tehnice și organizatorice impuse de dreptul național, de dreptul Uniunii și de dreptul internațional pentru a proteja datele cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, a pierderii accidentale, a modificării și a divulgării sau a accesului neautorizate, inclusiv a accesului autorităților țărilor terțe;
 - (ii) de a aresta, percheziționa, lua în custodie publică, intervieva, plasa sub protecție o persoană sau de a confisca ori percheziționa bunuri în cazul în care acest lucru se justifică în cursul controlului la frontiere efectuat de autoritățile competente ale Regatului Spaniei și în conformitate cu dreptul spaniol, cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional; și
 - (iii) de a accepta cererile de protecție internațională prezentate de orice resortisant al unei țări terțe sau de orice apatrid care se prezintă în fața autorităților competente ale Regatului Spaniei.
- (5) Dacă este necesar, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asistă autoritățile competente ale Regatului Spaniei în exercitarea funcțiilor acestora menționate la prezentul articol și facilitează exercitarea funcțiilor respective.

(6) Acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de îndeplinire a atribuțiilor autorităților competente ale Regatului Spaniei, aspectele cooperării operaționale legate de controlul la frontiere și structura modului în care se vor efectua verificările la frontiere la punctele de trecere a frontierei.

ARTICOLUL 34

Acțiuni subsecvente verificărilor la frontiere – semnalări în sistemele de informații

(1) În exercitarea atribuțiilor care le revin în conformitate cu articolele 32 și 33, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și, respectiv, autoritățile competente ale Regatului Spaniei monitorizează semnalările din bazele lor de date și din sistemele lor de informații, în conformitate cu dreptul intern aplicabil și cu dreptul aplicabil al Uniunii.

(2) În cazul în care semnalările din bazele de date și sistemele de informații respective impun desfășurarea unei acțiuni coercitive, persoana în cauză este escortată în zona destinată verificărilor în linia a doua, cu excepția situației prevăzute la al doilea paragraf.

În cazul în care se impune colectarea discretă de informații ca urmare a unei semnalări într-o bază de date sau într-un sistem de informații operat de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de autoritățile competente ale Regatului Spaniei, și în cazul în care escortarea persoanei în zona destinată verificărilor în linia a doua ar periclita caracterul discret al oricărei măsuri care urmează să fie luată, iar autoritatea care a identificat semnalarea este autorizată să colecteze cât mai multe informații posibil în timpul verificărilor de rutină la frontiere.

(3) În cazul în care sunt necesare acțiuni coercitive pe baza unor semnalări existente numai în bazele de date și sistemele de informații operate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, întreprind acțiunile subsecvente corespunzătoare în temeiul dreptului intern aplicabil al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(4) În cazul în care sunt necesare acțiuni coercitive pe baza unor semnalări existente numai în bazele de date și sistemele de informații operate de Regatul Spaniei, autoritățile competente ale Regatului Spaniei întreprind acțiunile subsecvente corespunzătoare în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii.

(5) În cazul în care este necesară o acțiune coercitivă de arestare sau luare în custodie publică a unei persoane în temeiul alineatelor (3) și (4), se aplică următoarea procedură, după caz:

- (a) în cursul verificărilor la frontiere efectuate la intrare, persoana nu se opune arestării sau luării în custodie publică; sau, alternativ, persoanei i se oferă opțiunea de a i se refuza intrarea;
- (b) în cursul verificărilor la frontiere efectuate la ieșire, persoana nu se opune arestării sau luării în custodie publică; sau, alternativ, persoanei i se oferă opțiunea de a fi obligată să iasă din țară.

(6) În cazul în care sunt necesare acțiuni coercitive pe baza semnalărilor existente atât în bazele de date și sistemele de informații gestionate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în cele ale Regatului Spaniei, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și autoritățile competente ale Regatului Spaniei convin asupra autorității care va efectua acțiunea în cauză sau care o va efectua mai întâi și, după caz, asupra eventualelor acțiuni subsecvente, cu excepția situațiilor prevăzute la alineatele (7) și (9).

(7) În cazul în care sunt necesare acțiuni coercitive de arestare și luare în custodie publică a unor persoane sau de confiscare a unor obiecte pe baza semnalărilor existente atât în bazele de date și sistemele informatice operate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în cele operate de autoritățile competente ale Regatului Spaniei, iar acțiunile coercitive respective pot fi întreprinse numai de una dintre aceste autorități, întreprinderea acțiunii revine autorităților competente ale Regatului Spaniei, în conformitate cu dreptul intern aplicabil și cu dreptul aplicabil al Uniunii. Totuși, în cazuri excepționale, autoritatea competentă relevantă poate solicita suspendarea arestării și a luării în custodie publică în cazul în care există preocupări legate de drepturile individuale ale omului sau în cazul în care există obligații internaționale contradictorii privind extrădarea. În acest caz, problemele sunt soluționate de autoritățile relevante înainte de efectuarea oricărei îndepărtări.

(8) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau cele ale Regatului Spaniei notifică celorlalte autorități competente încetarea acțiunii coercitive desfășurate în temeiul alineatelor (6) și (7) pentru a permite celorlalte autorități competente, după caz și cu excepția situațiilor prevăzute la alineatul (9), să întreprindă acțiuni subsecvente pe baza semnalărilor existente în bazele de date și sistemele de informații operate de autoritățile competente.

(9) În cazul în care autoritățile competente ale Regatului Spaniei trebuie să efectueze o acțiune coercitivă de arestare sau de luare în custodie publică, iar persoana în cauză este o persoană cu reședința în Gibraltar, acțiunea poate fi întreprinsă numai de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, la cererea autorităților competente ale Regatului Spaniei și după primirea informațiilor necesare pentru a permite executarea legală a acțiunii coercitive, întreprind acțiunea solicitată pentru a permite Regatului Spaniei să întreprindă acțiuni subsecvente pe baza semnalărilor existente în bazele de date și sistemele de informații operate de autoritățile sale competente. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică autorităților competente ale Regatului Spaniei acțiunea coercitivă întreprinsă în vederea unei extrădări rapide.

(10) În toate cazurile de arestare în temeiul prezentului articol, persoanei i se oferă garanții procedurale corespunzătoare înainte de orice decizie sau alegere.

(11) Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor care le revin Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatului Spaniei în temeiul Statutului Curții Penale Internaționale.

ARTICOLUL 35

Acțiuni subsecvente controlului la frontiere – refuzuri ale intrării

(1) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asigură aplicarea deciziilor de refuz al intrării în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute în dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, numai în conformitate cu articolul 32.

(2) Autoritățile competente ale Regatului Spaniei asigură aplicarea deciziilor de refuz al intrării în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute în dreptul Uniunii, numai în conformitate cu articolul 33 alineatul (4) litera (a) punctul (ii), și care nu au fost autorizați să intre în aplicarea articolului 6 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen.

(3) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale Regatului Spaniei asigură aplicarea în comun a deciziilor de refuz al intrării în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute atât în dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în dreptul Uniunii, în conformitate cu articolul 32 și cu articolul 33 alineatul (4) litera (a) punctul (ii).

(4) Refuzul intrării în conformitate cu prezentul articol se aplică după orice eventuală acțiune întreprinsă ca urmare a unei semnalări existente în bazele de date și sistemele de informații ale autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și ale Regatului Spaniei, în conformitate cu articolul 34.

ARTICOLUL 36

Răspunderea operatorilor de transport

Articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune¹ și Directiva 2001/51/CE a Consiliului² se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și Gibraltarului, pentru transportul către Gibraltar, pe cale maritimă sau aeriană, dintr-o țară terță, al altor persoane decât cetățenii Uniunii, resortisanții Islandei, ai Regatului Norvegiei, ai Confederației Elvețiene și ai Principatului Liechtenstein și resortisanții Principatului Andorra și ai Republicii San Marino, ca urmare a intrării în vigoare a acordurilor care le conferă acestor resortisanți dreptul la liberă circulație, care nu se află în posesia documentelor de călătorie necesare pentru intrarea în statele membre, cu excepția Irlandei.

Se aplică articolul 19.

¹ JO CE L 239, 22.9.2000, p. 19.

² Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 (JO CE L 187, 10.7.2001, p. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/51/oj>).

ARTICOLUL 37

Informații prelabile referitoare la pasageri

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că operatorii de transport transmit autorităților Regatului Spaniei informațiile prelabile referitoare la pasageri (API) cu privire la zborurile care provin din afara spațiului Schengen și care sosesc pe aeroport. Atât datele API, cât și transmiterea acestora trebuie să respecte cerințele Directivei 2004/82/CE a Consiliului¹.

Se aplică articolul 19.

ARTICOLUL 38

Intrarea și ieșirea forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit;
componenta lor civilă, membrii de familie din cadrul gospodăriei acestora
și forțele militare invitate ale țărilor terțe

(1) În condițiile specificate la alineatul (2) de la prezentul articol și sub rezerva respectării formalităților stabilite în prezentul acord cu privire la intrarea și ieșirea membrilor forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit sau ai forțelor militare invitate ale țărilor terțe, aceste persoane sunt scutite de aplicarea reglementărilor privind pașapoartele și vizele și de verificările la frontierele Schengen efectuate în conformitate cu articolul 33 la punctele de trecere a frontierei Schengen menționate la articolul 29 alineatul (1), dar nu se consideră că dobândesc vreun drept de ședere permanentă sau de domiciliu în spațiul Schengen.

¹ Directiva 2004/82/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind obligația operatorilor de transport de a comunica datele privind pasagerii (JO CE L 261, 6.8.2004, p. 24, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/82/oj>).

(2) Pentru înregistrarea membrilor forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit sau ai forțelor militare invitate ale țărilor terțe sunt necesare doar următoarele documente, care trebuie prezentate la punctele de trecere a frontierei Schengen:

- (a) carte de identitate personală eliberată de Ministerul Apărării din Regatul Unit sau de Ministerul Apărării din țara terță a forțelor militare invitate, în care se menționează numele, data nașterii, gradul și numărul (dacă este cazul), serviciul și fotografia;
- (b) ordinul de deplasare individual sau colectiv emis de Ministerul Apărării din Regatul Unit, în limbile spaniolă și engleză, care atestă pentru persoana sau grupul respectiv calitatea de membru sau membri ai unei forțe militare nerezidente a Regatului Unit sau ai unei forțe militare invitate a unei țări terțe, precum și deplasarea dispusă.

Toate datele colectate în scopul prezentului alineat se utilizează exclusiv pentru securitatea frontierelor la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1).

(3) În ceea ce privește intrarea și ieșirea forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit, a persoanelor cărora le-a fost eliberat un permis de ședere, astfel cum se prevede la articolul 50 alineatul (13) și la articolul 51 alineatul (12), a forțelor militare invitate ale țărilor terțe și a membrilor componentei civile care sosesc și pleacă la bordul aeronavelor de stat sau al navelor de stat, Regatul Unit pune la dispoziția Regatului Spaniei informațiile necesare pentru identificarea acestor persoane. Identificarea unor astfel de persoane la sosire sau la plecare este efectuată de ofițerii de legătură desemnați în conformitate cu un acord administrativ între Regatul Unit și Regatul Spaniei. Membrii de familie din cadrul gospodăriei sunt direcționați către punctele de trecere a frontierei.

(4) În condițiile specificate la alineatul (5) de la prezentul articol și sub rezerva respectării formalităților stabilite în prezentul acord cu privire la intrarea și ieșirea membrilor componente civile a forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit și a membrilor de familie din cadrul gospodăriei, aceste persoane sunt scutite de aplicarea reglementărilor privind pașapoartele și vizele și de controlul imigrării în cadrul verificărilor la frontierele Schengen efectuate în conformitate cu articolul 33 la punctele de trecere a frontierei Schengen menționate la articolul 29 alineatul (1), dar nu se consideră că dobândesc vreun drept de ședere permanentă sau de domiciliu în spațiul Schengen.

(5) Pentru înregistrarea membrilor componente civile a forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit și a membrilor de familie din cadrul gospodăriei care sunt resortisanți ai Regatului Unit sau care au drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie sunt necesare doar următoarele documente. Respectiv documente trebuie să fie prezentate la punctele de trecere a frontierei Schengen menționate la articolul 29 alineatul (1):

- (a) un pașaport valabil eliberat de Regatul Unit sau un document de călătorie valabil eliberat de Regatul Unit sau un permis de ședere valabil eliberat de Regatul Unit; și
- (b) ordinul de deplasare individual sau colectiv emis de Ministerul Apărării din Regatul Unit, în limbile spaniolă și engleză, care atestă pentru persoana sau grupul respectiv calitatea de membru sau membri ai componente civile a forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit sau de membri de familie din cadrul gospodăriei, precum și deplasarea dispusă.

Toate datele colectate în scopul prezentului alineat se utilizează exclusiv pentru securitatea frontierelor la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1).

(6) Membrii componentei civile sau membrii de familie din cadrul gospodăriei care nu sunt cetățeni ai Regatului Unit sau nu au drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie fac obiectul verificărilor la frontierele Schengen, astfel cum se prevede la articolul 33. Aceste persoane nu sunt supuse unor verificări suplimentare la frontierele Schengen pentru a ieși dintr-un stat membru care aplică acquis-ul Schengen în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol sau a intra într-un astfel de stat, cu condiția ca intrarea sau ieșirea lor să fi fost autorizată în conformitate cu prezentul alineat.

(7) Membrii forțelor militare nerezidente ale Regatului Unit, membrii forțelor militare invitate ale țărilor terțe, membrii componentei civile și membrii de familie din cadrul gospodăriei acestora care doresc să iasă dintr-un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen sau să intre într-un astfel de stat fac obiectul verificărilor la frontierele Schengen efectuate în conformitate cu articolul 33 la punctele de trecere a frontierei Schengen menționate la articolul 29 alineatul (1). Regatul Unit și Regatul Spaniei informează aceste persoane cu privire la obligația de a se supune verificărilor respective și cu privire la posibilitatea de a face obiectul unor măsuri disciplinare în cazul nerespectării acestei dispoziții, fără a aduce atingere aplicării actelor Uniunii care reglementează returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Unităților sau formațiunilor constituite ca forțe regulate nu li se permite intrarea în spațiul Schengen sau ieșirea din acesta prin punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1).

TITLUL III

GARANȚII

CAPITOLUL 1

ȘEDEREA ÎN GIBRALTAR, NORME SPECIALE, ELIBERAREA PERMISELOR DE ȘEDERE ȘI A VIZELOR

ARTICOLUL 39

Domeniul de aplicare

În sensul prezentului capitol, referirile la statele membre se interpretează ca referiri la toate statele membre, cu excepția Irlandei.

ARTICOLUL 40

Relația cu dreptul Uniunii

Prezentul acord nu aduce atingere drepturilor sau obligațiilor pe care le pot avea persoanele cu reședința în Gibraltar în temeiul dreptului Uniunii.

ARTICOLUL 41

Călătorii fără viză

(1) Cetățenii Uniunii, membrii de familie ai acestora din țări terțe care dețin un permis de ședere în temeiul Directivei 2004/38/CE și resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen pot să intre și să rămână în Gibraltar fără viză pentru o perioadă de maximum 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

Persoanele cu reședința în Gibraltar pot să intre și să rămână fără viză pe teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen pentru o perioadă de maximum 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

În cazul intrării și al șederii fără viză pentru o perioadă de maximum 90 de zile, în cursul oricărei perioade de 180 de zile, pe teritoriul altor state membre decât cele care aplică integral acquis-ul Schengen, perioada de ședere autorizată se calculează separat pentru fiecare dintre aceste state membre.

(2) În pofida alineatului (1) al doilea paragraf, fiecare stat membru poate decide să impună obligația de a deține viză pentru persoanele cu reședința în Gibraltar care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate.

În pofida alineatului (1) primul paragraf, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate decide să impună obligația de a deține viză pentru persoanele menționate la paragraful respectiv care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate.

ARTICOLUL 42

Facilități la frontierele externe

(1) La trecerea frontierelor externe ale unui stat membru, inclusiv la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1), nu se aplică nicio șampilă de intrare sau de ieșire pe documentele de călătorie ale persoanelor cu reședința în Gibraltar.

Persoanele cu reședința în Gibraltar sunt scutite de cerințele Sistemului de intrare/ieșire.

(2) La trecerea frontierelor externe ale unui stat membru, inclusiv a punctelor de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1), persoanele cu reședința în Gibraltar sunt scutite de obligația de a deține o autorizație de călătorie valabilă în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

ARTICOLUL 43

Intrarea în Gibraltar

(1) Persoanele cu reședința în Gibraltar nu fac obiectul verificărilor privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Codul frontierelor Schengen la punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1) din prezentul acord în scopul intrării în Gibraltar.

¹ Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO UE L 236, 19.9.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

(2) Persoanele cu reședință în Gibraltar care nu îndeplinesc celelalte condiții de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen nu sunt, în niciun caz, împiedicate să treacă punctele de trecere a frontierei menționate la articolul 29 alineatul (1) din prezentul acord în scopul intrării în Gibraltar.

ARTICOLUL 44

Intrarea în statele membre în scopul tranzitului

Persoanele cu reședință în Gibraltar care nu îndeplinesc toate condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen sunt autorizate să intre pe teritoriul statelor membre în scopul tranzitului, astfel încât să poată ajunge în Gibraltar, cu excepția cazului în care numele lor se află pe lista națională de semnalări a statului membru ale cărui frontiere externe doresc să le traverseze, iar semnalarea este însoțită de instrucțiuni cu privire la refuzul intrării sau al tranzitului.

ARTICOLUL 45

Dreptul de ședere în Gibraltar

(1) Dreptul legal de ședere în Gibraltar se dovedește prin deținerea de către persoana în cauză a unei cărți de identitate valabile sau a unui permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.

- (2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că orice carte de identitate sau permis de ședere eliberat în Gibraltar este emis numai unei persoane care îndeplinește condițiile care conferă dreptul la o astfel de carte de identitate sau la un astfel de permis de ședere, prevăzute în legislația în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului acord.
- (3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură de conformitatea cu dreptul internațional a condițiilor care conferă dreptul la o carte de identitate eliberată în Gibraltar, prevăzute în legislația menționată la alineatul (2).
- (4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează Consiliul de cooperare ori de câte ori se propun modificări ale condițiilor din legislația menționată la alineatul (2) după data intrării în vigoare a prezentului acord. În termen de o lună de la data informării sale, Consiliul de cooperare emite un aviz cu privire la compatibilitatea sau incompatibilitatea modificărilor respective cu prezentul acord. Modificările respective nu permit, în niciun caz, unei persoane să obțină:
- (a) o carte de identitate eliberată în Gibraltar pe baza șederii anterioare în Gibraltar, cu excepția cazului în care a avut reședința în Gibraltar pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 10 ani imediat anterioară datei de solicitare a cărții de identitate; sau
 - (b) un permis de ședere eliberat în Gibraltar, cu excepția cazului în care poate demonstra o legătură reală cu Gibraltarul.
- (5) Condiția de la alineatul (4) litera (b) se stabilește pe baza faptului că persoana este în măsură să demonstreze prezența fizică efectivă și regulată în Gibraltar pe o perioadă de timp adecvată sau pe baza altor criterii obiective și verificabile.

(6) Condițiile care conferă dreptul la o carte de identitate eliberată de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe o altă bază decât șederea anterioară, precum și condiția care conferă dreptul la un permis de ședere menționată la alineatul (4) litera (b) nu sunt îndeplinite:

(a) pe baza efectuării de investiții prestabilite în economia sau în bunurile imobile ale Gibraltarului; sau

(b) ca urmare a efectuării oricăror plăți financiare prestabilite către autoritățile din Gibraltar.

(7) Sub rezerva exclusiv a articolului 52, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că permisele de ședere eliberate în Gibraltar se eliberează sau se reînnoiesc numai în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 50 și 51.

(8) Permisele de ședere eliberate persoanelor care nu mai îndeplinesc condițiile de la alineatul (4) litera (b) se retrag.

ARTICOLUL 46

Notificare suplimentară privind persoanele cu reședința în Gibraltar

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, reexaminează periodic riscurile potențiale care decurg din posibilitatea ca persoanele cu reședința în Gibraltar să călătorească pe teritoriul statelor membre în care acquis-ul Schengen se aplică integral și transmite periodic Regatului Spaniei evaluarea respectivă a riscurilor, cu o frecvență de minimum o dată la trei luni. La efectuarea acestei evaluări a riscurilor, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ia în considerare toate informațiile relevante de care dispune, inclusiv în legătură cu anchetele și operațiunile de aplicare a legii și de combatere a terorismului.

În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, are motive să considere că o persoană cu reședința în Gibraltar ar putea reprezenta o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, acesta informează fără întârziere Regatul Spaniei, precizând motivele pe care se bazează evaluarea respectivă.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică niciunui schimb de informații prevăzut la al doilea paragraf.

(2) În cazul în care, pe baza informațiilor primite în temeiul alineatului (1) sau pe baza oricăror alte informații, Regatul Spaniei consideră că o persoană cu reședința în Gibraltar constituie o amenințare suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor sale internaționale și, din aceste motive, decide să interzică persoanei respective să părăsească Gibraltarul pentru a călători pe teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, Regatul Spaniei notifică interdicția respectivă autorităților Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

În notificarea menționată la primul paragraf sunt prezentate motivele interdicției, precum și mijloacele prin care persoana în cauză poate contesta interdicția în fața unei instanțe naționale din Regatul Spaniei. Introducerea unei căi de atac nu trebuie să aibă efect suspensiv asupra unei decizii de interzicere a intrării.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică niciunui schimb de informații prevăzut la al doilea paragraf.

(3) În cazul în care primește o notificare menționată la alineatul (2), Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

- (a) informează persoana în cauză cu privire la notificare și la conținutul acesteia; și
- (b) ia toate măsurile necesare pentru a preveni călătoriile interzise în spațiul Schengen, inclusiv prin cooperarea polițienească și judiciară cu Regatul Spaniei.

(4) Prezentul articol nu se aplică:

- (a) membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, menționați la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE;
- (b) membrilor de familie, indiferent de cetățenia lor, ai resortisanților Islandei, Principatului Liechtenstein, Regatului Norvegiei, Confederației Elvețiene, Principatului Andorra și Republicii San Marino care, în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele ale persoanelor menționate la litera (a).

ARTICOLUL 47

Vize de scurtă ședere pentru Gibraltar

- (1) Resortisanții țărilor terțe care au obligația de a deține o viză de scurtă ședere pentru a intra și a rămâne în statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii au obligația de a deține viză, de asemenea, pentru intrarea și șederea în Gibraltar.
- (2) Resortisanții țărilor terțe exonerati de obligația de a deține o viză de scurtă ședere pentru a intra și a rămâne în statele membre în conformitate cu dreptul Uniunii nu au obligația de a deține viză pentru intrarea și șederea în Gibraltar.
- (3) Vizele de scurtă ședere eliberate în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu Regulamentele (CE) nr. 810/2009¹ și (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului², sunt valabile și pentru intrarea și șederea în Gibraltar pentru o perioadă de maximum 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. În cazul în care scopul principal este șederea în Gibraltar, viza se eliberează de Regatul Spaniei, în calitate de stat membru învecinat.

¹ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO CE L 243, 15.9.2009, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>).

² Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO UE L 303, 28.11.2018, p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj>).

(4) Regatul Spaniei notifică Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la intenția sa de a elibera o viză în conformitate cu a doua teză a alineatului (3) de la prezentul articol. În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, consideră că nu ar trebui eliberată o viză în conformitate cu a doua teză a alineatului (3) de la prezentul articol, din motive suficient de grave de ordine publică, securitate internă sau sănătate publică, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Gibraltar, acesta informează Regatul Spaniei. În acest caz, orice viză eliberată de Regatul Spaniei, prin derogare de la alineatul (3) de la prezentul articol, nu este valabilă pentru intrarea și șederea în Gibraltar, acest lucru fiind marcat în secțiunea de „observații” a vizei. Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică notificărilor efectuate în temeiul prezentului alineat.

(5) Vizele diferite de cele eliberate în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol și al articolului 48 nu sunt valabile pentru intrarea și șederea în Gibraltar.

ARTICOLUL 48

Vize excepționale la frontierele externe pentru Gibraltar

(1) Prezentul articol se aplică atunci când, după finalizarea verificărilor la frontiere, o persoană care nu deține o viză valabilă necesară pentru a intra în Gibraltar sau în statele membre își exprimă dorința de a intra în vederea șederii numai în Gibraltar.

(2) În cazul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot elibera, în mod excepțional, o viză de scurtă ședere la punctele de trecere a frontierei externe menționate la articolul 29 alineatul (1), atunci când există motive imperioase pentru a face acest lucru din motive umanitare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) solicitantul prezintă documente justificative sau alte dovezi care demonstrează existența unor motive imprevizibile și imperative pentru intrare, din motive umanitare;
- (b) solicitantul îndeplinește condițiile de intrare, cu excepția respectării uneia sau mai multora dintre următoarele condiții:
 - (i) deținerea unei vize impuse de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de autoritățile competente ale Regatului Spaniei;
 - (ii) șederea prealabilă pe teritoriul statelor membre pentru o perioadă de cel mult 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile;
 - (iii) deținerea unui document de călătorie valabil care să permită titularului să treacă frontiera și care să îndeplinească următoarele criterii:
 - (A) să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin trei luni de la data preconizată a plecării;
 - (B) să fi fost eliberat în ultimii 10 ani; și
- (c) întoarcerea solicitantului în țara sa de origine sau de reședință sau tranzitarea de către acesta a unor state altele decât statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen este considerată certă.

(3) O viză eliberată în mod excepțional la frontierele externe în conformitate cu alineatul (2) este valabilă doar pentru teritoriul Gibraltarului și îi conferă titularului dreptul de ședere pe acest teritoriu pentru o durată de maximum 15 zile, în funcție de scopul și condițiile șederii preconizate. Durata șederii poate fi prelungită ulterior cu maximum 15 zile în cazul în care autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, consideră că titularul vizei a făcut dovada unui caz de forță majoră sau a unor motive umanitare care îl împiedică să părăsească teritoriul. Aceasta nu îi conferă titularului dreptul de a intra pe teritoriul statelor membre.

(4) În cazul în care Regatul Spaniei consideră că o viză nu ar trebui eliberată sau prelungită în conformitate cu alineatele (2) și (3) deoarece există motive suficient de grave de ordine publică, securitate internă sau sănătate publică, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen, acesta informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la obiecția sa față de eliberarea vizei respective. În acest caz, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abține de la eliberarea unei vize la frontierele externe în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 6 nu se aplică prezentului alineat.

(5) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, decide să elibereze sau să prelungească o viză în conformitate cu alineatul (2) sau (3) de la prezentul articol, acesta permite autorităților competente ale Regatului Spaniei să înregistreze datele solicitantului, inclusiv elementele biometrice de identificare, care sunt necesare pentru eliberarea sau prelungirea vizei în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu dispozițiile Regulamentelor (UE) 2018/1806, (CE) nr. 810/2009 și (CE) nr. 767/2008¹ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Regatul Spaniei introduce aceste date în Sistemul de informații privind vizele (VIS), adăugând informații prin care să indice că viza a fost eliberată cu valabilitate teritorială limitată la teritoriul Gibraltarului în temeiul prezentului articol.

Articolul 6 nu se aplică prezentului alineat.

(6) Numărul vizelor eliberate în temeiul alineatului (2) nu poate fi mai mare de 15 în orice an calendaristic. Numărul de vize care pot fi eliberate în orice an calendaristic poate fi modificat printr-o decizie a Consiliului de cooperare.

(7) Vizele eliberate în temeiul alineatului (2) se eliberează într-un format care urmează să fie stabilit de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmite Regatului Spaniei specimene ale acestor vize și ale oricărei modificări ulterioare a acestora, în scop informativ.

¹ Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere, vizele de lungă ședere și permisele de ședere (Regulamentul VIS) (JO CE L 218, 13.8.2008, p. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/767/oj>).

ARTICOLUL 49

Vize de lungă ședere valabile pentru Gibraltar

Nu se eliberează vize de lungă ședere valabile pentru Gibraltar.

ARTICOLUL 50

Permise de ședere pentru Gibraltar

(1) Responsabilitatea eliberării sau a reînnoirii permiselor de ședere pentru Gibraltar revine autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Aceste permise de ședere pot fi eliberate sau reînnoite numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante prevăzute la articolul 45.

(2) Înainte de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritățile competente ale Regatului Spaniei.

(3) În termen de 28 de zile de la primirea notificării prevăzute la alineatul (2), autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot informa autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la obiecția lor față de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere în cazul în care se consideră că solicitantul reprezintă, în conformitate cu acquis-ul Schengen, o amenințare la adresa ordinii publice¹, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu eliberează și nu reînnoiesc permisul de ședere, informează solicitantul cu privire la rezultat și comunică solicitantului datele de contact ale autorităților competente ale Regatului Spaniei. La cererea solicitantului, autoritățile competente ale Regatului Spaniei, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care le revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii, informează solicitantul cu privire la:

- (a) decizia lor de a se opune eliberării sau reînnoirii unui permis de ședere;
- (b) motivele pentru care se opun eliberării sau reînnoirii permisului de ședere, considerând că solicitantul reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite de esența motivelor, dacă este cazul; și
- (c) măsurile corective corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

¹ Măsurile luate din motive de ordine publică trebuie să fie proporționale și să se bazeze exclusiv pe conduita persoanei în cauză, care trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

(4) Autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot notifica autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, faptul că termenul de 28 de zile menționat la alineatul (3) se prelungește cu maximum 14 zile. Neprimirea unui răspuns până la expirarea termenului de 28 de zile menționat la alineatul (3) se consideră răspuns pozitiv. În orice caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abțin de la eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere înainte de încheierea termenului de 28 de zile menționat la alineatul (3), astfel cum a fost prelungit în temeiul prezentului paragraf.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(5) În cazul în care există motive pentru a se opune deținerii unui permis de ședere de către o persoană, inclusiv atunci când titularul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen, autoritățile competente ale Regatului Spaniei solicită autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să retragă permisul de ședere respectiv. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, retrag fără întârziere permisul de ședere și comunică titularului datele de contact ale autorităților competente ale Regatului Spaniei. La cererea titularului, autoritățile competente ale Regatului Spaniei, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care le revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii, informează titularul cu privire la:

- (a) decizia lor de a solicita retragerea permisului de ședere;
- (b) motivele pentru care titularul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite de esența motivelor, dacă este cazul; și

- (c) măsurile corective corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(6) În cazul în care un permis de ședere este eliberat sau nu este retras, deoarece autoritățile competente ale Regatului Spaniei nu s-au opus acestuia în temeiul alineatului (3) sau (5) și în pofida unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen în scopul refuzului intrării sau al returnării, permisul de ședere respectiv nu îi conferă titularului dreptul de a intra pe teritoriul statelor membre.

(7) Un permis de ședere pentru Gibraltar respectă modelul uniform prevăzut de dreptul Uniunii și conține indicații clare că este valabil pentru Gibraltar.

(8) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmite Regatului Spaniei specimene ale permiselor pentru Gibraltar și ale oricărei modificări ulterioare a acestora, astfel încât Regatul Spaniei să le notifice Comisiei Europene în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierei Schengen.

(9) Regatul Spaniei desemnează, în conformitate cu articolul 68, autoritatea responsabilă cu primirea informațiilor în temeiul prezentului articol. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică, în conformitate cu articolul 68, autoritatea responsabilă cu primirea cererilor de permise de ședere, cu eliberarea sau cu reînnoirea permiselor de ședere pentru Gibraltar și cu transmiterea de informații Regatului Spaniei în baza prezentului articol.

(10) Prezentul articol se aplică până la data începerii operațiunilor VIS în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1134 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Începând cu data respectivă se aplică articolul 51.

(11) Uniunea informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la data de la care vor începe operațiunile menționate la alineatul (10), înainte de data respectivă.

(12) Alineatele (2)-(6) nu se aplică:

- (a) cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, menționați la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE;
- (b) resortisanților Islandei, ai Principatului Liechtenstein, ai Regatului Norvegiei, ai Confederației Elvețiene, ai Principatului Andorra și ai Republicii San Marino și membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele ale persoanelor menționate la litera (a).

(13) Persoanelor și membrilor de familie din cadrul gospodăriei acestora care sunt detașați în serviciul forțelor militare ale Regatului Unit sau în serviciul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care autoritățile competente ale Regatului Spaniei și-au exprimat opoziția față de eliberarea permisului de ședere în conformitate cu alineatul (3), li se eliberează un permis de ședere cu valabilitate teritorială limitată la Gibraltar.

¹ Regulamentul (UE) 2021/1134 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (CE) nr. 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 și (UE) 2019/1896 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziilor 2004/512/CE și 2008/633/JAI ale Consiliului, în scopul reformării Sistemului de informații privind vizele (JO UE L 248, 13.7.2021, p. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1134/oj>).

ARTICOLUL 51

Permise de ședere pentru Gibraltar

- (1) Responsabilitatea eliberării sau a reînnoirii permiselor de ședere pentru Gibraltar le revine autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Aceste permise de ședere pot fi eliberate sau reînnoite numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante prevăzute la articolul 45.
- (2) Înainte de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritățile competente ale Regatului Spaniei.
- (3) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că datele necesare pentru ca Regatul Spaniei să fie în măsură să se conformeze capitolului III din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 cu privire la cererile de permise de ședere depuse în Gibraltar sunt colectate și transferate autorităților competente ale Regatului Spaniei în termen de două zile lucrătoare de la depunerea cererii.
- În acest sens, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că:
- (a) datele colectate sunt exacte, actualizate și au un nivel adecvat de calitate și exhaustivitate;
 - (b) datele au fost colectate în mod legal, cu respectarea garanțiilor prevăzute în capitolul respectiv;
 - (c) solicitantului i s-au comunicat informațiile menționate la articolul 37 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008; și

(d) la momentul depunerii cererii, solicitantul își dă consimțământul pentru prelucrarea datelor sale, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 767/2008.

(4) În termen de 28 de zile de la primirea notificării prevăzute la alineatul (2), autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot informa autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la obiecția lor față de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere în cazul în care se consideră că solicitantul reprezintă, în conformitate cu acquis-ul Schengen, o amenințare la adresa ordinii publice¹, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu eliberează și nu reînnoiesc permisul de ședere, informează solicitantul cu privire la rezultat și comunică solicitantului datele de contact ale autorităților competente ale Regatului Spaniei. La cererea solicitantului, autoritățile competente ale Regatului Spaniei, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care le revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii, informează solicitantul cu privire la:

- (a) decizia lor de a se opune eliberării sau reînnoirii unui permis de ședere;
- (b) motivele pentru care se opun eliberării sau reînnoirii permisului de ședere, considerând că solicitantul reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite de esența motivelor, dacă este cazul; și
- (c) măsurile corective corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

¹ Măsurile luate din motive de ordine publică trebuie să fie proporționale și să se bazeze exclusiv pe conduita persoanei în cauză, care trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

(5) Autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot notifica autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, faptul că termenul de 28 de zile menționat la alineatul (4) se prelungește cu maximum 14 zile. Neprimirea unui răspuns până la expirarea termenului de 28 de zile menționat la alineatul (4) este considerată un răspuns pozitiv. În orice caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abțin de la eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere înainte de încheierea termenului de 28 de zile menționat la alineatul (4), astfel cum a fost prelungit în temeiul prezentului paragraf.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(6) În cazul în care există motive pentru a se opune deținerii unui permis de ședere de către o persoană, inclusiv atunci când titularul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen, autoritățile competente ale Regatului Spaniei solicită autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să retragă permisul de ședere respectiv. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, retrag fără întârziere permisul de ședere și comunică titularului datele de contact ale autorităților competente ale Regatului Spaniei. La cererea titularului, autoritățile competente ale Regatului Spaniei, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care le revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii, informează titularul cu privire la:

- (a) decizia lor de a solicita retragerea permisului de ședere;
- (b) motivele pentru care titularul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite de esența motivelor dacă este cazul; și

- (c) măsurile corective corespunzătoare în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(7) În cazul în care un permis de ședere este eliberat sau nu este retras, deoarece autoritățile competente ale Regatului Spaniei nu s-au opus acestuia în temeiul alineatului (4) sau (6) și în pofida unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen în scopul refuzului intrării sau al returnării, permisul de ședere respectiv nu îi conferă titularului dreptul de a intra pe teritoriul statelor membre.

(8) Un permis de ședere pentru Gibraltar respectă modelul uniform prevăzut de dreptul Uniunii și conține indicații clare că este valabil pentru Gibraltar.

(9) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmite Regatului Spaniei specimene ale permiselor pentru Gibraltar și ale oricărei modificări ulterioare a acestora, astfel încât Regatul Spaniei să le notifice Comisiei Europene în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierei Schengen.

(10) Regatul Spaniei desemnează, în conformitate cu articolul 68, autoritatea responsabilă cu primirea informațiilor în temeiul prezentului articol. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică, în conformitate cu articolul 68, autoritatea responsabilă cu primirea cererilor de permise de ședere, cu eliberarea sau cu reînnoirea permiselor de ședere pentru Gibraltar și cu transmiterea de informații Regatului Spaniei în baza prezentului articol.

(11) Alineatele (2)-(7) nu se aplică:

- (a) cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, menționați la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE;

(b) resortisanților Islandei, ai Principatului Liechtenstein, ai Regatului Norvegiei, ai Confederației Elvețiene, ai Principatului Andorra și ai Republicii San Marino și membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele ale persoanelor menționate la litera (a).

(12) Persoanelor și membrilor de familie din cadrul gospodăriei acestora care sunt detașați în serviciul forțelor militare ale Regatului Unit sau în serviciul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care autoritățile competente ale Regatului Spaniei și-au exprimat opoziția față de eliberarea permisului de ședere în conformitate cu alineatul (4), li se eliberează un permis de ședere cu valabilitate teritorială limitată la Gibraltar.

ARTICOLUL 52

Normă tranzitorie pentru permisele de ședere

(1) Permisele de ședere eliberate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord rămân valabile pentru o perioadă de doi ani calendaristici de la data respectivă sau până la data expirării lor, în funcție de evenimentul care are loc primul.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, transmite Regatului Spaniei specimene ale acestor permise și ale oricărei modificări ulterioare a acestora, astfel încât Regatul Spaniei să le notifice Comisiei Europene în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierei Schengen.

(3) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritățile competente ale Regatului Spaniei cu privire la titularii permiselor de ședere în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului acord. În baza verificărilor efectuate asupra acestor persoane în bazele de date relevante de la nivel național, internațional și al Uniunii, inclusiv în Sistemul de informații Schengen, autoritățile competente ale Regatului Spaniei pot solicita autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să retragă un permis de ședere în cazul în care se consideră că titularul reprezintă, în conformitate cu acquis-ul Schengen, o amenințare la adresa ordinii publice¹, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru. La primirea unei astfel de cereri, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, retrag permisul de ședere relevant, sub rezerva dreptului la o cale de atac în fața unei instanțe naționale.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică prezentului alineat.

(4) Alineatul (3) nu se aplică:

- (a) cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii, indiferent de cetățenia lor, menționați la articolele 2 și 3 din Directiva 2004/38/CE;
- (b) resortisanților Islandei, ai Principatului Liechtenstein, ai Regatului Norvegiei, ai Confederației Elvețiene, ai Principatului Andorra și ai Republicii San Marino și membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor încheiate de Uniune, beneficiază de drepturi la liberă circulație echivalente cu cele menționate la litera (a).

¹ Măsurile luate din motive de ordine publică trebuie să fie proporționale și să se bazeze exclusiv pe conduita persoanei în cauză, care trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

CAPITOLUL 2

CERERILE DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ ȘI RETURNAREA

ARTICOLUL 53

Cererile de protecție internațională

- (1) Sub rezerva alineatelor (6)-(10), în cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională în Gibraltar, responsabilitatea de a examina cererea respectivă revine autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.
- (2) În cazul depunerii unei cereri de protecție internațională în conformitate cu alineatul (1), solicitantul este escortat în zona destinată verificărilor în linia a doua de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea înregistrării cererii sub rezerva alineatului (5). Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează imediat autoritățile competente ale Regatului Spaniei, sub rezerva alineatului (5).
- (3) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol, în cazul în care o persoană trece prin verificările la frontiere efectuate în temeiul articolului 29 alineatul (2), aceasta poate depune o cerere de protecție internațională în fața autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în fața autorităților competente ale Regatului Spaniei.
- (4) În cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională înaintea sau în timpul efectuării verificărilor la frontiere în temeiul articolului 29 alineatul (2), verificările se finalizează.

În cazul în care verificările la frontiere determină necesitatea unor acțiuni subsecvente, astfel cum se menționează la articolul 34, acțiunile respective se întreprind în măsura în care respectă și nu subminează dreptul la protecție internațională și principiul nereturnării.

În cazul depunerii unei cereri de protecție internațională în conformitate cu alineatul (3), solicitantul este escortat în zona destinată verificărilor în linia a doua de către autoritățile competente în fața cărora a depus cererea, în vederea înregistrării cererii sub rezerva alineatului (5).

În cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională în fața autorităților competente ale Regatului Spaniei, responsabilitatea de a examina cererea respectivă în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern revine Regatului Spaniei.

În cazul în care o persoană depune o cerere de protecție internațională în fața autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, revine Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, responsabilitatea de a examina cererea respectivă în conformitate cu dreptul intern și sub rezerva alineatelor (6)-(10).

(5) În scopul examinării cererilor individuale și după luarea unei decizii finale cu privire la cerere, autoritățile competente:

- (a) nu divulgă informațiile cu privire la cererile individuale de protecție internațională sau faptul că a fost depusă o cerere autorului sau autorilor presupus (presupuși) al (ai) persecuției sau vătămării grave;

(b) nu obțin informații de la autorul sau autorii presupus (presupuși) al (ai) persecuției sau vătămării grave într-un mod care ar putea duce la informarea directă a autorului sau a autorilor despre faptul că solicitantul în cauză a depus o cerere și care ar periclita integritatea fizică a solicitantului sau a persoanelor aflate în întreținerea acestuia sau libertatea și siguranța membrilor săi de familie care se află încă în țara de origine.

(6) În cazul în care responsabilitatea examinării unei cereri de protecție internațională revine Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cererea se prelucerează în conformitate cu standarde care sunt cel puțin echivalente celor aplicabile în Uniune în ceea ce privește criteriile de eligibilitate pentru protecția internațională și conținutul acestei protecții, precum și cu respectarea procedurilor aplicabile în domeniul examinării cererilor de protecție internațională și al condițiilor de primire a solicitanților.

(7) În cazul în care autoritățile competente ale Regatului Spaniei sunt informate cu privire la o cerere de protecție internațională în conformitate cu alineatul (2), acestea pot informa autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în termen de 14 zile, cu privire la obiecția lor față de acordarea protecției internaționale de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În acest caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abțin de la acordarea protecției internaționale până ce iau în considerare pe deplin orice informație furnizată de autoritățile competente ale Regatului Spaniei. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică autorităților competente ale Regatului Spaniei decizia finală și motivele care stau la baza acesteia, sub rezerva alineatului (5).

Autoritățile competente ale Regatului Spaniei notifică autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care termenul de 14 zile menționat în primul paragraf urmează să fie prelungit cu maximum 14 zile. Absența unui răspuns până la expirarea termenului de 14 zile menționat în primul paragraf sau până la expirarea oricărei prelungiri a respectivului termen inițial de 14 zile în temeiul prezentului paragraf este considerată răspuns pozitiv. În orice caz, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se abțin de la acordarea protecției internaționale înainte de sfârșitul termenului de 14 zile menționat la primul paragraf, astfel cum a fost prelungit în temeiul prezentului paragraf.

(8) În cazul în care responsabilitatea examinării unei cereri de protecție internațională revine Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acesta ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că solicitantului care nu este cetățean al Uniunii nu i se permite să intre pe teritoriul statelor membre și că acesta este împiedicat să intre pe teritoriul statelor membre pe durata procedurii de protecție internațională și până la adoptarea unei decizii finale cu privire la cerere.

Autoritățile competente ale Regatului Spaniei obțin și transmit cât mai curând posibil, în cel mult 72 de ore de la escortarea persoanei în zona destinată verificărilor în linia a doua, datele persoanelor care nu sunt cetățeni ai Uniunii și care au depus o cerere de protecție internațională în conformitate cu alineatul (1) și transmit datele respective în Baza europeană de date dactiloscopice ale solicitanților de azil (Eurodac).

(9) În cazul în care o persoană primește protecție internațională din partea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, acesteia i se eliberează un permis de ședere cu valabilitate teritorială limitată la Gibraltar.

În cazul în care s-a luat o decizie finală de respingere a unei cereri de protecție internațională, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că persoana în cauză este îndepărtată din Gibraltar, în conformitate cu norme și garanții care asigură standarde echivalente celor prevăzute în Directiva 2008/115/CE.

(10) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este responsabil de o cerere de protecție internațională, iar solicitantul a călătorit în mod ilegal într-un stat membru sau într-un stat care a încheiat un acord cu Uniunea privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil, solicitantul este returnat în Gibraltar.

CAPITOLUL 3

COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ

ARTICOLUL 54

Schimbul de informații

(1) Obiectivul prezentului articol constă în asigurarea posibilității autorităților competente ale statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, de a-și acorda reciproc asistență, sub rezerva condițiilor prevăzute în dreptul lor intern, în limitele competențelor care le revin și în măsura în care acest lucru nu este prevăzut în prezentul capitol și în capitolul 2 al titlului V din prezenta parte, prin furnizarea de informații relevante în scopul:

- (a) prevenirii, cercetării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor, inclusiv în scopul combaterii criminalității organizate și a traficului ilegal;
- (b) executării sancțiunilor penale;
- (c) protejării împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și prevenirii acestora; și
- (d) prevenirii și combaterii spălării de bani și a finanțării terorismului.

- (2) În sensul prezentului articol, „autoritate competentă” înseamnă o autoritate națională de poliție, vamală sau altă autoritate care este competentă în temeiul dreptului intern să desfășoare activități în scopurile prevăzute la alineatul (1).
- (3) Informațiile, inclusiv cele privind persoanele căutate sau dispărute, precum și obiectele, pot fi solicitate de o autoritate competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru sau pot furnizate în mod spontan unei autorități competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru. Informațiile pot fi furnizate, la cerere sau în mod spontan, sub rezerva condițiilor prevăzute de dreptul intern care se aplică autorității competente care furnizează informațiile și în limitele competențelor sale.
- (4) Informațiile pot fi solicitate și furnizate în măsura în care condițiile din dreptul intern care se aplică autorității competente care le solicită sau celei care le furnizează nu prevăd că cererea sau furnizarea informațiilor trebuie să fie efectuată sau canalizată prin intermediul autorităților judiciare.
- (5) În cazuri urgente, autoritatea competentă care furnizează informațiile răspunde la cerere sau furnizează informațiile în mod spontan, cât mai curând posibil.

(6) O autoritate solicitantă a unuia dintre statele membre sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate, în conformitate cu dreptul intern relevant, în momentul formulării cererii sau la un moment ulterior, să solicite acordul autorității Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru care furnizează informațiile cu privire la utilizarea informațiilor ca elemente de probă în cadrul unei proceduri în fața unei autorități judiciare. Autoritatea care furnizează informațiile poate, cu respectarea condițiilor prevăzute în dispozițiile din titlul V capitolul 6 din prezenta parte și în dreptul său intern, să își dea acordul ca informațiile să fie utilizate ca elemente de probă în fața unei autorități judiciare dintr-un stat membru, în cazul în care autoritatea solicitantă aparține statului membru respectiv, sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care autoritatea solicitantă aparține Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. De asemenea, în cazul în care informațiile sunt furnizate în mod spontan, autoritatea care furnizează informațiile poate să își dea acordul ca informațiile să fie utilizate ca elemente de probă în cadrul unei proceduri în fața unei autorități judiciare dintr-un stat membru, în cazul în care informațiile sunt furnizate unei autorități competente a statului respectiv, sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care informațiile sunt furnizate unei autorități competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În cazul în care nu se acordă consimțământul în temeiul prezentului alineat, informațiile primite nu se utilizează ca elemente de probă în cadrul unei proceduri în fața unei autorități judiciare.

(7) Autoritatea care furnizează informațiile poate, în temeiul dreptului intern relevant, să impună condiții cu privire la utilizarea informațiilor furnizate.

(8) O autoritate competentă poate furniza, în temeiul prezentului articol, orice tip de informații pe care le deține, cu respectarea condițiilor prevăzute de dreptul intern aplicabile și în limitele competențelor sale. Acestea pot include informații din alte surse, numai în cazul în care transferul ulterior al informațiilor respective este permis în cadrul în care au fost obținute de către autoritatea competentă care le-a furnizat.

(9) Informațiile pot fi furnizate în temeiul prezentului articol prin orice canal de comunicare adecvat, inclusiv prin intermediul liniei de comunicare securizate în scopul furnizării de informații prin intermediul Europol, sub rezerva articolului 73.

(10) Fără a aduce atingere alineatului (5) de la prezentul articol, toate comunicările și notificările oficiale în temeiul prezentului articol se efectuează în conformitate cu articolul 6 alineatul (1). Aceasta nu include comunicările și deciziile care se referă la chestiuni operaționale sau logistice urgente.

ARTICOLUL 55

Supravegherea continuă

(1) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei care, în cadrul unei anchete penale, supraveghează în Regatul Spaniei sau în Gibraltar, după caz, o persoană despre care se presupune că a participat la o infracțiune menționată în anexa 8 sau o persoană care poate contribui la identificarea sau urmărirea unei astfel de persoane, își pot continua supravegherea în Gibraltar sau, respectiv, în Regatul Spaniei, în conformitate cu acquis-ul Schengen relevant.

(2) Acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de îndeplinire a atribuțiilor autorităților competente și aspectele cooperării operaționale legate de supravegherea continuă menționată la alineatul (1).

ARTICOLUL 56

Urmărirea neîntreruptă

(1) Agenții Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau agenții Regatului Spaniei care urmăresc o persoană surprinsă în momentul săvârșirii sau al participării la săvârșirea uneia dintre infracțiunile enumerate în anexa 8 pot continua urmărirea în Spania sau, respectiv, în Gibraltar, în conformitate cu acquis-ul Schengen relevant.

Același lucru este valabil dacă persoana urmărită a scăpat din detenție provizorie sau în timp ce executa o sentință privativă de libertate.

(2) Acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de îndeplinire a atribuțiilor autorităților competente și aspectele cooperării operaționale legate de urmărirea menționată la alineatul (1).

ARTICOLUL 57

Comunicare

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei instalează și mențin linii de comunicare și alte legături directe pentru a facilita cooperarea polițienească și vamală dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei, în special în vederea transmiterii în timp util a informațiilor necesare pentru supravegherea continuă și pentru urmărirea neîntreruptă.

(2) În plus, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei iau în considerare noi posibilități de intensificare a comunicării directe între serviciile lor polițienești și vamale. Detaliile acestor acorduri se stabilesc la nivel bilateral.

ARTICOLUL 58

Operațiunile comune

(1) Pentru a întări cooperarea polițienească, autoritățile competente ale Uniunii și ale statelor membre, pe de o parte, și cele ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, pot introduce, în vederea menținerii ordinii și securității publice și a prevenirii infracțiunilor, patrule comune și alte operațiuni comune în care agenți sau alți funcționari desemnați ai oricăreia dintre părți să participe la operațiuni în statele membre sau în Gibraltar, după caz.

(2) Uniunea, în ceea ce privește statele sale membre, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, face declarații privind autoritățile competente în sensul prezentului articol și privind stabilirea condițiilor și a aspectelor practice ale cooperării, în conformitate cu dreptul Uniunii. Aceste condiții specifică, printre altele, dacă agenții sau ceilalți funcționari desemnați menționați la alineatul (1) pot exercita competențe de executare, precizând responsabilitatea pentru acțiunile întreprinse de agenții părții care a dispus detașarea, precum și dreptul aplicabil.

(3) Orice operațiune comună, inclusiv în cazul în care ia forma unei patrule comune, desfășurată pe teritoriul unui stat membru sau pe teritoriul Gibraltarului trebuie să fie autorizată explicit, înainte de operațiunea comună, de către statul membru respectiv sau, respectiv, de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care participă de asemenea la operațiune.

ARTICOLUL 59

Baze de date relevante

- (1) Uniunea se asigură că agenții sau alți funcționari desemnați ai Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care participă la operațiunile comune menționate la articolul 58 își pot consulta propriile baze de date naționale și internaționale relevante, în conformitate cu dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cursul unei operațiuni comune într-un stat membru.
- (2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că agenții statelor membre care participă la operațiunile comune menționate la articolul 58 își pot consulta propriile baze de date naționale, ale Uniunii și internaționale relevante, în conformitate cu dreptul lor intern, în cursul unei operațiuni comune în Gibraltar.

ARTICOLUL 60

Protecție și asistență în timpul operațiunii comune

Statele membre care participă la o operațiune comună și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au obligația de a oferi reciproc agenților care participă la operațiunea comună respectivă pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 58, aceeași protecție și asistență ca pentru propriii agenți în cursul îndeplinirii sarcinilor agenților respectivi.

ARTICOLUL 61

Datele din registrul cu numele pasagerilor

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că operatorii de transport transmit autorităților competente ale Regatului Spaniei datele din registrul cu numele pasagerilor (PNR) referitoare la zborurile care sosesc în Gibraltar. Transmiterea acestor date trebuie să respecte cerințele Directivei (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului¹.

Se aplică articolul 19.

ARTICOLUL 62

Verificări polițienești intensificate

- (1) În cazurile în care o evaluare a riscurilor relevă această necesitate pentru a preveni infracțiunile și migrația neregulamentară, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale Regatului Spaniei efectuează verificări polițienești intensificate în Gibraltar și, respectiv, în zona de frontieră contiguă.
- (2) Verificările polițienești intensificate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pot lua forma unor operațiuni comune în conformitate cu articolul 58.

¹ Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (JO UE L 119, 4.5.2016, p. 132, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/681/oj>).

ARTICOLUL 63

Dispoziții aplicabile din dreptul Uniunii

Dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 9 se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Gibraltar.

Se aplică articolul 19.

TITLUL IV

PUNEREA ÎN APLICARE, EXECUTAREA, EVALUAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR

ARTICOLUL 64

Evaluări Schengen

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, admite reprezentanți ai Uniunii și ai statelor membre, precum și experți desemnați de agențiile Uniunii care efectuează evaluări ale aplicării acquis-ului Schengen de către Regatul Spaniei în temeiul prezentei părți. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, asistă și facilitează îndeplinirea de către acești reprezentanți a atribuțiilor care le revin, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului¹, inclusiv vizitarea și inspectarea infrastructurii situate în Gibraltar, dar fără a se limita la acestea.

Regatul Spaniei, de îndată ce primește o notificare privind astfel de vizite în temeiul articolului 19 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (UE) 2022/922, informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

¹ Regulamentul (UE) 2022/922 al Consiliului din 9 iunie 2022 privind instituirea și funcționarea unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 (JO UE L 160, 15.6.2022, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/922/oj>).

ARTICOLUL 65

Evaluarea punerii în aplicare a prezentei părți

Comitetul specializat privind circulația persoanelor finalizează o evaluare a punerii în aplicare a prezentei părți, inclusiv a acordurilor administrative menționate la articolul 33 alineatul (6), în termen de cel mult 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei părți. Până la momentul respectiv, Comitetul specializat privind circulația persoanelor transmite Consiliului de cooperare, în urma consultărilor, un raport privind evaluarea. Respectivul raport include o evaluare a acordurilor administrative menționate la articolul 33 alineatul (6) și prezintă evaluarea comună a reprezentanților părților sau, ca alternativă, evaluarea reprezentanților fiecărei părți.

ARTICOLUL 66

Denunțarea prezentului acord după evaluarea punerii în aplicare a prezentei părți

- (1) După finalizarea evaluării menționate la articolul 65 și fără a aduce atingere articolului 334, Uniunea, inclusiv la cererea Regatului Spaniei, și Regatul Unit pot denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă transmisă pe cale diplomatică. Prezentul acord și orice acord de completare a acestuia încetează să mai fie în vigoare în prima zi a celei de a douăsprezecea luni de la data notificării.
- (2) În cazul în care Regatul Spaniei a solicitat Uniunii să denunțe prezentul acord, în conformitate cu alineatul (1), Uniunea ia măsurile necesare în conformitate cu procedurile sale interne în vederea denunțării prezentului acord.

ARTICOLUL 67

Suspendarea obligațiilor

(1) În pofida articolului 334 și cu respectarea deplină a exercitării responsabilităților care le revin părților în ceea ce privește ordinea publică, apărarea securității interne și gestionarea secțiunii proprii a frontierelor externe, în caz de nerespectare gravă a angajamentelor asumate în temeiul prezentei părți sau în cazul în care una dintre părți consideră că este expusă unei amenințări grave și persistente la adresa securității interne ca urmare a lipsei controalelor între Uniune și Gibraltar, oricare dintre părți, după consultări reciproce, poate suspenda temporar punerea în aplicare a obligațiilor care îi revin în temeiul titlurilor I-V din prezenta parte. Uniunea va ține seama în mod corespunzător de avizul Regatului Spaniei.

(2) În cazul în care una dintre părți intenționează să își suspende obligațiile în conformitate cu alineatul (1), aceasta notifică fără întârziere cealaltă parte prin intermediul Consiliului de cooperare. Notificarea respectivă indică perioada în care partea intenționează să aplice suspendarea temporară a obligațiilor care îi revin. Suspendarea temporară a obligațiilor părții intră în vigoare în cea de a opta zi de la notificare sau la orice dată ulterioară specificată în notificare. Pe această bază, statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, reintroduc controlul la frontierele dintre Uniune și Gibraltar.

ARTICOLUL 68

Notificări, declarații, rezerve și desemnări

- (1) Până la data intrării în vigoare a prezentului acord, Regatul Spaniei și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, efectuează notificările și desemnările prevăzute la articolul 50 alineatul (9) și la articolul 51 alineatul (10).
- (2) Până la aceeași dată, Uniunea în ceea ce privește statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prezintă declarațiile menționate la articolul 58 alineatul (2).
- (3) Până la data intrării în vigoare a prezentului acord, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, efectuează oricare dintre notificările prevăzute la articolul 121 alineatul (2), la articolul 122 alineatul (2) și la articolul 130 alineatul (4).
- (4) În măsura în care nu a fost efectuată o astfel de notificare, începând cu momentul menționat la alineatul (1) notificările pot fi efectuate cât mai curând posibil și în termen de cel mult două luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

În cursul acestei perioade intermediare, orice stat membru – sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul – pentru care nu s-a efectuat nicio notificare prevăzută la articolul 121 alineatul (2), la articolul 122 alineatul (2) și la articolul 130 alineatul (4) și care nu a făcut obiectul unei indicații privind lipsa unei astfel de notificări poate recurge la posibilitățile prevăzute la articolul respectiv ca și cum s-ar fi efectuat o astfel de notificare în ceea ce privește statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În cazul articolului 122 alineatul (2), un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate recurge la posibilitățile prevăzute la articolul respectiv numai în măsura în care acest lucru este compatibil cu criteriile de efectuare a notificării.

(5) Până la semnarea prezentului acord, Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Regatul Unit că obligațiile care decurg din anumite dispoziții din capitolul 5 titlul V din prezenta parte, astfel cum se specifică în notificare, nu se vor aplica Uniunii în legătură cu statul membru respectiv până la notificarea Regatului Unit de către Uniune în cadrul Comitetului specializat privind circulația persoanelor că cerințele constituționale relevante pentru aplicarea dispozițiilor în cauză în respectivul stat membru au fost îndeplinite.

(6) Notificările prevăzute în următoarele dispoziții pot fi efectuate în orice moment:

- (a) articolul 118 alineatul (4);
- (b) articolul 124 alineatul (1);
- (c) articolul 125 alineatul (3);
- (d) articolul 144 alineatele (1) și (2);
- (e) articolul 145 alineatele (1) și (2);
- (f) articolul 165 alineatul (4);
- (g) articolul 166 alineatul (5);
- (h) articolul 167 alineatul (5);
- (i) articolul 176 alineatul (2); și

(j) articolul 184 alineatele (3) și (8).

(7) Notificările și declarațiile prevăzute în următoarele dispoziții pot fi modificate în orice moment:

(a) articolul 58 alineatul (2);

(b) articolul 124 alineatul (1);

(c) articolul 125 alineatul (3); și

(d) articolul 184 alineatele (3) și (8).

(8) Notificările prevăzute în următoarele dispoziții pot fi retrase în orice moment:

(a) articolul 121 alineatul (2);

(b) articolul 122 alineatul (2);

(c) articolul 124 alineatul (1);

(d) articolul 130 alineatul (4);

(e) articolul 165 alineatul (4);

(f) articolul 166 alineatul (5); și

(g) articolul 167 alineatul (5).

(9) Până la data intrării în vigoare a prezentului acord, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Uniunii identitatea următoarelor autorități:

- (a) autoritatea considerată autoritate competentă în sensul titlului V capitolul 2 din prezenta parte, astfel cum se menționează la articolul 74 litera (a), și o scurtă descriere a competențelor sale;
- (b) autoritatea considerată autoritate competentă în sensul titlului V capitolul 3 din prezenta parte, astfel cum se menționează la articolul 90 litera (d), și o scurtă descriere a competențelor sale;
- (c) autoritatea competentă să execute un mandat de arestare în virtutea dreptului intern al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum se menționează la articolul 117 litera (b);
- (d) autoritatea competentă să emită un mandat de arestare în virtutea dreptului intern al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum se menționează la articolul 117 litera (c);
- (e) autoritatea notificată în temeiul articolului 142 alineatul (4); și
- (f) autoritatea centrală notificată în temeiul articolului 182 alineatul (1).

(10) Până la intrarea în vigoare a prezentului acord, Uniunea notifică Regatului Unit, în numele său sau, după caz, în numele statelor sale membre, identitatea următoarelor autorități:

- (a) autoritatea competentă să execute un mandat de arestare în virtutea dreptului intern al fiecărui stat membru, astfel cum se menționează la articolul 117 litera (b);
- (b) autoritatea competentă să emită un mandat de arestare în virtutea dreptului intern al fiecărui stat membru, astfel cum se menționează la articolul 117 litera (c);
- (c) autoritatea fiecărui stat membru notificată în temeiul articolului 142 alineatul (4);
- (d) organismul Uniunii menționat la articolul 153;
- (e) autoritatea centrală a fiecărui stat membru notificată în temeiul articolului 182 alineatul (1) și
- (f) orice organism al Uniunii desemnat în temeiul articolului 182 alineatul (2) prima teză și precizează dacă este desemnat și ca autoritate centrală în temeiul ultimei teze de la alineatul respectiv.

(11) În cazul în care Uniunea efectuează o notificare sau face o declarație menționată la prezentul articol, aceasta precizează în numele căror state membre efectuează notificarea ori face declarația sau dacă efectuează notificarea ori face declarația în nume propriu.

(12) Uniunea, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei pot notifica mai multe autorități cu privire la alineatele (2), (9) și (10), după caz, și pot limita aceste notificări numai la anumite scopuri specifice.

(13) Notificările menționate la alineatele (9) și (10) pot fi modificate în orice moment.

(14) Toate notificările, declarațiile, rezervele și desemnările menționate la prezentul articol se efectuează prin intermediul mecanismului instituit în conformitate cu articolul 6.

ARTICOLUL 69

Excepții de securitate

Nicio dispoziție din titlurile I-IV din prezenta parte nu împiedică părțile sau statele membre să ia măsurile necesare pentru a-și proteja securitatea națională.

TITLUL V

COOPERAREA ÎN MATERIE DE ASIGURARE A RESPECTĂRII LEGII ȘI COOPERAREA JUDICIARĂ

CAPITOLUL 1

OBIECTIV ȘI DOMENIU DE APLICARE

ARTICOLUL 70

Obiectiv

(1) Obiectivul prezentului titlu este de a prevedea cooperarea în materie de asigurare a respectării legii și cooperarea judiciară între statele membre și instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, referitor la prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor, precum și prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

(2) Prezentul titlu se aplică numai cooperării în materie de asigurare a respectării legii și cooperării judiciare în materie penală care are loc exclusiv între Uniune și statele membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte. Nu se aplică situațiilor apărute între statele membre sau între statele membre și instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și nici activităților autorităților cărora le revin responsabilități în materie de protecție a securității naționale atunci când acționează în acest domeniu.

ARTICOLUL 71

Domeniul de aplicare al cooperării în cazul în care un stat membru nu mai participă la măsuri similare în temeiul dreptului Uniunii

- (1) Prezentul articol se aplică dacă un stat membru încetează să participe sau să se bucure de drepturi în temeiul dispozițiilor dreptului Uniunii referitoare la asigurarea respectării legii și la cooperarea judiciară în materie penală similare cu oricare dintre dispozițiile relevante din prezentul titlu.
- (2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate notifica în scris Uniunii intenția sa de a înceta să aplice dispozițiile relevante din prezentul titlu în ceea ce privește statul membru respectiv.
- (3) O notificare efectuată în temeiul alineatului (2) intră în vigoare la data menționată la alineatul respectiv, care nu poate fi anterioară datei la care statul membru încetează să participe la aplicarea dispozițiilor din dreptul Uniunii menționate la alineatul (1) sau să se bucure de drepturi în temeiul acestor dispoziții.
- (4) Dacă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică, în temeiul prezentului articol, intenția sa de a înceta să aplice dispozițiile relevante din prezentul titlu, Comitetul specializat privind circulația persoanelor se reunește pentru a decide ce măsuri sunt necesare pentru a se asigura că orice cooperare inițiată în temeiul prezentului titlu și afectată de încetare se încheie în mod corespunzător. În orice caz, în ceea ce privește toate datele cu caracter personal obținute prin cooperare în temeiul dispozițiilor relevante din prezentul titlu înainte ca acestea să înceteze să mai fie în vigoare, părțile se asigură că nivelul de protecție conform căruia au fost transferate datele cu caracter personal este menținut și după ce are loc încetarea.

(5) Uniunea notifică Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în scris, pe cale diplomatică, data la care statul membru urmează să își reia participarea sau să beneficieze de drepturile care îi revin în temeiul dispozițiilor respective ale dreptului Uniunii. Aplicarea dispozițiilor relevante ale prezentului titlu se reinstituie de la acea dată sau, dacă aceasta are loc mai târziu, din prima zi a lunii următoare datei la care a fost efectuată notificarea.

(6) Pentru a facilita aplicarea prezentului articol, Uniunea informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când un stat membru încetează să participe la aplicarea dispozițiilor dreptului Uniunii referitoare la asigurarea respectării legii și la cooperarea judiciară în materie penală similare dispozițiilor relevante din prezenta parte sau atunci când un stat membru încetează să se bucure de drepturi în temeiul dispozițiilor prezentului titlu.

CAPITOLUL 2

COOPERAREA CU EUROPOL

ARTICOLUL 72

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol îl constituie stabilirea unor relații de cooperare între Europol și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a sprijini și a consolida acțiunile statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și cooperarea reciprocă în ceea ce privește prevenirea și combaterea infracțiunilor grave, a terorismului și a formelor de criminalitate ce aduc atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 75.

ARTICOLUL 73

Comunicare

Toate comunicările și notificările menționate în prezentul capitol se efectuează prin intermediul punctului național de contact al Regatului Unit pentru Europol, astfel cum se menționează la articolul 77 alineatul (1), sau prin intermediul ofițerilor de legătură detașați de Regatul Unit pe lângă Europol, astfel cum se menționează la articolul 77 alineatul (4), cu excepția cazului în care se aplică articolul 77 alineatul (2).

ARTICOLUL 74

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „autoritate competentă” înseamnă, pentru Uniune, Europol, iar pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, o autoritate națională de aplicare a legii responsabilă în temeiul dreptului intern de prevenirea și combaterea infracțiunilor în Gibraltar;
- (b) „Europol” înseamnă Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii, înființată în temeiul Regulamentului (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului¹ („Regulamentul Europol”);

¹ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO UE L 135, 24.5.2016, p. 53, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj>).

ARTICOLUL 75

Forme de criminalitate

- (1) Cooperarea stabilită în temeiul prezentului capitol privește formele de criminalitate care sunt de competența Europol, astfel cum sunt enumerate în anexa 10, inclusiv infracțiunile conexe.
- (2) Infracțiunile conexe sunt infracțiunile săvârșite pentru procurarea mijloacelor necesare comiterii formelor de criminalitate menționate la alineatul (1), infracțiunile săvârșite pentru a facilita sau a desfășura astfel de infracțiuni, precum și infracțiunile săvârșite pentru a asigura impunitatea unor astfel de infracțiuni.
- (3) În cazul în care se aduc modificări listei cu formele de criminalitate care sunt de competența Europol în temeiul dreptului Uniunii, Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate, la propunerea Uniunii, să modifice în consecință anexa 10 de la data intrării în vigoare a modificării competențelor Europol.

ARTICOLUL 76

Domeniul de aplicare al cooperării

Cooperarea poate include, în plus față de schimbul de date cu caracter personal în condițiile prevăzute în prezentul capitol și în conformitate cu sarcinile Europol, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul Europol, în special:

- (a) schimbul de informații, cum ar fi schimbul de cunoștințe de specialitate;

- (b) rapoarte privind situația generală;
- (c) rezultate ale analizelor strategice;
- (d) informații privind procedurile de urmărire penală;
- (e) informații privind metodele de prevenire a criminalității;
- (f) participarea la activități de formare; și
- (g) furnizarea de consultanță și sprijin în cazuri individuale care sunt anchetate penal, precum și cooperarea operațională.

ARTICOLUL 77

Punct de contact național și ofițeri de legătură

- (1) Punctul național de contact al Regatului Unit pentru Europol, desemnat în temeiul articolului 568 alineatul (1) din Acordul comercial și de cooperare, acționează ca punct de contact central între Europol și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.
- (2) Schimbul de informații și de notificări dintre Europol și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, are loc între Europol și punctul de contact național menționat la alineatul (1), cu excepția cazului în care schimbul direct de informații este necesar în cazuri urgente și este considerat oportun atât de Europol, cât și de autoritatea competentă relevantă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(3) Punctul de contact național menționat la alineatul (1) este, de asemenea, punctul de contact central în ceea ce privește revizuirea, rectificarea și ștergerea datelor cu caracter personal.

(4) Ofițerii de legătură detașați de Regatul Unit pe lângă Europol în temeiul articolului 568 alineatul (4) din Acordul comercial și de cooperare pot facilita, de asemenea, cooperarea instituită în temeiul prezentului capitol cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Un ofițer de legătură detașat de Europol în Regatul Unit poate facilita, de asemenea, cooperarea cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(5) Regatul Unit se asigură că ofițerii de legătură menționați la alineatul (4) au acces rapid la bazele de date naționale relevante ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care le sunt necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile.

(6) Detaliile privind sarcinile ofițerilor de legătură responsabili pentru Gibraltar, astfel cum sunt menționați la alineatul (4) de la prezentul articol, drepturile și obligațiile acestora, precum și costurile implicate sunt reglementate prin acorduri de lucru încheiate între Europol și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, astfel cum se menționează la articolul 86.

(7) Ofițerii de legătură responsabili pentru Gibraltar, astfel cum sunt menționați la alineatul (4), și reprezentanții autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot fi invitați la reuniuni operaționale. Ofițerii de legătură ai statelor membre și ofițerii de legătură ai țărilor terțe, reprezentanții autorităților competente din statele membre și din țările terțe, personalul Europol și alte părți interesate pot participa la reuniunile organizate de ofițerii de legătură responsabili pentru Gibraltar, astfel cum sunt menționați la alineatul (4), sau de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

ARTICOLUL 78

Schimb de informații

- (1) Schimbul de informații între autoritățile competente este compatibil cu obiectivul și dispozițiile prezentului capitol. Datele cu caracter personal sunt prelucrate numai în scopurile specifice menționate la alineatul (2).
- (2) Autoritățile competente precizează, cel târziu în momentul transferării datelor cu caracter personal, scopul specific sau scopurile specifice pentru care sunt transferate datele cu caracter personal. În ceea ce privește transferurile către Europol, scopul sau scopurile unui astfel de transfer sunt precizate în conformitate cu scopurile specifice ale prelucrării prevăzute în Regulamentul Europol. În cazul în care autoritatea competentă de transfer nu a făcut acest lucru, autoritatea competentă destinatară, în acord cu autoritatea de transfer, prelucrează datele cu caracter personal pentru a le stabili relevanța, precum și scopul sau scopurile în care acestea urmează să fie prelucrate ulterior. Autoritățile competente pot prelucra date cu caracter personal în alt scop decât scopul în care au fost transmise numai dacă sunt autorizate în acest sens de către autoritatea competentă de transfer.
- (3) Autoritățile competente care primesc datele cu caracter personal trebuie să își ia angajamentul că aceste date vor fi prelucrate numai în scopul pentru care au fost transferate. Datele cu caracter personal sunt șterse de îndată ce nu mai sunt necesare în scopul pentru care au fost transferate.
- (4) Europol și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stabilesc, fără întârzieri nejustificate, și, în orice caz, în termen de cel mult șase luni de la primirea datelor cu caracter personal, dacă și în ce măsură acestea sunt necesare în scopul pentru care au fost transmise și informează autoritatea de transfer în acest sens.

ARTICOLUL 79

Restricții privind accesul la datele cu caracter personal transferate și utilizarea ulterioară a acestora

- (1) Autoritatea competentă de transfer poate indica, la momentul transferului datelor cu caracter personal, orice restricții privind accesul la acestea sau modul în care urmează să fie utilizate acestea, în termeni generali sau specifici, inclusiv în ceea ce privește transferul ulterior, ștergerea sau distrugerea acestora după o anumită perioadă de timp, sau prelucrarea ulterioară a acestora. Atunci când necesitatea unor astfel de restricții devine evidentă după transferul datelor cu caracter personal, autoritatea competentă de transfer informează în consecință autoritatea competentă destinatară.
- (2) Autoritatea competentă destinatară respectă toate restricțiile privind accesul la datele cu caracter personal sau utilizarea ulterioară a acestora indicate de autoritatea competentă de transfer, astfel cum se prevede la alineatul (1).
- (3) Fiecare parte se asigură că informațiile transferate în temeiul prezentului capitol au fost colectate, stocate și transferate în conformitate cu cadrul său juridic. Fiecare parte se asigură, în măsura posibilului, că astfel de informații nu au fost obținute cu încălcarea drepturilor omului. De asemenea, aceste informații nu pot fi transferate în cazul în care, în măsura în care se poate prevedea în mod rezonabil, ar putea fi utilizate pentru a solicita, a pronunța sau a executa o pedeapsă cu moartea sau orice altă formă de tratamente crude sau inumane.

ARTICOLUL 80

Diferite categorii de persoane vizate

- (1) Transferul datelor cu caracter personal în ceea ce privește victimele unei infracțiuni, martorii sau alte persoane care pot furniza informații privind infracțiuni sau în ceea ce privește persoanele cu vârsta sub 18 ani este interzis, cu excepția cazului în care un astfel de transfer este strict necesar și proporțional în cazuri individuale pentru prevenirea sau combaterea unei infracțiuni.
- (2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Europol se asigură, fiecare, că prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul alineatului (1) face obiectul unor garanții suplimentare, inclusiv restricții privind accesul, măsuri de securitate suplimentare și limitări privind transferurile ulterioare.

ARTICOLUL 81

Facilitarea fluxului de date cu caracter personal între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Europol

În interesul avantajelor operaționale reciproce, părțile depun eforturi să coopereze în viitor pentru a se asigura că schimburile de date între Europol și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot avea loc cât mai curând posibil și pentru a lua în considerare încorporarea oricăror noi procese și evoluții tehnice care ar putea contribui la realizarea acestui obiectiv, ținând seama, în același timp, de faptul că Regatul Unit nu este stat membru și respectând pe deplin regimul privind notificările și comunicările instituit în temeiul articolului 73.

ARTICOLUL 82

Evaluarea fiabilității sursei și a acurateței informațiilor

- (1) Autoritățile competente indică, în măsura posibilului, cel târziu în momentul transferului informațiilor, fiabilitatea sursei informațiilor pe baza următoarelor criterii:
 - (a) atunci când nu există îndoieli cu privire la autenticitatea, credibilitatea și competența sursei sau dacă informațiile sunt furnizate de o sursă care s-a dovedit fiabilă în toate cazurile;
 - (b) atunci când informațiile sunt furnizate de o sursă care s-a dovedit fiabilă în majoritatea cazurilor;
 - (c) atunci când informațiile sunt furnizate de o sursă care s-a dovedit nefiabilă în majoritatea cazurilor; sau
 - (d) atunci când fiabilitatea informațiilor nu poate fi evaluată.
- (2) Autoritățile competente indică, în măsura posibilului, cel târziu în momentul transferului informațiilor, acuratețea informațiilor pe baza următoarelor criterii:
 - (a) informații a căror acuratețe nu este pusă la îndoială;
 - (b) informații cunoscute personal de sursă, dar care nu sunt cunoscute personal de funcționarul care le transmite;

- (c) informații pe care sursa nu le cunoaște personal, dar care sunt coroborate cu alte informații deja înregistrate; sau
 - (d) informații care nu sunt cunoscute personal de sursă și care nu pot fi coroborate.
- (3) Atunci când autoritatea competentă destinatară, pe baza informațiilor de care dispune deja, ajunge la concluzia că evaluarea informațiilor sau a sursei acestora care este transmisă de către autoritatea competentă de transfer în conformitate cu alineatele (1) și (2) trebuie corectată, aceasta informează autoritatea competentă respectivă și încearcă obținerea unui acord asupra unei modificări a evaluării. Autoritatea competentă destinatară nu modifică evaluarea informațiilor primite sau a sursei acestora fără un astfel de acord.
- (4) În cazul în care o autoritate competentă primește informații care nu sunt însoțite de o evaluare, aceasta încearcă, în măsura posibilului și, dacă se poate, de comun acord cu autoritatea competentă de transfer, să evalueze fiabilitatea sursei sau acuratețea informațiilor pe baza informațiilor de care dispune deja.
- (5) În cazul în care nu se poate efectua o evaluare fiabilă, informațiile se evaluează astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (d) și la alineatul (2) litera (d).

ARTICOLUL 83

Securitatea schimbului de informații

- (1) Măsurile tehnice și organizatorice instituite pentru a asigura securitatea schimbului de informații în temeiul prezentului capitol se stabilesc în cadrul unor acorduri administrative, astfel cum se menționează la articolul 86.
- (2) Părțile convin cu privire la instituirea, punerea în aplicare și exploatarea unor linii de comunicare securizate destinate schimbului de informații în temeiul prezentului capitol.
- (3) Acordurile administrative menționate la articolul 85 reglementează termenele și condițiile de utilizare aferente liniilor de comunicare securizate.

ARTICOLUL 84

Răspunderea pentru prelucrarea neautorizată sau incorectă a datelor cu caracter personal

- (1) Autoritățile competente răspund, în conformitate cu cadrele juridice care li se aplică, pentru orice prejudiciu cauzat unei persoane ca urmare a unor erori de drept sau de fapt în schimbul de informații. Pentru a evita răspunderea care le revine, în temeiul cadrelor juridice care li se aplică, față de o parte vătămată, nici Europol, nici autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu pot să invoce faptul că cealaltă autoritate competentă a transferat informații inexacte.

(2) În cazul în care Europol sau autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sunt obligate la plata de daune-interese ca urmare a faptului că oricare dintre acestea au utilizat informații care au fost comunicate în mod eronat de către cealaltă parte sau care au fost comunicate ca urmare a nerespectării de către cealaltă parte a obligațiilor care îi revin, suma plătită cu titlu de compensație în temeiul alineatului (1) fie de către Europol, fie de către autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se rambursează de către cealaltă parte, cu excepția cazului în care informațiile au fost utilizate cu încălcarea dispozițiilor prezentului capitol.

(3) Europol și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își impun reciproc plata de daune-interese punitive sau necompensatorii în temeiul alineatelor (1) și (2).

ARTICOLUL 85

Schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile

Schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile și protecția acestora, dacă sunt necesare în temeiul prezentului capitol, se reglementează prin acorduri de lucru și prin acorduri administrative, astfel cum se menționează la articolul 86.

ARTICOLUL 86

Acorduri de lucru și acorduri administrative

- (1) Detaliile cooperării dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Europol, pentru a completa și a pune în aplicare dispozițiile prezentului capitol, după caz, se stabilesc prin intermediul unor acorduri de lucru în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul Europol și al unor acorduri administrative în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul Europol încheiate între Europol și autoritățile competente din Regatul Unit.
- (2) În locul încheierii de acorduri de lucru și de acorduri administrative în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit și Europol pot conveni ca oricare dintre acordurile de lucru sau acordurile administrative existente încheiate între autoritățile competente ale Regatului Unit și Europol în temeiul articolului 577 din Acordul comercial și de cooperare să se aplice și în ceea ce privește Gibraltarul.
- (3) Conținutul acordurilor de lucru și al acordurilor administrative poate fi prevăzut într-un singur document.

ARTICOLUL 87

Notificarea punerii în aplicare

(1) Atât Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și Europol pun la dispoziția publicului un document care prezintă într-o formă inteligibilă dispozițiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal transferate în temeiul prezentului capitol, inclusiv mijloacele disponibile pentru exercitarea drepturilor persoanelor vizate, și se asigură, fiecare, că o copie a acestui document este pusă la dispoziția celeilalte părți.

(2) În cazul în care nu există încă, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Europol adoptă modalități practice de precizare a modului în care va fi asigurată în practică respectarea dispozițiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Europol pe de altă parte transmit, fiecare, câte o copie a acestor modalități practice celeilalte părți și autorităților de supraveghere respective.

ARTICOLUL 88

Competențele Europol

Nicio dispoziție din prezentul capitol nu se interpretează ca stabilind pentru Europol obligația de a coopera cu autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în afara sferei de competență a Europol, astfel cum este prevăzută în dreptul relevant al Uniunii.

CAPITOLUL 3

COOPERAREA CU EUROJUST

ARTICOLUL 89

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol îl constituie stabilirea cooperării dintre Eurojust și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în materie de combatere a infracțiunilor grave menționate în anexa 11.

ARTICOLUL 90

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „Eurojust” înseamnă Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală, instituită în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului¹ („Regulamentul Eurojust”);

¹ Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO UE L 295, 21.11.2018, p. 138, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

- (b) „asistent” înseamnă o persoană care poate asista un membru național și adjunctul membrului național sau procurorul de legătură, astfel cum se menționează în Regulamentul Eurojust și, respectiv, la articolul 95 alineatul (3);
- (c) „colegiu” înseamnă Colegiul Eurojust, astfel cum este menționat în Regulamentul Eurojust;
- (d) „autoritate competentă” înseamnă, pentru Uniune, Eurojust, reprezentat de colegiu sau un membru național, și, pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, o autoritate națională cu responsabilități în temeiul dreptului intern în ceea ce privește investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor în Gibraltar;
- (e) „corespondent național pe probleme legate de terorism” înseamnă punctul de contact desemnat de Regatul Unit în conformitate cu articolul 94, responsabil cu gestionarea corespondenței referitoare la probleme legate de terorism.
- (f) „magistrat de legătură” înseamnă magistratul detașat de Eurojust în Regatul Unit, în conformitate cu articolul 96;
- (g) „procuror de legătură” înseamnă procurorul detașat de Regatul Unit la Eurojust și care face obiectul dreptului intern al Regatului Unit, în ceea ce privește statutul procurorului, în conformitate cu articolul 95 alineatul (3); și
- (h) „membru național” înseamnă membrul național detașat la Eurojust de fiecare stat membru, astfel cum se menționează în Regulamentul Eurojust;

ARTICOLUL 91

Comunicare

Toate comunicările și notificările menționate în prezentul capitol se efectuează prin intermediul punctelor naționale de contact, astfel cum se prevede la articolul 94, și al procurorilor de legătură, astfel cum se prevede la articolul 95.

ARTICOLUL 92

Forme de criminalitate

- (1) Cooperarea stabilită în temeiul prezentului capitol privește formele de criminalitate gravă care sunt de competența Eurojust, astfel cum sunt enumerate în anexa 11, inclusiv infracțiunile conexe.
- (2) Infracțiunile conexe sunt infracțiunile săvârșite pentru procurarea mijloacelor necesare comiterii formelor de criminalitate gravă menționate la alineatul (1), infracțiunile săvârșite pentru a facilita sau a comite astfel de forme de criminalitate gravă, precum și infracțiunile săvârșite pentru a asigura impunitatea unor astfel de forme de criminalitate gravă.
- (3) În cazul în care se aduc modificări listei cu formele de criminalitate gravă care sunt de competența Eurojust în temeiul dreptului Uniunii, Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate, la propunerea Uniunii, să modifice în consecință anexa 11 de la data intrării în vigoare a modificării competențelor Eurojust.

ARTICOLUL 93

Domeniul de aplicare al cooperării

Părțile se asigură că Eurojust și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cooperează în domeniile de activitate prevăzute la articolele 2 și 54 din Regulamentul Eurojust și în prezentul capitol.

ARTICOLUL 94

Puncte de contact pentru Eurojust

Punctele de contact pentru Eurojust, desemnate sau instituite de Regatul Unit în temeiul articolului 584 din Acordul comercial și de cooperare, inclusiv punctul de contact desemnat drept corespondent național al Regatului Unit pe probleme legate de terorism, servesc și drept puncte de contact pentru Eurojust ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

ARTICOLUL 95

Procurorul de legătură

- (1) Procurorul de legătură și asistenții procurorului de legătură al Regatului Unit în cadrul Eurojust, detașați în temeiul articolului 585 alineatele (1) și (3) din Acordul comercial și de cooperare, facilitează cooperarea instituită în temeiul prezentului capitol în ceea ce privește Gibraltarul, în limitele competenței lor. Atunci când este necesar, asistenții pot înlocui procurorul de legătură sau pot acționa în numele procurorului de legătură.
- (2) Detaliile privind atribuțiile procurorului de legătură și ale asistenților procurorului de legătură menționați la alineatul (1) de la prezentul articol, drepturile și obligațiile acestora, precum și costurile implicate se reglementează printr-un acord de lucru, astfel cum se menționează la articolul 104.
- (3) Regatul Unit informează Eurojust cu privire la natura și amploarea rolului procurorului de legătură și al asistenților procurorului de legătură menționați la alineatul (1), în vederea îndeplinirii de către aceștia a atribuțiilor de facilitare a cooperării în conformitate cu prezentul capitol.
- (4) Procurorul de legătură și asistenții procurorului de legătură menționați la alineatul (1) au acces la informațiile conținute în cazierul judiciar național sau în orice alt registru al autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu dreptul intern în cazul unui procuror sau al unei persoane cu competențe echivalente.
- (5) Procurorul de legătură și asistenții procurorului de legătură menționați la alineatul (1) au competența de a contacta direct autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(6) Eurojust tratează documentele de lucru ale procurorului de legătură și ale asistenților procurorului de legătură menționați la alineatul (1) ca fiind inviolabile.

ARTICOLUL 96

Magistratul de legătură

(1) Magistratul de legătură al Eurojust detașat în Regatul Unit, în temeiul articolului 586 alineatul (1) din Acordul comercial și de cooperare, poate facilita cooperarea judiciară în ceea ce privește Gibraltarul în cazurile în care Eurojust oferă asistență, în conformitate cu articolul 53 din Regulamentul Eurojust.

(2) Detaliile privind atribuțiile magistratului de legătură menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, drepturile și obligațiile magistratului de legătură și costurile implicate se reglementează printr-un acord de lucru, astfel cum se menționează la articolul 104.

ARTICOLUL 97

Reuniuni operaționale și strategice

(1) Procurorul de legătură și asistenții procurorului de legătură menționați la articolul 95 alineatul (1), precum și punctul de contact pentru Eurojust menționat la articolul 94 pot participa la reuniuni cu privire la chestiuni strategice, la invitația președintelui Eurojust, și la reuniuni cu privire la chestiuni operaționale, cu aprobarea membrilor naționali în cauză.

(2) Membrii naționali, adjuncții și asistenții acestora, directorul administrativ al Eurojust și personalul Eurojust pot participa la reuniuni organizate de procurorul de legătură și de asistenții procurorului de legătură menționați la articolul 95 alineatul (1), precum și de punctul de contact pentru Eurojust menționat la articolul 94.

ARTICOLUL 98

Schimbul de date fără caracter personal

Eurojust și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot face schimb de orice date fără caracter personal în măsura în care aceste date sunt relevante pentru cooperarea în temeiul prezentului capitol și sub rezerva oricăror restricții în temeiul articolului 103.

ARTICOLUL 99

Schimbul de date cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal solicitate și primite de autoritățile competente în temeiul prezentului capitol sunt prelucrate de către acestea numai pentru urmărirea obiectivelor prevăzute la articolul 89, în scopurile specifice menționate la alineatul (2) de la prezentul articol și sub rezerva restricțiilor privind accesul sau utilizarea ulterioară menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.

(2) Autoritatea competentă de transfer indică în mod clar, cel târziu în momentul transferării datelor cu caracter personal, scopul specific sau scopurile specifice pentru care sunt transferate datele.

- (3) Autoritatea competentă de transfer poate indica, la momentul transferului datelor cu caracter personal, orice restricții privind accesul la acestea sau modul în care urmează să fie utilizate acestea, în termeni generali sau specifici, inclusiv în ceea ce privește transferul ulterior, ștergerea sau distrugerea acestora după o anumită perioadă de timp, sau prelucrarea ulterioară a acestora. Atunci când necesitatea unor astfel de restricții devine evidentă după ce datele cu caracter personal au fost puse la dispoziție, autoritatea de transfer informează în consecință autoritatea destinatară.
- (4) Autoritatea competentă destinatară respectă orice restricții privind accesul la datele cu caracter personal sau utilizarea ulterioară a acestora indicate de autoritatea competentă de transfer, astfel cum se prevede la alineatul (3).

ARTICOLUL 100

Canale de transmisie

- (1) Sub rezerva alineatului (3) de la prezentul articol, au loc schimburi de informații între procurorul de legătură sau asistenții procurorului de legătură menționați la articolul 95 alineatul (1) sau – dacă nicio persoană cu acest rol nu este desemnată sau nu este disponibilă din alte motive – punctul de contact al Regatului Unit pentru Eurojust menționat la articolul 94 și membrii naționali în cauză sau colegiul.
- (2) Eurojust și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură, fiecare, că reprezentanții lor respectivi sunt autorizați să facă schimb de informații la nivelul corespunzător și în conformitate cu cadrele lor juridice respective și că sunt verificați în mod corespunzător.

(3) Atunci când este necesar în cazuri urgente, dacă Eurojust a detașat un magistrat de legătură în Regatul Unit și dacă atât magistratul de legătură, cât și autoritatea competentă relevantă consideră că este oportun, pot avea loc schimburi de informații între magistratul de legătură și orice autoritate competentă din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. În acest caz, procurorul de legătură sau asistenții procurorului de legătură menționați la articolul 95 alineatul (1) sunt informați cu privire la orice astfel de schimb de informații.

ARTICOLUL 101

Transferuri ulterioare

Autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Eurojust nu comunică nicio informație furnizată de cealaltă parte unei țări terțe sau organizații internaționale fără consimțământul autorităților competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau din cadrul Eurojust care a furnizat informațiile și fără garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal.

ARTICOLUL 102

Răspunderea pentru prelucrarea neautorizată sau incorectă a datelor cu caracter personal

(1) Autoritățile competente răspund, în conformitate cu cadrele juridice care li se aplică, pentru orice prejudiciu cauzat unei persoane ca urmare a unor erori de drept sau de fapt în schimbul de informații. Pentru a evita răspunderea care le revine, în temeiul cadrelor juridice care li se aplică, față de o parte vătămată, nici Eurojust, nici autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu pot să invoce faptul că cealaltă autoritate competentă a transferat informații inexacte.

(2) În cazul în care o autoritate competentă este obligată la plata de daune-interese ca urmare a faptului că a utilizat informații care au fost comunicate în mod eronat de către cealaltă parte sau care au fost comunicate ca urmare a nerespectării de către cealaltă parte a obligațiilor care îi revin, suma plătită cu titlu de compensație în temeiul alineatului (1) de către autoritatea competentă se rambursează de către cealaltă parte, cu excepția cazului în care informațiile au fost utilizate cu încălcarea dispozițiilor prezentului capitol.

(3) Eurojust și autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își impun reciproc plata de daune-interese punitive sau necompensatorii în temeiul alineatelor (1) și (2).

ARTICOLUL 103

Schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile

Schimbul de informații clasificate și de informații neclasificate sensibile și protecția acestora, dacă sunt necesare în temeiul prezentului capitol, se reglementează printr-un acord de lucru, astfel cum se menționează la articolul 104.

ARTICOLUL 104

Acord de lucru

- (1) Modalitățile de cooperare între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Eurojust, adecvate pentru punerea în aplicare a prezentului capitol, se stabilesc printr-un acord de lucru încheiat între Eurojust și autoritățile competente ale Regatului Unit, în conformitate cu articolul 47 alineatul (3) și cu articolul 56 alineatul (3) din Regulamentul Eurojust.
- (2) În locul încheierii de acorduri de lucru în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritățile competente ale Regatului Unit și Eurojust pot conveni ca oricare dintre acordurile de lucru existente între autoritățile competente ale Regatului Unit și Eurojust în temeiul articolului 594 din Acordul comercial și de cooperare să se aplice și în ceea ce privește Gibraltarul.

ARTICOLUL 105

Competențele Eurojust

Nicio dispoziție din prezentul capitol nu se interpretează ca stabilind pentru Eurojust obligația de a coopera cu autoritățile competente din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în afara sferei de competență a Eurojust, astfel cum este prevăzută în dreptul relevant al Uniunii.

CAPITOLUL 4

SCHIMBUL DE INFORMAȚII PRIVIND CAZIERELE JUDICIARE

ARTICOLUL 106

Obiectiv

- (1) Obiectivul prezentului capitol îl constituie facilitarea schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte.
- (2) În relațiile dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre, dispozițiile prezentului capitol completează dispozițiile titlului V capitolul 6 de la prezentul titlu în ceea ce privește schimbul de informații privind cazierele judiciare.

ARTICOLUL 107

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „condamnare” înseamnă orice hotărâre definitivă a unei instanțe penale împotriva unei persoane fizice pentru o infracțiune, în măsura în care hotărârea este înscrisă în cazierul judiciar din statul membru de condamnare sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

- (b) „procedură penală” înseamnă procedura care cuprinde etapa care precedă procesul penal, etapa procesului penal și executarea condamnării;
- (c) „cazier judiciar” înseamnă registrul național sau registrele naționale în care sunt consemnate condamnările pronunțate în conformitate cu dreptul intern.

ARTICOLUL 108

Autoritățile centrale

Autoritățile centrale ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și cele ale statelor membre care sunt competente în ceea ce privește schimbul de informații extrase din cazierul judiciar în temeiul prezentului capitol și în ceea ce privește schimburile menționate la articolul 22 alineatul (2) din Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, încheiată la Strasbourg la 20 aprilie 1959 (denumită în continuare „Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă”) cu privire la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înseamnă cele desemnate și notificate de Regatul Unit și de statele membre, în temeiul articolului 645 din Acordul comercial și de cooperare, pentru schimbul de informații extrase din cazierul judiciar între Regatul Unit și statele membre.

ARTICOLUL 109

Notificări

(1) Fiecare stat membru și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iau măsurile necesare pentru a se asigura că toate condamnările pronunțate de instanțele sale penale sunt însoțite, în momentul înregistrării în cazierul judiciar, de informații referitoare la cetățenia sau cetățeniile persoanei condamnate.

(2) Autoritatea centrală a fiecărui stat membru informează autoritatea centrală a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la toate condamnările penale pronunțate de instanțele sale penale împotriva resortisanților Regatului Unit care dețin o carte de identitate valabilă sau un permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și cu privire la orice modificare sau ștergere ulterioară a informațiilor cuprinse în cazierul judiciar, astfel cum au fost înscrise în cazierul judiciar. Autoritatea centrală a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează autoritatea centrală a oricărui stat membru cu privire la toate condamnările penale pronunțate de instanțele sale penale împotriva resortisanților statului membru respectiv, precum și cu privire la orice modificare sau ștergere ulterioară a informațiilor cuprinse în cazierul judiciar, astfel cum au fost înscrise în cazierul judiciar. Autoritățile centrale ale statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își comunică reciproc aceste informații cel puțin o dată pe lună.

(3) În cazul în care autoritatea centrală a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ia cunoștință de faptul că o persoană condamnată este resortisant a două sau mai multe state membre sau resortisant al unuia sau mai multor state membre și al Regatului Unit care deține o carte de identitate valabilă sau un permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar, aceasta transmite informațiile relevante fiecăruia dintre aceste state, chiar dacă persoana condamnată este resortisant al statului membru pe teritoriul căruia a fost condamnată sau resortisant al Regatului Unit care deține o carte de identitate valabilă sau un permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar și a fost condamnată în Gibraltar.

ARTICOLUL 110

Stocarea condamnărilor

(1) Autoritatea centrală a fiecărui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, stochează toate informațiile notificate în temeiul articolului 109.

(2) Autoritatea centrală a fiecărui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că, în cazul în care este notificată o modificare sau ștergere ulterioară în temeiul articolului 109, se efectuează o modificare sau o ștergere identică a informațiilor stocate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Atunci când răspunde cererilor formulate în temeiul articolului 111, autoritatea centrală a fiecărui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că sunt furnizate numai informații care au fost actualizate în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

ARTICOLUL 111

Cereri de informații

(1) Dacă se solicită, la nivel național, informații din cazierul judiciar al unui stat membru sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în scopul unei proceduri penale împotriva unei persoane sau în orice alt scop decât cel al procedurii penale, autoritatea centrală a acelui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, în conformitate cu dreptul său intern, poate să adreseze autorității centrale a unui alt stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, o cerere de informații și de date conexe care să fie extrase din cazierul judiciar.

(2) Dacă o persoană adresează o cerere de informații privind propriul cazier judiciar autorității centrale a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și nu este resortisant al acestora, autoritatea centrală respectivă transmite o cerere de informații și de date conexe care să fie extrase din cazierul judiciar către autoritatea centrală a statului membru de cetățenie al persoanei sau către cea a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă persoana este resortisant al Regatului Unit, pentru a include informațiile și datele conexe respective în extrasul care urmează să îi fie eliberat persoanei în cauză.

ARTICOLUL 112

Răspunsuri la cereri

(1) Răspunsurile la cererile de informații se transmit de către autoritatea centrală solicitată a unui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autorității centrale solicitante a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii.

(2) Autoritatea centrală a fiecărui stat membru și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, răspunde cererilor formulate în alte scopuri decât cel al procedurii penale în conformitate cu dreptul său intern.

(3) În pofida alineatului (2), atunci când răspund cererilor formulate în scopurile recrutării pentru activități profesionale sau activități de voluntariat într-un cadru organizat care implică contactul direct și periodic cu copiii, statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, includ informații privind existența unor condamnări penale pentru infracțiuni legate de abuzul sexual asupra copiilor sau de exploatarea sexuală a copiilor, pornografia infantilă, ademenirea copiilor în scopuri sexuale, inclusiv instigarea, complicitatea sau tentativa de a comite oricare dintre aceste infracțiuni, precum și informații privind existența oricăror decăderi din drepturi în ceea ce privește exercitarea activităților care implică contactul direct și periodic cu copiii care decurg din respectivele condamnări penale.

ARTICOLUL 113

Canal de comunicare

Schimbul de informații extrase din cazierele judiciare dintre statele membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se realizează pe cale electronică, în conformitate cu specificațiile tehnice și procedurale prevăzute în anexa 12.

ARTICOLUL 114

Condiții de utilizare a datelor cu caracter personal

- (1) Fiecare stat membru, precum și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate utiliza datele cu caracter personal primite ca răspuns la cererea sa în temeiul articolului 112 numai în scopurile pentru care au fost solicitate.
- (2) Dacă informațiile au fost solicitate în orice alte scopuri decât cel al procedurii penale, datele cu caracter personal primite în temeiul articolului 112 pot fi utilizate de statul membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu dreptul său intern, numai în limitele specificate de autoritatea centrală solicitată, astfel cum se prevede în capitolul 2 din anexa 12.
- (3) În pofida alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, datele cu caracter personal furnizate de o autoritate centrală solicitată ca răspuns la o cerere formulată în temeiul articolului 112 de autoritatea centrală a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot fi utilizate de statul membru respectiv sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu scopul de a preveni o amenințare imediată și gravă la adresa siguranței publice.

(4) Fiecare stat membru și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că autoritățile sale centrale nu divulgă autorităților din țări terțe datele cu caracter personal notificate în temeiul articolului 109, decât dacă sunt îndeplinite condițiile următoare:

- (a) datele cu caracter personal sunt divulgate doar de la caz la caz;
- (b) datele cu caracter personal sunt divulgate unor autorități ale căror funcții au legătură directă cu scopurile pentru care datele cu caracter personal sunt divulgate în temeiul literei (c);
- (c) datele cu caracter personal sunt divulgate numai dacă este necesar:
 - (i) în scopul procedurii penale;
 - (ii) în orice alte scopuri decât cel al procedurii penale; sau
 - (iii) pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice;
- (d) datele cu caracter personal pot fi utilizate de țara terță solicitantă numai în scopurile pentru care au fost solicitate informațiile și în limitele specificate de statul membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, care a notificat datele cu caracter personal în temeiul articolului 109; și
- (e) datele cu caracter personal sunt divulgate numai dacă autoritatea centrală, după ce a evaluat toate circumstanțele legate de transferul datelor cu caracter personal către țara terță, concluzionează că există garanții adecvate pentru protecția datelor cu caracter personal.

(5) Presentul articol nu se aplică datelor cu caracter personal obținute de un stat membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, în temeiul prezentului capitol și care provin din statul membru respectiv sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz.

CAPITOLUL 5

PREDAREA

ARTICOLUL 115

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol este de a asigura faptul că sistemul de extrădare dintre statele membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, se bazează pe un mecanism de predare în temeiul unui mandat de arestare, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

ARTICOLUL 116

Principiul proporționalității

Cooperarea prin intermediul mandatului de arestare trebuie să fie necesară și proporțională, ținând seama de drepturile persoanei căutate și de interesele victimelor și având în vedere gravitatea faptei, pedeapsa susceptibilă a fi aplicată și posibilitatea ca statul membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să ia măsuri mai puțin coercitive decât predarea persoanei căutate, în special pentru a se evita perioadele inutile de lungi de arest preventiv.

ARTICOLUL 117

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „mandat de arestare” înseamnă o decizie judiciară emisă de un stat membru sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea arestării și a predării de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de către un stat membru a unei persoane căutate, pentru efectuarea urmăririi penale sau în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate;
- (b) „autoritate judiciară de executare” înseamnă autoritatea judiciară a statului membru de executare, sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, care este competentă să execute mandatul de arestare în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

- (c) „autoritate judiciară emitentă” înseamnă autoritatea judiciară a statului membru emitent sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care este competentă să emită un mandat de arestare în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;
- (d) „autoritate judiciară” înseamnă o autoritate care este, în temeiul dreptului intern al unui stat membru sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, un judecător, o instanță judecătorească sau un procuror; un procuror este considerat autoritate judiciară numai în măsura în care dreptul intern prevede astfel;
- (e) „țară terță” înseamnă o țară care nu este nici stat membru, nici Regatul Unit, nici Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

ARTICOLUL 118

Domeniul de aplicare

- (1) Un mandat de arestare poate fi emis pentru fapte pedepsite de dreptul statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul emitent, cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei durată maximă este de cel puțin 12 luni sau, atunci când s-a dispus o condamnare la o pedeapsă sau s-a pronunțat o măsură de siguranță privativă de libertate, dacă durata acesteia este de cel puțin patru luni.
- (2) Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), predarea este supusă condiției ca faptele pentru care a fost emis mandatul de arestare să constituie infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, oricare ar fi elementele constitutive sau încadrarea acesteia.

(3) Sub rezerva articolului 119, a articolului 120 alineatul (1) literele (b)-(h) și a articolelor 121, 122 și 123, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau ale statului membru de executare nu pot refuza executarea unui mandat de arestare emis în legătură cu următoarele comportamente, în cazul în care un astfel de comportament este pasibil de pedeapsă cu privarea de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate a cărei durată maximă este de cel puțin 12 luni:

(a) faptele oricărei persoane care contribuie la săvârșirea, de către un grup de persoane care acționează într-un scop comun, a uneia sau mai multor infracțiuni în domeniul terorismului, prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, încheiată la Strasbourg la 27 ianuarie 1977, sau în legătură cu traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope sau infracțiuni de omucidere, vătămări corporale grave, răpire, sechestrare, luare de ostatici sau viol, chiar și în cazul în care persoana respectivă nu participă la comiterea propriu-zisă a infracțiunii sau a infracțiunilor respective; contribuția acesteia trebuie să fi fost intenționată și săvârșită având cunoștință de faptul că participarea va contribui la realizarea activităților infracționale ale grupului; sau

(b) terorismul, astfel cum este definit în anexa 13.

(4) Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că, pe bază de reciprocitate, condiția dublei incriminări prevăzută la alineatul (2) nu se va aplica, cu condiția ca infracțiunea pe baza căreia a fost emis mandatul să fie:

(a) una dintre infracțiunile enumerate la alineatul (5), astfel cum sunt definite de dreptul statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent; și

(b) posibilă, în statul membru emitent sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, de o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani.

(5) Infrafracțiunile menționate la alineatul (4) sunt:

(a) participarea la un grup infracțional organizat;

(b) terorismul, astfel cum este definit în anexa 13;

(c) traficul de persoane;

(d) exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

(e) traficul ilicit de droguri și substanțe psihotrope;

(f) traficul ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;

(g) corupția, inclusiv darea sau luarea de mită;

(h) fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale unui stat membru;

(i) spălarea produselor infracțiunii;

(j) falsificarea de monede;

- (k) faptele legate de criminalitatea informatică;
- (l) infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- (m) facilitarea intrării și a șederii neautorizate;
- (n) omorul;
- (o) vătămarea corporală gravă;
- (p) traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
- (q) răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici;
- (r) rasismul și xenofobia;
- (s) furtul organizat sau armat;
- (t) traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- (u) înșelăciunea;
- (v) racketul și extorcarea de fonduri;
- (w) contrafacerea și pirateria de produse;

- (x) falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;
- (y) falsificarea mijloacelor de plată;
- (z) traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- (aa) traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- (bb) traficul de vehicule furate;
- (cc) violul;
- (dd) incendierea cu intenție;
- (ee) infracțiunile care țin de competența Curții Penale Internaționale;
- (ff) sechestrarea ilegală de aeronave, nave sau vehicule spațiale; și
- (gg) sabotajul.

ARTICOLUL 119

Motive de neexecutare obligatorie a mandatului de arestare

Executarea mandatului de arestare se refuză:

- (a) dacă infracțiunea aflată la baza mandatului de arestare este acoperită de amnistie în statul membru de executare sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, în cazul în care autoritățile competente ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ar avea competența de a urmări penal infracțiunea în temeiul dreptului penal al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare;
- (b) dacă din informațiile aflate la dispoziția autorității judiciare de executare rezultă că persoana căutată a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte de un stat membru sau de Regatul Unit ori de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu condiția ca, în cazul în care a fost aplicată o pedeapsă, aceasta să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată în temeiul dreptului statului membru pe baza căruia a fost condamnată persoana căutată, al Regatului Unit sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana căutată a fost condamnată de oricare dintre acestea; sau
- (c) dacă persoana care face obiectul mandatului de arestare nu poate, din cauza vârstei sale, să răspundă penal pentru faptele aflate la originea mandatului respectiv în temeiul dreptului statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

ARTICOLUL 120

Alte motive de neexecutare a mandatului de arestare

- (1) Executarea mandatului de arestare poate fi refuzată:
- (a) dacă, într-unul dintre cazurile menționate la articolul 118 alineatul (2), fapta care stă la baza mandatului de arestare nu constituie infracțiune în temeiul dreptului statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare; cu toate acestea, în materie de taxe sau impozite, vamă și schimb valutar, executarea mandatului de arestare nu poate fi refuzată pe motiv că dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu prevede același tip de norme în materie de taxe sau impozite sau același tip de reglementări în materie vamală și de schimb valutar ca dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau ca dreptul statului membru emitent;
 - (b) dacă persoana care face obiectul mandatului de arestare este urmărită penal în statul membru de executare sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pentru aceeași faptă ca cea aflată la baza mandatului de arestare;
 - (c) dacă autoritățile judiciare ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, au decis fie să nu înceapă urmărirea penală pentru infracțiunea care stă la baza mandatului de arestare, fie să îi pună capăt sau dacă persoana căutată a făcut obiectul unei hotărâri definitive pentru aceleași fapte, prin intermediul căreia se împiedică desfășurarea ulterioară a procedurii, într-un stat membru sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;

- (d) dacă urmărirea penală a persoanei căutate sau pedeapsa s-a prescris în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, iar faptele sunt de competența respectivului stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu dreptul său penal;
- (e) dacă, din informațiile aflate la dispoziția autorității judiciare de executare, rezultă că persoana căutată a fost judecată definitiv de o țară terță sau de Regatul Unit pentru aceleași fapte, cu condiția ca, în cazul în care a fost aplicată o pedeapsă, aceasta să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată în temeiul dreptului Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de condamnare, sau statul membru de condamnare;
- (f) dacă mandatul de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate; și:
- (i) în cazul în care actorul de executare este un stat membru, persoana căutată rămâne în statul membru respectiv, este resortisant sau rezident al acestuia; sau
 - (ii) în cazul în care actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, persoana căutată este un resortisant al Regatului Unit care deține o carte de identitate valabilă sau un permis de ședere valabil eliberat în Gibraltar de către autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau este o persoană care rămâne în Gibraltar sau își are reședința în Gibraltar,

iar o autoritate competentă a statului membru respectiv sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se angajează să execute pedeapsa sau măsura de siguranță privativă de libertate în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare; dacă este necesar consimțământul persoanei căutate pentru transferul pedepsei sau al măsurii de siguranță privative de libertate către statul membru de executare sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pot refuza executarea mandatului de arestare numai după ce persoana căutată consimte la transferul pedepsei sau al măsurii de siguranță privative de libertate;

- (g) dacă mandatul de arestare se referă la infracțiuni care:
 - (i) în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, au fost săvârșite în întregime sau parțial în statul membru de executare sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul de executare, sau într-un loc considerat ca atare; sau
 - (ii) au fost săvârșite în afara statului membru emitent sau a Gibraltarului, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul emitent, iar dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau al statului membru de executare nu permite urmărirea penală pentru aceleași infracțiuni dacă sunt săvârșite în afara teritoriului său;
- (h) dacă există motive pentru a crede, pe baza unor elemente obiective, că mandatul de arestare a fost emis cu scopul de a urmări penal sau de a pedepsi o persoană pe criterii legate de sexul, rasa, religia, originea etnică, cetățenia sau naționalitatea, limba, opiniile politice sau orientarea sexuală a persoanei respective sau că se poate aduce atingere situației persoanei în cauză pentru oricare dintre aceste motive;

- (i) dacă mandatul de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate și persoana căutată nu a fost prezentă în persoană la procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia, cu excepția cazului în care mandatul de arestare precizează că persoana, în conformitate cu alte cerințe procedurale definite în dreptul intern al statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent:

- (i) în timp util:

- (A) fie a fost citată personal și, prin urmare, a fost informată cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată hotărârea, fie a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru respectivul proces, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că persoana în cauză a avut cunoștință de data și locul procesului stabilit;

și

- (B) a fost informată că poate fi pronunțată o hotărâre în cazul în care persoana respectivă nu se prezintă la proces;

sau

- (ii) având cunoștință de data și locul procesului stabilit, a mandatat un avocat care a fost numit fie de către persoana în cauză, fie de către o autoritate competentă a statului membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a o apăra la proces și a fost efectiv apărată de avocatul respectiv la proces;

sau

(iii) după ce i s-a înmănat hotărârea și a fost informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la exercitarea unei căi de atac, la care are dreptul de a fi prezentă și care permite ca fondul cauzei, inclusiv noile mijloace de probă, să fie reexamineate și care poate conduce la desființarea hotărârii inițiale:

(A) persoana a declarat în mod expres că nu contestă hotărârea;

sau

(B) nu a solicitat rejudecarea cauzei sau exercitarea unei căi de atac în termenul aplicabil;

sau

(iv) persoanei nu i s-a înmănat personal hotărârea, însă:

(A) i se va înmâna hotărârea personal și fără întârziere după predare și va fi informată în mod expres cu privire la dreptul la rejudecarea cauzei sau la exercitarea unei căi de atac, la care are dreptul de a fi prezentă și care permite ca fondul cauzei, inclusiv noile mijloace de probă, să fie reexamineate și care poate conduce la anularea hotărârii inițiale;

și

(B) persoana va fi informată cu privire la intervalul de timp în care trebuie să solicite rejudecarea cauzei sau să exercite o cale de atac, astfel cum se menționează în mandatul de arestare relevant.

(2) În cazul în care un mandat de arestare este emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate în condițiile menționate la alineatul (1) litera (i) punctul (iv), iar persoana în cauză nu a primit în prealabil nicio informare oficială cu privire la existența unei proceduri penale împotriva sa, această persoană ar putea solicita, atunci când este informată cu privire la conținutul mandatului de arestare, o copie a hotărârii judecătorești, înaintea începerii procedurii de predare. Imediat după primirea informațiilor privind cererea, autoritatea emitentă va furniza persoanei vizate o copie a hotărârii judecătorești, prin intermediul autorității de executare. Cererea persoanei vizate nu întârzie procedura de predare sau decizia de a executa mandatul de arestare. Hotărârea judecătorească îi este furnizată persoanei în cauză numai în scop informativ; aceasta nu va fi considerată o notificare formală a hotărârii judecătorești și nici nu va declanșa curgerea termenelor aplicabile pentru solicitarea unei noi proceduri de judecată sau a unui apel.

(3) În cazul în care o persoană este predată în condițiile menționate la alineatul (1) litera (i) punctul (iv) și această persoană a solicitat rejudecarea cauzei sau exercitarea unei căi de atac, până la încheierea acestor proceduri detenția persoanei respective care așteaptă rejudecarea cauzei sau exercitarea unei căi de atac este revizuită în conformitate cu dreptul intern al statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, fie în mod regulat, fie la solicitarea persoanei în cauză. O astfel de revizuire include, în special, posibilitatea de a suspenda sau întrerupe detenția. Rejudecarea cauzei sau exercitarea căii de atac începe în timp util, după predare.

ARTICOLUL 121

Excepția legată de infracțiunile politice

- (1) Executarea unui mandat de arestare nu poate fi refuzată pe motiv că autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pot considera infracțiunea drept o infracțiune politică, o infracțiune conexă unei infracțiuni politice sau o infracțiune inspirată de motive politice.
- (2) Cu toate acestea, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că alineatul (1) se va aplica numai în legătură cu:
- (a) infracțiunile prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului;
 - (b) infracțiunile de conspirație sau de asociere pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni dintre cele prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, dacă aceste infracțiuni de conspirație sau de asociere corespund descrierii faptelor menționate la articolul 118 alineatul (3) din prezentul acord; și
 - (c) terorismul, astfel cum este definit în anexa 13.
- (3) În cazul în care a fost emis un mandat de arestare de către un stat membru în numele căruia a fost efectuată o notificare, astfel cum se menționează la alineatul (2), sau în cazul în care a fost emis un mandat de arestare de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iar acesta a efectuat o astfel de notificare, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau statul membru de executare poate să aplice principiul reciprocității.

ARTICOLUL 122

Excepția legată de cetățenie

- (1) Executarea unui mandat de arestare nu poate fi refuzată pe motiv că persoana căutată este resortisant al statului membru de executare sau, în cazul în care actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, resortisant al Regatului Unit.
- (2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că propriii resortisanți ai Regatului Unit sau propriii resortisanți ai statului membru respectiv, după caz, nu vor fi predați sau că predarea lor va fi autorizată numai în anumite condiții specificate. Notificarea se bazează pe motive legate de principiile fundamentale sau de practica ordinii juridice interne a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a statului membru în numele căruia a fost efectuată notificarea. Într-un astfel de caz, Uniunea în numele oricăruia dintre statele sale membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, poate să notifice Comitetului specializat privind circulația persoanelor, într-un termen rezonabil de la primirea notificării celeilalte părți, că autoritățile judiciare de executare din statul membru respectiv sau din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, pot refuza predarea propriilor săi resortisanți, astfel cum se menționează la alineatul (1), către statul membru respectiv sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau că predarea este autorizată numai în anumite condiții specificate.

(3) În situațiile în care un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a refuzat să execute un mandat de arestare pe motiv că, în cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, Regatul Unit a efectuat o notificare sau, în cazul unui stat membru, Uniunea a efectuat o notificare în numele său, astfel cum se menționează la alineatul (2), autoritățile competente ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iau în considerare inițierea unei proceduri împotriva resortisantului Regatului Unit sau a statului membru, după caz, care să fie proporțională cu obiectul mandatului de arestare, ținând seama de opiniile autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau ale statului membru emitent. În situațiile în care o autoritate judiciară decide să nu inițieze o astfel de procedură, victima infracțiunii pe care se bazează mandatul de arestare poate primi informații cu privire la decizie în conformitate cu dreptul intern aplicabil.

(4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), autoritățile competente ale unui stat membru sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, inițiază proceduri împotriva propriilor lor resortisanți, astfel cum se menționează la alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, trebuie să fie în măsură să ia măsurile corespunzătoare pentru a asista victimele și martorii, în special în ceea ce privește modul în care se desfășoară procedurile, în următoarele situații:

- (a) procedurile sunt inițiate într-un stat membru, atunci când este vorba despre persoane cu reședința în Regatul Unit sau în Gibraltar sau într-un alt stat membru;
- (b) procedurile sunt inițiate în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când este vorba despre persoane cu reședința într-un stat membru.

ARTICOLUL 123

Garanții pe care urmează să le ofere autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, în cazuri speciale

- (1) Executarea mandatului de arestare de către autoritatea judiciară de executare poate fi subordonată următoarelor garanții:
 - (a) dacă infracțiunea pe baza căreia a fost emis mandatul de arestare este pasibilă de o pedeapsă sau de o măsură de siguranță privativă de libertate cu caracter permanent în statul membru emitent sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pot supune executarea mandatului de arestare condiției ca autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, să ofere o garanție considerată suficientă de către autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, că autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, vor reexamina pedeapsa sau măsura pronunțată, la cerere sau cel târziu după 20 de ani, sau vor încuraja aplicarea unor măsuri de clemență pe care persoana are dreptul să le solicite în temeiul dreptului sau al practicii statului membru emitent sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, în vederea neexecutării acelei pedepse sau măsuri;

- (b) dacă persoana care face obiectul unui mandat de arestare în scopul urmăririi penale este resortisant sau rezident al statului membru de executare sau, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, resortisant al Regatului Unit sau persoană cu reședința în Gibraltar, predarea poate fi supusă condiției ca persoana, după ce a fost audiată, să fie returnată în statul membru de executare sau, respectiv, în Gibraltar atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a executa acolo pedeapsa sau măsura de siguranță privativă de libertate care a fost pronunțată împotriva sa în statul membru emitent sau, respectiv, în Gibraltar atunci când actorul emitent este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; dacă este necesar consimțământul persoanei căutate pentru transferul pedepsei sau al măsurii de siguranță către statul membru de executare sau către Gibraltar, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, garanția returnării persoanei în statul membru de executare sau, respectiv, în Gibraltar atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a-și executa pedeapsa este supusă condiției ca persoana căutată, după ce a fost audiată, să consimtă să fie returnată în statul membru de executare sau, respectiv, în Gibraltar atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul;
- (c) dacă există motive serioase pentru a crede că există un risc real pentru protecția drepturilor fundamentale ale persoanei căutate, autoritatea judiciară de executare poate solicita, după caz, garanții suplimentare cu privire la tratamentul persoanei căutate după predarea acesteia înainte de a decide dacă să execute mandatul de arestare.
- (2) Comitetul specializat privind circulația persoanelor are competența de a adopta orice modificări ale prezentului articol care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse Acordului comercial și de cooperare.

ARTICOLUL 124

Recursul la autoritatea centrală

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Comitetul specializat privind circulația persoanelor cu privire la autoritatea centrală a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, iar Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Comitetul specializat privind circulația persoanelor cu privire la autoritatea centrală a fiecărui stat membru care a desemnat o astfel de autoritate sau, dacă sistemul juridic al statului membru relevant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, prevede astfel, cu privire la mai multe autorități centrale care să asiste autoritățile judiciare competente.

(2) Atunci când transmit Comitetului specializat privind circulația persoanelor notificarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot indica fiecare că, în urma organizării sistemului judiciar intern al statului membru relevant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autoritatea centrală sau autoritățile centrale sunt responsabile de transmiterea și primirea administrativă a mandatelor de arestare, precum și de orice alt tip de corespondență oficială referitoare la transmiterea și primirea administrativă a mandatelor de arestare. O astfel de transmitere a mandatelor de arestare se efectuează în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 126. Indicația respectivă este obligatorie pentru toate autoritățile statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent.

ARTICOLUL 125

Conținutul și forma mandatului de arestare

- (1) Mandatul de arestare trebuie să conțină următoarele informații, prezentate în conformitate cu formularul din anexa 14:
- (a) identitatea și cetățenia persoanei căutate;
 - (b) denumirea, adresa, numerele de telefon și de fax și adresa de e-mail a autorității judiciare emitente;
 - (c) dovada existenței unei hotărâri executorii, a unui mandat de arestare sau a oricărei alte decizii judiciare executorii având același efect care intră sub incidența articolului 118;
 - (d) natura și încadrarea juridică a infracțiunii, în special prin referire la articolul 118;
 - (e) o descriere a circumstanțelor în care a fost comisă infracțiunea, inclusiv data, locul și măsura în care persoana căutată a participat la comiterea infracțiunii;
 - (f) pedeapsa pronunțată, dacă este vorba despre o hotărâre definitivă, sau seria de pedepse prevăzute pentru infracțiune de dreptul statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent; și
 - (g) în măsura posibilului, alte consecințe ale infracțiunii.

(2) Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica formularul prevăzut în anexa 14, după caz.

Comitetul specializat privind circulația persoanelor adoptă orice modificări ale formularului prevăzut în anexa 14 care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse anexei 43 la Acordul comercial și de cooperare.

(3) Mandatul de arestare se traduce în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului membru de executare sau în limba engleză atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul. Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor că va fi acceptată o traducere în una sau mai multe limbi oficiale ale unui stat membru.

ARTICOLUL 126

Transmiterea unui mandat de arestare

(1) Articolul 6 alineatul (1) se aplică numai în legătură cu transmiterea inițială a mandatului de arestare, care se transmite în conformitate cu articolul respectiv și cu dispozițiile prezentului capitol.

(2) În cazul în care se cunoaște locul în care se află persoana căutată, autoritatea judiciară emitentă poate transmite mandatul de arestare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), autorității competente a statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, permițând autorității respective să stabilească autenticitatea mandatului de arestare.

ARTICOLUL 127

Procedura detaliată de transmitere a unui mandat de arestare

- (1) În cazul în care autoritatea judiciară emitentă nu știe care este autoritatea judiciară de executare competentă, aceasta efectuează cercetările necesare pentru a obține informația respectivă de la autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.
- (2) Ca alternativă la articolul 126, autoritatea judiciară emitentă poate solicita Organizației Internaționale de Poliție Criminală („INTERPOL”) să transmită un mandat de arestare.
- (3) Toate dificultățile legate de transmiterea sau autenticitatea oricărui document necesar pentru executarea mandatului de arestare se soluționează prin contacte directe între autoritățile judiciare implicate sau, după caz, cu implicarea autorităților centrale ale statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.
- (4) În cazul în care autoritatea care primește un mandat de arestare nu are competența de a-i da curs, aceasta transmite din oficiu mandatul de arestare autorității competente a statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, și informează în consecință autoritatea judiciară emitentă.

ARTICOLUL 128

Drepturile unei persoane căutate

- (1) În cazul în care o persoană căutată este arestată în scopul executării unui mandat de arestare, autoritatea judiciară de executare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, informează persoana respectivă cu privire la existența și conținutul mandatului de arestare, precum și cu privire la posibilitatea oferită persoanei respective de a consimți la predarea sa către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau către statul membru emitent.
- (2) O persoană căutată care este arestată în scopul executării unui mandat de arestare și care nu vorbește sau nu înțelege limba în care se desfășoară procedurile aferente mandatului de arestare are dreptul de a fi asistată de un interpret și de a i se furniza o traducere scrisă, în limba maternă a persoanei căutate sau în orice altă limbă pe care persoana respectivă o vorbește sau o înțelege, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.
- (3) O persoană căutată are dreptul de a fi asistată de un avocat după arestare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.
- (4) Persoana căutată este informată cu privire la dreptul său de a numi un avocat în statul membru emitent sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, care să asiste persoana căutată în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau în statul membru de executare în cadrul procedurilor aferente mandatului de arestare. Prezentul alineat nu aduce atingere termenelor prevăzute la articolul 140.

(5) O persoană căutată care este arestată are dreptul ca autoritățile consulare ale statului său de cetățenie sau, în cazul în care persoana respectivă este apatridă, autoritățile consulare ale statului în care persoana respectivă își are reședința obișnuită, să fie informate cu privire la arestare fără întârzieri nejustificate și să comunice cu autoritățile respective, dacă persoana respectivă dorește acest lucru.

ARTICOLUL 129

Menținerea persoanei în detenție

Atunci când o persoană este arestată pe baza unui mandat de arestare, autoritatea judiciară de executare decide dacă persoana căutată trebuie să rămână în detenție în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare. Persoana poate fi pusă provizoriu în libertate în orice moment în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, cu condiția ca statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să ia toate măsurile pe care le consideră necesare pentru a împiedica sustragerea persoanei.

ARTICOLUL 130

Consimțământul cu privire la predare

(1) În cazul în care persoana arestată își exprimă consimțământul cu privire la predarea sa, acest consimțământ și, după caz, renunțarea sa expresă la drepturile conferite de principiul specialității, prevăzut la articolul 144 alineatul (3), trebuie exprimate în fața autorității judiciare de executare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(2) Fiecare stat membru și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că acest consimțământ și, după caz, renunțarea prevăzute la alineatul (1) sunt obținute în condiții care să arate faptul că persoana în cauză le-a exprimat în mod liber, cu conștientizarea deplină a consecințelor. În acest scop, persoana căutată are dreptul la un avocat.

(3) Consimțământul și, după caz, renunțarea prevăzute la alineatul (1) se consemnează într-un proces-verbal în conformitate cu procedura prevăzută de dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(4) Consimțământul este, în principiu, irevocabil. Un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate prevedea că acest consimțământ și, după caz, renunțarea prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol pot fi revocate în conformitate cu normele aplicabile în temeiul dreptului său intern. Într-un astfel de caz, perioada cuprinsă între data consimțământului și cea a revocării acestuia nu este luată în considerare pentru stabilirea termenelor prevăzute la articolul 140. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că dorește să recurgă la această posibilitate, precizând procedurile prin care este posibilă revocarea consimțământului, precum și orice modificare a acestor proceduri.

ARTICOLUL 131

Audierea persoanei căutate

În cazul în care persoana arestată nu consimte la predare, astfel cum se prevede la articolul 130, aceasta are dreptul să fie audiată de autoritatea judiciară de executare, în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

ARTICOLUL 132

Decizia de predare

- (1) Autoritatea judiciară de executare decide, în termenele și în condițiile definite în prezentul capitol, în special în conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 116, dacă persoana în cauză trebuie să fie predată.
- (2) În cazul în care autoritatea judiciară de executare consideră că informațiile comunicate de autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sunt insuficiente pentru a-i permite să ia o decizie cu privire la predare, aceasta solicită furnizarea de urgență a informațiilor suplimentare necesare, în special în legătură cu articolul 116, articolele 119-121, articolele 123 și 125 și poate stabili un termen pentru primirea acestora, luând în considerare necesitatea de a respecta termenele stabilite la articolul 134.
- (3) Autoritatea judiciară emitentă poate să transmită în orice moment toate informațiile suplimentare utile autorității judiciare de executare.

ARTICOLUL 133

Decizia în cazul concursului de cereri

- (1) În cazul în care autoritățile judiciare din două sau mai multe state membre ori din unul sau mai multe state membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au emis un mandat european de arestare sau un mandat de arestare pentru aceeași persoană, autoritatea judiciară de executare decide care mandat de arestare trebuie executat, ținând seama în mod corespunzător de toate circumstanțele, în special, de gravitatea relativă a infracțiunilor și de locul săvârșirii acestora, de datele respective ale mandatelor de arestare sau mandatelor europene de arestare, de scopul emiterii mandatelor – urmărirea penală sau executarea unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate –, precum și de obligațiile legale care revin statelor membre în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește, în special, principiul libertății de circulație și principiul nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate.
- (2) Autoritatea judiciară de executare a unui stat membru poate solicita avizul Eurojust pentru a face alegerea menționată la alineatul (1).
- (3) În cazul unui conflict între un mandat de arestare și o cerere de extrădare prezentată de o țară terță sau un mandat de arestare prezentat de Regatul Unit în temeiul Acordului comercial și de cooperare (denumit în continuare „mandat de arestare ACC”), decizia de a acorda prioritate fie mandatului de arestare, fie cererii de extrădare sau mandatului de arestare ACC este luată de autoritatea competentă a statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, ținând seama în mod corespunzător de toate circumstanțele, în special de cele menționate la alineatul (1) și de cele menționate în convenția aplicabilă.
- (4) Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care decurg din Statutul Curții Penale Internaționale.

ARTICOLUL 134

Termene și proceduri pentru decizia de executare a mandatului de arestare

- (1) Un mandat de arestare se soluționează și se execută în regim de urgență.
- (2) În cazul în care persoana căutată consimte la predare, decizia definitivă privind executarea mandatului de arestare se ia în termen de 10 zile de la data exprimării consimțământului.
- (3) În celelalte cazuri, decizia definitivă privind executarea mandatului de arestare se ia în termen de 60 de zile de la data arestării persoanei căutate.
- (4) În cazuri particulare, atunci când mandatul de arestare nu poate fi executat în termenele prevăzute la alineatul (2) sau (3), autoritatea judiciară de executare informează de îndată autoritatea judiciară emitentă despre aceasta, indicând motivele întârzierii. În astfel de cazuri, termenele pot fi prelungite cu 30 de zile suplimentare.
- (5) Cât timp autoritatea judiciară de executare nu ia o decizie definitivă privind executarea mandatului de arestare, aceasta se va asigura că sunt îndeplinite condițiile materiale necesare pentru predarea efectivă a persoanei.
- (6) Orice refuz de a executa un mandat de arestare trebuie să fie motivat.

ARTICOLUL 135

Situația în așteptarea deciziei

- (1) Atunci când mandatul de arestare a fost emis în scopul efectuării urmăririi penale, autoritatea judiciară de executare:
 - (a) acceptă audierea persoanei căutate în conformitate cu articolul 136; sau
 - (b) acceptă transferul temporar al persoanei căutate.
- (2) Condițiile și durata transferului temporar sunt stabilite de comun acord de autoritatea judiciară emitentă și autoritatea judiciară de executare.
- (3) În caz de transfer temporar, persoana trebuie să se poată întoarce în statul membru de executare sau în Gibraltar, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru a asista la audierile care o privesc în cadrul procedurii de predare.

ARTICOLUL 136

Audierea persoanei în așteptarea deciziei

- (1) Persoana căutată este audiată de o autoritate judiciară. În acest scop, persoana căutată este asistată de un avocat numit în conformitate cu dreptul statului membru emitent sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent.

(2) Persoana căutată este audiată în conformitate cu dreptul statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, și în condițiile stabilite de comun acord de autoritatea judiciară emitentă și autoritatea judiciară de executare.

(3) Autoritatea judiciară de executare competentă poate desemna o altă autoritate judiciară a statului membru de executare sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, care să participe la audierea persoanei căutate pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prezentului articol.

ARTICOLUL 137

Privilegii și imunități

(1) Atunci când persoana căutată beneficiază de un privilegiu sau de o imunitate de jurisdicție sau de executare în statul membru de executare sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, termenele prevăzute la articolul 134 încep să curgă doar atunci când, sau dacă, autoritatea judiciară de executare a fost informată cu privire la faptul că s-a ridicat privilegiul sau imunitatea în cauză.

(2) Autoritățile competente ale statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, se asigură că sunt îndeplinite condițiile materiale necesare pentru predarea efectivă atunci când persoana nu mai beneficiază de un asemenea privilegiu sau de o asemenea imunitate.

(3) Atunci când ridicarea privilegiului sau a imunității este de competența unei autorități a statului membru de executare, a Regatului Unit sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care acesta este actorul de executare, autoritatea judiciară de executare solicită autorității respective să își exercite această competență fără întârziere. Atunci când ridicarea privilegiului sau a imunității este de competența unei autorități a unui alt stat membru, a Regatului Unit, a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a unei țări terțe sau a unei organizații internaționale, autoritatea judiciară emitentă solicită autorității respective să își exercite această competență.

ARTICOLUL 138

Conflictul de obligații internaționale

(1) Prezentul acord nu aduce atingere obligațiilor statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, în cazul în care persoana căutată a fost extrădată către statul membru respectiv sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dintr-o țară terță sau din Regatul Unit, iar persoana respectivă este protejată de dispozițiile acordului în temeiul căruia a fost extrădată în ceea ce privește principiul specialității. Statul membru de executare sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, ia toate măsurile necesare pentru a solicita fără întârziere consimțământul țării terțe sau al Regatului Unit din care a fost extrădată persoana căutată, astfel încât persoana căutată să poată fi predată statului membru emitent sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent. Termenele prevăzute la articolul 134 încep să curgă numai din ziua în care principiul specialității încetează să se mai aplice.

(2) Până la primirea deciziei țării terțe sau a Regatului Unit din care a fost extrădată persoana căutată, statul membru de executare sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, se asigură că sunt îndeplinite în continuare condițiile materiale necesare pentru predarea efectivă.

ARTICOLUL 139

Notificarea deciziei

Autoritatea judiciară de executare notifică de îndată autorității judiciare emitente decizia privind modul în care urmează să se dea curs mandatului de arestare.

ARTICOLUL 140

Termenul pentru predarea persoanei

(1) Persoana căutată este predată în cel mai scurt timp, la o dată convenită între autoritățile implicate.

(2) Persoana căutată este predată în termen de cel mult 10 zile de la data deciziei definitive privind executarea mandatului de arestare.

(3) În cazul în care predarea persoanei căutate în termenul prevăzut la alineatul (2) este împiedicată de împrejurări independente de voința autorităților competente ale oricăruia dintre statele membre sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, autoritatea judiciară de executare și autoritatea judiciară emitentă iau imediat legătura una cu cealaltă și convin asupra unei noi date de predare. În acest caz, predarea are loc în termen de 10 zile de la noua dată astfel convenită.

(4) În mod excepțional, predarea poate fi suspendată temporar din motive umanitare serioase, cum ar fi existența unor motive valabile pentru a crede că predarea ar pune în mod evident în pericol viața sau sănătatea persoanei căutate. Executarea mandatului de arestare are loc de îndată ce aceste motive au încetat să existe. Autoritatea judiciară de executare informează de îndată autoritatea judiciară emitentă în acest sens și convine cu aceasta asupra unei noi date de predare. În acest caz, predarea are loc în termen de 10 zile de la noua dată convenită.

(5) La expirarea termenelor prevăzute la alineatele (2)-(4), dacă persoana căutată se mai află în detenție, aceasta este pusă în libertate. Autoritatea judiciară de executare și autoritatea judiciară emitentă se contactează reciproc de îndată ce se constată că o persoană urmează să fie eliberată în temeiul prezentului alineat și convin asupra modalităților de predare a persoanei respective.

ARTICOLUL 141

Predarea amânată sau condiționată

(1) După ce a decis executarea mandatului de arestare, autoritatea judiciară de executare poate să amâne predarea persoanei căutate, pentru ca aceasta să poată fi urmărită penal în statul membru de executare sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau, dacă a fost deja condamnată, pentru ca persoana căutată să poată executa o pedeapsă pronunțată, în statul membru de executare sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, pentru săvârșirea unei alte fapte decât cea prevăzută de mandatul de arestare.

(2) În loc să amâne predarea, autoritatea judiciară de executare poate preda temporar persoana căutată statului membru emitent sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, în condiții care urmează a fi stabilite de comun acord între autoritatea judiciară de executare și autoritatea judiciară emitentă. Respectivul acord se încheie în scris, iar toate autoritățile statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sunt obligate să respecte condițiile acestuia.

ARTICOLUL 142

Tranzit

(1) Fiecare stat membru, Regatul Unit și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, permit tranzitul pe teritoriul lor al unei persoane căutate care este predată, cu condiția să fi primit informații cu privire la:

- (a) identitatea și cetățenia persoanei care face obiectul mandatului de arestare;
- (b) existența unui mandat de arestare;
- (c) natura și încadrarea juridică a infracțiunii; și
- (d) descrierea circumstanțelor în care s-a comis infracțiunea, inclusiv data și locul.

(2) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a transmis o notificare, în conformitate cu articolul 122 alineatul (2), potrivit căreia predarea resortisanților Regatului Unit nu va fi executată sau nu va fi autorizată decât în anumite condiții specificate, Regatul Unit sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, poate refuza tranzitul resortisanților Regatului Unit în temeiul aceluiași clauze sau poate supune acest tranzit aceluiași condiții.

(3) Statul membru în numele căruia a fost făcută o notificare în conformitate cu articolul 122 alineatul (2) potrivit căreia predarea propriilor resortisanți nu va fi executată sau nu va fi autorizată decât în anumite condiții specificate, poate refuza tranzitul resortisanților proprii pe teritoriul său în temeiul aceluiași clauze sau poate supune acest tranzit aceluiași condiții.

(4) Statele membre, Regatul Unit și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Comitetul specializat privind circulația persoanelor cu privire la autoritățile responsabile cu primirea cererilor de tranzit și a documentelor necesare, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale referitoare la cererile de tranzit.

(5) Cererea de tranzit și informațiile menționate la alineatul (1) pot fi adresate autorității notificate în temeiul alineatului (4) prin orice mijloace care asigură o înregistrare scrisă. Decizia autorității notificate a statului membru solicitat, a Regatului Unit sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, se notifică prin aceeași procedură.

(6) Prezentul articol nu se aplică în cazul utilizării căilor aeriene fără o escală prevăzută. Cu toate acestea, în cazul în care are loc o aterizare neprevăzută, autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, transmit autorității notificate în temeiul alineatului (4) informațiile menționate la alineatul (1).

(7) Atunci când tranzitul se referă la o persoană care urmează să fie extrădată sau predată dintr-o țară terță sau din Regatul Unit către un stat membru sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau între statele membre, prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*. În special, referirile la un „mandat de arestare” se tratează ca referiri la o „cerere de extrădare”, la un „mandat european de arestare” sau la un „mandat de arestare ACC”, după caz.

ARTICOLUL 143

Computarea perioadei de detenție executate în statul membru de executare sau în Gibraltar

- (1) Statul membru emitent sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, compută toate perioadele de detenție rezultate din executarea unui mandat de arestare din durata totală a privării de libertate care ar trebui executată în statul membru emitent sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul emitent, ca urmare a pronunțării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate.
- (2) Toate informațiile privind durata detenției persoanei căutate pe baza mandatului de arestare sunt transmise de autoritatea judiciară de executare sau de autoritatea centrală notificată în temeiul articolului 124 alineatul (1) autorității judiciare emitente în momentul predării.

ARTICOLUL 144

Eventuala urmărire penală pentru alte infracțiuni

- (1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor faptul că, în relațiile cu statele membre în numele cărora Uniunea a efectuat notificarea prevăzută la alineatul (2), se prezumă că și-a dat consimțământul pentru ca o persoană să fie urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea, cu excepția situației în care, într-un anumit caz, autoritatea judiciară de executare a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dispune în alt mod în decizia sa de predare.

(2) Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor faptul că, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a efectuat notificarea prevăzută la alineatul (1), se prezumă că statele membre respective și-au dat consimțământul pentru ca o persoană să fie urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea, cu excepția situației în care, într-un anumit caz, autoritatea judiciară de executare a statului membru în alt mod în decizia sa de predare.

(3) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (1), (2) și (4), o persoană care a fost predată nu poate fi urmărită penal, condamnată sau privată de libertate în alt mod pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea persoanei.

(4) Alineatul (3) nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) persoana nu a părăsit teritoriul statului membru căruia i-a fost predată sau teritoriul Gibraltarului, atunci când a fost predată Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în 45 de zile de la data eliberării sale definitive, deși a avut posibilitatea să o facă, sau a revenit pe teritoriul statului membru respectiv sau al Gibraltarului, după caz, după ce l-a părăsit;
- (b) infracțiunea nu este sancționabilă cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate;
- (c) procedura penală nu are drept consecință aplicarea unei măsuri care restrânge libertatea persoanei;
- (d) persoana ar putea fi pasibilă de o pedeapsă sau de o măsură care nu implică privarea de libertate, în special o pedeapsă pecuniară sau o măsură echivalentă unei pedepse pecuniare, chiar dacă această pedeapsă sau măsură este susceptibilă să restrângă libertatea sa personală;

- (e) persoana și-a dat consimțământul de a fi predată, renunțând, după caz, în același timp la principiul specialității, în conformitate cu articolul 130;
 - (f) persoana a renunțat în mod expres, după predarea sa, să beneficieze de principiul specialității pentru infracțiuni specifice anterioare predării sale; renunțarea trebuie să se facă în fața autorității judiciare competente a statului membru emitent sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, și să fie consemnată în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz; aceasta trebuie să fie redactată astfel încât să reiasă clar că persoana în cauză a exprimat-o în mod liber, cu conștientizarea deplină a consecințelor; în acest scop, persoana are dreptul la un avocat; și
 - (g) autoritatea judiciară de executare care a predat persoana își dă consimțământul în conformitate cu alineatul (4).
- (5) Cererea de consimțământ este prezentată autorității judiciare de executare, însoțită de informațiile menționate la articolul 125 alineatul (1), precum și de o traducere, astfel cum se prevede la articolul 125 alineatul (3). Consimțământul trebuie dat în cazul în care infracțiunea pentru care este solicitat implică ea însăși obligația de predare, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol. Consimțământul este refuzat din motivele menționate la articolul 119 și poate fi refuzat doar din motivele menționate la articolul 120 sau la articolul 121 alineatul (2) și la articolul 122 alineatul (2). Decizia este luată în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii. Pentru situațiile prevăzute la articolul 123, autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, trebuie să ofere garanțiile prevăzute la articolul respectiv.

ARTICOLUL 145

Predarea sau extrădarea ulterioară

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor faptul că, în relațiile cu statele membre în numele cărora Uniunea a efectuat notificarea prevăzută la alineatul (2), se prezumă că și-a dat consimțământul pentru predarea ulterioară, de către unul dintre aceste state membre, a unei persoane predate inițial statului membru respectiv de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul unui mandat de arestare, către un altul dintre statele membre respective în temeiul unui mandat european de arestare emis pentru o infracțiune săvârșită înainte de predarea persoanei respective, cu excepția situației în care, într-un caz particular, autoritatea judiciară de executare a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dispune în alt mod în decizia sa de predare către statul membru care decide cu privire la predarea ulterioară.

(2) Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, poate notifica Comitetului specializat privind circulația persoanelor faptul că, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a efectuat notificarea prevăzută la alineatul (1), se prezumă că statele membre respective și-au dat consimțământul pentru predarea ulterioară, de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a unei persoane predate inițial Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, de către unul dintre aceste state membre, în temeiul unui mandat de arestare, către un altul dintre statele membre respective în temeiul unui mandat de arestare emis pentru o infracțiune săvârșită înainte de predarea persoanei respective, cu excepția situației în care, într-un caz particular, autoritatea judiciară de executare a statului membru care a predat inițial persoana către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dispune în alt mod în decizia sa privind predarea respectivă.

- (3) În orice caz, o persoană care a fost predată statului membru emitent sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, în temeiul unui mandat de arestare sau al unui mandat european de arestare poate fi ulterior predată către un alt stat membru decât statul membru de executare sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul unui mandat de arestare sau al unui mandat european de arestare emis pentru orice infracțiune săvârșită înainte de predarea persoanei, fără consimțământul autorității judiciare de executare, în următoarele cazuri:
- (a) persoana căutată nu a părăsit teritoriul statului membru căruia i-a fost predată sau teritoriul Gibraltarului, dacă persoana respectivă a fost predată Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în 45 de zile de la data eliberării sale definitive, deși a avut posibilitatea să o facă, sau a revenit pe teritoriul statului membru respectiv sau al Gibraltarului după ce l-a părăsit;
 - (b) persoana căutată consimte să fie predată către un alt stat membru decât statul membru de executare sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul unui mandat de arestare sau al unui mandat european de arestare; consimțământul trebuie să fie exprimat în fața autorităților judiciare competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, și să fie consemnat în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; acesta trebuie să fie redactat astfel încât să reiasă că persoana în cauză l-a exprimat în mod liber, cu conștientizarea deplină a consecințelor; în acest scop, persoana căutată are dreptul la un avocat; și
 - (c) persoana căutată nu face obiectul principiului specialității, în conformitate cu litera (a), (e), (f) sau (g) de la articolul 144 alineatul (4).

(4) Autoritatea judiciară de executare consimte ca persoana vizată să fie predată către un alt stat membru sau către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu următoarele norme:

- (a) cererea de consimțământ este prezentată în conformitate cu articolul 126, însoțită de informațiile menționate la articolul 125 alineatul (1), precum și de o traducere, astfel cum se prevede la articolul 125 alineatul (3);
- (b) consimțământul este dat în cazul în care infracțiunea pentru care este solicitat implică ea însăși obligația de predare, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord;
- (c) decizia este luată în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii. și
- (d) consimțământul este refuzat din motivele menționate la articolul 119; altfel, poate fi refuzat doar din motivele menționate la articolul 120, la articolul 121 alineatul (2) și la articolul 122 alineatul (2).

(5) Pentru situațiile menționate la articolul 123, autoritățile competente ale statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, trebuie să ofere garanțiile prevăzute la articolul respectiv.

(6) În pofida alineatelor (1) și (2), o persoană care a fost predată în temeiul unui mandat de arestare nu poate fi extrădată către o țară terță sau predată Regatului Unit fără consimțământul autorității competente a statului membru care a predat persoana sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana a fost predată de acesta. Acest consimțământ se acordă în conformitate cu convențiile obligatorii pentru statul membru respectiv sau pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, precum și cu dreptul intern al statului membru respectiv sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

ARTICOLUL 146

Predarea unor bunuri

(1) La cererea autorității judiciare emitente sau din proprie inițiativă, autoritatea judiciară de executare pune sub sechestru și predă, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, bunurile:

(a) care pot servi drept mijloace de probă sau

(b) care au fost dobândite de persoana căutată ca urmare a săvârșirii infracțiunii.

(2) Predarea bunurilor prevăzute la alineatul (1) este efectuată chiar și în cazul în care mandatul de arestare nu poate fi executat, ca urmare a decesului sau a evadării persoanei căutate.

(3) În cazul în care bunurile menționate la alineatul (1) sunt susceptibile de a fi puse sub sechestru sau de a fi confiscate în statul membru de executare sau în Gibraltar, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autoritățile statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot, în cazul în care bunurile sunt necesare unei proceduri penale în curs, să le păstreze temporar sau să le predea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau statului membru emitent, sub rezerva restituirii.

(4) Eventualele drepturi dobândite de autoritățile statului membru de executare sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare, sau de către terți asupra bunurilor menționate la alineatul (1) se mențin. Atunci când există asemenea drepturi, autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul emitent, sau a statului membru emitent restituie bunurile statului membru de executare sau Gibraltarului, atunci când actorul de executare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, fără a percepe taxe și de îndată ce procedura penală s-a încheiat.

ARTICOLUL 147

Cheltuieli

(1) Cheltuielile angajate în statul membru de executare sau în Gibraltar, dacă actorul de executare a unui mandat de arestare este Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sunt suportate de autoritățile statului membru de executare sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul de executare.

(2) Toate celelalte cheltuieli sunt în sarcina autorităților statului membru emitent sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul emitent.

ARTICOLUL 148

Relația cu alte instrumente juridice

- (1) Fără a aduce atingere aplicării acestora în relațiile dintre statele membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și țările terțe pe de altă parte, prezentul capitol înlocuiește, de la data intrării în vigoare a prezentului acord, dispozițiile corespunzătoare ale următoarelor convenții aplicabile în materie de extrădare în relațiile dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și statele membre pe de altă parte:
- (a) Convenția europeană de extrădare, încheiată la Paris la 13 decembrie 1957, precum și protocoalele adiționale la aceasta; și
 - (b) Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, în ceea ce privește extrădarea.
- (2) În cazul menționat la articolul 68 alineatul (5), convențiile menționate la alineatul (1) se aplică în continuare între un stat membru în legătură cu care a fost transmisă o notificare în conformitate cu articolul 68 alineatul (5) și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, până când Uniunea notifică, în numele statului membru respectiv, Comitetul specializat privind circulația persoanelor că au fost îndeplinite cerințele constituționale relevante pentru aplicarea prezentului capitol în statul membru respectiv.
- (3) În măsura în care convențiile prevăzute la alineatul (1) se aplică pe teritoriile statelor membre sau pe teritorii pentru ale căror relații externe este responsabil un stat membru și cărora nu li se aplică prezentul capitol, aceste convenții continuă să reglementeze raporturile existente între teritoriile respective și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

ARTICOLUL 149

Analiza notificărilor

Atunci când efectuează revizuirea în comun a prezentului acord în conformitate cu articolul 330, părțile iau în considerare, de asemenea, necesitatea de a menține notificările efectuate în temeiul articolului 118 alineatul (4), al articolului 121 alineatul (2) și al articolului 122 alineatul (2). Dacă notificările menționate la articolul 122 alineatul (2) nu sunt reînnoite, acestea expiră la patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord sau la data finalizării revizuirii în comun a prezentului acord în conformitate cu articolul 330, dacă această dată este ulterioară. Notificările menționate la articolul 122 alineatul (2) pot fi reînnoite sau efectuate pentru prima dată numai în cursul celor trei luni anterioare celei de a patra aniversări a intrării în vigoare a prezentului acord și, ulterior, o dată la cinci ani, cu condiția ca, la momentul respectiv, să fie îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 122 alineatul (2).

ARTICOLUL 150

Mandate de arestare în curs de executare în cazul excluderii din sfera de aplicare

În pofida articolelor 66, 67 și 334, dispozițiile prezentului capitol se aplică în ceea ce privește mandatele de arestare în cazul în care persoana căutată a fost arestată înainte ca prezentul capitol să înceteze să se aplice în scopul executării unui mandat de arestare, indiferent de decizia autorității judiciare de executare privind menținerea în detenție sau eliberarea provizorie a persoanei căutate.

ARTICOLUL 151

Aplicarea în cazul mandatelor europene de arestare existente

Prezentul capitol se aplică în ceea ce privește mandatele europene de arestare emise în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului¹, înainte de 31 decembrie 2020, de către autoritățile competente ale unui stat membru sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana căutată nu a fost arestată în scopul executării respectivului mandat până la data intrării în vigoare a prezentului acord.

CAPITOLUL 6

ASISTENȚA RECIPROCĂ

ARTICOLUL 152

Obiectiv

(1) Obiectivul prezentului capitol îl constituie completarea dispozițiilor existente și facilitarea aplicării între statele membre, pe de o parte, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de altă parte, a următoarelor:

(a) Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă;

¹ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO UE L 190, 18.7.2002, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

- (b) Protocolul adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, încheiat la Strasbourg la 17 martie 1978;
 - (c) Al doilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, încheiat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001; și
 - (d) al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, încheiat la Valletta la 19 septembrie 2025.
- (2) Prezentul capitol nu aduce atingere dispozițiilor capitolului 4 din prezentul titlu, care prevalează asupra prezentului capitol.

ARTICOLUL 153

Definiția autorității competente

În sensul prezentului capitol, „autoritate competentă” înseamnă orice autoritate a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care are competența de a trimite sau de a primi cereri de asistență reciprocă în conformitate cu dispozițiile Convenției europene de asistență judiciară reciprocă și ale protocoalelor la aceasta și, după caz, astfel cum este definită de statele membre sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în declarațiile lor respective adresate secretarului general al Consiliului Europei. „Autoritatea competentă” include, de asemenea, organismele Uniunii notificate în conformitate cu articolul 68; în ceea ce privește astfel de organisme ale Uniunii, dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 154

Formularul de cerere de asistență reciprocă

- (1) Cererile de asistență reciprocă se formulează utilizând formularul-tip prevăzut în anexa 15.
- (2) Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica formularul prevăzut în anexa 15, după caz.
- (3) Comitetul specializat privind circulația persoanelor adoptă orice modificări ale formularului prevăzut în anexa 15 care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse formularului în ceea ce privește cererile de asistență reciprocă dintre Regatul Unit și statele membre în temeiul Acordului comercial și de cooperare.
- (4) Comitetul specializat privind circulația persoanelor se poate angaja, de asemenea, să stabilească un formular-tip pentru notificări precum cele menționate la articolul 3 alineatul (2) din cel de Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă. Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica formularul-tip pentru notificări, după caz.

ARTICOLUL 155

Condiții pentru o cerere de asistență reciprocă

- (1) Autoritatea competentă a statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, poate depune o cerere de asistență reciprocă numai în cazul în care consideră că sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) cererea este necesară și proporțională în scopul procedurilor, ținând seama de drepturile persoanei suspectate sau acuzate; și
 - (b) măsura sau măsurile de investigare indicate în cerere ar fi putut să fie dispuse în același condiții într-o cauză internă similară.
- (2) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate consulta statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, dacă autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1). După consultare, autoritatea competentă a statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, poate decide să retragă cererea de asistență reciprocă.

ARTICOLUL 156

Recurgerea la un alt tip de măsuri de investigare

(1) Ori de câte ori este posibil, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia în considerare recursul la o altă măsură de investigare decât cea indicată în cererea de asistență reciprocă dacă:

(a) măsura de investigare indicată în cerere nu există în temeiul dreptului statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat; sau

(b) măsura de investigare indicată în cerere nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară.

(2) Fără a aduce atingere motivelor de refuz disponibile în temeiul Convenției europene de asistență judiciară reciprocă, al protocoalelor la aceasta și al articolului 158, alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică următoarelor măsuri de investigare, care trebuie să fie întotdeauna disponibile în temeiul dreptului statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat:

(a) obținerea de informații cuprinse în baze de date deținute de poliție sau de autoritățile judiciare care sunt accesibile autorității competente a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în cadrul unui proces penal;

- (b) audierea unui martor, a unui expert, a unei victime, a unei persoane suspectate sau acuzate sau a unei părți terțe pe teritoriul statului membru solicitat sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat;
- (c) orice măsură de investigare fără caracter coercitiv, astfel cum este definită în dreptul statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat; și
- (d) identificarea persoanelor abonate la un număr de telefon sau o adresă IP anume.
- (3) Autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate recurge, de asemenea, la o altă măsură de investigare decât măsura indicată în cererea de asistență reciprocă, dacă măsura de investigare selectată de autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ar duce la același rezultat prin mijloace mai puțin intruzive decât măsura de investigare indicată în cerere.
- (4) Dacă autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, decide să se prevaleze de o altă măsură decât cea indicată în cererea de asistență reciprocă, astfel cum se prevede la alineatul (1) sau (3), aceasta informează mai întâi autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, care poate decide să retragă sau să completeze cererea.

(5) Dacă măsura de investigare indicată în cerere nu există în dreptul statului solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară și nu există nicio altă măsură de investigare care ar avea același rezultat ca măsura de investigare solicitată, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informează autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant că nu este posibil să furnizeze asistența solicitată.

ARTICOLUL 157

Obligația de a informa

Autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitat, informează fără întârziere autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, prin orice mijloace, dacă:

- (a) executarea cererii de asistență reciprocă este imposibilă din cauza faptului că cererea este incompletă sau vădit incorectă; sau

- (b) autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în cursul executării cererii de asistență reciprocă, consideră, fără cercetări suplimentare, că ar putea fi oportun să se desfășoare măsuri de investigare care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate în momentul formulării cererii de asistență reciprocă, pentru a permite autorității competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv.

ARTICOLUL 158

Ne bis in idem

Pe lângă motivele de refuz prevăzute în Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă și în protocoalele la aceasta, asistența reciprocă mai poate fi refuzată pe motiv că persoana pentru care se solicită asistența și care face obiectul unei anchete penale, al unei urmăriri penale sau al altor proceduri, inclusiv proceduri judiciare, în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, a fost judecată definitiv de o autoritate a Regatului Unit, a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru, după caz, pentru aceleași fapte, cu condiția ca, în cazul în care a fost impusă o pedeapsă, aceasta să fi fost executată, să fie în curs de executare sau să nu mai poată fi executată, după caz, în temeiul dreptului Regatului Unit, al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau al statului membru de condamnare.

ARTICOLUL 159

Termene

- (1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, decide dacă execută cererea de asistență reciprocă cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de cel mult 45 de zile de la primirea acesteia și informează autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant de decizia luată.
- (2) Cererea de asistență reciprocă se execută cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de cel mult 90 de zile de la luarea deciziei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sau de la efectuarea consultării menționate la articolul 155 alineatul (2).
- (3) Dacă în cererea de asistență reciprocă se indică faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt decât cel prevăzut la alineatul (1) sau (2) sau dacă în cerere se indică faptul că măsura de asistență reciprocă se desfășoară la o anumită dată, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ține seama de această cerință pe cât posibil.

(4) În cazurile aplicabile, dacă se formulează o cerere de asistență reciprocă pentru adoptarea de măsuri provizorii în temeiul articolului 24 din Al doilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, decide cu privire la măsura provizorie și comunică decizia luată autorității competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, cât mai repede posibil după primirea cererii. Înainte de a ridica orice măsură provizorie adoptată în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat acordă, ori de câte ori este posibil, autorității competente a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant posibilitatea de a-și prezenta motivele în favoarea continuării măsurii.

(5) Dacă, într-un anumit caz, termenul prevăzut la alineatul (1) sau (2) sau termenul ori data specifică prevăzută la alineatul (3) nu poate fi respectat(ă) sau decizia privind adoptarea unor măsuri provizorii în conformitate cu alineatul (4) este amânată, autoritatea competentă a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informează fără întârziere autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant, prin orice mijloace, indicând motivele amânării, și se consultă cu autoritatea competentă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant cu privire la termenul adecvat pentru executarea cererii de asistență reciprocă.

(6) Pentru mai multă certitudine, dispozițiile prezentului articol prevalează asupra articolului 6 din cel de Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă.

ARTICOLUL 160

Transmiterea cererilor de asistență reciprocă

(1) Articolul 6 alineatul (1) din prezentul acord se aplică numai în ceea ce privește transmiterea inițială a cererilor de asistență reciprocă și transmiterea inițială a comunicărilor referitoare la informarea spontană și notificări menționate la articolele 3 și 4 din Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă, care se transmit în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din prezentul acord și cu dispozițiile corespunzătoare ale Convenției europene de asistență judiciară reciprocă și ale protocoalelor la aceasta.

(2) Pe lângă canalele de comunicare prevăzute în Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă și în protocoalele la aceasta, dacă transmiterea directă este prevăzută în dispozițiile respective ale acestora, cererile de asistență reciprocă și comunicările referitoare la informarea spontană și notificări menționate la articolele 3 și 4 din Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă pot fi transmise, de asemenea, direct de către parchetele Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autorităților competente ale statelor membre. Articolul 6 alineatul (1) din prezentul acord se aplică transmiterii inițiale a unor astfel de cereri de asistență reciprocă și transmiterii inițiale a unor astfel de comunicări referitoare la informarea spontană și notificări menționate la articolele 3 și 4 din Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă de către parchetele Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(3) Pe lângă canalele de comunicare prevăzute în Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă și în protocoalele la aceasta, în caz de urgență sau atunci când autoritățile competente din două sau mai multe state membre și cele ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, trebuie să coordoneze procedurile de cooperare judiciară, orice cerere de asistență reciprocă, precum și informarea spontană sau notificările menționate la articolele 3 și 4 din Al treilea protocol adițional la Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă și, prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, pot fi transmise prin intermediul Europol sau al Eurojust, în conformitate cu dispozițiile din capitolele respective ale prezentului acord.

ARTICOLUL 161

Echipe comune de anchetă

Dacă autoritățile competente ale statelor membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înființează o echipă comună de anchetă, relația dintre statele membre în cadrul echipei comune de anchetă este reglementată de dreptul Uniunii, în pofida temeiurilor juridice menționate în acordul privind constituirea echipelor comune de anchetă.

CAPITOLUL 7

INDISPONIBILIZAREA ȘI CONFISCAREA

ARTICOLUL 162

Obiectivul și principiile cooperării

(1) Obiectivul prezentului capitol îl constituie prevederea cooperării dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și statele membre, pe de altă parte, în cea mai mare măsură posibilă, în scopul anchetelor și procedurilor care vizează indisponibilizarea bunurilor în vederea confiscării ulterioare a acestora, precum și al anchetelor și procedurilor care vizează confiscarea bunurilor în cadrul procedurilor penale. Aceasta nu exclude alte forme de cooperare în temeiul articolului 171 alineatele (5) și (6). Prezentul capitol prevede, de asemenea, cooperarea cu organismele Uniunii desemnate de Uniune în sensul prezentului capitol.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre se conformează, în condițiile prevăzute în prezentul capitol, cererilor din partea unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

- (a) privind confiscarea unor bunuri specifice, precum și cererilor privind confiscarea unor produse care constau în obligația de a plăti o sumă de bani care corespunde valorii produselor;
- (b) privind asistența în anchete și măsuri provizorii în vederea oricăreia dintre formele de confiscare menționate la litera (a).

(3) Asistența în anchete și măsurile provizorii prevăzute la alineatul (2) litera (b) se acordă, respectiv, se iau astfel după cum se permite în dreptul intern al statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, și în conformitate cu aceasta. În cazul în care cererea referitoare la una dintre aceste măsuri prevede formalități sau proceduri necesare în temeiul dreptului intern al statului membru solicitant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, chiar dacă ele nu sunt cunoscute statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, a autoritatea solicitată se conformează unor astfel de cereri în măsura în care acțiunea solicitată nu contravine principiilor fundamentale ale dreptului său intern.

(4) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, se asigură că cererile provenind de la un alt stat membru sau de la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, privind identificarea, urmărirea, indisponibilizarea sau punerea sub sechestru a produselor și a instrumentelor beneficiază de aceeași prioritate ca și cererile formulate în cadrul procedurilor interne.

(5) Atunci când solicită confiscarea, asistența în anchete sau măsuri provizorii în scopul confiscării, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, se asigură că sunt respectate principiile necesității și proporționalității.

(6) Dispozițiile prezentului capitol se aplică în locul capitolelor „Cooperarea internațională” din Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, încheiată la Varșovia la 16 mai 2005 („Convenția din 2005”), și din Convenția privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, încheiată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990 („Convenția din 1990”). Articolul 163 din prezentul acord înlocuiește definițiile corespunzătoare de la articolul 1 din Convenția din 2005 și de la articolul 1 din Convenția din 1990. Dispozițiile prezentului capitol nu aduc atingere obligațiilor Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale statelor membre în temeiul celorlalte dispoziții ale Convenției din 2005 și ale Convenției din 1990.

ARTICOLUL 163

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „confiscare” înseamnă o pedeapsă sau o măsură dispusă de o instanță judecătorească în urma unei proceduri referitoare la una sau mai multe infracțiuni, având ca rezultat deposедarea definitivă de bunul respectiv;
- (b) „indisponibilizare” sau „sechestrare” înseamnă interdicția temporară a transferului, a distrugerii sau a conversiei bunurilor, a dispunerii de bunuri sau a circulației acestora sau asumarea temporară a pazei ori a controlului de bunuri în temeiul unei hotărâri a unei instanțe judecătorești sau a unei alte autorități competente;
- (c) „instrument” înseamnă orice bun utilizat sau cu privire la care se intenționează a fi utilizat, în orice mod, total sau parțial, la comiterea uneia sau a mai multor infracțiuni;

- (d) „autoritate judiciară” înseamnă o autoritate care este, în temeiul dreptului intern, un judecător, o instanță judecătorească sau un procuror; un procuror este considerat autoritate judiciară numai în măsura în care dreptul intern prevede astfel;
- (e) „produse” înseamnă orice avantaj economic derivat sau obținut, direct sau indirect, din săvârșirea unei infracțiuni sau o sumă de bani echivalentă cu acel avantaj economic; poate consta în orice bun, astfel cum este definit în prezentul articol;
- (f) „bun” înseamnă un bun de orice natură, corporal sau incorporal, mobil sau imobil, precum și actele sau documentele juridice care atestă un titlu sau un drept asupra unui astfel de bun, pe care statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, îl consideră a fi:
- (i) produsul unei infracțiuni ori echivalentul său, fie că este vorba de suma totală a valorii unui astfel de produs sau doar de o parte a valorii unui astfel de produs;
 - (ii) instrumentele unei infracțiuni sau valoarea respectivelor instrumente;
 - (iii) suspus confiscării în temeiul oricăror alte dispoziții referitoare la competențele de confiscare în temeiul legislației statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, în urma unei proceduri în legătură cu o infracțiune, inclusiv confiscarea aplicată terților, confiscarea extinsă și confiscarea în lipsa unei condamnări definitive.

ARTICOLUL 164

Obligația de a furniza asistență

Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre își furnizează asistență reciproc, la cerere, în cea mai mare măsură posibilă în ceea ce privește identificarea și urmărirea instrumentelor, a produselor și a altor bunuri susceptibile de confiscare. Această asistență include orice măsură prin care se furnizează și se asigură dovezi cu privire la existența, localizarea sau deplasarea, natura, statutul juridic sau valoarea respectivelor instrumente, produse sau alte bunuri.

ARTICOLUL 165

Cereri de informații privind conturile bancare și casetele de valori

- (1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia, în condițiile prevăzute de prezentul articol, măsurile necesare pentru a stabili, ca răspuns la o cerere transmisă de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de un stat membru, dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul unei anchete penale deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice natură, în orice bancă situată pe teritoriul statului membru respectiv sau în Gibraltar și, în caz afirmativ, pentru a furniza detaliile conturilor identificate. Aceste detalii includ, în special, numele titularului contului de client și numărul IBAN, iar în cazul casetelor de valori, numele depozitarului sau un număr unic de identificare.
- (2) Obligația stabilită la alineatul (1) se aplică doar în măsura în care banca care gestionează contul posedă informațiile respective.

- (3) În cerere, în plus față de cerințele de la articolul 186, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant:
- (a) indică motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt de natură să aibă o valoare importantă pentru ancheta penală privind infracțiunea;
 - (b) indică motivele pentru care presupune că băncile de pe teritoriul statului membru solicitat sau al Gibraltarului, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat, dețin contul și precizează, în cea mai mare măsură posibilă, băncile și conturile care ar putea fi implicate; și
 - (c) comunică orice informații suplimentare disponibile care ar putea facilita executarea cererii.
- (4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că prezentul articol va fi extins pentru a include conturile deținute la instituții financiare nebancare. Aceste notificări pot fi supuse principiului reciprocității.

ARTICOLUL 166

Cereri de informații privind tranzacțiile bancare

- (1) La cererea unui alt stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, furnizează detaliile conturilor bancare specificate și ale operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei perioade specificate în unul sau mai multe conturi precizate în cerere, inclusiv detaliile privind orice cont emitent sau beneficiar.

(2) Obligația stabilită la alineatul (1) se aplică doar în măsura în care banca care gestionează contul posedă informațiile respective.

(3) Pe lângă cerințele de la articolul 186, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, indică în cererea sa motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopurile cercetării penale a infracțiunii.

(4) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate supune executarea unei astfel de cereri acelorași condiții precum cele pe care le aplică în ceea ce privește cererile de percheziție și sechestrare.

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că prezentul articol va fi extins pentru a include conturile deținute la instituții financiare nebancare. Aceste notificări pot fi supuse principiului reciprocității.

ARTICOLUL 167

Cereri de monitorizare a tranzacțiilor bancare

- (1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, se asigură că, la cererea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru, este în măsură să monitorizeze, pe o perioadă determinată, operațiunile bancare care sunt efectuate prin intermediul unuia sau mai multor conturi menționate în cerere și să comunice statului membru solicitant sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, rezultatele monitorizării.
- (2) Pe lângă cerințele de la articolul 186, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, indică în cererea sa motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopurile cercetării penale a infracțiunii.
- (3) Decizia de monitorizare se ia în fiecare caz în parte de către autoritățile competente ale statului membru solicitat sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în conformitate cu dreptul intern al acestuia.
- (4) Detaliile practice privind monitorizarea sunt convenite de statul membru solicitant sau de statul membru solicitat și de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în calitate de actor solicitat sau solicitant, după caz.

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că prezentul articol va fi extins pentru a include conturile deținute la instituții financiare nebancare. Aceste notificări pot fi supuse principiului reciprocității.

ARTICOLUL 168

Informare spontană

Fără a aduce atingere propriilor sale anchete sau proceduri, un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate, fără cerere prealabilă, să transmită Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau unui stat membru informații cu privire la instrumentele, produsele și alte bunuri susceptibile de confiscare, în cazul în care consideră că divulgarea unor astfel de informații ar putea ajuta statul membru destinatar sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul destinatar, în vederea inițierii sau a desfășurării de anchete sau proceduri sau ar putea conduce la o cerere din partea statului membru respectiv sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul prezentului capitol.

ARTICOLUL 169

Obligația de a adopta măsuri provizorii

- (1) La cererea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru care a inițiat o anchetă sau o procedură penală ori o anchetă sau o procedură în scopul confiscării, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia măsurile provizorii necesare, cum ar fi indisponibilizarea sau punerea sub sechestru, pentru a preveni orice tranzacție, transfer sau înstrăinare a bunurilor care, într-o etapă ulterioară, pot face obiectul unei cereri de confiscare sau care ar putea să satisfacă cererea.
- (2) Un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care a primit o cerere de confiscare în temeiul articolului 171 ia, în cazul în care i se solicită acest lucru, măsurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol cu privire la orice bun care face obiectul cererii sau care ar putea să satisfacă cererea.
- (3) În cazul în care se primește o cerere în temeiul prezentului articol, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cererii fără întârziere și cu aceeași rapiditate și prioritate ca pentru un caz intern similar și trimite confirmarea fără întârziere și prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant.

(4) În cazul în care statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, declară că este necesară indisponibilizarea imediată, deoarece există motive legitime pentru a se considera că bunul în cauză va fi îndepărtat sau distrus imediat, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statul membru solicitat ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cererii în termen de 96 de ore de la primirea cererii și trimite confirmarea statului membru solicitant sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă și fără întârziere.

(5) În cazul în care statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu este în măsură să respecte termenele prevăzute la alineatul (4), statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informează imediat Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statul membru solicitant și se consultă cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau cu statul membru solicitant cu privire la etapele următoare adecvate.

(6) Expirarea termenelor prevăzute la alineatul (4) nu determină anularea cerințelor impuse statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, prin prezentul articol.

ARTICOLUL 170

Executarea măsurilor provizorii

- (1) După executarea măsurilor provizorii solicitate în conformitate cu articolul 169 alineatul (1), statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, furnizează în mod spontan și cât mai curând posibil Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statului membru solicitat toate informațiile care pot pune sub semnul întrebării sau modifica amploarea respectivelor măsuri. Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, furnizează, de asemenea, fără întârziere toate informațiile complementare care au fost cerute de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau de statul membru solicitat și care sunt necesare pentru punerea în aplicare și monitorizarea măsurilor provizorii.
- (2) Înainte de a ridica orice măsură provizorie adoptată în temeiul articolului 169, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, acordă, ori de câte ori este posibil, Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant posibilitatea de a-și prezenta motivele în favoarea continuării măsurii.

ARTICOLUL 171

Obligația de confiscare

- (1) În cazul în care un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a primit o cerere de confiscare a bunurilor situate pe teritoriul statului membru respectiv sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat, acesta:
- (a) execută un ordin de confiscare emis de o instanță din statul membru solicitant sau din Gibraltar, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant, în legătură cu astfel de bunuri; sau
 - (b) transmite cererea autorităților sale competente în scopul obținerii unui ordin de confiscare și, în cazul emiterii ordinului respectiv, îl execută.
- (2) În sensul alineatului (1) litera (b), statele membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au competența, ori de câte ori este necesar, de a iniția proceduri de confiscare în temeiul dreptului lor intern.
- (3) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, confiscării care constă în obligația de a plăti o sumă de bani corespunzătoare valorii produselor, în cazul în care bunurile împotriva cărora poate fi executată confiscarea se află pe teritoriul statului membru solicitat sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat. În astfel de cazuri, atunci când execută confiscarea în temeiul alineatului (1), statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în cazul neobținerii plății, procedează la acoperirea creanței sale asupra oricăror bunuri disponibile în acest scop.

(4) În cazul în care cererea de confiscare vizează un anumit bun, statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statul membru solicitat pot cădea de acord asupra posibilității ca Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statul membru solicitat să execute confiscarea prin impunerea unei obligații de plată a unei sume de bani care corespunde valorii bunului.

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre cooperează în cea mai mare măsură posibilă în temeiul legislației lor interne cu un stat membru sau cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care solicită executarea unor măsuri echivalente cu confiscarea bunurilor, în cazul în care cererea nu a fost emisă în cadrul procedurilor penale, în măsura în care astfel de măsuri sunt dispuse de o autoritate judiciară a statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, în legătură cu o infracțiune, cu condiția să se fi stabilit că bunurile constituie produse sau:

(a) alte bunuri în care produsele au fost transformate sau convertite;

(b) bunuri dobândite din surse legitime, dacă produsele au fost combinate, integral sau parțial, cu astfel de bunuri, până la valoarea estimată a produselor combinate; sau

(c) venituri sau alte beneficii rezultate din produse, din bunurile în care produsele infracțiunii au fost transformate sau convertite sau din bunurile cu care produsele infracțiunii au fost combinate, până la valoarea estimată a produselor combinate, în același mod și în aceeași măsură ca produsele.

(6) Măsurile menționate la alineatul (5) includ măsuri care permit punerea sub sechestru, reținerea și confiscarea bunurilor și a activelor prin intermediul unor cereri adresate instanțelor civile.

(7) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia decizia privind executarea ordinului de confiscare fără întârziere și, fără a aduce atingere alineatului (8) din prezentul articol, în termen de cel mult 45 de zile de la primirea cererii. Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, trimite confirmarea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant prin orice mijloc care permite o înregistrare scrisă și fără întârziere. Cu excepția cazului în care există motive de amânare în temeiul articolului 178, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia măsurile concrete necesare pentru executarea ordinului de confiscare fără întârziere și cel puțin cu aceeași rapiditate și prioritate ca pentru un caz intern similar.

(8) În cazul în care statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu este în măsură să respecte termenul prevăzut la alineatul (7), acesta informează imediat Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statul membru solicitant și se consultă cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau cu statul membru solicitant cu privire la etapele următoare adecvate.

(9) Expirarea termenului prevăzut la alineatul (7) nu determină anularea cerințelor impuse statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, prin prezentul articol.

ARTICOLUL 172

Executarea confiscării

- (1) Procedurile de obținere și executare a confiscării în temeiul articolului 171 sunt reglementate de dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat.
- (2) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, este ținut de constatările de fapt, în măsura în care acestea sunt expuse într-o condamnare sau decizie judiciară emisă de o instanță a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant sau în măsura în care o astfel de condamnare sau decizie judiciară se întemeiază în mod implicit pe aceste constatări.
- (3) În cazul în care confiscarea constă în cerința de a plăti o sumă de bani, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, convertește valoarea sumei în moneda sa respectivă la cursul de schimb aplicabil în momentul luării deciziei de executare a confiscării.

ARTICOLUL 173

Bunuri confiscate

- (1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3) din prezentul articol, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, dispune de bunurile confiscate în temeiul articolelor 171 și 172 în conformitate cu dreptul său intern și cu procedurile sale administrative.
- (2) Atunci când acționează la cererea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru în temeiul articolului 171, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, acordă o atenție prioritară, în măsura în care acest lucru este permis de dreptul său intern și în cazul în care i se solicită acest lucru, returnării bunurilor confiscate statului Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant, astfel încât acesta să poată acorda despăgubiri victimelor infracțiunii sau să restituie aceste bunuri proprietarilor lor legitimi.
- (3) Atunci când acționează la cererea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a unui stat membru în temeiul articolului 171 și după luarea în considerare a dreptului victimei la restituirea bunurilor sau la despăgubiri în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, dispune de banii obținuți în urma executării unui ordin de confiscare după cum urmează:
- (a) dacă suma este mai mică sau egală cu 10 000 EUR, suma îi revine statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat; sau

- (b) dacă suma este mai mare de 10 000 EUR, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, transferă Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant 50 % din suma recuperată.
- (4) În pofida alineatului (3), Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre pot, de la caz la caz, să acorde o atenție deosebită încheierii altor astfel de acorduri sau înțelegeri privind dreptul de a dispune de bunuri, după cum consideră potrivit.

ARTICOLUL 174

Dreptul de executare și valoarea maximă a confiscării

- (1) O cerere de confiscare formulată în temeiul articolului 171 nu aduce atingere dreptului statului membru solicitant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, de a executa el însuși ordinul de confiscare.
- (2) Nicio dispoziție din prezentul capitol nu se interpretează ca permițând ca valoarea totală a confiscării să depășească suma precizată în ordinul de confiscare. În cazul în care un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, constată că acest lucru s-ar putea produce, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre în cauză inițiază consultări pentru a evita un astfel de efect.

ARTICOLUL 175

Privarea de libertate în caz de neplată

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu impune privarea de libertate în caz de neplată sau orice altă măsură de restrângere a libertății unei persoane ca urmare a unei cereri formulate în temeiul articolului 171 fără consimțământul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau al statului membru solicitant.

ARTICOLUL 176

Motive de refuz

- (1) Cooperarea în temeiul prezentului capitol poate fi refuzată în cazul în care:
 - (a) statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, consideră că executarea cererii ar fi contrară principiului *ne bis in idem*; sau
 - (b) fapta la care se referă cererea nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, dacă ar fi săvârșită în jurisdicția acestuia; cu toate acestea, motivul de refuz menționat anterior se aplică cooperării în temeiul articolelor 164-168 numai în măsura în care asistența solicitată implică o acțiune coercitivă.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Uniunea, acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor că, pe bază de reciprocitate, condiția dublei incriminări menționată la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol nu se va aplica, cu condiția ca infracțiunea care face obiectul cererii:

- (a) să fie una dintre infracțiunile enumerate la articolul 118 alineatul (5), astfel cum sunt definite de dreptul statului membru solicitant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant; și
- (b) să fie pasibilă, în statul membru solicitant sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, de o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani.

(3) Cooperarea în temeiul articolelor 164-168, în măsura în care asistența solicitată implică acțiuni coercitive, și în temeiul articolelor 169 și 170 poate fi de asemenea refuzată dacă măsurile solicitate nu au putut fi luate în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în scopul anchetelor sau al procedurilor într-un caz intern similar.

(4) În cazul în care dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, impune acest lucru, cooperarea în temeiul articolelor 164-168, în măsura în care asistența solicitată implică o acțiune coercitivă, și al articolelor 169 și 170 poate fi, de asemenea, refuzată în cazul în care măsurile solicitate sau orice alte măsuri cu efecte similare nu ar fi autorizate în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat sau dacă cererea nu este autorizată de o autoritate judiciară acționând în legătură cu infracțiunile.

- (5) Cooperarea în temeiul articolelor 171-175 poate fi, de asemenea, refuzată în cazul în care:
- (a) în dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, confiscarea nu este prevăzută pentru tipul de infracțiune vizat de cerere;
 - (b) fără a aduce atingere obligației prevăzute la articolul 171 alineatul (3), aceasta ar fi contrară principiilor dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, aplicabile limitelor confiscării în ceea ce privește relația dintre o infracțiune și:
 - (i) un avantaj economic care ar putea fi considerat drept produse ale infracțiunii; sau
 - (ii) bunuri care ar putea fi considerate drept instrumente ale infracțiunii;
 - (c) în temeiul dreptului intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, confiscarea nu mai poate fi impusă sau executată din cauza expirării termenului;
 - (d) fără a aduce atingere articolului 171 alineatele (5) și (6), cererea nu se referă la o condamnare anterioară, la o hotărâre de natură judiciară sau la o constatare dintr-o astfel de hotărâre că au fost săvârșite o infracțiune sau mai multe infracțiuni pe baza căreia s-a dispus sau se solicită confiscarea;
 - (e) confiscarea nu este executorie în statul membru solicitant sau în Gibraltar, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant, sau este încă supusă căilor de atac ordinare; sau

- (f) cererea se referă la un ordin de confiscare care rezultă din hotărârea pronunțată în lipsa persoanei împotriva căreia a fost emis ordinul și, în opinia statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, procedura desfășurată de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau de statul membru solicitant care a condus la o astfel de hotărâre nu a respectat drepturile minime de apărare recunoscute tuturor persoanelor cărora li se aduce o acuzație în materie penală.
- (6) În sensul alineatului (5) litera (f), se consideră că o hotărâre nu a fost pronunțată *in absentia* dacă:
- (a) a fost confirmată sau pronunțată după opoziția persoanei în cauză; sau
- (b) a fost pronunțată în urma exercitării unei căi de atac, cu condiția ca cererea de exercitare a căii de atac să fi fost introdusă de persoana în cauză.
- (7) Atunci când analizează, în sensul alineatului (5) litera (f), dacă au fost respectate drepturile minime la apărare, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia în considerare faptul că persoana în cauză a încercat în mod deliberat să se sustragă de la judecată sau faptul că persoana respectivă, după ce a avut posibilitatea de a introduce o cale de atac împotriva hotărârii pronunțate *in absentia*, a ales să nu facă acest lucru. Același lucru este valabil și în cazul în care persoana în cauză, după ce a fost citată în mod corespunzător, a ales să nu se înfățișeze și nici să nu solicite o amânare.

(8) Statele membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu invocă secretul bancar ca motiv pentru a refuza orice cooperare în temeiul prezentului capitol. În cazul în care dreptul său intern prevede acest lucru, un stat membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate impune ca o cerere de cooperare care ar implica eliminarea secretului bancar să fie autorizată de o autoritate judiciară acționând în legătură cu infracțiunile.

(9) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu invocă faptul că:

- (a) persoana cercetată sau care face obiectul unui ordin de confiscare emis de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, este o persoană juridică ca obstacol în calea cooperării în temeiul prezentului capitol;
- (b) persoana fizică împotriva căreia a fost emis un ordin de confiscare a produselor a decedat sau persoana juridică împotriva căreia a fost emis un ordin de confiscare a produselor a fost ulterior dizolvată ca obstacol în calea acordării de asistență în conformitate cu articolul 171 alineatul (1) litera (a); sau
- (c) persoana cercetată sau care face obiectul unui ordin de confiscare emis de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, este menționată în cerere atât ca autor al infracțiunii subiacente, cât și ca autor al infracțiunii de spălare de bani ca obstacol în calea oricărei cooperări în temeiul prezentului capitol.

ARTICOLUL 177

Consultarea și informarea

În cazul în care există motive întemeiate să se creadă că executarea unui ordin de indisponibilizare sau de confiscare ar implica un risc real pentru protecția drepturilor fundamentale, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, consultă Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statul membru solicitant înainte de a decide cu privire la executarea ordinului de indisponibilizare sau de confiscare și poate solicita furnizarea oricăror informații necesare.

ARTICOLUL 178

Amânare

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate amâna luarea de măsuri cu privire la o cerere în cazul în care respectivele măsuri ar aduce atingere anchetelor sau procedurilor desfășurate în statul membru respectiv sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

ARTICOLUL 179

Aprobarea parțială sau condiționată a unei cereri

Înainte de a refuza sau de a amâna cooperarea în temeiul prezentului capitol, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, examinează, dacă este cazul după consultarea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant dacă cererea poate fi aprobată parțial sau sub rezerva unor condiții pe care le consideră necesare.

ARTICOLUL 180

Notificarea actelor

(1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre își furnizează asistență reciproc, în cea mai mare măsură, în ceea ce privește notificarea sau comunicarea actelor judiciare persoanelor afectate de măsurile provizorii și de confiscare.

(2) Nicio dispoziție a prezentului articol nu este menită să aducă atingere:

(a) posibilității de a trimite acte judiciare, prin poștă, direct persoanelor aflate în străinătate; și

- (b) posibilității ca executorii judecătorești, funcționarii sau alte autorități competente ale statului membru de origine sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul expeditor, să efectueze notificarea sau comunicarea actelor judiciare direct prin autoritățile consulare ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, după caz, sau prin autoritățile judiciare, inclusiv executori judecătorești și funcționari sau alte autorități competente ale statului membru de destinație sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul destinatar.
- (3) Atunci când comunică sau notifică acte judiciare persoanelor aflate în străinătate care sunt afectate de măsuri provizorii sau de ordine de confiscare emise în statul membru de origine sau în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acestea au fost trimise de acesta, statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, menționează căile de atac disponibile în temeiul dreptului său intern pentru persoanele în cauză. Autoritatea centrală a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în cazul în care persoana căreia îi sunt trimise documentele judiciare își are reședința în Gibraltar sau în statul membru în care își are reședința persoana căreia îi sunt trimise documentele judiciare, după caz, primește în paralel o copie a acestor documente judiciare.

ARTICOLUL 181

Recunoașterea hotărârilor pronunțate în străinătate

- (1) Atunci când primește o cerere de cooperare în temeiul articolelor 169-175, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, recunoaște orice hotărâre pronunțată de o autoritate judiciară în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau în statul membru solicitant cu privire la drepturile revendicate de terți.

- (2) Recunoașterea poate fi refuzată în cazul în care:
- (a) părțile terțe nu au avut posibilitatea adecvată de a-și exercita drepturile;
 - (b) decizia este incompatibilă cu o decizie deja luată în statul membru solicitat sau în Gibraltar, atunci când Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat, cu privire la aceeași chestiune;
 - (c) este incompatibilă cu ordinea publică a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a statului membru solicitat, după caz; sau
 - (d) decizia a fost luată contrar dispozițiilor în materie de competență exclusivă prevăzute de dreptul intern al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat.

ARTICOLUL 182

Autorități

- (1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre notifică fiecare Comitetului specializat privind circulația persoanelor o autoritate centrală responsabilă de trimiterea cererilor și a răspunsurilor la cererile formulate în temeiul prezentului capitol, de executarea acestor cereri sau de transmiterea lor către autoritățile competente pentru executare.

(2) Uniunea poate desemna un organism al Uniunii care, pe lângă autoritățile competente ale statelor membre, poate formula și, dacă este cazul, executa cereri în temeiul prezentului capitol. În sensul prezentului capitol, orice astfel de cerere trebuie tratată ca fiind o cerere din partea unui stat membru. De asemenea, Uniunea poate desemna respectivul organism al Uniunii în calitate de autoritate centrală responsabilă de trimiterea cererilor și a răspunsurilor la cererile formulate în temeiul prezentului capitol.

ARTICOLUL 183

Comunicare

(1) Articolul 6 alineatul (1) se aplică numai în legătură cu cererile inițiale formulate în temeiul prezentului capitol, care se transmit în conformitate cu articolul respectiv.

(2) Sub rezerva alineatului (1), autoritățile centrale comunică direct între ele.

(3) Sub rezerva alineatului (1), în cazuri de urgență, cererile sau comunicările în temeiul prezentului capitol pot fi trimise direct de autoritățile judiciare ale statului membru solicitant sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, autorităților judiciare ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau ale statului membru solicitat. În astfel de cazuri, o copie este trimisă în același timp autorității centrale a statului membru solicitat sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat prin intermediul autorității centrale a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant.

- (4) Atunci când cererea este formulată în temeiul alineatului (3), iar autoritatea nu este competentă să soluționeze cererea, aceasta trimite cererea autorității naționale competente și informează în mod direct statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, cu privire la aceasta.
- (5) Sub rezerva alineatului (1) de la prezentul articol, cererile sau comunicările în temeiul articolelor 164-168, care nu implică acțiuni coercitive, pot fi transmise direct de către autoritățile competente ale statului membru solicitant sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statului membru solicitat.
- (6) Proiectele de cereri sau de comunicări formulate în temeiul prezentului capitol pot fi trimise direct de către autoritățile judiciare ale statului membru solicitant sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, autorităților judiciare ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau ale statului membru solicitat, înainte de a trimite versiunea oficială a acestora, pentru a se asigura faptul că pot fi tratate eficient după primire și că informațiile pe care le conțin și documentele justificative aferente sunt suficiente pentru a îndeplini cerințele legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat sau statul membru solicitat.

ARTICOLUL 184

Formularul de cerere și regimul lingvistic

- (1) Toate cererile în temeiul prezentului capitol trebuie formulate în scris. Acestea pot fi transmise pe cale electronică sau prin orice alt mijloc de telecomunicație, cu condiția ca statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, să fie pregătit, la cerere, să prezinte în orice moment o înregistrare scrisă a acestei comunicări, precum și originalul.
- (2) Cererile formulate în temeiul alineatului (1) se redactează într-una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau în orice altă limbă indicată de către statul membru solicitat sau de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau în numele acestora, în conformitate cu alineatul (3).
- (3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica, fiecare, Comitetului specializat privind circulația persoanelor limba sau limbile care, în plus față de limba sau limbile oficiale ale statului membru respectiv sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot fi utilizate pentru formularea de cereri în temeiul prezentului capitol.
- (4) Cererile de măsuri provizorii în temeiul articolului 169 se redactează utilizând formularul prevăzut în anexa 16.
- (5) Cererile de confiscare în temeiul articolului 171 se redactează utilizând formularul prevăzut în anexa 16.

(6) Comitetul specializat privind circulația persoanelor poate modifica formularele prevăzute în anexa 16, după caz.

(7) Comitetul specializat privind circulația persoanelor adoptă orice modificări ale formularelor prevăzute în anexa 16 care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse anexei 46 la Acordul comercial și de cooperare.

(8) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe de o parte, și Uniunea acționând în numele oricăruia dintre statele sale membre, pe de altă parte, pot notifica fiecare Comitetului specializat privind circulația persoanelor că solicită traducerea oricăror documente justificative într-una din limbile oficiale ale statului membru solicitat sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau în orice altă limbă indicată în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol. În cazul cererilor formulate în temeiul articolului 169 alineatul (4), o astfel de traducere a documentelor justificative poate fi furnizată statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, în termen de 48 de ore de la transmiterea cererii, fără a se aduce atingere termenelor prevăzute la articolul 169 alineatul (4).

ARTICOLUL 185

Legalizare

Documentele transmise în aplicarea prezentului capitol sunt scutite de toate formalitățile de legalizare.

ARTICOLUL 186

Conținutul cererii

- (1) În cererile de cooperare formulate în temeiul prezentului capitol se precizează:
- (a) autoritatea solicitantă și autoritatea care efectuează anchetele sau procedurile;
 - (b) obiectul și motivul cererii;
 - (c) chestiunile, inclusiv faptele relevante (cum ar fi data, locul și circumstanțele infracțiunii) la care se referă anchetele sau procedura, cu excepția cazului unei cereri de notificare;
 - (d) în măsura în care cooperarea implică acțiuni coercitive:
 - (i) textul dispozițiilor legale sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, o declarație privind legea aplicabilă relevantă; și
 - (ii) o indicare a faptului că măsura solicitată sau orice altă măsură cu efecte similare ar putea fi luată pe teritoriul statului membru solicitant sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, în temeiul propriului său drept intern;

- (e) atunci când este necesar și în măsura în care este posibil:
- (i) datele persoanei sau ale persoanelor în cauză, inclusiv numele, data și locul nașterii, cetățenia și locul în care se află, precum și, în cazul unei persoane juridice, sediul acesteia; și
 - (ii) bunurile cu privire la care se solicită cooperarea, locul în care se află acestea, legătura lor cu persoana sau persoanele vizate, orice legătură cu infracțiunea, precum și orice informații disponibile referitoare la alte persoane, drepturi asupra bunurilor; și
- (f) orice procedură specifică pe care statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, dorește să fie urmată.
- (2) Într-o cerere de măsuri provizorii formulată în temeiul articolului 169 în legătură cu punerea sub sechestru a bunurilor care fac obiectul unui ordin de confiscare constând în obligația de a plăti o sumă de bani se indică, de asemenea, suma maximă pentru care se solicită recuperarea prin intermediul bunurilor respective.
- (3) Pe lângă informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, cererile formulate în temeiul articolului 171 trebuie să conțină:
- (a) în cazul de la articolul 171 alineatul (1) litera (a):
 - (i) o copie certificată a ordinului de confiscare emis de instanță în statul membru solicitant sau în Gibraltar, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitant, precum și o expunere a motivelor pe baza cărora a fost emis ordinul, în cazul în care acestea nu sunt menționate în ordinul propriu-zis;

- (ii) o atestare din partea statului membru solicitant sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta este actorul solicitant, conform căreia ordinul de confiscare este executoriu și nu este supus căilor de atac ordinare;
 - (iii) informații privind măsura în care ordinul se dorește a fi executat; și
 - (iv) informații cu privire la necesitatea de a lua măsuri provizorii;
- (b) în cazul articolului 171 alineatul (1) litera (b), o expunere a faptelor invocate de statul membru solicitant sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, suficientă pentru a permite Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statului membru solicitat să solicite emiterea unui ordin în temeiul dreptului său intern;
- (c) atunci când părțile terțe au avut posibilitatea de a revendica drepturi, documente care să demonstreze acest lucru.

ARTICOLUL 187

Vicii ale cererilor

- (1) În cazul în care o cerere nu respectă dispozițiile prezentului capitol sau informațiile furnizate nu sunt suficiente pentru a permite statului membru solicitat sau Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, să soluționeze cererea, statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate cere Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statului membru solicitant să modifice cererea sau să o completeze cu informații suplimentare.

(2) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate stabili un termen pentru primirea acestor modificări sau informații.

(3) Până la primirea modificărilor sau informațiilor solicitate în legătură cu o cerere formulată în temeiul articolului 171, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate lua orice alte măsuri prevăzute la articolele 164- 170.

ARTICOLUL 188

Concurs de cereri

(1) În cazul în care statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, primește mai multe cereri în temeiul articolului 169 sau 171 cu privire la aceeași persoană sau același bun, pluralitatea de cereri nu împiedică statul membru respectiv sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să trateze cererile care implică luarea de măsuri provizorii.

(2) În caz de pluralitate de cereri în temeiul articolului 171, statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, ia în considerare consultarea Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau a statului membru solicitant.

ARTICOLUL 189

Obligația de a motiva decizia

Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, motivează orice decizie de a refuza, amâna sau condiționa cooperarea în temeiul prezentului capitol.

ARTICOLUL 190

Informații

- (1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informează prompt Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau statul membru solicitant cu privire la:
- (a) acțiunea inițiată pe baza unei cereri formulate în temeiul prezentului capitol;
 - (b) rezultatul final al măsurilor întreprinse în baza unei cereri formulate în temeiul prezentului capitol;
 - (c) o decizie de a refuza, de a amâna sau de a condiționa, integral sau parțial, cooperarea în temeiul prezentului capitol;
 - (d) orice circumstanțe care fac imposibilă întreprinderea măsurilor vizate sau care sunt de natură să o întârzie în mod semnificativ; și

- (e) în cazul măsurilor provizorii luate în temeiul unei cereri formulate în conformitate cu articolele 164-169, dispozițiile din dreptul său intern care ar conduce în mod automat la ridicarea măsurii provizorii.
- (2) Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, informează prompt Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statul membru solicitat cu privire la:
- (a) orice revizuire, decizie sau orice alt fapt care înlătură total ori parțial caracterul executoriu al ordinului de confiscare; și
- (b) orice evoluție, în fapt sau de drept, pe baza căreia nu se mai justifică niciuna dintre măsurile prevăzute în prezentul capitol.
- (3) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pe baza aceluiași ordin de confiscare, solicită confiscarea în mai multe state membre, acesta informează toate statele membre care sunt afectate de executarea ordinului în legătură cu cererea respectivă.
- (4) În cazul în care un stat membru, pe baza aceluiași ordin de confiscare, solicită confiscarea în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în unul sau mai multe state membre, acesta informează Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și toate statele membre care sunt afectate de executarea ordinului în legătură cu cererea respectivă.

ARTICOLUL 191

Restricții de utilizare

- (1) Statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, poate supune executarea unei cereri condiției ca, în absența consimțământului său prealabil, informațiile sau probele obținute să nu fie utilizate sau transmise ulterior de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau de statul membru solicitant în vederea altor anchete sau proceduri decât cele specificate în cerere.
- (2) În absența consimțământului prealabil al statului membru solicitat sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, informațiile sau probele furnizate de acesta în temeiul prezentului capitol nu sunt utilizate sau transmise de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, sau de către statul membru solicitant în vederea altor anchete sau proceduri decât cele specificate în cerere.
- (3) Datele cu caracter personal comunicate în temeiul prezentului capitol pot fi utilizate de statul membru către care au fost transferate sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă i-au fost transferate:
- (a) în scopul derulării procedurilor cărora li se aplică prezentul capitol;
 - (b) pentru alte proceduri judiciare și administrative direct legate de procedurile menționate la litera (a);
 - (c) pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice; sau

- (d) în orice alt scop, numai cu acordul prealabil al statului membru care comunică datele sau al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă acesta a efectuat comunicarea, cu excepția cazului în care statul membru în cauză sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, a obținut consimțământul persoanei vizate.
- (4) Prezentul articol se aplică, de asemenea, datelor cu caracter personal care nu au fost comunicate, dar care au fost obținute în alt mod în temeiul prezentului capitol.
- (5) Prezentul articol nu se aplică datelor cu caracter personal care sunt obținute de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau de un stat membru în temeiul prezentului capitol și, în cazul Regatului Unit, care provin din Gibraltar sau, în cazul unui stat membru, care provin din statul membru respectiv.

ARTICOLUL 192

Confidențialitate

- (1) Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate cere Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau statului membru solicitat să păstreze confidențialitatea cu privire la faptele și elementele de fond ale cererii, mai puțin în măsura în care este necesar pentru a da curs acesteia. În cazul în care statul membru solicitat sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, nu poate respecta cerința de confidențialitate, acesta informează imediat statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant.

(2) Statul membru solicitant sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitant, păstrează confidențialitatea oricăror probe și informații furnizate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat, sau de statul membru solicitat dacă acest lucru nu contravine principiilor de bază ale dreptului său intern și dacă i se solicită acest lucru, mai puțin în măsura în care divulgarea probelor și a informațiilor respective este necesară pentru anchetele sau procedurile descrise în cerere.

(3) Sub rezerva dispozițiilor dreptului său intern, un stat membru sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, care a primit o informare spontană în temeiul articolului 168 respectă orice cerințele de confidențialitate impuse de statul membru care furnizează informațiile sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este furnizorul informațiilor. În cazul în care statul membru destinatar sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este destinatarul informațiilor, nu se poate conforma unei astfel de cerințe, acesta informează imediat Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este furnizorul informațiilor respective, sau statul membru furnizor.

ARTICOLUL 193

Costuri

Costurile obișnuite necesare pentru a da curs unei cereri sunt suportate de statul membru solicitat sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, atunci când acesta este actorul solicitat. În cazul în care sunt necesare costuri substanțiale sau extraordinare pentru a da curs unei cereri, actorul solicitant și actorul solicitat se consultă pentru a decide condițiile în care trebuie executată cererea și asupra modului în care vor fi suportate costurile.

ARTICOLUL 194

Daune-interese

- (1) În cazul în care o persoană a inițiat o acțiune în justiție privind răspunderea pentru daunele cauzate de un act sau o omisiune în ceea ce privește cooperarea în temeiul prezentului capitol, statele membre în cauză sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, după caz, iau în considerare desfășurarea de consultări reciproce, după caz, pentru a stabili modalitățile de repartizare a oricărei sume aferente daunelor-interese datorate.
- (2) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau un stat membru a devenit obiectul unui litigiu în materie de despăgubire, acesta depune eforturi pentru a informa celălalt stat membru sau celelalte state membre sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cu privire la astfel de litigii, dacă statul (statele) respectiv(e) ar putea avea un interes în cauză.

ARTICOLUL 195

Căi de atac

- (1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și statele membre se asigură că persoanele afectate de măsurile prevăzute la articolele 169-172 dispun de căi de atac efective pentru apărarea drepturilor lor.
- (2) Motivele de fond ale măsurilor solicitate în temeiul articolelor 169-172 nu sunt contestate în fața unei instanțe din statul membru solicitat sau din Gibraltar, în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este actorul solicitat.

TITLUL VI

COMBATEREA SPĂLĂRII BANILOR ȘI A FINANȚĂRII TERORISMULUI

ARTICOLUL 196

Obiectiv

Obiectivul prezentului titlu îl constituie sprijinirea și consolidarea acțiunii Uniunii și a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

ARTICOLUL 197

Principii

- (1) Părțile convin să sprijine eforturile internaționale de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.
- (2) Părțile recunosc necesitatea de a coopera în vederea prevenirii utilizării sistemelor lor financiare pentru spălarea produselor provenite din toate activitățile infracționale, inclusiv traficul de droguri și corupția, precum și pentru combaterea finanțării terorismului.
- (3) Părțile recunosc importanța schimbului de informații în ceea ce privește spălarea banilor, infracțiunile premisă în domeniul spălării banilor și finanțarea terorismului.

(4) Părțile recunosc necesitatea de a ține cont de standardele și recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională în regimurile lor respective de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

ARTICOLUL 198

Menținerea nivelului de protecție acordat prin măsurile existente de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului

- (1) Părțile afirmă dreptul fiecărei părți de a-și stabili politicile și prioritățile în domeniile reglementate de prezentul capitol, de a stabili nivelurile necesare pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului pe care le consideră adecvate și de a adopta și a-și modifica legislația și politicile într-un mod consecvent cu angajamentele internaționale ale fiecărei părți, inclusiv cu angajamentele pe care și le-a asumat în temeiul prezentului titlu.
- (2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu slăbește și nu reduce măsurile sale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sub nivelurile stabilite în actele Uniunii enumerate în anexa 17 care sunt în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului acord, inclusiv prin neaplicarea eficace a dreptului său și a standardelor sale.
- (3) Părțile continuă să depună eforturi în vederea creșterii nivelului lor de protecție a combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului menționat în prezentul titlu.
- (4) Părțile reexaminează periodic necesitatea de a consolida măsurile de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului menționate la alineatul (2), precum și de fiecare dată când una dintre părți își modifică legislația și afectează protecția într-un mod incompatibil cu prezentul titlu.

(5) În cazul în care apar diferențe în ceea ce privește condițiile de concurență echitabile între părți, care conduc la denaturări în ceea ce privește prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, ca urmare a unor divergențe semnificative între părți în legislația lor internă, are loc o consultare în cadrul Comitetului specializat privind circulația persoanelor în vederea găsirii unei soluții a chestiunii în cauză care să fie reciproc satisfăcătoare, în termen de 45 de zile.

(6) În cazul în care, în cursul consultării menționate la alineatul (5), nu s-a găsit o soluție care să fie reciproc satisfăcătoare, oricare dintre părți poate lua măsuri adecvate de reechilibrare pentru a remedia situația. Domeniul de aplicare și durata acestor măsuri trebuie să fie limitate la ceea ce este strict necesar și proporțional pentru remedierea situației. Se acordă prioritate măsurilor care afectează cel mai puțin funcționarea prezentului acord. Evaluarea de către una dintre părți a acestor efecte se bazează pe dovezi fiabile, nu pe simple ipoteze sau posibilități îndepărtate.

PARTEA A TREIA

ECONOMIE ȘI COMERT

TITLUL I

CONDIȚII ECHITABILE PENTRU O CONCURENȚĂ DESCHISĂ ȘI LOIALĂ ȘI PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ

CAPITOLUL 1

PRINCIPII GENERALE

ARTICOLUL 199

Principii și obiective

(1) Părțile recunosc faptul că schimburile comerciale și investițiile dintre Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, desfășurate în temeiul termenilor stabiliți în prezentul acord necesită condiții echitabile care să asigure o concurență deschisă și loială între părți și care să asigure faptul că schimburile comerciale și investițiile au loc de așa manieră încât să contribuie la dezvoltarea durabilă.

- (2) Părțile recunosc faptul că dezvoltarea durabilă include dezvoltarea economică, dezvoltarea socială și protecția mediului, toate trei fiind interdependente și consolidându-se reciproc, și își afirmă angajamentul de a promova dezvoltarea comerțului și a investițiilor internaționale într-un mod care să contribuie la obiectivul dezvoltării durabile.
- (3) Fiecare parte își reafirmă obiectivul de a obține neutralitatea climatică la nivelul întregii sale economii până în 2050.
- (4) Părțile își afirmă înțelegerea comună conform căreia relația lor economică, în măsura în care se referă la Gibraltar, nu poate aduce beneficii într-un mod care să fie satisfăcător pentru ambele părți decât dacă angajamentele referitoare la stabilirea unor condiții echitabile care să asigure o concurență deschisă și loială rezistă în timp, prin împiedicarea denaturării schimburilor comerciale sau a investițiilor și prin contribuirea la dezvoltarea durabilă. Părțile sunt hotărâte să își mențină și îmbunătățească standardele ridicate în domeniile reglementate de prezentul titlu.
- (5) Comitetul specializat privind economia și comerțul poate include domenii suplimentare sau poate stabili standarde mai ridicate decât cele menționate la alineatul (4), în vederea asigurării menținerii unor condiții de concurență echitabile între părți în timp.

ARTICOLUL 200

Dreptul de a reglementa, principiul precauției și informațiile științifice și tehnice

- (1) Părțile afirmă dreptul fiecărei părți de a-și stabili politicile și prioritățile în domeniile reglementate de prezentul titlu, de a stabili nivelurile de protecție pe care le consideră adecvate și de a adopta sau a-și modifica legislația și politicile într-un mod consecvent cu angajamentele internaționale ale fiecărei părți, inclusiv cu angajamentele pe care și le-a asumat în temeiul prezentului titlu.

(2) Părțile recunosc faptul că, în conformitate cu principiul precauției, atunci când există motive rezonabile de îngrijorare cu privire la faptul că ar exista amenințări potențiale de daune grave sau ireversibile aduse mediului ori sănătății umane, lipsa unei certitudini științifice depline nu poate fi utilizată ca motiv de a împiedica oricare dintre părți să adopte măsuri adecvate de a preveni astfel de daune.

(3) Atunci când pregătesc sau pun în aplicare măsuri ce vizează protecția mediului sau a condițiilor de muncă ce pot afecta comerțul sau investițiile, fiecare parte ține seama de informațiile științifice și tehnice disponibile relevante, precum și de standardele, orientările și recomandările internaționale relevante.

CAPITOLUL 2

CONTROLUL AJUTOARELOR DE STAT

ARTICOLUL 201

Norme materiale

(1) Prezentul capitol și anexa 18 se aplică ajutoarelor de stat acordate de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, unuia sau mai multor actori economici care:

(a) produc, transformă sau livrează bunuri, iar ajutorul are sau ar putea avea un efect asupra schimburilor comerciale sau a investițiilor dintre Uniune și Gibraltar; sau

- (b) sunt implicați în furnizarea de servicii în măsura în care ajutorul are sau ar putea avea un efect asupra comerțului cu mărfuri sau asupra investițiilor dintre Uniune și Gibraltar.
- (2) Uniunea se angajează să își mențină sistemul de control al ajutoarelor de stat în conformitate cu articolele 93, 106, 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, aplicându-l, după caz, oricărui ajutor care are sau ar putea avea un efect asupra comerțului cu mărfuri sau asupra investițiilor dintre Uniune și Gibraltar.

ARTICOLUL 202

Excepții

Prezentul capitol nu se aplică ajutoarelor de stat:

- (a) care intră sub incidența părții IV din Acordul privind agricultura sau a anexei 2 la respectivul acord, cuprinse în anexa 1A la Acordul privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, întocmit la Marrakesh la 15 aprilie 1994, (Acordul OMC);
- (b) care privesc comerțul cu pește și produse din pește; sau
- (c) care privesc sectorul audiovizual.

ARTICOLUL 203

Transparență

(1) În ceea ce privește orice ajutor de stat acordat sau menținut pe teritoriul său, în termen de șase luni de la acordarea ajutorului de stat fiecare parte pune la dispoziția publicului, pe un site web oficial sau într-o bază de date publică, următoarele informații:

- (a) temeiul juridic și obiectivul de politică sau scopul ajutorului de stat;
- (b) numele beneficiarului ajutorului de stat, dacă este disponibil;
- (c) data acordării ajutorului de stat, durata ajutorului de stat și orice alte termene aferente ajutorului de stat; și
- (d) quantumul ajutorului de stat sau suma înscrisă în buget pentru ajutorul de stat.

(2) În cazul ajutorului de stat sub formă de măsuri fiscale, informațiile trebuie făcute publice în termen de un an de la data la care trebuie depusă declarația fiscală. Obligațiile de transparență privind ajutorul de stat sub formă de măsuri fiscale constau în necesitatea prezentării aceluiași informații ca cele enumerate la alineatul (1), cu excepția informațiilor de la alineatul (1) litera (d), care pot fi furnizate sub forma unui interval.

(3) Obligațiile prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor care le revin părților în temeiul legislației lor privind libertatea de informare sau accesul la documente.

ARTICOLUL 204

Utilizarea ajutorului de stat

Fiecare parte se asigură că actorii economici utilizează ajutorul de stat numai în scopul specific pentru care a fost acordat.

ARTICOLUL 205

Autoritatea independentă sau organismul independent și cooperarea

- (1) Fiecare parte stabilește sau menține o autoritate independentă sau un organism independent din punct de vedere operațional care are un rol adecvat în sistemul său de control al ajutoarelor de stat și care, în exercitarea funcțiilor sale operaționale, are garanțiile necesare de independență și acționează în mod imparțial.
- (2) Fiecare parte se asigură că orice măsură preconizată de acordare sau modificare a unui ajutor de stat este notificată autorității sale independente sau organismului său independent și că o astfel de măsură preconizată nu este pusă în aplicare înainte ca autoritatea independentă sau organismul independent să o autorizeze.
- (3) O parte poate prevedea derogări pentru anumite categorii de ajutoare de stat de la obligațiile prevăzute la alineatul (2), cu condiția ca aceste derogări să fie transparente și să se bazeze pe criterii obiective, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea, dimensiunea beneficiarilor și pragurile cantitative. În cazul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aceste derogări trebuie să respecte anexa 18.

(4) Fiecare parte se asigură că autoritatea sa independentă sau organismul său independent are competența de a dispune recuperarea oricărui ajutor de stat acordat fără autorizarea prealabilă a autorității independente sau a organismului independent.

(5) Fiecare parte își încurajează autoritatea independentă sau organismul independent să coopereze cu autoritatea independentă sau organismul independent a(l) celeilalte părți în chestiuni de interes comun care intră sub incidența atribuțiilor lor, inclusiv în ceea ce privește aplicarea articolelor 201-204, după caz, în limitele stabilite de cadrele lor juridice. Părțile sau autoritățile ori organismele lor independente pot conveni asupra unui cadru separat pentru cooperarea între respectivele autorități ori organisme independente.

(6) Alineatul (2) de la prezentul articol nu se aplică niciunei măsuri preconizate menite să acorde sau să modifice ajutorul de stat menționat la articolul 201 printr-o lege promulgată de Parlamentul Gibraltarului. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că orice astfel de măsură preconizată este notificată autorității sale independente sau organismului său independent. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că autoritatea sa independentă sau organismul său independent are competența de a emite un aviz cu privire la orice astfel de măsură preconizată. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ține seama de un astfel de aviz și, după caz, propune modificări ale legii în cauză de care Parlamentul Gibraltarului să țină cont.

(7) Alineatul (4) de la prezentul articol nu se aplică niciunei măsuri prin care se urmărește acordarea sau modificarea ajutorului de stat menționat la articolul 201 printr-o lege promulgată de Parlamentul Gibraltarului. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că autoritatea sa independentă sau organismul său independent are competența de a emite un aviz cu privire la orice astfel de măsură. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ține seama de un astfel de aviz și, după caz, propune modificări ale legii în cauză de care Parlamentul Gibraltarului să țină cont.

ARTICOLUL 206

Instanțe judecătorești

- (1) Fiecare parte se asigură că, în conformitate cu ordinea sa constituțională, instanțele sale judecătorești sunt competente:
- (a) să controleze deciziile privind ajutoarele de stat adoptate de o autoritate care acordă ajutorul sau, după caz, de autoritatea independentă sau de organismul independent, în conformitate cu sistemul său de control al ajutoarelor de stat;
 - (b) să controleze orice altă decizie relevantă a autorității independente ori a organismului independent și orice lipsă de acțiune relevantă;
 - (c) să impună măsuri reparatorii eficace în ceea ce privește constatările controalelor prevăzute la litera (a) sau (b), inclusiv suspendarea, interzicerea sau impunerea obligației autorității care acordă ajutorul de a lua măsuri, acordarea de despăgubiri și recuperarea ajutorului de stat de la beneficiarul acestuia cu dobândă; și
 - (d) să soluționeze plângerile părților interesate cu privire la ajutorul de stat în cazul în care partea interesată respectivă are calitate procesuală activă pentru a introduce o acțiune cu privire la un ajutor de stat în temeiul legislației părții respective.
- (2) În sensul prezentului articol și al articolului 207, „parte interesată” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, actor economic sau asociație de actori economici ale căror interese ar putea fi afectate de acordarea unui ajutor de stat, în special beneficiarul, actorii economici care concurează cu beneficiarul sau asociațiile profesionale relevante.

(3) Litera (c) de la alineatul (1) al prezentului articol nu se aplică niciunei măsuri prin care se urmărește acordarea sau modificarea ajutorului de stat menționat la articolul 201 pe baza unei legi promulgate de Parlamentul Gibraltarului, cu excepția cazului în care, dacă o instanță judecătorească constată că un astfel de ajutor este incompatibil cu prezentul acord, aceasta poate face o declarație cu privire la incompatibilitatea respectivă. Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ține seama de o astfel de declarație și propune modificări ale legii în cauză pentru ca Parlamentul Gibraltarului să ia în considerare sau să adopte alte măsuri adecvate, după caz.

ARTICOLUL 207

Recuperare

(1) Fiecare parte dispune de un mecanism eficace de recuperare a ajutoarelor de stat în conformitate cu următoarele dispoziții, fără a aduce atingere competenței autorității independente sau organismului independent, astfel cum se prevede la articolul 205, și de alte măsuri reparatorii prevăzute de legislația părții respective.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (3), fiecare parte se asigură, cu condiția ca o parte interesată să fi contestat o decizie a părții respective de acordare a unui ajutor de stat în fața unei instanțe judecătorești în termenul relevant, în conformitate cu sistemul de control al ajutoarelor de stat al părții respective, că recuperarea poate fi dispusă în cazul în care o instanță judecătorească a părții respective constată existența unei erori materiale de drept sau de fapt constând în faptul că:

- (a) o măsură care constituie ajutor de stat nu a fost tratată de autoritatea care acordă ajutorul ca ajutor de stat;
- (b) autoritatea care acordă ajutorul nu a respectat sistemul relevant de control al ajutoarelor de stat care este obligatoriu; sau

- (c) prin decizia de a acorda ajutorul de stat respectiv, autoritatea care acordă ajutorul a acționat în afara sferei sale de competență sau a abuzat de competențele respective în conformitate cu prezentul capitol.
- (3) Fiecare parte suspendă plata oricărui ajutor de stat nou acordat unui beneficiar până în momentul în care ajutorul acordat beneficiarului respectiv, pentru care s-a emis un ordin de recuperare, a fost recuperat integral, inclusiv eventualele dobânzi de recuperare datorate.
- (4) În conformitate cu articolul 205 alineatele (6) și (7) și cu articolul 206 alineatul (3), recuperarea unui ajutor de stat nu este necesară în cazul în care un astfel de ajutor este acordat sau modificat în temeiul unei legi a Parlamentului Gibraltarului.

ARTICOLUL 208

Consultări

- (1) În cazul în care una dintre părți consideră că cealaltă parte a acordat un ajutor de stat sau că există dovezi clare că cealaltă parte intenționează să acorde un ajutor de stat și că acordarea acestuia are sau ar putea avea un efect negativ asupra comerțului cu mărfuri sau a investițiilor dintre părți, îi poate solicita celeilalte părți să furnizeze o explicație a modului în care a fost respectat prezentul acord în privința ajutorului de stat respectiv.
- (2) O parte poate solicita, de asemenea, informațiile enumerate la articolul 203 alineatul (1) dacă acestea nu au fost deja puse la dispoziția publicului pe un site web oficial sau într-o bază de date publică, astfel cum se menționează la articolul 203, sau dacă nu au fost puse la dispoziție într-un mod ușor accesibil.

(3) Cealaltă parte transmite informațiile solicitate în scris, în termen de cel mult 45 de zile de la data primirii solicitării. În cazul în care vreuna dintre informațiile solicitate nu poate fi furnizată, partea respectivă explică motivul pentru care lipsesc aceste informații din răspunsul său scris.

(4) În cazul în care, după primirea informațiilor solicitate, partea solicitantă consideră în continuare că ajutorul de stat acordat sau care urmează să fie acordat de cealaltă parte are sau ar putea avea un efect negativ asupra comerțului cu mărfuri sau a investițiilor dintre părți, partea solicitantă poate solicita consultări în cadrul Comitetului specializat privind economia și comerțul. Cererea se formulează în scris și prezintă motivele pentru care partea solicitantă cere organizarea de consultări.

(5) Comitetul specializat privind economia și comerțul depune toate eforturile pentru a ajunge la o soluționare reciproc satisfăcătoare a chestiunii în cauză. Comitetul se întrunește pentru prima dată în termen de 30 de zile de la data cererii organizării de consultări.

(6) Termenul în care trebuie să aibă loc consultările menționate la alineatele (3) și (5) poate fi prelungit prin acordul părților.

ARTICOLUL 209

Măsuri de remediere

- (1) O parte poate transmite celeilalte părți o cerere scrisă de informații și de consultări cu privire la un ajutor de stat cu privire la care consideră că produce sau că există un risc serios să producă un efect negativ semnificativ asupra comerțului cu bunuri sau a investițiilor dintre părți. Partea solicitantă ar trebui să furnizeze în cererea respectivă toate informațiile relevante pentru a le permite părților să găsească o soluție reciproc acceptabilă, inclusiv o descriere a ajutorului de stat și a motivelor de preocupare ale părții solicitante cu privire la efectul acestuia asupra comerțului cu bunuri sau a investițiilor.
- (2) În termen de cel mult 30 de zile de la data transmiterii cererii, partea solicitată transmite părții solicitante un răspuns scris, furnizându-i informațiile solicitate, iar părțile inițiază consultări, care se consideră încheiate la 60 de zile de la data transmiterii cererii respective, cu excepția cazului în care părțile convin altfel. Aceste consultări, în special toate informațiile desemnate ca fiind confidențiale și opiniile exprimate de părți în cursul consultărilor, sunt confidențiale și nu aduc atingere drepturilor de care beneficiază părțile în cadrul oricăror proceduri ulterioare.
- (3) Cel mai devreme la 60 de zile de la data transmiterii cererii menționate la alineatul (1), partea solicitantă poate lua în mod unilateral măsuri de remediere adecvate în cazul în care există dovezi că un ajutor de stat al părții solicitate provoacă sau există un risc serios să provoace un efect negativ semnificativ asupra comerțului cu bunuri sau a investițiilor dintre părți.

(4) Cel mai devreme la 45 de zile de la data transmiterii cererii menționate la alineatul (1), partea solicitantă notifică părții solicitate măsurile de remediere pe care intenționează să le ia în conformitate cu alineatul (3). Partea solicitantă furnizează toate informațiile relevante cu privire la măsurile pe care intenționează să le ia, pentru a le permite părților să găsească o soluție reciproc acceptabilă. Partea solicitantă nu poate lua măsurile de remediere respective mai devreme de 15 zile de la data transmiterii către partea solicitată a notificării măsurilor respective.

(5) Evaluarea de către una dintre părți a existenței unui risc ridicat de producere a unui efect negativ semnificativ se bazează pe fapte, nu pe simple presupuneri, ipoteze sau posibilități îndepărtate. Schimbarea de circumstanțe care ar crea o situație în care ajutorul de stat ar cauza un astfel de efect negativ semnificativ trebuie să fie clar previzibilă.

(6) Evaluarea de către una dintre părți a existenței unui ajutor de stat sau a unui efect negativ semnificativ asupra comerțului cu mărfuri sau a investițiilor dintre părți cauzat de ajutorul de stat se bazează pe dovezi fiabile, nu pe simple ipoteze sau posibilități îndepărtate, și se referă la bunuri sau actori economici identificabili, inclusiv, dacă este cazul, în cazul schemelor de ajutoare de stat.

(7) Comitetul specializat privind economia și comerțul poate menține o listă ilustrativă a ceea ce ar constitui un efect negativ semnificativ asupra comerțului cu mărfuri sau a investițiilor dintre părți în sensul prezentului articol. Acest lucru nu aduce atingere dreptului părților de a lua măsuri de remediere.

(8) Măsurile de remediere luate în temeiul alineatului (3) se limitează la ceea ce este strict necesar și proporțional pentru a remedia efectul negativ semnificativ cauzat sau pentru a preveni riscul ridicat de producere a unui astfel de efect. Se acordă prioritate măsurilor care vor afecta cel mai puțin funcționarea prezentului acord.

(9) În termen de cinci zile de la data intrării în vigoare a măsurilor de remediere menționate la alineatul (3) de la prezentul articol și fără să fi recurs în prealabil la consultări în conformitate cu articolul 304, partea notificată poate solicita, în conformitate cu articolul 305 alineatul (2), constituirea unei instanțe de arbitraj prin intermediul unei cereri scrise transmise părții solicitante, pentru ca instanța de arbitraj să decidă dacă:

- (a) o măsură de remediere luată de partea solicitantă este incompatibilă cu alineatul (3) sau (5);
- (b) partea solicitantă nu a participat la consultări după ce partea solicitată a furnizat informațiile solicitate și a fost de acord cu organizarea unor astfel de consultări; sau
- (c) nu a fost îndeplinită obligația de a lua sau de a notifica o măsură de remediere în conformitate cu perioadele menționate la alineatul (3) sau, respectiv, la alineatul (4).

Cererea respectivă nu are efect suspensiv cu privire la măsurile de remediere. În plus, instanța de arbitraj nu evaluează aplicarea de către o parte a sistemului său de control al ajutoarelor de stat.

(10) Instanța de arbitraj constituită în urma solicitării menționate la alineatul (9) de la prezentul articol își desfășoară procedura în conformitate cu articolul 327 și își pronunță hotărârea definitivă în termen de 30 de zile de la constituirea sa.

(11) În cazul în care instanța de arbitraj se pronunță împotriva părții pârâte, partea pârâtă transmite părții reclamante, în termen de cel mult 30 de zile de la data pronunțării hotărârii instanței de arbitraj, o notificare cu privire la orice măsură pe care a luat-o pentru a se conforma hotărârii respective.

(12) În urma unei constatări împotriva părții pârâte în urma procedurii menționate la alineatul (10) din prezentul articol, partea reclamantă poate cere instanței de arbitraj, în termen de 30 de zile de la hotărârea acesteia, să stabilească un nivel de suspendare a obligațiilor în temeiul prezentului acord sau al unui acord de completare care să nu depășească nivelul echivalent cu anularea sau reducerea avantajelor cauzată de aplicarea măsurilor de remediere, în cazul în care constată o neconformitate semnificativă a măsurilor de remediere cu alineatul (3) sau (8) din prezentul articol. Cererea propune un nivel de suspendare care să fie în concordanță cu principiile prevăzute la articolul 316. Partea reclamantă poate suspenda obligațiile care îi revin în temeiul prezentului acord sau al unui acord de completare în conformitate cu nivelul suspendării obligațiilor stabilit de instanța de arbitraj. O astfel de suspendare nu se aplică mai devreme de 15 zile de la pronunțarea unei astfel de hotărâri.

(13) Niciuna dintre părți nu poate invoca Acordul OMC sau orice alt acord internațional pentru a împiedica cealaltă parte să ia măsuri în temeiul prezentului articol, inclusiv atunci când măsurile respective constau în suspendarea obligațiilor care decurg din prezentul acord sau dintr-un acord de completare.

(14) Pentru a evalua dacă impunerea sau menținerea măsurilor de remediere privind importurile aceluiasi produs se limitează la ceea ce este strict necesar sau proporțional în sensul prezentului articol, oricare dintre părți:

- (a) ține seama de măsurile compensatorii aplicate sau menținute în conformitate cu cerințele Acordului privind subvențiile și măsurile compensatorii cuprins în anexa 1A la Acordul OMC și în baza unui proces echitabil și transparent; și
- (b) poate ține seama de măsurile antidumping aplicate sau menținute în conformitate cu cerințele Acordului privind punerea în aplicare a articolului VI al Acordului general pentru tarife și comerț din 1994 și în baza unui proces echitabil și transparent;

(15) Dacă partea împotriva căreia au fost luate măsuri de remediere nu transmite o cerere în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol în termenul prevăzut la alineatul menționat, partea respectivă poate iniția procedura de arbitraj menționată la articolul 305 pentru a contesta o măsură de remediere din motivele prevăzute la alineatul (9) de la prezentul articol fără a recurge în prealabil la consultări în conformitate cu articolul 304. Litigiul se soluționează de către o instanță de arbitraj în regim de urgență în sensul articolului 310.

(16) În sensul procedurilor prevăzute la alineatul (9) sau (15), atunci când evaluează dacă o măsură de remediere este strict necesară sau proporțională, instanța de arbitraj acordă atenția cuvenită principiilor prevăzute la alineatele (5), (6) și (13).

ARTICOLUL 210

Soluționarea litigiilor

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol, partea a șasea se aplică litigiilor dintre părți privind interpretarea și aplicarea prezentului capitol, exceptând în ceea ce privește articolele 205 și 206.

(2) O instanță de arbitraj nu este competentă:

- (a) în ceea ce privește o măsură individuală de ajutor de stat, nici în a decide dacă o astfel de măsură a respectat sistemul de control al ajutoarelor de stat al părții relevante; și
- (b) în a decide dacă măsura de remediere în sensul articolului 207 a fost aplicată corect în orice caz individual.

(3) Partea a șasea se aplică articolului 209 în conformitate cu articolul respectiv și cu articolul 327.

CAPITOLUL 3

FISCALITATE

ARTICOLUL 211

Buna guvernanță

Părțile recunosc și se angajează să pună în aplicare principiile bunei guvernante în materie fiscală, în special standardele mondiale privind transparența fiscală și schimbul de informații fiscale și concurența fiscală echitabilă. Părțile își reiterează sprijinul pentru Planul de acțiune privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) al OCDE și își afirmă angajamentul de a pune în aplicare standardele minime ale OCDE împotriva BEPS. Părțile promovează buna guvernanță în materie fiscală, îmbunătățesc cooperarea internațională în domeniul fiscal și facilitează colectarea veniturilor fiscale.

ARTICOLUL 212

Standarde în materie fiscală

- (1) Niciuna dintre părți nu slăbește și nu reduce nivelul de protecție prevăzut în legislația sa la data de 31 decembrie 2020 sub nivelul prevăzut de standardele și normele convenite în cadrul OCDE la data de 31 decembrie 2020, în ceea ce privește:
- (a) schimbul de informații la cerere, în mod spontan sau automat cu privire la conturile financiare, deciziile fiscale transfrontaliere, rapoartele pentru fiecare țară în parte între administrațiile fiscale și potențialele mecanisme transfrontaliere de planificare fiscală;
 - (b) normele privind limitarea deductibilității dobânzii, societățile străine controlate și tratamentul neuniform al elementelor hibride.
- (2) Niciuna dintre părți nu slăbește și nu reduce nivelul de protecție prevăzut în legislația sa la data de 31 decembrie 2020 în ceea ce privește raportarea publică pentru fiecare țară în parte de către instituțiile de credit și firmele de investiții, cu excepția firmelor de investiții mici și neinterconectate.

ARTICOLUL 213

Soluționarea litigiilor

Prezentul capitol nu face obiectul soluționării litigiilor în temeiul părții a șasea.

CAPITOLUL 4

STANDARDE SOCIALE ȘI DE MUNCĂ

ARTICOLUL 214

Definiție

(1) În sensul prezentului capitol, „niveluri de protecție a muncii și protecție socială” înseamnă nivelurile de protecție prevăzute în ansamblul legislației și standardelor¹ unei părți, în fiecare dintre următoarele domenii²:

- (a) drepturile fundamentale la locul de muncă;
- (b) sănătatea și siguranța la locul de muncă;
- (c) standardele privind condițiile de muncă echitabile și ocuparea forței de muncă;
- (d) drepturile de informare și consultare la nivel de întreprindere; sau
- (e) restructurarea întreprinderilor.

(2) În cazul Uniunii, „niveluri de protecție a muncii și protecție socială” înseamnă nivelurile de protecție a muncii și protecție socială care sunt aplicabile tuturor statelor membre și în cadrul acestora și care sunt comune acestora.

¹ Pentru mai multă certitudine, prezentul capitol nu se aplică legislației și standardelor părților în materie de securitate socială și pensii.

² Nivelurile de protecție sunt standardele fundamentale de muncă recunoscute la nivel internațional, astfel cum sunt definite în convențiile fundamentale ale OIM menționate la articolul 226 alineatul (2).

ARTICOLUL 215

Menținerea nivelurilor de protecție

- (1) Părțile afirmă dreptul fiecărei părți de a-și stabili politicile și prioritățile în domeniile reglementate de prezentul capitol, de a stabili nivelurile de protecție a muncii și protecție socială pe care le consideră adecvate și de a adopta sau a-și modifica legislația și politicile într-un mod consecvent cu angajamentele internaționale ale fiecărei părți, inclusiv cu angajamentele pe care și le-a asumat în temeiul prezentului capitol.
- (2) Niciuna dintre părți nu slăbește și nu reduce, într-un mod care afectează comerțul sau investițiile dintre Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nivelurile sale de protecție a muncii și de protecție socială sub nivelurile existente la încheierea perioadei de tranziție, inclusiv prin neaplicarea eficace a legislației și a standardelor sale.
- (3) Părțile recunosc că fiecare parte își păstrează dreptul de a exercita o putere discreționară rezonabilă și de a lua decizii cu bună credință cu privire la alocarea resurselor de asigurare a aplicării legislației în domeniul muncii în ceea ce privește alte acte legislative în domeniul muncii care sunt considerate a avea prioritate mai mare, cu condiția ca exercitarea acestei puteri discreționare și deciziile respective să nu fie incompatibile cu obligațiile care îi revin în temeiul prezentului capitol.
- (4) Părțile continuă să depună eforturi în vederea creșterii nivelurilor lor de protecție a muncii și protecție socială menționate în prezentul capitol.

ARTICOLUL 216

Asigurarea respectării legii

În scopul asigurării respectării legii, astfel cum se menționează la articolul 215, fiecare parte stabilește sau menține un sistem pentru asigurarea efectivă a respectării legii la nivel intern, în special un sistem eficace de inspecții ale muncii conform cu angajamentele sale internaționale privind condițiile de muncă și protecția lucrătorilor; se asigură că sunt disponibile proceduri administrative și judiciare care să le permită autorităților publice și persoanelor fizice să introducă în timp util acțiuni împotriva încălcării standardelor sociale; și prevede căi de atac adecvate și eficace, inclusiv măsuri provizorii, și, după caz, aplică sancțiuni proporționale și disuasive în conformitate cu dreptul său intern. La punerea în aplicare și asigurarea respectării pe plan intern a dispozițiilor articolului 215, fiecare parte respectă rolul și autonomia partenerilor sociali la nivel național, în cazurile relevante, în conformitate cu legislația și practicile aplicabile.

ARTICOLUL 217

Soluționarea litigiilor

- (1) Părțile depun toate eforturile, prin dialog, consultare, schimb de informații și cooperare, pentru a soluționa orice dezacord cu privire la aplicarea prezentului capitol.
- (2) Prin derogare de la partea a șasea, în cazul unui litigiu între părți cu privire la aplicarea prezentului capitol, părțile recurg exclusiv la procedurile prevăzute la articolele 235, 236 și 237.

CAPITOLUL 5

MEDIUL ȘI CLIMA

ARTICOLUL 218

Definiții

(1) În sensul prezentului capitol, „niveluri de protecție a mediului și a climei” înseamnă nivelurile de protecție prevăzute în ansamblul legislației unei părți care au scopul de a proteja mediul și clima, inclusiv de a preveni un pericol pentru viața sau sănătatea umană cauzat de impactul asupra mediului și de a combate schimbările climatice, în fiecare dintre următoarele domenii:

- (a) accesul la informații privind mediul;
- (b) participarea publicului și accesul la justiție în probleme de mediu;
- (c) evaluarea impactului asupra mediului și evaluarea strategică de mediu;
- (d) emisiile atmosferice și calitatea aerului;
- (e) conservarea naturii și a biodiversității;
- (f) gestionarea deșeurilor, inclusiv instalațiile portuare de preluare, dacă este cazul;

- (g) emisiile acustice;
- (h) protecția și conservarea mediului acvatic și marin, inclusiv utilizarea instalațiilor portuare de preluare, dacă este cazul;
- (i) prevenirea, reducerea și eliminarea riscurilor la adresa sănătății umane sau la adresa mediului generate de producerea, utilizarea, eliberarea și eliminarea substanțelor chimice; sau
- (j) schimbările climatice, în special emisiile de gaze cu efect de seră și absorbția acestora, inclusiv sistemele eficiente de stabilire a tarifelor pentru emisiile de carbon sau măsurile echivalente de reducere a emisiilor.

(2) În cazul Uniunii, „niveluri de protecție a mediului și a climei” înseamnă nivelurile de protecție a mediului și a climei ce sunt aplicabile tuturor statelor membre și în cadrul acestora și care sunt comune acestora.

(3) Pentru Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, „nivelurile de protecție a mediului și a climei” înseamnă nivelurile de protecție a mediului și a climei prevăzute în dreptul intern al Gibraltarului, inclusiv angajamentele internaționale care au fost extinse la Gibraltar.

ARTICOLUL 219

Nivelurile de protecție

(1) Părțile afirmă dreptul fiecărei părți de a-și stabili politicile și prioritățile în domeniile reglementate de prezentul capitol, de a stabili nivelurile de protecție a mediului și a climei pe care le consideră adecvate și de a adopta sau a-și modifica legislația și politicile într-un mod consecvent cu angajamentele internaționale ale fiecărei părți, inclusiv cu angajamentele pe care și le-a asumat în temeiul prezentului capitol.

(2) Părțile recunosc că fiecare parte își păstrează dreptul de a exercita o putere discreționară rezonabilă și de a lua decizii cu bună-credință cu privire la alocarea resurselor de asigurare a aplicării legislației în domeniul mediului în ceea ce privește alte acte legislative în materie de mediu și politici climatice ce sunt considerate a avea prioritate mai mare, cu condiția ca exercitarea acestei puteri discreționare și deciziile respective să nu fie incompatibile cu obligațiile care îi revin în temeiul prezentului capitol.

(3) Uniunea nu își slăbește și nu își reduce nivelurile de protecție a mediului și a climei sub nivelurile existente la 31 decembrie 2020, inclusiv prin neaplicarea efectivă a legislației sale în domeniul mediului și al climei.

(4) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, susține niveluri de protecție a mediului și a climei echivalente cu nivelurile în vigoare în Uniune, inclusiv prin asigurarea respectării efective a legislației în domeniul mediului și al climei aplicabile Gibraltarului și pe teritoriul acestuia.

ARTICOLUL 220

Stabilirea prețului carbonului

(1) Fiecare parte dispune de un sistem eficace de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon sau de măsuri echivalente de reducere a emisiilor până la data intrării în vigoare a prezentului acord.

(2) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se asigură că sistemul de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon sau măsurile echivalente de reducere a emisiilor care se aplică în Gibraltar au un domeniu de aplicare și o eficacitate echivalente cu cele existente în Uniune la momentul intrării în vigoare a prezentului acord.

(3) În ceea ce privește aviația, domeniul de aplicare al sistemului Uniunii de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon acoperă toate zborurile dintre Spațiul Economic European și Gibraltar. Domeniul de aplicare al sistemului Regatului Unit de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon acoperă toate zborurile dintre Regatul Unit și Gibraltar.

(4) Comitetul specializat privind economia și comerțul este informat periodic cu privire la punerea în aplicare efectivă a alineatelor (1), (2) și (3).

(5) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, reexaminează implementarea sistemului său de stabilire a prețurilor pentru emisiile de carbon sau a unor măsuri echivalente în 2030 și în mod regulat în contextul evoluției dincolo de cadrele sale actuale de reducere a emisiilor.

ARTICOLUL 221

Principii din domeniul mediului și al climei

Ținând seama de faptul că Uniunea și Gibraltarul au o biosferă comună în ceea ce privește poluarea transfrontalieră, Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se angajează să respecte principiile de mediu recunoscute la nivel internațional pe care și le-au asumat, cum ar fi cele prevăzute de Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea, adoptată la Rio de Janeiro la 14 iunie 1992 (denumită în continuare „Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea din 1992”), precum și de acordurile multilaterale de mediu care se aplică în ceea ce privește Uniunea și Regatul Unit și care au fost extinse la Gibraltar, inclusiv de CCONUSC, și de Convenția privind diversitatea biologică, încheiată la Rio de Janeiro la 5 iunie 1992 (denumită în continuare „Convenția privind diversitatea biologică”), în special:

- (a) principiul integrării protecției mediului în elaborarea politicilor, inclusiv prin analize de impact;
- (b) principiul acțiunii preventive pentru a preveni daunele aduse mediului;
- (c) principiul precauției menționat la articolul 200;
- (d) principiul conform căruia daunele aduse mediului ar trebui remediate cu prioritate la sursă; și
- (e) principiul „poluatorul plătește”.

ARTICOLUL 222

Asigurarea respectării legii

În scopul asigurării respectării legii, astfel cum se menționează la articolul 219, fiecare parte se asigură, în conformitate cu dreptul său, că:

- (a) autoritățile naționale competente să asigure aplicarea legislației relevante privind mediul și clima acordă atenția cuvenită presupuselor încălcări ale legislației respective care le sunt aduse la cunoștință. Aceste autorități trebuie să dispună de măsuri reparatorii adecvate și efective, inclusiv de măsuri asigurătorii provizorii, precum și de sancțiuni proporționale și disuasive, dacă este cazul; și
- (b) persoanele fizice și juridice care au un interes suficient dispun de proceduri administrative și judiciare de drept intern pentru a introduce acțiuni împotriva încălcării legislației privind mediul sau clima și pentru a solicita măsuri reparatorii eficace, inclusiv măsuri provizorii, iar procedurile respective nu presupun costuri prohibitive și se desfășoară într-un mod corect, echitabil și transparent.

ARTICOLUL 223

Soluționarea litigiilor

- (1) Părțile depun toate eforturile, prin dialog, consultare, schimb de informații și cooperare, pentru a soluționa orice dezacord cu privire la aplicarea prezentului capitol.

(2) Prin derogare de la partea a șasea, în cazul unui litigiu între părți cu privire la aplicarea prezentului capitol, părțile recurg exclusiv la procedurile prevăzute la articolele 235, 236 și 237.

CAPITOLUL 6

ALTE INSTRUMENTE COMERCIALE ȘI INSTRUMENTE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ

ARTICOLUL 224

Context și obiective

(1) Părțile reamintesc de Agenda 21, adoptată la Rio de Janeiro la 13 iunie 1992, de Declarația de la Rio privind mediul și dezvoltarea din 1992, de Planul de la Johannesburg de implementare a Summitului mondial privind dezvoltarea durabilă din 2002, de Declarația Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă, adoptată la Geneva la 10 iunie 2008 de Conferința Internațională a Muncii în cadrul celei de a 97-a sesiuni (denumită în continuare „Declarația OIM din 2008 privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă”), astfel cum a fost modificată în 2022, de Documentul final al Conferinței ONU privind dezvoltarea durabilă din 2012, intitulat „Viitorul pe care ni-l dorim”, aprobat prin Rezoluția 66/288 a Adunării Generale a ONU, adoptată la 27 iulie 2012, și de Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă, adoptată prin Rezoluția 70/1 a Adunării Generale a ONU din 25 septembrie 2015, precum și de obiectivele de dezvoltare durabilă prevăzute de aceasta.

(2) În lumina alineatului (1) de la prezentul articol, obiectivul prezentului capitol îl constituie consolidarea integrării dezvoltării durabile, în special a dimensiunilor sale legate de muncă și de mediu, în relațiile comerciale și de investiții ale părților și, în acest sens, de a completa angajamentele asumate de părți în temeiul capitolelor 4 și 5 din prezentul titlu.

ARTICOLUL 225

Transparență

Părțile subliniază importanța asigurării transparenței ca element necesar pentru promovarea participării publicului și pentru punerea informațiilor la dispoziția publicului în contextul prezentului capitol. În conformitate cu actele cu putere de lege și cu normele administrative proprii, precum și cu dispozițiile din prezentul capitol, fiecare parte trebuie:

- (a) să se asigure că orice măsură de aplicare generală care urmărește realizarea obiectivelor prezentului capitol este administrată în mod transparent, inclusiv prin faptul că se oferă publicului posibilități rezonabile și o perioadă de timp suficientă pentru a-și prezenta observațiile și prin publicarea unor astfel de măsuri;
- (b) să se asigure că publicului larg i se acordă acces la informațiile de mediu relevante deținute de autoritățile publice sau adresate acestora, precum și să asigure diseminarea activă a acestor informații către publicul larg prin mijloace electronice;
- (c) să încurajeze dezbaterile publice cu și între actorii nestatali în ceea ce privește elaborarea și definirea politicilor care pot conduce la adoptarea de către autoritățile sale publice a legislației relevante pentru prezentul capitol; în ceea ce privește mediul, acest lucru include participarea publicului la proiecte, planuri și programe; și

- (d) să promoveze sensibilizarea publicului cu privire la legislația și standardele sale relevante pentru prezentul capitol, precum și cu privire la procedurile de asigurare a respectării legislației și a conformității, prin luarea de măsuri pentru a îmbunătăți cunoștințele publicului și înțelegerea situației de către acesta. În ceea ce privește legislația și standardele din domeniul muncii, acest lucru include lucrătorii, angajatorii și reprezentanții acestora.

ARTICOLUL 226

Standarde și acorduri multilaterale în domeniul muncii

- (1) Părțile își afirmă angajamentul de a promova dezvoltarea comerțului internațional într-un mod care să creeze o muncă decentă pentru toți, astfel cum se prevede în Declarația OIM privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă din 2008.
- (2) În conformitate cu Constituția OIM și cu Declarația OIM cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă și măsurile subsecvente acesteia, adoptată la Geneva la 18 iunie 1998 de Conferința Internațională a Muncii în cadrul celei de a 86-a sesiuni, astfel cum a fost modificată în 2022, fiecare parte se angajează să respecte, să promoveze și să pună efectiv în aplicare principiile privind drepturile fundamentale, astfel cum sunt definite în convențiile fundamentale ale OIM, și anume:
- (a) libertatea de asociere și recunoașterea efectivă a dreptului la negociere colectivă al lucrătorilor;
 - (b) eliminarea tuturor formelor de muncă forțată sau obligatorie;
 - (c) abolirea efectivă a muncii copiilor;

- (d) eliminarea discriminării cu privire la încadrarea în muncă și la profesie. și
 - (e) un mediu de lucru sigur și sănătos.
- (3) Fiecare parte se angajează să pună efectiv în aplicare toate convențiile OIM pe care Regatul Unit le-a extins la Gibraltar și, respectiv, pe care statele membre le-au ratificat.
- (4) Părțile depun eforturi continue și susținute pentru a ratifica sau a extinde la Gibraltar, în cazul Regatului Unit, convențiile fundamentale ale OIM, dacă nu au făcut încă acest lucru.
- (5) Părțile fac schimb de informații, în mod periodic și după caz, cu privire la situațiile și progresele din statele membre și din Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, referitor la ratificarea convențiilor sau a protocoalelor OIM clasificate de către OIM ca fiind actualizate și a altor instrumente internaționale relevante.
- (6) Fiecare parte continuă să promoveze, prin intermediul legislației și al practicilor sale, Agenda OIM privind munca decentă, astfel cum este prevăzută în Declarația privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă din 2008, astfel cum a fost modificată în 2022 („Agenda OIM privind munca decentă”), precum și în alte convenții relevante ale OIM și în alte angajamente internaționale, în special în ceea ce privește:
- (a) condițiile de muncă decente pentru toți, în ceea ce privește, printre altele, salariile și veniturile, timpul de lucru, concediul de maternitate și alte condiții de muncă;
 - (b) sănătatea și securitatea la locul de muncă, inclusiv prevenirea unui accident de muncă sau a unei boli profesionale și compensarea în caz de astfel de accident sau boală; și

(c) nediscriminarea în ceea ce privește condițiile de muncă, inclusiv în privința lucrătorilor migranți.

(7) Fiecare parte protejează și promovează dialogul social în materie de chestiuni legate de muncă între lucrători și angajatori, precum și între organizațiile acestora, precum și cu autoritățile guvernamentale relevante.

ARTICOLUL 227

Acorduri multilaterale de mediu

(1) Părțile recunosc importanța Adunării ONU pentru mediu a Programului ONU pentru Mediu și a guvernanței și acordurilor multilaterale de mediu ca răspuns al comunității internaționale la provocările de mediu globale sau regionale și subliniază necesitatea de a consolida susținerea reciprocă dintre politicile, normele și măsurile din domeniul mediului și cel al comerțului.

(2) În sensul alineatului (1), fiecare parte se angajează să pună în aplicare în mod eficace acordurile multilaterale de mediu, protocoalele și modificările la care este parte. În privința Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, aceasta înseamnă acorduri multilaterale de mediu care au fost extinse la Gibraltar sau care sunt reflectate în alt mod în legislația și practicile sale.

(3) Părțile reafirmă dreptul fiecărei părți de a adopta sau menține măsuri de realizare a obiectivelor acordurilor multilaterale de mediu la care este parte.

Comerțul și schimbările climatice

- (1) Părțile recunosc importanța luării de măsuri urgente pentru combaterea schimbărilor climatice și a impactului acestora, precum și rolul comerțului și al investițiilor în urmărirea acestui obiectiv, în conformitate cu CCONUSC, cu scopul și obiectivele Acordului de la Paris și cu alte acorduri multilaterale de mediu și instrumente multilaterale în domeniul schimbărilor climatice.
- (2) În sensul alineatului (1), fiecare parte:
- (a) se angajează să pună efectiv în aplicare CCONUSC și Acordul de la Paris, al cărui obiectiv principal îl constituie consolidarea răspunsului global la schimbările climatice, menținerea creșterii temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și continuarea eforturilor de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale;
 - (b) promovează sprijinul reciproc în ceea ce privește politicile și măsurile comerciale și climatice, contribuind astfel la tranziția către o economie cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră, la o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și la o dezvoltare rezistentă la schimbările climatice; și
 - (c) facilitează eliminarea obstacolelor din calea comerțului și a investițiilor de o importanță deosebită pentru atenuarea schimbărilor climatice și pentru adaptarea la acestea, cum ar fi energia din surse regenerabile și produsele și serviciile eficiente din punct de vedere energetic, de exemplu prin abordarea barierelor tarifare și netarifare sau prin adoptarea unor cadre de politică favorabile implementării celor mai bune soluții disponibile.

Comerțul și diversitatea biologică

(1) Părțile recunosc importanța conservării și utilizării durabile a diversității biologice și rolul comerțului în urmărirea acestor obiective, inclusiv prin promovarea comerțului durabil sau prin controlul sau restricționarea comerțului cu specii pe cale de dispariție, în conformitate cu acordurile multilaterale de mediu relevante la care sunt părți și în măsura în care Regatul Unit a extins aceste acorduri la Gibraltar și în conformitate cu deciziile adoptate în temeiul acestora, în special Convenția privind diversitatea biologică și protocoalele la aceasta, precum și Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție, încheiată la Washington D.C. la 3 martie 1973 („CITES”).

(2) În sensul alineatului (1), fiecare parte:

- (a) pune în aplicare, după caz, măsuri eficace de combatere a comerțului ilegal cu specii sălbatice, inclusiv în ceea ce privește țările terțe;
- (b) promovează utilizarea CITES ca instrument de conservare și gestionare durabilă a biodiversității, inclusiv prin includerea de specii de animale și plante în appendicele la CITES în cazul în care statutul de conservare a speciilor respective este considerat ca fiind amenințat din cauza comerțului internațional;
- (c) încurajează comerțul cu produse rezultate dintr-o utilizare durabilă a resurselor biologice și care contribuie la conservarea biodiversității; și

- (d) continuă să ia măsuri de conservare a diversității biologice atunci când aceasta este supusă unor presiuni legate de comerț și investiții, inclusiv măsuri de prevenire a răspândirii speciilor alogene invazive și măsuri pentru posibila eradicare a celor deja prezente.

ARTICOLUL 230

Comerțul și pădurile

- (1) Părțile recunosc importanța conservării și a gestionării durabile a pădurilor pentru asigurarea funcțiilor de mediu și a oportunităților economice și sociale pentru generațiile prezente și viitoare, precum și rolul comerțului în urmărirea acestui obiectiv.
- (2) În sensul alineatului (1) și într-un mod compatibil cu obligațiile sale internaționale, fiecare parte:
- (a) continuă să pună în aplicare măsuri de combatere a exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, inclusiv în ceea ce privește țările terțe, după caz, și să promoveze comerțul cu produse forestiere recoltate în mod legal; și
- (b) promovează conservarea și gestionarea durabilă a pădurilor și comerțul și consumul de lemn și de produse din lemn recoltat în conformitate cu dreptul țării de recoltare și din păduri gestionate în mod durabil;

ARTICOLUL 231

Comerțul și gestionarea durabilă a resurselor biologice marine și a acvaculturii

Fiecare parte respectă dreptul internațional, inclusiv prin adoptarea și menținerea instrumentelor lor eficace de combatere a pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), adoptă măsuri pentru a exclude produsele provenite din pescuitul INN din fluxurile comerciale și cooperează în acest scop.

ARTICOLUL 232

Comerțul și investițiile favorabile dezvoltării durabile

- (1) Părțile își confirmă angajamentul de a consolida contribuția comerțului și a investițiilor la aspectele economice, sociale și de mediu ale obiectivului dezvoltării durabile.
- (2) Având în vedere alineatul (1), părțile continuă să promoveze:
 - (a) politicile privind comerțul și investițiile care sprijină cele patru obiective strategice ale Agendei OIM privind munca decentă, în conformitate cu Declarația OIM din 2008 privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă, inclusiv salariul minim de subzistență, sănătatea și siguranța la locul de muncă și alte aspecte legate de condițiile de muncă;

- (b) comerțul cu bunuri și servicii de mediu și investițiile în acestea, cum ar fi energia din surse regenerabile și produsele și serviciile eficiente din punct de vedere energetic, inclusiv prin abordarea barierelor netarifare aferente sau prin adoptarea unor cadre de politică favorabile implementării celor mai bune soluții disponibile; și
 - (c) comerțul cu bunuri și servicii care contribuie la crearea unor condiții sociale mai bune și a unor practici ecologice, inclusiv cu bunuri care fac obiectul unor scheme voluntare de asigurare a caracterului durabil, cum ar fi schemele de comerț echitabil și de comerț etic și etichetele ecologice;
- (3) Părțile recunosc importanța abordării aspectelor specifice de dezvoltare durabilă prin revizuirea, monitorizarea și evaluarea potențialelor efecte economice, sociale și de mediu ale acțiunilor posibile, ținând seama de opiniile părților interesate.

ARTICOLUL 233

Comerțul și gestionarea responsabilă a lanțului de aprovizionare

- (1) Părțile recunosc importanța gestionării responsabile a lanțurilor de aprovizionare prin intermediul unui comportament responsabil în afaceri și al unor practici responsabile în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor și rolul comerțului în urmărirea acestui obiectiv.
- (2) În sensul alineatului (1), fiecare parte:
 - (a) încurajează responsabilitatea socială a întreprinderilor și comportamentul responsabil în afaceri, inclusiv prin furnizarea unor cadre de politică care să ofere susținere și să încurajeze utilizarea practicilor relevante de către întreprinderi; și

- (b) sprijină aderarea, punerea în aplicare, monitorizarea și diseminarea instrumentelor internaționale relevante, cum ar fi Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale adoptate de Consiliul OCDE la 27 iunie 2000, Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială adoptată de Consiliul de administrație al OIM în cadrul celei de a 204-a sesiuni de la Geneva din noiembrie 1977, Pactul mondial al ONU și Principiile directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului.
- (3) Părțile recunosc utilitatea orientărilor sectoriale internaționale în domeniul responsabilității sociale a întreprinderilor și al comportamentului responsabil în afaceri și încurajează activitățile comune în acest sens. În ceea ce privește Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat și suplimentele la aceasta, părțile pun în aplicare, de asemenea, măsuri de promovare a utilizării acestor orientări.

ARTICOLUL 234

Soluționarea litigiilor

- (1) Părțile depun toate eforturile, prin dialog, consultare, schimb de informații și cooperare, pentru a soluționa orice dezacord cu privire la aplicarea prezentului capitol.
- (2) Prin derogare de la partea a șasea, în cazul unui litigiu între părți cu privire la aplicarea prezentului capitol, părțile recurg exclusiv la procedurile prevăzute la articolele 235 și 236.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII ORIZONTALE ȘI INSTITUȚIONALE

ARTICOLUL 235

Consultări

(1) O parte poate solicita consultări cu cealaltă parte cu privire la orice chestiune care intră sub incidența articolului 199 alineatul (3) și a capitolelor 4, 5 și 6 din prezentul titlu, prin transmiterea unei cereri scrise celeilalte părți. Partea reclamantă precizează în cererea sa scrisă motivele și temeiul cererii, specificând inclusiv care sunt măsurile în cauză și precizând care sunt dispozițiile pe care le consideră aplicabile. Consultările trebuie să înceapă prompt după transmiterea de către una dintre părți a unei cereri de consultări și, în orice caz, în cel mult 30 de zile de la data transmiterii cererii, cu excepția cazului în care părțile convin asupra unui termen mai lung.

(2) Părțile inițiază consultări în scopul soluționării satisfăcătoare pentru ambele părți a chestiunii în cauză. Pe durata consultărilor, fiecare parte pune la dispoziția celeilalte părți informații suficiente pe care le deține, pentru a permite o analiză completă a chestiunilor invocate. Fiecare parte se străduiește să asigure participarea unor membri ai personalului din cadrul autorităților sale competente care au expertiză în privința chestiunii care face obiectul consultărilor.

- (3) În ceea ce privește aspectele referitoare la articolul 199 alineatul (3) sau la acordurile sau instrumentele multilaterale menționate în capitolele 4, 5 și 6 din prezentul titlu, părțile iau în considerare informațiile disponibile furnizate de OIM sau de organisme sau organizațiile relevante constituite în temeiul acordurilor multilaterale de mediu. Atunci când este relevant, părțile solicită consiliere din partea unor astfel de organizații sau a unor organisme ale acestora sau din partea oricărui alt expert ori organism pe care îl consideră adecvat.
- (4) Orice rezoluție la care au ajuns părțile este pusă la dispoziția publicului.

ARTICOLUL 236

Grupul de experți

- (1) Pentru orice chestiune care nu este soluționată în mod satisfăcător prin consultări în temeiul articolului 235, oricare dintre părți poate, după 90 de zile de la primirea unei cereri de consultări în temeiul articolului menționat, să solicite convocarea unui grup de experți pentru a examina chestiunea respectivă, prin transmiterea unei cereri scrise celeilalte părți. Cererea precizează care este măsura în cauză și explică modul în care măsura respectivă nu este conformă cu capitolul (capitolele) relevant(e) într-un mod suficient pentru a prezenta cu claritate plângerea.
- (2) Grupul de experți este format din trei membri.

(3) Consiliul de cooperare întocmește, în cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentului acord, o listă cu cel puțin 15 persoane care doresc și sunt în măsură să îndeplinească funcția de membri ai unei comisii de arbitraj. Fiecare parte numește cel puțin cinci persoane pe lista de membri. De asemenea, părțile numesc cel puțin cinci persoane fizice care nu sunt resortisanți ai niciuneia dintre părți și care sunt dispuse și capabile să fie președinte al unui grup de experți. Consiliul de cooperare se asigură că lista este actualizată și că numărul experților este menținut la cel puțin 15 persoane.

(4) Experții propuși ca membri ai grupului de experți trebuie să aibă cunoștințe de specialitate sau expertiză în domeniul dreptului muncii sau al mediului, al altor aspecte abordate în capitolul (capitolele) relevant(e) sau al soluționării litigiilor care apar în cadrul acordurilor internaționale. Aceștia își exercită funcția în nume propriu și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunei organizații și a niciunui guvern în ceea ce privește aspectele legate de litigiu; Aceștia nu trebuie să fie afiliați niciuneia dintre părți și nu trebuie să primească instrucțiuni din partea niciuneia dintre ele. Aceștia nu trebuie să fie membri, funcționari sau alți agenți ai instituțiilor Uniunii, ai guvernului unui stat membru sau ai guvernului Regatului Unit ori ai guvernului Gibraltarului.

(5) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel în termen de cinci zile de la data constituirii grupului de experți, acestuia îi revine mandatul:

„de a examina, din perspectiva dispozițiilor relevante, chestiunea menționată în cererea de constituire a grupului de experți și de a elabora un raport în conformitate cu prezentul articol în care să formuleze constatări cu privire la conformitatea măsurii în cauză cu dispozițiile relevante”.

(6) În ceea ce privește chestiunile referitoare la standardele sau acordurile multilaterale, astfel cum sunt prevăzute în prezentul titlu, grupul de experți ar trebui să solicite informații de la OIM sau de la organismele relevante constituite în temeiul acordurilor respective, inclusiv orice orientări interpretative, constatări sau decizii pertinente disponibile adoptate de OIM și de organismele respective.

- (7) Grupul de experți poate solicita și primi observații scrise sau orice alte informații de la persoane care dețin informații relevante sau cunoștințe de specialitate.
- (8) Grupul de experți pune aceste informații la dispoziția fiecărei părți, acordându-le acestora un termen de 20 de zile de la primirea lor pentru a-și prezenta observațiile.
- (9) Grupul de experți elaborează pentru părți un raport intermediar și un raport final care conțin constatările de fapt, concluziile sale cu privire la chestiunea în cauză, inclusiv dacă partea pârâtă s-a conformat obligațiilor care îi revin în temeiul capitolului (capitolelor) relevant(e) și justificarea oricărei constatări și concluzii pe care le prezintă. Pentru mai multă certitudine, părțile convin că, în cazul în care grupul formulează recomandări în raportul său, partea pârâtă nu este obligată să urmeze aceste recomandări pentru a asigura conformitatea cu prezentul acord.
- (10) Grupul de experți le transmite părților raportul intermediar în termen de 100 de zile de la data constituirii sale. Atunci când grupul de experți consideră că acest termen nu poate fi respectat, președintele grupului de experți notifică în scris acest lucru părților, precizând motivele întârzierii și data la care grupul de experți intenționează să își prezinte raportul intermediar. Grupul de experți nu poate în niciun caz să transmită raportul său final mai târziu de 125 de zile de la data constituirii sale.
- (11) Fiecare parte poate adresa grupului de experți o cerere justificată de reexaminare a anumitor aspecte ale raportului intermediar în termen de 25 de zile de la transmiterea acestuia. Oricare dintre părți poate prezenta observații cu privire la cererea celeilalte părți în termen de 15 zile de la primirea cererii în cauză.
- (12) După examinarea acestor observații, grupul de experți pregătește raportul final. În cazul în care nu este prezentată nicio cerere scrisă de reexaminare a anumitor aspecte ale raportului intermediar în termenul menționat la alineatul (11), raportul intermediar devine raportul final al grupului de experți.

(13) Grupul de experți le transmite părților raportul său final în termen de 175 de zile de la data constituirii sale. Atunci când grupul de experți consideră că termenul nu poate fi respectat, președintele său notifică în scris acest lucru părților, precizând motivele întârzierii și data la care grupul de experți intenționează să își prezinte raportul final. Grupul de experți nu poate în niciun caz să transmită raportul său final mai târziu de 195 de zile de la data constituirii sale.

(14) Raportul final include o discuție cu privire la eventualele cereri scrise ale părților referitoare la raportul intermediar și răspunde cu claritate la observațiile părților.

(15) Părțile pun la dispoziția publicului raportul final în termen de 15 zile de la transmiterea acestuia de către grupul de experți.

(16) În cazul în care raportul final al grupului de experți stabilește că una dintre părți nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul capitolului (capitolelor) relevant(e), părțile discută, în termen de 90 de zile de la primirea raportului final, măsurile adecvate care trebuie puse în aplicare, ținând seama de raportul grupului de experți.

(17) Consiliul de cooperare monitorizează acțiunile ulterioare întreprinse pe baza raportului grupului de experți.

(18) În cazul în care părțile nu se pun de acord referitor la existența unei măsuri ce vizează asigurarea conformării sau cu privire la faptul că au fost întreprinse măsuri în vederea asigurării conformării, partea reclamantă poate adresa o cerere în scris grupului de experți inițial, solicitându-i să se pronunțe în această privință. Cererea precizează care este măsura în cauză și explică modul în care măsura respectivă nu este conformă cu dispozițiile vizate într-un mod suficient pentru a prezenta cu claritate plângerea. Grupul de experți comunică părților constatările sale în termen de 45 de zile de la data transmiterii cererii.

(19) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul articol, articolele 305 și 306 și articolele 318-323 se aplică *mutatis mutandis*.

ARTICOLUL 237

Grupul de experți privind domeniile în care se mențin nivelurile de protecție

(1) Articolul 236 se aplică litigiilor dintre părți privind interpretarea și aplicarea capitolelor 4 și 5 de la prezentul titlu.

(2) În sensul acestor litigii, pe lângă articolele enumerate la articolul 236 alineatul (19), articolele 316 și 317 se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Părțile recunosc că, atunci când partea pârâtă alege să nu întreprindă nicio acțiune pentru a se conforma raportului grupului de experți și prezentului acord, părții reclamante îi rămân în continuare la dispoziție toate măsurile reparatorii autorizate în temeiul articolului 316.

TITLUL II

ACORDURI PRIVIND REGIMUL VAMAL, IMPOZITAREA INDIRECTĂ ȘI ASPECTELE LEGATE DE COMERT

CAPITOLUL 1

PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE

ARTICOLUL 238

Principii și obiective

Scopul prezentului titlu este de a institui măsurile necesare pentru eliminarea tuturor barierelor fizice și a procedurilor conexe dintre Gibraltar și Uniune în ceea ce privește mărfurile care circulă pe cale terestră, protejând în același timp integritatea pieței interne a Uniunii și interesele financiare ale părților.

ARTICOLUL 239

Definiții

În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

- (a) „autorități competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul” înseamnă *His Majesty's Customs Gibraltar* (Administrația Vamală din Gibraltar) sau alte autorități relevante ale Gibraltarului;

- (b) „autorități competente din cadrul Uniunii” înseamnă autoritățile vamale sau alte autorități relevante ale statelor membre sau ale Uniunii;
- (c) „formalități de vămuire” înseamnă toate procedurile, măsurile și controalele care trebuie efectuate pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor sau pentru alt regim vamal aplicabil mărfurilor în conformitate cu dreptul Uniunii. Sunt incluse aici formalitățile vamale, conformitatea cu normele, cerințele și standardele privind produsele, interdicțiile și restricțiile, măsurile sanitare și fitosanitare prevăzute în dreptul Uniunii, precum și orice alte formalități necesare pentru punerea mărfurilor în liberă circulație în Uniune;
- (d) „birou vamal desemnat” înseamnă birourile vamale enumerate în appendicele 1 la anexa 21.

CAPITOLUL 2

UNIUNEA VAMALĂ

ARTICOLUL 240

Instituirea unei uniuni vamale

Se instituie o uniune vamală între Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezentul capitol.

ARTICOLUL 241

Teritorii vamale

Teritoriul vamal al uniunii vamale dintre Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cuprinde:

- (a) teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum este definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹ (denumit în continuare „Codul vamal al Uniunii”); și
- (b) teritoriul vamal al Gibraltarului, care constituie un teritoriu vamal separat de teritoriul vamal al Regatului Unit.

ARTICOLUL 242

Libera circulație a mărfurilor în cadrul uniunii vamale

- (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică:
 - (a) mărfurilor produse pe teritoriul vamal al Uniunii sau pe teritoriul vamal al Gibraltarului, inclusiv cele obținute integral sau parțial din mărfuri care provin din țări sau teritorii din afara uniunii vamale și care se află în liberă circulație în Uniune sau în Gibraltar; și

¹ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO UE L 269, 10.10.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj>).

- (b) mărfurilor care provin din țări sau teritorii din afara uniunii vamale și care se află în liberă circulație în Uniune sau în Gibraltar.
- (2) Sunt considerate mărfuri aflate în liberă circulație în Uniune sau în Gibraltar produsele care provin din țări sau teritorii din afara uniunii vamale pentru care au fost îndeplinite formalitățile de vămuire, au fost percepute drepturile vamale sau taxele cu efect echivalent prevăzute și care nu au beneficiat de o restituire totală sau parțială a respectivelor taxe.
- (3) Dispozițiile prezentului capitol se aplică, de asemenea, mărfurilor obținute sau produse în Uniune sau în Gibraltar la fabricarea cărora au fost utilizate produse din țări sau teritorii din afara uniunii vamale care nu s-au aflat în liberă circulație nici în Uniune, nici în Gibraltar, cu condiția ca formalitățile de vămuire să fi fost finalizate și să fi fost percepute orice drepturi vamale sau taxe cu efect echivalent prevăzute pentru astfel de produse din țări sau teritorii din afara uniunii vamale.
- (4) Modalitățile prin care se face dovada că mărfurile îndeplinesc condițiile prevăzute la prezentul articol sunt cuprinse în anexa 19.

ARTICOLUL 243

Interzicerea taxelor vamale

Între Uniune și Gibraltar nu se aplică drepturi vamale la import sau la export sau taxe cu efect echivalent. Această interdicție se aplică și taxelor vamale cu caracter fiscal.

ARTICOLUL 244

Interzicerea restricțiilor cantitative

Sunt interzise restricțiile cantitative la import sau la export și toate măsurile cu efect echivalent între Uniune și Gibraltar.

ARTICOLUL 245

Impozite interne

- (1) Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își impun reciproc, direct sau indirect, impozite care discriminează, direct sau indirect, în favoarea mărfurilor naționale similare.
- (2) Mărfurile transportate între teritoriile menționate la articolul 241 nu pot beneficia de restituirea taxelor interne ce depășesc valoarea taxelor care au fost percepute direct sau indirect.

ARTICOLUL 246

Eliminarea barierelor fizice

(1) Toate barierele fizice existente între Gibraltar și Uniune în calea circulației terestre a mărfurilor între acestea se elimină, fără a aduce atingere articolului 252 sau formalităților necesare și verificărilor și controalelor care pot fi efectuate de către părți pentru a asigura aplicarea corectă a prezentului titlu.

(2) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 247 alineatul (1), formalitățile de vămuire, formalitățile de export și procedurile Uniunii de percepere a cotizațiilor și drepturilor prevăzute în prezentul titlu care se referă la Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, se efectuează în conformitate cu articolul 247 alineatul (3).

ARTICOLUL 247

Importurile în Gibraltar și exporturile din Gibraltar

(1) Dispozițiile din dreptul Uniunii enumerate în anexa 20 se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Gibraltarului, cu condiția adoptării de către Consiliul de cooperare a unei decizii:

(a) care să precizeze data de la care dispozițiile dreptului Uniunii enumerate în anexa 20 se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Gibraltarului; și

- (b) prin care să se constate că posturile de inspecție la frontieră și birourile vamale au fost înființate în port și în aeroport și că acestea funcționează și sunt controlate în conformitate cu modalitățile și procedurile stabilite în decizia respectivă și că au fost desemnate autorități competente din cadrul Uniunii.
- (2) Atunci când adoptă decizia menționată la alineatul (1), Consiliul de cooperare poate modifica lista dispozițiilor din dreptul Uniunii din anexa 20.
- (3) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la alineatul (1) și fără a aduce atingere alineatului (4), bunurile, altele decât cele transportate de călători în bagajele personale în conformitate cu anexa 23, sunt introduse în Gibraltar și exportate din Gibraltar numai pe cale terestră și în conformitate cu normele prevăzute în anexele 19, 21, 22 și 24.
- (4) Prin derogare de la alineatul (3):
- (a) Mărfurile unionale pot fi, de asemenea, introduse în Gibraltar pe cale maritimă în conformitate cu normele stabilite la articolul 4 din anexa 19, la articolul 7 din anexa 21 și în anexele 22 și 24; și
- (b) mărfurile pot fi transportate, de asemenea, pe cale maritimă din Gibraltar către țări terțe în conformitate cu normele prevăzute la articolul 5 din anexa 19, la articolele 7 și 8 din anexa 21 și în anexele 22 și 24.
- (5) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la alineatul (1), Gibraltarul este considerat teritoriu terț în temeiul dreptului Uniunii în domeniul vamal, al taxării indirecte și al dreptului comercial.

(6) Decizia menționată la alineatul (1) stabilește modalitățile de desfășurare a acțiunilor și controalelor comune, precum și cele de desfășurare a cooperării vamale și a cooperării administrative dintre autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și autoritățile competente din cadrul Uniunii, precum și orice alte norme sau proceduri necesare pentru a asigura aplicarea corectă a dispozițiilor dreptului Uniunii enumerate în anexa 20 în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Gibraltar, aplicarea corectă a prezentului titlu și aplicarea corectă a deciziei respective.

(7) La adoptarea deciziei menționate la alineatul (1), Consiliul de cooperare ia în considerare, de asemenea, modul în care se efectuează orice formalități la frontieră și orice controale și verificări relevante la punctele de frontieră sau la birourile vamale din Gibraltar, inclusiv efectuarea analizei de risc și a controalelor ulterioare acordării liberului de vamă, pentru a proteja buna funcționare a pieței interne a Uniunii.

ARTICOLUL 248

Impozitarea indirectă

(1) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 247 alineatul (1), se aplică alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Mărfurile produse sau importate în Gibraltar sunt supuse unei taxe pe tranzacții.

(3) Mărfurile supuse accizelor în temeiul dreptului Uniunii („accize armonizate”) importate în Gibraltar sau produse în Gibraltar sunt, de asemenea, supuse unei accize în Gibraltar.

- (4) Taxa pe tranzacții și acciza se percep în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa 24.
- (5) Un organism consultativ independent instituit de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și de Regatul Spaniei, în conformitate cu mandatul său convenit la 24 iunie 2026:
- (a) oferă consiliere în orice moment, la cererea părților, pe baza evaluării sale în curs a condițiilor de piață relevante din Gibraltar și din zona de frontieră contiguă, cu privire la măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 249 alineatul (1) literele (a), (b) și (c); și
 - (b) evaluează anual impactul cotelor taxei pe tranzacții, inclusiv al cotelor reduse și foarte reduse, și al cotelor accizelor aplicate în Gibraltar asupra nivelului concurenței și orice denaturare efectivă semnificativă a schimburilor comerciale dintre Gibraltar și zona de frontieră învecinată și oferă consiliere cu privire la chestiunile respective.
- (6) În cazul în care se constată o denaturare în sensul alineatului (5) de la prezentul articol, organismul consultativ independent menționat la alineatul respectiv, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, ajustează cotele de impozitare indirectă care urmează să fie aplicate în Gibraltar la un nivel considerat adecvat în conformitate cu recomandările respectivului organism consultativ independent pentru a evita astfel de denaturări și în limitele stabilite la articolele 2 și 6 din anexa 24.

ARTICOLUL 249

Procedura de salvagardare

(1) Uniunea poate utiliza procedura de salvagardare prevăzută la prezentul articol în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își respectă obligația care îi revine în temeiul articolului 248 alineatul (6) prin raportare la articolul 248 alineatul (5) litera (a) și dacă Uniunea consideră oportun acest lucru, atât timp cât sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) în ceea ce privește marfa sau categoria de mărfuri în cauză, apar denaturări semnificative în comerțul dintre Gibraltar și Uniune;
- (b) denaturările menționate la litera (a) sunt legate de diferențele dintre nivelurile taxei pe tranzacții și ale accizelor percepute pentru marfa respectivă de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în comparație cu cotele de TVA și cu cele ale accizelor percepute de Regatul Spaniei pentru aceeași marfă sau categorie de mărfuri;
- (c) denaturările menționate la litera (a) au existat timp de cel puțin 30 de zile; și
- (d) Uniunea dispune de informații obiective, convingătoare și verificabile pentru a susține constatarea că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la literele (a), (b) și (c).

(2) Uniunea poate utiliza procedura de salvagardare prevăzută la prezentul articol în cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu își respectă obligația care îi revine în temeiul articolului 248 alineatul (6) în legătură cu articolul 248 alineatul (5) litera (b) și dacă Uniunea consideră oportun să facă acest lucru.

(3) Uniunea notifică Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, toate informațiile menționate la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol și inițiază imediat consultări cu Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea găsirii unei soluții reciproc acceptabile. În notificare, trebuie să se furnizeze detalii cu privire la recomandarea relevantă a organismului consultativ independent menționat la articolul 248 alineatul (5), marfa specifică sau categoria de mărfuri pentru care s-a făcut constatarea, inclusiv, după caz, marca și modelul.

(4) În cazul în care, după 10 zile lucrătoare de la începerea consultărilor, nu se ajunge la o soluție reciproc acceptabilă, Uniunea poate percepe, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, TVA și accizele aplicabile mărfii sau categoriei specifice de mărfuri identificate în notificare la deschiderea regimului de tranzit pentru orice astfel de mărfuri în conformitate cu anexele 19 și 21, atunci când acestea au ca loc de destinație Gibraltarul. Cota percepută în ceea ce privește TVA și accizele este cea aplicabilă în statul membru al biroului vamal desemnat responsabil de începerea operațiunii de tranzit în conformitate cu prezentul acord.

(5) Sub rezerva alineatului (6), perioada de 30 de zile menționată la alineatul (4) poate fi prelungită cu o perioadă suplimentară de 30 de zile dacă persistă condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2).

(6) Uniunea notifică Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, intenția sa de a prelungi perioada de 30 de zile menționată la alineatul (4), în temeiul alineatului (5), cu cel puțin patru zile lucrătoare înainte ca o astfel de prelungire să intre în vigoare. Odată cu notificarea respectivă, sunt furnizate integral Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informațiile menționate la alineatul (1) litera (d) care susțin constatarea că sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sau că situația menționată la alineatul (1) persistă.

- (7) Procesele prevăzute la alineatele (5) și (6) pot fi repetate până când condițiile prevăzute la alineatul (1) nu mai sunt îndeplinite, până când se ajunge la o soluție alternativă convenită de comun acord sau până la încheierea procesului de arbitraj menționat la alineatul (8).
- (8) În cazul în care Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, inițiază procedura de arbitraj menționată la articolul 305 pentru a contesta orice act al Uniunii în temeiul prezentului articol, instanța de arbitraj soluționează diferendul în regim de urgență în sensul articolului 310.
- (9) În orice perioadă în care Uniunea percepe TVA și accize pentru mărfuri în temeiul prezentului articol, nu se aplică dispozițiile prezentului acord care impun Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să perceapă taxa pe tranzacții și accizele pentru mărfurile respective.
- (10) Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică comunicărilor efectuate în temeiul prezentului articol.
- (11) Cuantumul TVA și ale accizelor colectate de statul membru în cauză sunt păstrate de statul membru respectiv.

ARTICOLUL 250

Cooperare și asistență administrativă reciprocă

- (1) Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 247 alineatul (1), se aplică alineatele (2)-(8) din prezentul articol.

- (2) Părțile cooperează în domeniul vamal și al impozitării indirecte, inclusiv prin:
- (a) comunicare și schimb de informații în mod rapid și sigur pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a legislației vamale și fiscale și pentru a preveni și a combate fraudă vamală și fiscală, contrabanda, în special cu produse supuse accizelor sau oricăror alte taxe indirecte, cum ar fi produsele din tutun, traficul de droguri, traficul de arme de foc și de precursori de explozivi, inclusiv mișcările de numerar și spălarea banilor și finanțarea terorismului în legătură cu acestea, precum și traficul ilegal de deșeuri. Astfel de schimburi pot avea loc în mod automat și sistematic și pot include date din declarațiile de import și de export privind comerțul dintre părți;
 - (b) coordonarea controalelor vamale și fiscale;
 - (c) cooperarea în ceea ce privește circulația mărfurilor care fac obiectul controalelor vamale și fiscale; și
 - (d) adoptarea altor măsuri de facilitare și promovare a comerțului sigur și licit, inclusiv în ceea ce privește operatorii economici autorizați și colaborarea în cadrul unor forme speciale de cooperare prevăzute de dreptul Uniunii sau convenite între părți.
- (3) Autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, își acordă reciproc asistență administrativă în domeniul vamal, în conformitate cu Protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal.

- (4) Autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cooperează între ele pentru a asigura respectarea legislației privind TVA, taxa pe tranzacții și accizele, precum și pentru recuperarea creanțelor legate de taxe și impozite, în conformitate cu Protocolul privind cooperarea administrativă și combaterea fraudelor în domeniul taxei pe valoarea adăugată și al accizei și privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe și impozite.
- (5) Orice schimb de informații între autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în conformitate cu prezentul capitol, face obiectul cerințelor de confidențialitate și protecție a informațiilor prevăzute la articolul PCUST.12 din Protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, *mutatis mutandis*, precum și al oricăror cerințe de confidențialitate prevăzute în dreptul Uniunii și al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.
- (6) Autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot coopera și face schimb de informații în domeniul siguranței și conformității produselor nealimentare.
- (7) Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică autoritățile lor competente cu privire la posibilitatea de a coopera și de a-și acorda asistență administrativă reciprocă în domeniul taxelor vamale și al impozitelor indirecte prevăzute la prezentul articol.
- (8) Articolul 6 alineatul (1) se aplică numai schimburilor de date și informații compilate efectuate periodic în temeiul prezentului articol.

ARTICOLUL 251

Accesul la sistemele informatice

- (1) În scopul aplicării articolelor 242, 245, 247 și 248, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au acces la sistemul informatic european de tranzit și referitor la dovada statutului unional sau la sistemul de tranzit specific prevăzut în anexele 19 și 21 prin intermediul sistemului informatic al Regatului Spaniei.
- (2) Autoritățile competente din cadrul Uniunii au acces continuu și în timp real la toate sistemele informatice relevante utilizate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pentru aplicarea prezentului titlu.
- (3) Acordurile administrative dintre Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de aplicare a alineatelor (1) și (2).

ARTICOLUL 252

Excepții și măsuri de salvagardare

(1) Dispozițiile articolului 244 nu se opun aplicării interdicțiilor sau restricțiilor la importul sau exportul de mărfuri sau la mărfurile aflate în tranzit, justificate pe motive de morală publică, de ordine publică sau de siguranță publică, de protecție a sănătății și a vieții persoanelor și a animalelor sau de conservare a plantelor, de protecție a patrimoniului național cu valoare artistică, istorică sau arheologică sau de protecție a proprietății industriale și comerciale. Cu toate acestea, astfel de interdicții sau restricții nu pot constitui un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată a comerțului între Uniune și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.

(2) Fără a aduce atingere articolului 334, Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate suspenda aplicarea prezentului acord sau poate lua măsurile prevăzute la alineatul (3) în cazul:

- (a) aplicării insuficiente sau defectuoase a dispozițiilor prezentului titlu sau ale articolului 19 alineatul (1), în măsura în care acesta din urmă se referă la acte de drept al Uniunii puse în aplicare în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Gibraltar prin decizia menționată la articolul 247 alineatul (1);
- (b) lipsei de cooperare din partea autorităților competente din cadrul Uniunii sau din partea autorităților competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în vederea abordării neregulilor, fraudei sau deturnării schimburilor comerciale, inclusiv în ceea ce privește accesul deplin al autorităților competente din cadrul Uniunii în conformitate cu articolul 251;

- (c) unor informații obiective, convingătoare și verificabile potrivit cărora au fost comise încălcări sau eludări sistematice și pe scară largă ale legislației vamale; sau
 - (d) unor erori, al administrării defectuoase sau al unor abuzuri comise de Uniune sau de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul.
- (3) În cazurile prevăzute la alineatul (2):
- (a) Uniunea poate majora costurile de colectare menționate la articolul 3 din anexa 21 sau poate suspenda rambursarea drepturilor percepute; și
 - (b) Uniunea poate percepe TVA și accizele aplicabile în statul membru al biroului vamal desemnat atunci când deschide regimul de tranzit pentru mărfurile care au ca loc de destinație Gibraltarul în conformitate cu anexele 19 și 21.
- (4) În cazul în care Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, intenționează să acționeze în temeiul alineatului (2), notifică acest lucru Consiliului de cooperare și este pregătit(ă) să inițieze consultări, la cerere, în cadrul Consiliului de cooperare, în vederea ajungerii la o soluție reciproc acceptabilă. În cazul în care Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu ajung la un acord cu privire la o soluție reciproc acceptabilă în termen de trei luni de la data notificării, Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pot decide să acționeze unilateral în temeiul alineatului (2).

(5) În cazul în care o parte intenționează să ia o măsură în temeiul alineatului (4), se aplică următoarele dispoziții:

- (a) partea respectivă notifică cealaltă parte cu privire la decizia sa, specificând motivul luării măsurii și perioada de aplicare a măsurii unilaterale, care nu poate depăși trei luni;
- (b) perioada de aplicare a măsurii unilaterale poate fi reînnoită urmând aceeași procedură, în cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (2) persistă la expirarea perioadei prevăzute în notificarea menționată la litera (a);
- (c) orice măsură unilaterală luată în temeiul prezentului articol face obiectul unor consultări periodice în cadrul Consiliului de cooperare de la data aplicării măsurii, în vederea încetării măsurii în cauză înainte de expirarea perioadei stabilite în notificarea menționată la litera (a), în cazul în care partea care aplică măsura decide că măsura nu mai este necesară; și
- (d) părțile pot solicita în orice moment Consiliului de cooperare să reexamineze orice măsură luată în temeiul prezentului articol.

ARTICOLUL 253

Ceuta și Melilla

Importul de mărfuri din Ceuta și Melilla în Gibraltar este supus aceluiași tratament ca cel acordat de dreptul Uniunii mărfurilor importate din Ceuta și Melilla în Uniune.

ARTICOLUL 254

Comitetul specializat privind economia și comerțul

- (1) Comitetul specializat privind economia și comerțul are competența de:
 - (a) a adopta măsurile adecvate pentru punerea în aplicare și asigurarea eficacității dispozițiilor articolului 250;
 - (b) a stabili dispozițiile necesare pentru aplicarea articolului 251;
 - (c) a adopta modificări ale anexelor, apendicelor și protocoalelor la prezentul titlu; și
 - (d) a stabili orice alte măsuri necesare pentru buna punere în aplicare a prezentului titlu.
- (2) Comitetul specializat privind economia și comerțul discută periodic cu privire la punerea în aplicare a prezentului titlu.

CAPITOLUL 3

MĂRFURILE PRODUSE SAU INTRODUSE PE PIAȚĂ ÎN GIBRALTAR

ARTICOLUL 255

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „produs alimentar” înseamnă orice substanță sau produs, inclusiv băuturile, indiferent dacă este prelucrat, parțial prelucrat sau neprelucrat, destinat sau prevăzut în mod rezonabil a fi ingerat de oameni. „Produsele alimentare” nu includ hrana pentru animale, animalele vii, cu excepția cazului în care acestea sunt pregătite pentru introducerea pe piață în vederea consumului uman, plantele înainte de recoltare, medicamentele, produsele cosmetice, tutunul și produsele din tutun, substanțele narcotice sau psihotrope, reziduurile, contaminanții și dispozitivele medicale;
- (b) „GHA” înseamnă Autoritatea Sanitară din Gibraltar;
- (c) „etichetă” înseamnă orice simbol de identificare, marcă, semn, imagine sau orice altă reprezentare grafică, scrisă, imprimată, ștanțată, marcată, gravată sau aplicată pe ambalajul sau pe recipientul care conține o marfă cu amănuntul sau atașată la acesta, și care nu poate fi îndepărtată sau ștearsă cu ușurință;

- (d) „preambalat” înseamnă pregătit pentru prezentarea unui singur articol ca atare consumatorului final și unităților de restaurație, constând în ambalajul în care sunt introduse mărfurile cu amănuntul înainte de a fi oferite spre vânzare, indiferent dacă acest ambalaj cuprinde mărfurile cu amănuntul în întregime sau doar parțial, dar în asemenea mod încât conținutul să nu poată fi modificat fără ca ambalajul să fie deschis sau să suporte o modificare. Conceptul de „produs alimentar preambalat” nu acoperă produsele alimentare ambalate în spațiul de comercializare la cererea consumatorului, respectiv preambalate în vederea vânzării directe; și
- (e) „comerț cu amănuntul” înseamnă manipularea sau prelucrarea produselor alimentare și depozitarea lor la punctele de vânzare sau de livrare către consumatorul final, care include terminalele de distribuție, operațiunile de catering, cantinele de fabrică, cateringul instituțional, restaurantele și alte operațiuni similare din domeniul serviciilor alimentare, magazinele, centrele de distribuție de tip supermarket și punctele de vânzare cu ridicata.

ARTICOLUL 256

Cerințe generale

- (1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dispune și aplică efectiv o legislație care asigură faptul că mărfurile pot fi produse sau introduse pe piață în Gibraltar numai dacă respectă normele relevante ale dreptului Uniunii care reglementează producția sau introducerea pe piață a mărfurilor respective.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), mărfurile introduse legal pe piață în orice stat membru sunt considerate a fi conforme cu orice norme actuale sau viitoare aplicabile mărfurilor care urmează să fie introduse pe piață în Gibraltar.

(3) Normele menționate la alineatul (1) nu se aplică:

- (a) mărfurilor produse în Gibraltar exclusiv pentru exportul în afara Gibraltarului sau a Uniunii, fără a fi plasate pentru prima dată pe piața Gibraltarului sau a Uniunii;
- (b) produselor alimentare produse în Gibraltar sau preparate, prelucrate sau reambalate de unități de vânzare cu amănuntul din Gibraltar și introduse pe piață în Gibraltar pentru consum local¹; și
- (c) produselor alimentare importate în Gibraltar, în ceea ce privește transportul, depozitarea și distribuția acestora după intrarea în Gibraltar.

În cazul în care produsele alimentare menționate la litera (b) de la primul paragraf sunt preambalate, ambalajul individual trebuie să poarte o etichetă care să conțină în mod clar mențiunea „Not for EU”.

Pentru a se asigura că produsele alimentare menționate la literele (b) și (c) de la primul paragraf nu pot fi transportate ulterior într-un stat membru sau introduse pe piață în Uniune, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, efectuează controale oficiale și instituie măsuri de supraveghere pentru a asigura conformitatea cu cerințele prezentului alineat și se asigură că aceste alimente sunt destinate numai vânzării cu amănuntul și consumului local și că operatorii economici respectă cerința de etichetare prevăzută la prezentul articol.

¹ Pentru a evita orice îndoială, băuturile spirtoase produse sau introduse pe piață în Gibraltar sunt excluse din prezenta dispoziție și trebuie să respecte pe deplin normele relevante ale Uniunii.

(4) În pofida alineatului (1) de la prezentul articol, Regatul Unit poate permite, în ceea ce privește Gibraltarul, introducerea pe piață în Gibraltar a medicamentelor de uz uman, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) autoritățile competente ale Regatului Unit au autorizat introducerea pe piață în Regatul Unit a medicamentului în conformitate cu dreptul Regatului Unit și cu respectarea condițiilor autorizăției acordate de respectivele autorități;
- (b) medicamentele în cauză nu poartă identificatorul unic al UE, însă au o etichetă individuală pe care figurează mențiunea „UK only”, care este aplicată pe ambalajul medicamentului într-un loc în care să atragă atenția și în așa fel încât să fie ușor vizibilă, clar lizibilă și rezistentă la ștergere și să nu fie în niciun caz disimulată, ascunsă, trunchiată sau separată prin orice alte reprezentări scrise sau imagini sau prin orice alt element intercalat; și
- (c) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a luat măsuri eficace de monitorizare și de asigurare a respectării legislației prin intermediul auditurilor și al inspecțiilor pentru a se asigura că medicamentele menționate la prezentul alineat² nu pot fi transportate din Gibraltar în Uniune sau introduse pe piață într-un stat membru și că operatorii economici respectă cerința de etichetare prevăzută la prezentul articol.

¹ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO CE L 311, 28.11.2001, p. 67, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/83/oj>).

² Cu excepția medicamentelor autorizate eliberate pe bază de prescripție medicală și însoțite de o prescripție eliberată de un profesionist autorizat de GHA, într-o cantitate care să nu depășească cantitatea necesară pentru 90 de zile de tratament.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate permite importul în Gibraltar de dispozitive medicale, accesorii pentru dispozitive medicale și dispozitive medicale pentru diagnostic *in vitro*, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și la articolul 2 punctele 2 și 4 din Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului² (denumite în continuare „dispozitive”), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) dispozitivele pot fi introduse pe piață în mod legal în Regatul Unit;
- (b) dispozitivele sunt achiziționate și importate de către entități aflate sub responsabilitatea directă a GHA sau pentru acestea³;
- (c) singurii utilizatori finali ai dispozitivelor sunt entitățile aflate sub responsabilitatea directă a GHA și profesioniștii angajați de GHA;

¹ Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO UE L 117, 5.5.2017, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/745/oj>).

² Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO UE L 117, 5.5.2017, p. 176, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/746/oj>).

³ Până la data intrării în vigoare a prezentului acord și, ulterior, de fiecare dată când are loc o modificare a entităților în cauză, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Comitetului specializat pentru economie și comerț entitățile care intră în sfera de aplicare a alineatului (5) litera (b).

- (d) în cazul în care produsul nu poartă marcajul „CE”, se aplică un marcaj sau un autocolant clar vizibil, lizibil și rezistent la ștergere pe fiecare transport de dispozitive care intră sub incidența alineatului (5) la punctul primei manipulări în Gibraltar după descărcarea din mijlocul de transport. Marcajul sau autocolantul se aplică pe ambalajul exterior al mărfurilor expediate sau al containerului de transport, conținând cuvintele „Gibraltar (GHA) only”. Acest marcaj sau autocolant se aplică pe ambalajul exterior al produsului într-un loc în care să atragă atenția și în așa fel încât să fie ușor vizibil, clar lizibil și rezistent la ștergere și nu trebuie să fie în niciun caz ascuns, obscurat, trunchiat sau întrerupt de niciun alt element scris sau ilustrat sau de niciun alt material intercalat; și
- (e) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a luat măsuri eficace de monitorizare și de asigurare a respectării legislației prin intermediul auditurilor și al inspecțiilor pentru a se asigura că dispozitivele menționate la prezentul alineat¹ nu pot fi transportate din Gibraltar în Uniune sau introduse pe piață într-un stat membru și că operatorii economici respectă cerințele de etichetare prevăzute la prezentul articol.

În sensul primului paragraf litera (d), „ambalaj exterior” înseamnă primul nivel al ambalajului vizibil la primirea transportului după descărcare, cu excepția ambalajelor interioare, a cutiilor de carton sau a unităților individuale ale produsului produs conținute de acestea.

¹ Cu excepția dispozitivelor și a accesoriilor pentru astfel de dispozitive însoțite de o prescripție medicală sau de un certificat emis de un profesionist autorizat de GHA, într-o cantitate care să nu depășească cantitatea necesară pentru 90 de zile de tratament.

(6) Orice dispozitiv importat în temeiul alineatului (5) care nu poartă marcajul „CE” poate părăsi sediile entităților aflate sub responsabilitatea directă a GHA numai dacă acest lucru este necesar din motive de protejare a sănătății a pacienților, în opinia profesioniștilor angajați de GHA. Pentru orice astfel de dispozitive care părăsesc sediile entităților aflate sub responsabilitatea directă a GHA, se aplică un marcaj sau un autocolant vizibil în mod clar, lizibil și rezistent la ștergere, care să conțină mențiunea „Gibraltar (GHA) only” pe ambalajul exterior direct al dispozitivului sau chiar pe dispozitiv, în cazul în care acesta nu este ambalat la ieșirea din sediu. Marcajul sau autocolantul este aplicat pe ambalajul produsului într-un loc în care să atragă atenția și în așa fel încât să fie ușor vizibil, clar lizibil și rezistent la ștergere și nu trebuie să fie în niciun caz ascuns, obscurat, trunchiat sau întrerupt de niciun alt element scris sau ilustrat sau de niciun alt material intercalat.

Cerința menționată la primul paragraf nu se aplică dispozitivelor implantabile sau în cazul în care nu este posibilă aplicarea unui astfel de marcaj sau autocolant fără a afecta buna funcționare a acestuia, având în vedere dimensiunea sau natura dispozitivului.

(7) Înainte de a elibera orice nouă licență de autorizare referitoare la producerea sau introducerea pe piață a mărfurilor în Gibraltar, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, informează Uniunea prin intermediul Comitetului specializat privind economia și comerțul.

ARTICOLUL 257

Monitorizarea conformității și cooperarea în ceea ce privește supravegherea pieței

- (1) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:
 - (a) instituie și asigură funcționarea eficace a autorităților de supraveghere a pieței care vor desfășura activități de supraveghere a pieței pentru a asigura respectarea articolului 256 alineatele (1) și (3);
 - (b) asigură separarea funcțiilor de supraveghere a pieței de funcțiile de evaluare a conformității; și
 - (c) asigură imparțialitatea autorităților de supraveghere a pieței în efectuarea controlului sau a supravegherii operatorilor economici.
- (2) Atunci când autoritatea de supraveghere a pieței dintr-un stat membru a constatat că mărfurile produse sau introduse pe piață în Gibraltar nu respectă normele relevante din dreptul Uniunii care reglementează producția sau introducerea pe piață a respectivelor mărfuri în Uniune și a informat în acest sens autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a prezentat motivele constatării sale, acestea din urmă adoptă imediat toate măsurile adecvate și necesare de asigurare a respectării legislației. Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică schimburilor de informații efectuate în temeiul prezentului alineat.

(3) În cazul în care autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, au constatat că mărfurile importate dintr-un stat membru și introduse pe piață în Gibraltar nu sunt conforme cu legislația menționată la articolul 256 alineatul (1) și în cazul în care încetarea unei astfel de neconformități necesită luarea de măsuri în jurisdicția unui stat membru, autoritățile respective pot trimite o cerere motivată autorităților de supraveghere a pieței din statul membru respectiv de a investiga dacă mărfurile în cauză respectă normele care s-ar aplica în cazul în care aceste mărfuri ar fi introduse pe piață în Uniune și, dacă se constată că mărfurile nu sunt conforme, de a lua măsurile corective adecvate.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor relevante privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, reprezentanții autorităților competente din cadrul Uniunii verifică, în conformitate cu articolul 265, astfel cum se prevede la al doilea și al treilea paragraf de la prezentul alineat, dacă mărfurile produse sau introduse pe piață în Gibraltar respectă normele relevante ale dreptului Uniunii aplicabile mărfurilor respective în Uniune.

În scopul verificării menționate la primul paragraf, reprezentanții autorităților competente din cadrul Uniunii pot solicita autorităților Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să întreprindă anumite acțiuni și măsuri în cursul vizitelor comune. Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, pun în aplicare cu promptitudine măsurile respective.

Măsurile menționate la al doilea paragraf pot include:

- (a) punerea la dispoziția reprezentanților autorităților competente din cadrul Uniunii, până la sfârșitul lunilor ianuarie și iulie ale fiecărui an, a listei operatorilor economici autorizați și a mărfurilor produse sau introduse pe piață furnizate de autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, precum și verificarea exactității listei respective prin prezentarea licențelor comerciale relevante;
 - (b) verificarea faptului că producția efectivă de mărfuri produse sau introduse pe piață în Gibraltar este efectuată de producător în conformitate cu normele relevante ale dreptului Uniunii aplicabile producției respectivelor mărfuri în Uniune și în statul membru pe piața căruia se intenționează introducerea mărfurilor; și
 - (c) verificarea faptului că mărfurile introduse pe piață în Gibraltar respectă normele relevante ale dreptului Uniunii aplicabile pentru producerea și introducerea pe piață a mărfurilor respective în Uniune.
- (5) Pentru a permite autorităților competente din cadrul Uniunii să decidă, pe baza criteriilor de supraveghere a pieței bazate pe riscuri, dacă și în ce măsură sunt necesare vizite comune de verificare, autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, furnizează autorităților competente din cadrul Uniunii o listă a producătorilor de mărfuri existenți în Gibraltar până la sfârșitul lunilor ianuarie și iulie în fiecărui an de la intrarea în vigoare a prezentului acord. Lista respectivă cuprinde:

- (a) orice nou producător licențiat, inclusiv o descriere a produselor fabricate de producătorul respectiv;

- (b) cantitățile produse în cursul perioadei precedente de șase luni per producător și per marfă și
- (c) volumul vânzărilor per producător și per marfă în funcție de locul de destinație (fie Gibraltar, fie locul în care au fost exportate mărfurile).

Comitetul specializat privind economia și comerțul poate adopta o decizie de modificare a conținutului unei astfel de liste.

- (6) Părțile recunosc importanța cooperării în ceea ce privește supravegherea pieței, siguranța și conformitatea produselor pentru facilitarea comerțului și protecția consumatorilor și a altor utilizatori, precum și importanța consolidării încrederii reciproce pe baza schimbului prompt de informații și iau măsurile corespunzătoare în consecință.

CAPITOLUL 4

TUTUNUL

ARTICOLUL 258

Măsuri specifice privind monitorizarea și urmărirea tutunului

În conformitate cu dispozițiile Protocolului privind trasabilitatea, cooperarea în vederea combaterii contrabandei cu tutun și măsurile suplimentare referitoare la produsele din tutun, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul:

- (a) instituie un sistem de trasabilitate a produselor din tutun care este echivalent cu sistemul Uniunii și cu dreptul relevant al Uniunii;
- (b) adoptă măsuri suplimentare în ceea ce privește avertismentele ilustrate, tutunul pentru uz oral și vânzările transfrontaliere la distanță de produse din tutun;
- (c) face schimb de informații privind trasabilitatea circulației produselor din tutun în Gibraltar cu autoritățile competente din cadrul Uniunii, la cerere;
- (d) instituie mecanisme de monitorizare pentru schimbul de informații cu autoritățile competente din cadrul Uniunii cu privire la tutunul brut, neprelucrat și produsele din tutun prelucrat care sunt introduse, importate sau vândute în Gibraltar sau care au ieșit sau au fost exportate din Gibraltar; și

- (e) cooperează, inclusiv prin schimb de informații cu autoritățile competente din cadrul Uniunii, pentru a combate contrabanda cu tutun, inclusiv pentru a identifica persoanele care pot fi găsite direct sau indirect responsabile de infracțiunile respective.

Articolul 6 alineatul (1) nu se aplică schimburilor de informații prevăzute la literele (d) și (e) de la primul paragraf.

CAPITOLUL 5

DISPOZIȚII APLICABILE ANUMITOR CATEGORII DE MĂRFURI

ARTICOLUL 259

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „componentă civilă” înseamnă persoanele civile care sunt angajate de guvernul Regatului Unit sau contractate de acesta și care nu sunt persoane cu reședința în Gibraltar sau în Uniune, cu excepția persoanelor care au drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie;

- (b) „forțe militare nerezidente ale Regatului Unit” înseamnă persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul Forțelor Regatului Unit, fie ca militari activi, fie ca rezerviști, sunt cetățeni ai Regatului Unit, cetățeni ai Commonwealth-ului, cetățeni ai Irlandei sau persoane cu drept de ședere în Regatul Unit sau în zona comună de călătorie și nu sunt persoane cu reședința în Gibraltar; și
- (c) „forțe militare invitate ale unei țări terțe” înseamnă persoanele angajate sau contractate de serviciile armate ale unui membru NATO sau ale anumitor parteneri care nu sunt persoane cu reședința în Uniune sau în Gibraltar și care urmează să sosească în Gibraltar la invitația Regatului Unit.

ARTICOLUL 260

Norme aplicabile anumitor categorii de mărfuri

- (1) Cu excepția documentelor menționate la alineatul (4) și a mărfurilor transferate în scopuri comerciale, autoritățile competente din cadrul Uniunii și autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește mărfurile care urmează să fie transferate către și din Gibraltar exclusiv pentru uzul oficial al Ministerului Apărării din Regatul Unit sau al forțelor militare invitate ale țărilor terțe, se asigură că respectivele controale vamale au loc numai la un birou vamal desemnat, în timpul programului de funcționare stabilit. Autoritățile competente din cadrul Uniunii se asigură că controalele vamale au loc cât mai curând posibil. Dreptul Uniunii se aplică transferului unor astfel de mărfuri din Gibraltar către teritoriul vamal al Uniunii.
- (2) Transferul se efectuează în conformitate cu dispozițiile relevante în ceea ce privește mărfurile de la prezentul titlu, cu excepția colectării drepturilor vamale sau a impozitelor indirecte și a aplicării articolului 265.

- (3) Admiterea temporară și reexportul vehiculelor de serviciu ale forțelor nerezidente ale Regatului Unit sau ale componentei civile aflate sub puterea lor proprie sau al autovehiculelor particulare pentru uzul lor personal sunt scutite de drepturi vamale și de impozite indirecte la prezentarea unei autorizații vamale pentru importul temporar al unui autovehicul în forma inclusă în acordurile administrative menționate la alineatul (7).
- (4) Documentele oficiale care poartă sigiliul oficial sunt exceptate de la aplicarea prezentului titlu. Curierii, indiferent de statutul lor, care transportă aceste documente trebuie să dețină un ordin individual de deplasare, astfel cum se menționează la articolul 38 alineatul (2) primul paragraf litera (b). Ordinul de deplasare trebuie să indice numărul obiectelor de corespondență transportate și să certifice faptul că acestea conțin numai documente oficiale.
- (5) Se instituie regimuri speciale astfel încât combustibilul, uleiul și lubrifianții utilizați pentru vehiculele, aeronavele și navele de serviciu ale forțelor nerezidente ale Regatului Unit sau ale componentei civile să poată fi livrate fără a plăti taxe vamale și alte taxe.
- (6) Mărfurile care intră sub incidența prezentului articol nu sunt considerate a se afla în liberă circulație în Gibraltar, ci plasate sub un regim de admitere temporară sub controlul autorităților relevante. Mărfurile care intră sub incidența prezentului articol nu pot fi puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii. În cazul în care aceste mărfuri sunt introduse pe piață în Gibraltar, se aplică titlul II.
- (7) Acordurile administrative dintre Regatul Unit și Regatul Spaniei stabilesc modalitățile practice de aplicare a prezentului capitol.

ARTICOLUL 261

Tehnologie și echipament militar

(1) Transferurile de produse incluse în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare¹, precum și de arme de foc din categoriile A, B și C în sensul Regulamentului (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului² și al Regulamentului (UE) 2025/41 al Parlamentului European și al Consiliului³, atunci când sunt destinate forțelor armate, poliției sau autorităților publice ale Regatului Unit din Gibraltar, fac obiectul dispozițiilor prezentului titlu, precum și al normelor legislației spaniole privind controlul exporturilor de produse militare și de produse cu dublă utilizare. Regatul Spaniei impune obligația obținerii unei autorizații pentru transferurile acestor produse.

¹ Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare adoptată de Consiliu la 23 februarie 2026 (echipamentele care fac obiectul Poziției comune 2008/944/PESC a Consiliului de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar) (de actualizare și înlocuire a Listei comune a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare adoptată de Consiliu la 24 februarie 2025) (JO UE C, C/2026/1640, 13.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1640/oj>).

² Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții (JO UE L 94, 30.3.2012, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/258/oj>).

³ Regulamentul (UE) 2025/41 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2024 privind măsurile referitoare la importul, exportul și tranzitul de arme de foc, de componente esențiale și de muniții și de punere în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) (JO UE L, 2025/41, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/41/oj>).

- (2) Cererile de autorizare menționate la alineatul (1) includ:
- (a) cererile de licențe pentru exporturi fizice, inclusiv cele pentru producția autorizată de echipament militar în țări terțe;
 - (b) cererile de licențe de import pe teritoriul vamal al Uniunii;
 - (c) cererile de licențe de brokeraj;
 - (d) cererile de licențe de „tranzit” sau „transbordare”; și
 - (e) cererile de licențe pentru orice tip de transferuri nemateriale de software și tehnologie prin intermediul mediilor electronice, fax sau telefon.
- (3) Regatul Spaniei evaluează de la caz la caz cererile de licență depuse pentru transferurile de produse care figurează în Lista comună a Uniunii Europene cuprinzând produsele militare în raport cu criteriile stabilite în Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului¹, astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2025/779 a Consiliului².

¹ Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO CE L 335, 13.12.2008, p. 99, ELI: <http://data.europa.eu/eli/compos/2008/944/oj>).

² Decizia (PESC) 2025/779 a Consiliului din 14 aprilie 2025 de modificare a Poziției comune 2008/944/PESC de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO UE L, 2025/779, 15.4.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/779/oj>).

ARTICOLUL 262

Produse și tehnologii cu dublă utilizare

- (1) Transferurile de produse incluse în anexa I la Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului¹ fac obiectul dispozițiilor prezentului titlu, precum și al normelor relevante din dreptul Uniunii și din dreptul spaniol privind controlul exporturilor de produse militare și de produse cu dublă utilizare. Regatul Spaniei impune obligația obținerii unei autorizații pentru transferurile de produse cu dublă utilizare prevăzute în anexa I la prezentul regulament.
- (2) Regatul Spaniei poate impune obligația obținerii unei autorizații pentru transferul anumitor produse care nu sunt enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2021/821, în aplicarea dispozițiilor relevante din respectivul regulament.
- (3) Regatul Spaniei poate interzice sau impune obligația obținerii unei autorizații pentru transferul de produse cu dublă utilizare care nu sunt incluse pe lista din anexa I la Regulamentul (UE) 2021/821 din motive de siguranță publică, inclusiv de prevenire a actelor de terorism, sau din considerații legate de drepturile omului.
- (4) Cererile de autorizare menționate la alineatul (1) includ:
- (a) cererile de licențe pentru exporturi fizice, inclusiv cele pentru producția autorizată de echipament militar în țări terțe;

¹ Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare (JO UE L 206, 11.6.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj>).

- (b) cererile de licențe de import pe teritoriul vamal al Uniunii;
- (c) cererile de licențe de brokeraj;
- (d) cererile de licențe de „tranzit” sau „transbordare”; și
- (e) cererile de licențe pentru orice tip de transferuri nemateriale de software și tehnologie prin intermediul mediilor electronice, fax sau telefon.

ARTICOLUL 263

Autorizări

- (1) Autorizațiile de transfer în temeiul prezentului capitol se acordă de către autoritatea competentă a Regatului Spaniei în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2021/821. În ceea ce privește armele de foc, autorizațiile de transfer în temeiul prezentului acord se acordă de către autoritatea competentă a Regatului Spaniei în conformitate cu dispozițiile Regulamentelor (UE) nr. 258/2012 și (UE) 2025/41.
- (2) Atunci când decide cu privire la acordarea sau refuzul unei autorizații ori la interzicerea unui tranzit în temeiul prezentului acord, Regatul Spaniei ține cont de toate considerațiile relevante, inclusiv de:
 - (a) obligațiile și angajamentele internaționale ale Regatului Spaniei și ale statelor membre, în special obligațiile și angajamentele pe care le-a acceptat ca membru al regimurilor internaționale de neproliferare și al acordurilor de control al exporturilor relevante sau prin ratificarea tratatelor internaționale în materie;

- (b) obligațiile care decurg din sancțiunile impuse prin acte juridice ale Uniunii sau printr-o decizie a OSCE ori printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al ONU;
 - (c) considerente de politică națională externă și de securitate, inclusiv cele reglementate prin Poziția comună 2008/944/PESC, astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2025/779; și
 - (d) considerente legate de utilizarea finală prevăzută și riscul de deturnare de la aceasta.
- (3) Autoritatea competentă a Regatului Spaniei, acționând în conformitate cu prezentul capitol, poate refuza să acorde o autorizație de transfer și poate anula, suspenda, modifica sau revoca o autorizație de transfer pe care a acordat-o deja, în conformitate cu Regulamentele (UE) nr. 258/2012 și (UE) 2025/41.

ARTICOLUL 264

Regim special

- (1) Transferul produselor menționate la articolele 260, 261 și 262, cu excepția mărfurilor transferate în scopuri comerciale și a mărfurilor sanitare și fitosanitare, este reglementat exclusiv de regimul special prevăzut la prezentul articol, cu condiția ca aceste produse:
- (a) să sosească pe aeroportul sau în portul din Gibraltar sau să plece de pe acestea la bordul aeronavelor de stat sau al navelor de stat sau în cadrul unor transporturi de stat, astfel cum sunt definite în acordurile administrative menționate la articolul 260 alineatul (7) și

- (b) să aibă ca loc de destinație Gibraltarul exclusiv pentru utilizarea oficială de către Ministerul Apărării al Regatului Unit sau de către forțele militare invitate ale țărilor terțe.

Mărfurile care intră sub incidența prezentului articol nu sunt considerate a se afla în liberă circulație în Gibraltar, ci plasate sub un regim de admitere temporară sub controlul autorităților relevante. Respectivetele mărfuri nu pot fi puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii. În cazul în care respectivetele mărfuri sunt introduse pe piață în Gibraltar, se aplică titlul II. Dreptul Uniunii se aplică transferului respectivelor mărfuri din Gibraltar către teritoriul vamal al Uniunii.

(2) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), imediat ce este posibil și, în orice caz, înainte de transferul produselor, Regatul Unit furnizează ofițerului de legătură al Regatului Spaniei o listă a produselor și un certificat semnat de ofițerul de legătură al Regatului Unit care garantează că aceste produse:

- (a) vor fi transportate și depozitate în condiții de siguranță în instalații desemnate în acest sens; și
- (b) vor face obiectul unui sistem strict de contabilitate și urmărire.

CAPITOLUL 6

PUNEREA ÎN APLICARE, EXECUTAREA, MONITORIZAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII DISPOZIȚIILOR

ARTICOLUL 265

Punerea în aplicare, executarea, monitorizarea și asigurarea respectării dispozițiilor

- (1) Autoritățile competente din cadrul Uniunii verifică respectarea prezentului titlu și îndeplinesc toate sarcinile necesare, având, printre altele, acces la infrastructurile, documentația și evidențele relevante, precum și la orice alte informații relevante.
- (2) Autoritățile competente ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cooperează în această privință și sunt informate în prealabil cu privire la motivele oricărei vizite, astfel încât aceasta să poată fi efectuată în comun cu autoritățile competente din cadrul Uniunii.
- (3) Modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului articol sunt stabilite în anexa 22.

ARTICOLUL 266

Dreptul Uniunii care se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Gibraltarului, în conformitate cu articolul 247 alineatul (1)

În privința dispozițiilor din dreptul Uniunii care se aplică Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Gibraltarului, în temeiul articolului 247 alineatul (1), se aplică următoarele dispoziții, fără a aduce atingere articolului 19:

- (a) orice trimitere la teritoriul definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 din cadrul dispozițiilor aplicabile ale prezentului acord, precum și al dispozițiilor din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord în Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și în Gibraltar se interpretează ca incluzând Gibraltarul. În special, în ceea ce privește directivele Uniunii privind impozitarea indirectă, Uniunea ia măsurile necesare pentru a se asigura că tranzacțiile sau transporturile mărfurilor între Gibraltar și statele membre sau între statele membre și Gibraltar nu sunt tratate ca tranzacții sau transporturi între țări sau teritorii terțe și Uniune;
- (b) cu excepția cazului în care Uniunea consideră că accesul total sau parțial al Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, este strict necesar pentru a permite Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul prezentului acord, în ceea ce privește accesul la orice rețea, sistem de informații sau bază de date instituită în temeiul dreptului Uniunii, trimiterile la statele membre și la autoritățile competente ale statelor membre în dispozițiile din dreptul Uniunii puse în aplicare prin prezentul acord nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; și

- (c) autoritățile Regatului Unit sau ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, nu acționează în calitate de autoritate principală pentru evaluările de risc, examinările, aprobările și procedurile de autorizare prevăzute în dreptul Uniunii pus în aplicare prin prezentul acord.

ARTICOLUL 267

Mărfuri, numerar și animale de companie transportate de persoane

Până la intrarea în vigoare a deciziei menționate la articolul 247 alineatul (1), intrarea în Gibraltar a mărfurilor transportate de călători în bagajele lor personale, precum și a animalelor lor de companie, precum și intrarea și ieșirea de numerar fac obiectul dispozițiilor prevăzute în anexele 22 și 23.

ARTICOLUL 268

Trimiteri la anumite acte ale Uniunii

În sensul prezentului titlu, trimiterile la actele Uniunii de la articolele 241, 256, 261, 262, 263 și 266, precum și de la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din anexa 19 și de la articolul 1 alineatul (5) din anexa 21 se interpretează ca incluzând actele respective ale Uniunii astfel cum vor fi modificate sau înlocuite în viitor, precum și orice act al Uniunii de punere în aplicare sau de completare a actelor respective ale Uniunii.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚII TRANZITORII

ARTICOLUL 269

Mărfurile introduse pe piață în Gibraltar

(1) Prezentul titlu nu se aplică mărfurilor a căror circulație a început înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord și s-a încheiat după această dată.

(2) Dispozițiile prezentului acord referitoare la impozitarea indirectă nu se aplică mărfurilor care fac obiectul unui certificat de scutire de drepturi la import eliberat de Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul articolului 8 partea 3 din Regulamentul privind tariful integrat al Gibraltarului din 2017 înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord, în măsura prevăzută la alineatul (4) de la prezentul articol, cu condiția ca Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, să fi furnizat autorităților competente din cadrul Uniunii copii ale tuturor acestor certificate existente, alături de informații relevante privind cantitatea respectivă de mărfuri importate în ultimii trei ani, după caz. Cantitățile de mărfuri care urmează să fie importate sunt proporționale cu proiectele relevante care fac obiectul certificatului.

(3) În cazul în care un operator economic invocă alineatul (1) sau (2) cu privire la o anumită marfă sau la anumite mărfuri, operatorului respectiv îi revine sarcina de a demonstra, pe baza unor documente relevante, că circulația a început înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord sau că certificatul a fost eliberat înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord.

(4) Alineatul (1) încetează să se aplice după două luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord. Alineatul (2) se aplică pentru o perioadă care nu depășește durata certificatului relevant sau pentru o perioadă de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord, oricare dintre acestea este mai scurtă.

(5) Orice marfă care a fost introdusă pe piață în mod legal în Gibraltar înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord nu face obiectul cerințelor de la articolul 256 timp de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

(6) În cazul în care un operator economic invocă alineatul (5) cu privire la o anumită marfă, operatorului respectiv îi revine sarcina de a demonstra, pe baza unor documente relevante, că marfa a fost introdusă pe piață în Gibraltar înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord, precum și de a furniza detalii cu privire la cantitățile de mărfuri în cauză.

ARTICOLUL 270

Încetarea depozitării temporare sau a regimurilor vamale speciale

(1) Mărfurile aflate în depozitare temporară în Gibraltar sau aflate sub orice regim vamal special inițiat în temeiul legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, înainte de data intrării în vigoare a prezentului acord, rămân sub incidența legislației respective, astfel cum era aceasta la data intrării în vigoare a prezentului acord, atât timp cât:

(a) mărfurile nu sunt scoase de sub regimul special și nu mai mult de două luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord; sau

- (b) depozitarea temporară nu s-a încheiat și doar până la încheierea termenului legal de depozitare temporară prevăzut în legislația respectivă.
- (2) Prezentul titlu se aplică punerii în liberă circulație, încheierii regimului special și oricărui reexport din Gibraltar al mărfurilor menționate la alineatul (1).

TITLUL III

TRANSPORTURI

CAPITOLUL 1

AVIAȚIA

ARTICOLUL 271

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

- (a) „transportator aerian” înseamnă o întreprindere de transport aerian titulară a unei licențe de operare valabile sau a unui document echivalent;

- (b) „transport aerian” înseamnă transportul cu aeronave al pasagerilor, al bagajelor, al mărfurilor și al poștei, separat sau combinat, oferit publicului contra cost sau prin închiriere, inclusiv serviciile aeriene regulate și neregulate;
- (c) „autoritate competentă” înseamnă o agenție guvernamentală sau o entitate responsabilă de funcțiile administrative și de reglementare relevante în temeiul prezentului acord; și
- (d) „aeroportul din Gibraltar” înseamnă aeroportul situat în istmul Gibraltar¹ în ceea ce privește serviciile care fac obiectul asocierii în participațiune menționate la articolul 274.

ARTICOLUL 272

Zborurile către și dinspre aeroportul din Gibraltar

- (1) Pentru desfășurarea transportului aerian, transportatorii aeriени ai fiecărei părți pot exercita, în mod nediscriminatoriu:
 - (a) dreptul de a survola teritoriul Gibraltarului fără a ateriza; și
 - (b) dreptul de a efectua escale în scopuri necomerciale pe aeroportul din Gibraltar.

¹ Prezentul acord, orice acord de completare menționat la articolul 4, orice acord administrativ sau altă înțelegere legată de prezentul acord, precum și orice măsură, instrument sau comportament adoptat în aplicarea ori ca rezultat al acestora sau în temeiul lor nu aduc atingere poziției juridice a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord sau a Regatului Spaniei în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția asupra teritoriului pe care este situat aeroportul și nu afectează în alt mod pozițiile juridice respective și nu pot constitui temeiul niciunei afirmații sau negări a suveranității, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare sau în alt mod.

- (2) Serviciile de transport aerian între aeroportul din Gibraltar și puncte de pe teritoriul Uniunii pot fi furnizate numai de transportatori aerieni din Uniune sau de transportatori aerieni autorizați în temeiul dreptului Uniunii. Aceste servicii sunt furnizate în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (3) Serviciile de transport aerian între aeroportul din Gibraltar și puncte situate în Regatul Unit pot fi furnizate numai de transportatori aerieni din Regatul Unit sau de transportatori aerieni autorizați de Regatul Unit. Aceste servicii sunt furnizate în conformitate cu dreptul Regatului Unit.
- (4) Autoritățile competente ale părților convin să se consulte reciproc cu privire la posibila extindere la Gibraltar a acordurilor relevante existente sau viitoare sau a altor instrumente juridice internaționale, după caz, precum și cu privire la punerea lor concretă în practică.

ARTICOLUL 273

Norme aplicabile aeroportului din Gibraltar

- (1) Managementul traficului aerian și serviciile de navigație aeriană furnizate traficului aerian civil pe aeroportul din Gibraltar oferă un nivel de siguranță și interoperabilitate cu operațiuni și sisteme civile care să fie echivalent cu cel al serviciilor furnizate în aeroporturile civile în care se aplică dispozițiile Organizației Aviației Civile Internaționale („OACI”).
- (2) Siguranța și securitatea traficului aerian civil pe aeroportul din Gibraltar trebuie asigurate cel puțin la nivelul serviciilor echivalente furnizate pe aeroporturile civile în care se aplică dispozițiile OACI.

(3) În ceea ce privește tarifele de aeroport, serviciile de handling la sol, alocarea sloturilor orare, persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, aeroportului din Gibraltar se aplică dispozițiile cuprinse în actele enumerate în anexa 25.

(4) În condițiile prevăzute la alineatele (5) și (6), dispozițiile cuprinse în orice act ulterior:

(a) de modificare sau de înlocuire a unui act enumerat în anexa 25;

(b) de completare sau de punere în aplicare a unui act enumerat în anexa 25; sau

(c) cu privire la obiectul unui act enumerat în anexa 25

se aplică, de asemenea, aeroportului din Gibraltar.

(5) În cazul în care adoptă un act ulterior menționat la alineatul (4), Uniunea notifică imediat Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, adoptarea actului respectiv. În termen de 30 de zile de la această notificare, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, notifică Uniunii decizia sa cu privire la acceptarea conținutului actului ulterior al Uniunii și la transpunerea acestuia în dreptul său intern. Acceptarea de către Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, a conținutului actului ulterior al Uniunii creează drepturi și obligații între Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Uniune.

(6) În termen de 30 de zile de la notificarea la nivelul Uniunii menționată la alineatul (5), se aplică alineatul (4) în legătură cu actul ulterior al Uniunii.

(7) Autoritățile competente din cadrul Uniunii și cele ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sub auspiciile Comitetului specializat privind aviația instituit în temeiul articolului 23:

- (a) fac schimb periodic de informații în materie de siguranță și securitate; și
- (b) efectuează vizite comune de inspecție la aeroportul din Gibraltar pentru a monitoriza respectarea dispozițiilor anexei 25 și a celor în materie de securitate pe aeroportul din Gibraltar.

Vizitele sunt proporționale și au loc la cererea oricăreia dintre părți, fără ca cealaltă parte să poată refuza. Vizitele de inspecție și schimburile de informații respective au loc, în ceea ce privește zborurile, între aeroportul din Gibraltar și puncte de pe teritoriul Uniunii și în timpul efectuării acestora, precum și al pregătirii pentru efectuarea lor. Modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului alineat sunt convenite de Comitetul specializat privind aviația.

Uniunea și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, raportează Comitetului specializat privind aviația cu privire la punerea în aplicare a prezentului alineat.

(8) Transportatorii aerieni care fac obiectul unei interdicții de exploatare în Uniune în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului¹ nu sunt autorizați să efectueze zboruri către și de pe aeroportul din Gibraltar.

¹ Regulamentul (CE) nr. 2111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2005 de stabilire a unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de exploatare pe teritoriul Comunității și de informare a pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și de abrogare a articolului 9 din Directiva 2004/36/CE (JO CE L 344, 27.12.2005, p. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/2111/oj>).

Trimiterea la Regulamentul (CE) nr. 2111/2005 se interpretează ca incluzând respectivul regulament, astfel cum va fi modificat sau înlocuit în viitor, precum și orice act al Uniunii de punere în aplicare sau de completare a regulamentului respectiv.

(9) Transportatorii aerieni care fac obiectul măsurilor restrictive ale oricăreia dintre părți nu sunt autorizați să efectueze zboruri către și de pe aeroportul din Gibraltar.

ARTICOLUL 274

Asociere în participațiune

(1) Se constituie o asociere în participațiune sub responsabilitatea comună a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și a Regatului Spaniei. Asocierea în participațiune nu se constituie în niciunul dintre statele care își împart responsabilitatea asupra asocierii în participațiune, ci se constituie într-un stat membru. Asocierea în participațiune selectează, prin licitație publică periodică, și supraveghează societatea comercială responsabilă de gestionarea curentă a aeroportului din Gibraltar.

(2) În cadrul procedurii de licitație, se pot prevedea contractul și dreptul muncii aplicabile societății comerciale și activității acesteia.

(3) Persoanele fizice sau societățile care introduc o acțiune împotriva asocierii în participațiune sau a societății comerciale pot face acest lucru în conformitate cu instrumentele naționale, ale Uniunii sau internaționale relevante, precum și cu orice modalități prevăzute în instrumentele respective, inclusiv prin intermediul instanțelor Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau al celor ale unui stat membru, după caz.

ARTICOLUL 275

Comitetul specializat privind aviația

Comitetul specializat privind aviația abordează aspectele prevăzute în prezentul capitol și are competența:

- (a) de a adresa recomandări Consiliului de cooperare în vederea adoptării unei decizii de modificare a anexei 25;
- (b) de a monitoriza și revizui punerea în aplicare și de a asigura buna funcționare a prezentului capitol;
- (c) de a remedia discrepanțele constatate în urma vizitelor comune de inspecție efectuate în temeiul articolului 273 alineatul (7) primul paragraf litera (b);
- (d) de a discuta aspectele tehnice care decurg din punerea în aplicare a prezentului capitol;
- (e) de a formula recomandări adresate părților cu privire la punerea în aplicare și aplicarea prezentului capitol;
- (f) de a examina orice aspect de interes pentru un domeniu reglementat de prezentul capitol; și
- (g) de a monitoriza, de a organiza dialoguri și schimburi în domenii de interes comun, în vederea identificării oportunităților de cooperare și de schimb de bune practici și expertiză.

CAPITOLUL 2

TRANSPORTUL RUTIER

ARTICOLUL 276

Transportul de mărfuri și circulația ambulanțelor între teritoriile părților

- (1) Părțile permit transportul rutier de mărfuri între teritoriile lor. Cu toate acestea, pe teritoriul Uniunii, operațiunile respective de transport se limitează la zona de frontieră contiguă.
- (2) Uniunea permite pe teritoriul său, sub rezerva cerinței ca prezentul alineat să fie aplicat într-un mod rezonabil, care să nu conducă la o discriminare arbitrară sau nejustificată sau la o restricție disimulată a comerțului cu servicii, furnizarea de către operatori stabiliți în Gibraltar și care acționează sub conducerea GHA a următoarelor servicii de ambulanță necesare pentru protejarea sănătății:
- (a) serviciile de transport de urgență cu ambulanța; și
 - (b) serviciile de transport cu ambulanță necesare pentru gestionarea specializată a afecțiunilor medicale grave și acute între Gibraltar și unitățile enumerate în anexa 26, care sunt învecinate cu Gibraltar, în vederea protejării sănătății publice.

(3) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sub rezerva cerinței ca prezentul alineat să fie aplicat într-un mod rezonabil, care să nu conducă la o discriminare arbitrară sau nejustificată sau la o restricție disimulată a comerțului cu servicii, permite furnizarea pe teritoriul Gibraltarului de către operatorii din Uniune stabiliți în zona de frontieră contiguă și care acționează sub conducerea autorităților autorizate în mod corespunzător în temeiul reglementărilor relevante a următoarelor servicii de transport cu ambulanța necesare pentru protejarea sănătății:

- (a) serviciile de transport de urgență cu ambulanța; și
- (b) serviciile de transport cu ambulanța necesare pentru gestionarea specializată a afecțiunilor medicale grave și acute între Gibraltar și unitățile enumerate în anexa 26, care sunt învecinate cu Gibraltar, în vederea protejării sănătății publice.

ARTICOLUL 277

Transportul mărfurilor către și din Gibraltar pe teritoriul Uniunii

Uniunea permite transportul rutier de mărfuri în scop comercial între teritoriul Regatului Unit și Gibraltar, cu tranzitarea teritoriului său, precum și deplasările fără încărcătură efectuate în legătură cu transportul respectiv.

ARTICOLUL 278

Cerințe aplicabile operatorilor

- (1) Operatorii de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277 trebuie să dețină o licență valabilă eliberată în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.
- (2) Licențele se eliberează, în conformitate cu dreptul părților, numai operatorilor de transport rutier de mărfuri care îndeplinesc cerințele prevăzute în partea A din anexa 27 care reglementează accesul la ocupația de operator de transport rutier de mărfuri și exercitarea acesteia.
- (3) O copie conformă a licenței se păstrează la bordul vehiculului și se prezintă la cererea oricărui agent de control autorizat de o parte. Licența și copia conformă trebuie să corespundă unuia dintre modelele prevăzute în anexa 27 apendicele 27-A-1-3, în care sunt stabilite și condițiile care reglementează utilizarea licenței. Licența conține cel puțin două dintre elementele de securitate enumerate în anexa 27 apendicele 27-A-1-4.

ARTICOLUL 279

Scutirea de obligația de a deține o licență în zona de frontieră contiguă

Următoarele tipuri de transporturi de mărfuri și deplasări fără încărcătură efectuate în conexiune cu acestea pot fi realizate în zona de frontieră contiguă fără o licență valabilă, astfel cum este menționată la articolul 278:

- (a) transporturile poștale efectuate în cadrul unui serviciu universal;

- (b) transporturile de vehicule deteriorate sau care sunt în pană;
- (c) transporturile de mărfuri cu autovehicule a căror masă totală, inclusiv cea a remorcilor, nu depășește 2,5 tone;
- (d) transporturile de medicamente, aparate și echipamente medicale și alte articole necesare pentru acordarea de ajutor medical de urgență, în special în cazul catastrofelor naturale și în cadrul asistenței umanitare;
- (e) transporturile de mărfuri cu vehicule, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (i) mărfurile transportate aparțin operatorului de transport rutier de mărfuri sau au fost vândute, cumpărate, date spre închiriere sau închiriate, produse, extrase, transformate sau reparate de operatorul respectiv;
 - (ii) deplasarea are drept scop transportarea mărfurilor către sau dinspre sediul operatorului de transport rutier de mărfuri ori mutarea acestora, fie în incinta operatorului, fie în afara acesteia, pentru necesitățile proprii;
 - (iii) vehiculele utilizate pentru astfel de transporturi sunt conduse de personal angajat de către operatorul de transport rutier de mărfuri sau pus la dispoziția acestuia în temeiul unei obligații contractuale;
 - (iv) vehiculele care transportă mărfurile sunt deținute de operatorul de transport rutier de mărfuri sau au fost cumpărate în rate sau închiriate de acesta; și
 - (v) transportul nu constituie decât o activitate auxiliară ansamblului de activități desfășurate de operatorul de transport rutier de mărfuri;

- (f) transporturile de mărfuri cu autovehicule cu o viteză maximă autorizată care nu depășește 40 km/h.

ARTICOLUL 280

Cerințe aplicabile conducătorilor auto

Conducătorii auto ai vehiculelor operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277:

- (a) dețin un certificat de competență profesională eliberat în conformitate cu anexa 27 partea B secțiunea 1; și
- (b) respectă normele privind perioadele de conducere și de lucru, perioadele de odihnă, pauzele și utilizarea tahografelor în conformitate cu anexa 27 partea B secțiunile 2, 3 și 4.

ARTICOLUL 281

Cerințe aplicabile vehiculelor

- (1) Niciuna dintre părți nu respinge și nu interzice utilizarea pe teritoriul său a unui vehicul care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277 dacă vehiculul îndeplinește cerințele prevăzute în secțiunea 1 din partea C a anexei 27.

(2) Vehiculele operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277 sunt echipate cu un tahograf fabricat, instalat, utilizat, testat și controlat în conformitate cu partea C secțiunea 2 din anexa 27.

ARTICOLUL 282

Norme de trafic rutier

Conducătorii auto ai vehiculelor operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare menționată la articolul 276 sau 277 respectă, atunci când se află pe teritoriul celeilalte părți, actele cu putere de lege și normele administrative interne în vigoare pe teritoriul respectiv în ceea ce privește traficul rutier.

ARTICOLUL 283

Evoluții legislative și Comitetul specializat privind economia și comerțul

(1) Atunci când una dintre părți propune o nouă măsură de reglementare într-un domeniu reglementat de anexa 27, aceasta:

- (a) notifică celeilalte părți măsura de reglementare propusă cât mai curând posibil; și
- (b) informează cealaltă parte cu privire la evoluția măsurii de reglementare.

- (2) La cererea unei părți, în termen de cel mult două luni de la formularea cererii are loc un schimb de opinii în cadrul Comitetului specializat privind economia și comerțul, pentru a se stabili dacă noua măsură de reglementare propusă s-ar aplica sau nu deplasărilor menționate la articolul 276 sau 277.
- (3) Atunci când una dintre părți adoptă o nouă măsură de reglementare menționată la alineatul (1), îi notifică acest lucru celeilalte părți și îi comunică textul noii măsuri de reglementare în termen de o săptămână de la publicarea acesteia.
- (4) Comitetul specializat privind economia și comerțul se întrunește pentru a discuta orice nouă măsură de reglementare adoptată, la cererea unei părți, în termen de două luni de la formularea cererii, indiferent dacă a avut sau nu loc o notificare în conformitate cu alineatul (1) sau (3) sau dacă a avut sau nu loc o discuție în conformitate cu alineatul (2).
- (5) Comitetul specializat privind economia și comerțul are competența:
- (a) de a modifica anexa 26;
 - (b) de a confirma că modificările aduse de noua măsură de reglementare sunt conforme cu anexa 27;
 - (c) de a decide cu privire la orice altă măsură menită să asigure buna funcționare a prezentului capitol; și
 - (d) de a adopta orice modificări ale anexei 27 care ar putea fi necesare pentru a reflecta modificările aduse anexei 31 la Acordul comercial și de cooperare.

ARTICOLUL 284

Măsuri de remediere

(1) Dacă una dintre părți consideră că cealaltă parte a adoptat o nouă măsură de reglementare care nu este conformă cu cerințele prevăzute în anexa 27, mai ales în cazurile în care Comitetul specializat privind economia și comerțul nu a luat o decizie în temeiul articolului 283, iar cealaltă parte aplică totuși dispozițiile noii măsuri de reglementare operatorilor de transport rutier de mărfuri, conducătorilor auto sau vehiculelor părții, partea poate, după notificarea celeilalte părți în acest sens, să adopte măsuri de remediere corespunzătoare, inclusiv suspendarea obligațiilor prevăzute în prezentul acord sau în orice acord de completare, cu condiția ca măsurile respective:

- (a) să nu depășească nivelul echivalent cu anularea sau reducerea avantajelor cauzată de noua măsură de reglementare adoptată de cealaltă parte care nu este conformă cu cerințele prevăzute în anexa 27; și
- (b) să producă efecte după cel puțin șapte zile de la data la care partea care intenționează să ia astfel de măsuri a notificat acest lucru celeilalte părți în temeiul prezentului alineat.

(2) Măsurile de remediere corespunzătoare încetează să se aplice:

- (a) atunci când partea care a luat astfel de măsuri este convinsă că cealaltă parte își respectă obligațiile care îi revin în temeiul prezentului capitol; sau
- (b) în conformitate cu o hotărâre a instanței de arbitraj.

(3) Niciuna dintre părți nu poate invoca Acordul OMC sau orice alt acord internațional pentru a împiedica cealaltă parte să suspende obligații în temeiul prezentului articol.

ARTICOLUL 285

Fiscalitate

(1) Vehiculele operatorilor de transport rutier de mărfuri ai unei părți care efectuează o deplasare, astfel cum este menționată la articolul 276 sau 277, sunt scutite de taxele și impunerile percepute pentru deținerea sau circulația vehiculelor pe teritoriul celeilalte părți.

(2) Scutirea menționată la alineatul (1) nu se aplică:

- (a) unei taxe sau unui tarif pe consumul de combustibil;
- (b) unui tarif pentru utilizarea unui drum sau a unei rețele de drumuri; sau
- (c) unui tarif pentru utilizarea anumitor poduri, tuneluri sau feriboturi.

(3) Combustibilul conținut în rezervoarele standard ale vehiculelor și ale containerelor speciale, admise temporar, care este utilizat direct pentru propulsie și, după caz, pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor de refrigerare și a altor sisteme, precum și lubrifiantii prezenți în autovehicule și necesari pentru funcționarea normală a acestora în timpul deplasării sunt scutiți de taxe vamale și de orice alte taxe și impuneri, cum ar fi TVA și accize, și nu li se aplică nicio restricție la import.

(4) Piese de schimb importate pentru repararea unui vehicul pe teritoriul uneia dintre părți care a fost înmatriculat sau pus în circulație pe teritoriul celeilalte părți sunt admise în regimul unei admiteri temporare cu scutire de taxe vamale și fără interdicții sau restricții la import. Pieselor înlocuite li se aplică taxe vamale și alte impuneri (TVA) și trebuie să fie reexportate sau distruse sub controlul autorităților vamale ale celeilalte părți.

CAPITOLUL 3

TRANSPORTUL MARITIM

ARTICOLUL 286

Transportul maritim

Fiecare parte:

- (a) acordă navelor care furnizează servicii de transport maritim internațional¹ și care arborează pavilionul oricărui stat membru sau al Regatului Unit (Gibraltar) sau care sunt operate de furnizori de servicii ai celeilalte părți un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat propriilor nave în ceea ce privește:
 - (i) accesul la porturi;
 - (ii) utilizarea infrastructurii portuare;

¹ „Servicii de transport maritim internațional” înseamnă transportul de pasageri sau de mărfuri cu nave maritime între un port al unei părți și un port al celeilalte părți sau al unei țări terțe ori între porturi ale diferitelor state membre, inclusiv încheierea de contracte directe cu furnizorii altor servicii de transport, astfel încât operațiunile de transport de la ușă la ușă sau multimodal să fie cuprinse în cadrul unui document de transport unic.

- (iii) utilizarea serviciilor maritime auxiliare¹; și
 - (iv) instalațiile vamale și alocarea danelor și a instalațiilor de încărcare și descărcare, inclusiv taxele și impunerile aferente; și
- (b) punerea la dispoziția furnizorilor de servicii de transport maritim internațional ai celeilalte părți, în port și în apele interioare ale portului, conform unor clauze și condiții rezonabile și nu mai puțin favorabile decât cele aplicabile propriilor furnizori sau nave (inclusiv taxele și impunerile, specificațiile și calitatea serviciilor care urmează să fie furnizate), a următoarelor servicii portuare: pilotaj, asistență la remorcare și tracțiune, aprovizionare, alimentare cu combustibil și cu apă, colectarea gunoiului și eliminarea apei de balast, servicii de căpitănie, asistență la navigație, instalații pentru reparații de urgență, servicii de ancorare, dane, servicii de acostare și de plecare, precum și servicii operaționale la țărm esențiale pentru operarea navelor, inclusiv comunicații și aprovizionare cu apă și energie electrică;

¹ „Servicii auxiliare maritime” înseamnă serviciile de manipulare a încărcăturilor maritime, serviciile de vămuire, serviciile de staționare și depozitare a containerelor, serviciile de agenții maritime, serviciile maritime de expediere de mărfuri și serviciile de depozitare și de antrepozitare.

TITLUL IV

EXCEPȚII

ARTICOLUL 287

Excepții generale

(1) Nicio dispoziție din titlurile I și II din prezenta parte nu se interpretează ca împiedicând o parte să adopte sau să mențină măsuri compatibile cu articolul XX din Acordul general pentru tarife și comerț din 1994 (GATT 1994). În acest scop, articolul XX din GATT 1994, inclusiv notele explicative și dispozițiile suplimentare ale acestuia, este încorporat în prezentul acord și este parte integrantă a acestuia, *mutatis mutandis*.

(2) Sub rezerva cerinței ca astfel de măsuri să nu se aplice într-un mod care ar constitui fie un mijloc arbitrar sau nejustificabil de discriminare între țările în care există condiții similare, fie o restricție disimulată în calea comerțului cu servicii, nicio dispoziție din titlul III din prezenta parte nu se interpretează ca împiedicând adoptarea sau punerea în aplicare de către oricare dintre părți a măsurilor:

- (a) necesare pentru protejarea securității publice sau a moralității publice ori pentru menținerea ordinii publice¹;
- (b) necesare pentru protejarea vieții sau a sănătății oamenilor, a animalelor sau a plantelor;

¹ Excepțiile vizând securitatea publică și ordinea publică pot fi invocate doar în cazul în care există o amenințare reală și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

- (c) necesare pentru a asigura respectarea actelor cu putere de lege sau a normelor administrative care nu sunt incompatibile dispozițiilor prezentului acord, inclusiv a celor referitoare la:
- (i) prevenirea practicilor înșelătoare și frauduloase sau care sunt necesare pentru remedierea efectelor nerespectării contractelor;
 - (ii) protecția vieții private a persoanelor fizice în legătură cu prelucrarea și difuzarea datelor cu caracter personal și protecția confidențialității înregistrărilor și conturilor persoanelor; și
 - (iii) siguranță.
- (3) Pentru mai multă certitudine, părțile înțeleg că, în măsura în care astfel de măsuri sunt altminteri incompatibile cu dispozițiile titlurilor I, II și III din prezenta parte:
- (a) măsurile menționate la articolul XX litera (b) din GATT 1994 și la alineatul (2) litera (b) din prezentul articol includ măsurile de mediu care sunt necesare pentru protejarea vieții și sănătății oamenilor, animalelor sau plantelor;
 - (b) articolul XX litera (g) din GATT 1994 se aplică măsurilor legate de conservarea resurselor naturale biologice și nebiologice epuizabile; și
 - (c) măsurile luate pentru a pune în aplicare acordurile multilaterale de mediu pot intra sub incidența articolului XX litera (b) sau (g) din GATT 1994 sau a alineatului (2) litera (b) din prezentul articol.

(4) Înainte ca o parte să adopte una dintre măsurile prevăzute la articolul XX literele (i) și (j) din GATT 1994, partea respectivă pune la dispoziția celeilalte părți toate informațiile relevante, în vederea căutării unei soluții acceptabile pentru părți. Dacă nu se ajunge la un acord în termen de 30 de zile de la punerea la dispoziție a informațiilor, partea în cauză poate să aplice măsurile relevante. În cazul în care circumstanțe excepționale și critice care necesită o acțiune imediată fac imposibilă informarea sau examinarea prealabilă, partea care intenționează să ia măsurile poate aplica imediat măsurile de precauție necesare pentru a face față situației. Partea în cauză informează imediat în acest sens cealaltă parte.

ARTICOLUL 288

Excepții de securitate

Nicio dispoziție din prezenta parte nu se interpretează:

- (a) ca impunând unei părți obligația de a furniza sau de a oferi acces la orice informație a cărei divulgare este considerată de partea respectivă contrară intereselor sale esențiale în domeniul securității; sau
- (b) ca împiedicând oricare dintre părți să întreprindă orice acțiune pe care partea respectivă o consideră necesară pentru protecția intereselor sale esențiale în domeniul securității:
 - (i) legate de producerea sau traficul de arme, muniții și material de război, precum și cu traficul și tranzacțiile cu alte produse și materiale, servicii și tehnologii și cu activitățile economice, efectuate direct sau indirect, în scopul aprovizionării unei unități militare;

- (ii) legate de materialele fisionabile și fuzionabile sau cu materialele din care sunt obținute acestea; sau
 - (iii) luate pe timp de război sau în alte situații de urgență în cadrul relațiilor internaționale; sau
- (c) ca împiedicând oricare dintre părți să ia orice măsură în conformitate cu obligațiile care îi revin în temeiul Cartei Organizației Națiunilor Unite pentru menținerea păcii și securității internaționale.

ARTICOLUL 289

Fiscalitate

- (1) Nicio dispoziție a titlurilor I și II din prezenta parte nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor Uniunii sau ale statelor sale membre și ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, în temeiul vreunei convenții fiscale. În cazul unei incompatibilități între prezentul acord și orice astfel de convenție fiscală, convenția fiscală prevalează în ceea ce privește dispozițiile incompatibile. În ceea ce privește o convenție fiscală între Uniune sau statele sale membre și Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, autoritățile competente relevante în temeiul prezentului acord și al respectivei convenții fiscale determină de comun acord dacă există vreo incompatibilitate între prezentul acord și convenția fiscală în cauză¹.
- (2) Articolele 276 și 277 nu se aplică unui avantaj acordat de o parte în temeiul unei convenții fiscale.

¹ Pentru mai multă certitudine, o astfel de determinare nu aduce atingere părții a șasea.

(3) Sub rezerva cerinței ca măsurile fiscale să nu fie aplicate într-un mod care ar constitui un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificată între țări în care există condiții similare sau o restricție disimulată a comerțului și investițiilor, nicio dispoziție a titlurilor I și II din prezenta parte nu se interpretează ca împiedicând adoptarea, menținerea sau aplicarea de către una dintre părți a unei măsuri care:

- (a) vizează să asigure impunerea sau colectarea echitabilă sau eficace¹ a impozitelor directe; sau
- (b) fac o distincție între contribuabilii care nu se găsesc în aceeași situație, în special în ceea ce privește reședința lor sau locul unde capitalurile sunt investite.

¹ Măsurile care vizează să asigure impunerea sau colectarea echitabilă sau eficace a impozitelor directe includ măsurile luate de una dintre părți în temeiul regimului său fiscal care:

- (i) se aplică furnizorilor de servicii nerezidenți pentru recunoașterea faptului că obligația fiscală a nerezidenților este determinată în privința elementelor impozabile care au sursa sau sunt situate pe teritoriul părții; sau
- (ii) se aplică nerezidenților pentru a asigura impunerea sau colectarea impozitelor pe teritoriul părții; sau
- (iii) se aplică nerezidenților sau rezidenților pentru a împiedica evitarea obligațiilor fiscale sau evaziunea fiscală, inclusiv măsurile de asigurare a conformității; sau
- (iv) se aplică consumatorilor de servicii furnizate pe teritoriul sau provenite de pe teritoriul celeilalte părți sau al unei țări terțe pentru a asigura impunerea sau colectarea impozitelor datorate de acești consumatori, provenite din surse aflate pe teritoriul părții; sau
- (v) fac distincție între furnizorii de servicii cărora li se aplică impozitul pe elemente impozabile la nivel mondial și ceilalți furnizori de servicii, prin recunoașterea diferenței de natură a bazei de impunere care există între ei; sau
- (vi) determină, atribuie sau repartizează veniturile, profitul, câștigurile, pierderile, deducerile sau creditele persoanelor fizice sau sucursalelor rezidente sau între persoanele asociate sau sucursale ale aceleiași persoane, în scopul menținerii bazei impozabile a părții.

- (4) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:
- (a) „impozitele directe” cuprind toate impozitele pe venit sau pe capital, inclusiv impozitele pe câștigurile din înstrăinarea proprietăților, impozitele pe patrimoniu, moșteniri și donații, impozitele pe salariile și alte drepturi de natură salarială plătite de întreprinderi și impozitele pe aprecierea capitalului;
 - (b) „reședință” înseamnă reședința fiscală; și
 - (c) „convenție fiscală” înseamnă o convenție ce vizează evitarea dublei impuneri sau orice alt acord sau aranjament internațional care se referă în întregime sau în principal la fiscalitate¹.

ARTICOLUL 290

Derogări OMC

În cazul în care o obligație prevăzută în prezentul titlu este în mod substanțial echivalentă cu o obligație prevăzută în Acordul OMC, orice măsură luată în conformitate cu o derogare adoptată în temeiul articolului IX din Acordul OMC este considerată a fi în conformitate cu dispoziția în mod substanțial echivalentă din prezentul acord.

¹ Printre acestea se numără Acordul internațional privind impozitarea și protejarea intereselor financiare dintre Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Regatul Spaniei privind Gibraltarul, încheiat la Londra și Madrid la 4 martie 2019.

PARTEA A PATRA

LUCRĂTORII FRONTALIERI ȘI COORDONAREA SECURITĂȚII SOCIALE

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE PERSONAL

ARTICOLUL 291

Domeniul de aplicare personal

- (1) Prezenta parte se aplică următoarelor persoane:
 - (a) cetățenilor Uniunii care își au reședința legală în Regatul Spaniei;
 - (b) resortisanților Regatului Unit care sunt rezidenți legali pe teritoriul Gibraltarului și
 - (c) membrilor de familie ai persoanelor menționate la litera (a), cu condiția să fie rezidenți legali în Regatul Spaniei, și membrii de familie ai persoanelor menționate la litera (b), cu condiția să fie rezidenți legali în Gibraltar. În sensul prezentei părți și indiferent de cetățenia lor, membrii de familie sunt:
 - (i) soțul/soția;

- (ii) partenerul cu care persoanele menționate la literele (a) și (b) au contractat un parteneriat înregistrat în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația relevantă a unui stat membru sau a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, dacă, potrivit legislației Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau a Regatului Spaniei parteneriatele înregistrate sunt considerate drept echivalente căsătoriei și în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația relevantă a Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul sau, respectiv, a Regatului Spaniei.
- (iii) descendenții direcți în vârstă de cel mult 21 de ani sau care se află în întreținerea sa, precum și descendenții direcți ai soțului sau ai partenerului, conform definiției de la punctul (ii);
- (iv) ascendenții direcți care se află în întreținere și cei ai soțului sau ai partenerului, conform definiției de la punctul (ii).

(2) În sensul prezentei părți, persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) care desfășoară o activitate economică în calitate de lucrători salariați fie în Gibraltar, fie în Regatul Spaniei și care se întorc cel puțin o dată pe săptămână în Regatul Spaniei sau, respectiv, în Gibraltar au calitatea de lucrători frontalieri salariați.

(3) În sensul prezentei părți, persoanele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) care desfășoară o activitate economică în calitate de persoană care desfășoară o activitate independentă atât în Gibraltar, în conformitate cu dreptul Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, cât și în Regatul Spaniei, în conformitate cu dreptul Regatului Spaniei, și care se întorc cel puțin o dată pe săptămână în Regatul Spaniei și, respectiv, în Gibraltar, au calitatea de lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă.

TITLUL II

DREPTURILE PRINCIPALE ȘI ACCESORII ALE LUCRĂRILOR FRONTALIERI

ARTICOLUL 292

Drepturile principale ale lucrătorilor frontaliери

- (1) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (a) au dreptul să inițieze și să desfășoare o activitate în calitate de lucrători frontaliери salariați în Gibraltar, în conformitate cu normele aplicabile resortisanților Regatului Unit în Gibraltar.
- (2) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) au dreptul să inițieze și să desfășoare o activitate în calitate de lucrători frontaliери salariați în Regatul Spaniei, în conformitate cu normele aplicabile resortisanților spanioli în Regatul Spaniei.
- (3) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (a) care sunt lucrători frontaliери salariați beneficiază de același drept la egalitate de tratament ca lucrătorii salariați menționați la articolul 291 alineatul (1) litera (b) din Gibraltar. Acest lucru implică:
 - (a) dreptul de a nu fi discriminat pe motiv de cetățenie sau naționalitate în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și alte condiții de muncă și de ocupare a forței de muncă;
 - (b) dreptul la egalitate de tratament în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă, în special în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în caz de șomaj, reintegrarea profesională sau reangajarea;

- (c) avantajele sociale și fiscale, cu excepția drepturilor de acces la locuințe;
 - (d) afilierea la organizații sindicale și exercitarea drepturilor sindicale, inclusiv a dreptului de vota și de a fi eligibili pentru posturile de administrație sau de conducere ale unui sindicat; cu toate acestea, persoanele respective pot fi excluse de la participarea la gestionarea organismelor de drept public și de la exercitarea unei funcții de drept public; și
 - (e) aceleași drepturi în ceea ce privește accesul la formare în școli profesionale și centre de recalificare.
- (4) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care sunt lucrători frontalieri salariați beneficiază de același drept la egalitate de tratament ca resortisanții spanioli salariați din Regatul Spaniei în ceea ce privește aspectele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.
- (5) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) beneficiază de următoarele drepturi în Gibraltar și, respectiv, în Regatul Spaniei:
- (a) dreptul de intrare, ședere și concediu în vederea înregistrării la serviciile de ocupare a forței de muncă, pentru a permite acestor persoane să afle despre oportunitățile de angajare corespunzătoare calificărilor lor profesionale și, dacă este necesar, să ia măsurile adecvate pentru a ocupa un loc de muncă în calitate de lucrători frontalieri salariați; aceasta include dreptul la asistență din partea oficiilor de ocupare a forței de muncă în aceleași condiții ca și resortisanții Regatului Unit din Gibraltar și resortisanții spanioli din Regatul Spaniei;
 - (b) dreptul de intrare, de ședere și de concediu pe durata desfășurării unei activități salariate ca lucrător frontalier sau a unei activități independente ca lucrător frontalier;

- (c) dreptul de a-și păstra statutul de lucrător frontalier, cu condiția să se afle într-una dintre următoarele situații:
- (i) se află în incapacitate temporară de a munci, ca rezultat al unei boli sau al unui accident;
 - (ii) sunt înregistrate în mod corespunzător ca fiind în șomaj involuntar, după ce au fost angajate pe o perioadă de peste un an și s-au înregistrat ca persoane aflate în căutarea unui loc de muncă la serviciul competent de ocupare a forței de muncă;
 - (iii) sunt înregistrate în mod corespunzător ca fiind în șomaj involuntar, după ce au îndeplinit un contract de muncă pe termen limitat cu durata de sub un an sau după ce au devenit șomeri în mod involuntar în timpul primelor douăsprezece luni și s-au înregistrat ca persoane aflate în căutarea unui loc de muncă la serviciul competent de ocupare a forței de muncă. În acest caz, statutul de lucrător se menține pentru o perioadă de cel puțin șase luni; sau
 - (iv) încep un stagiu de formare profesională. Cu excepția cazului în care se află în șomaj involuntar, menținerea statutului de lucrător presupune ca pregătirea să aibă legătură cu activitatea profesională anterioară.
- (6) Persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) li se poate refuza dreptul de a ocupa un loc de muncă în administrația publică care implică participarea directă sau indirectă la exercitarea competențelor conferite de dreptul public și a sarcinilor menite să protejeze interesele generale ale Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau ale Regatului Spaniei, după caz, sau cele ale altor autorități publice.
- (7) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) care sunt lucrători frontaliери care desfășoară o activitate independentă beneficiază de drepturile prevăzute la alineatul (3) literele (b)-(e) de la prezentul articol.

(8) Alineatul (7) de la prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care sunt lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă.

ARTICOLUL 293

Membrii de familie ai lucrătorilor frontalieri

(1) Membrii de familie, astfel cum sunt definiți la articolul 291 alineatul (1) litera (c), ai persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (a) care sunt lucrători frontalieri salariați sau lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă beneficiază de un drept derivat la egalitate de tratament în ceea ce privește accesul la avantaje sociale și fiscale ca membrii de familie ai persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care desfășoară o activitate salariată sau în Gibraltar.

(2) Copiii persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (a) care sunt lucrători frontalieri salariați sau lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă în Gibraltar, cu condiția ca acești copii să aibă reședința în Gibraltar, au același drept la egalitatea de tratament în ceea ce privește accesul la cursuri din sistemul de învățământ general, de ucenicie și de formare profesională pe care îl au și copiii persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care desfășoară o activitate salariată în Gibraltar.

(3) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* membrilor de familie și copiilor persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) litera (b) care sunt lucrători frontalieri salariați sau lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă în Regatul Spaniei.

ARTICOLUL 294

Măsuri justificate în mod obiectiv

Măsurile care implică derogări de la egalitatea de tratament în temeiul articolului 292 alineatele (3), (4) și (7) sunt permise numai dacă sunt justificate în mod obiectiv. Pentru a fi justificate, acestea trebuie să fie de natură să asigure realizarea unui obiectiv legitim și nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

ARTICOLUL 295

Lucrătorii detașați

(1) Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) care desfășoară o activitate salariată pentru un angajator ce își desfășoară în mod obișnuit activitățile în Regatul Spaniei și, respectiv, în Gibraltar și care sunt detașate pentru o perioadă de timp limitată de către acest angajator în Gibraltar și, respectiv, în Regatul Spaniei pentru a furniza servicii care sunt atât produse, cât și consumate la nivel local în zona de frontieră contiguă în numele angajatorului respectiv beneficiază de drepturi de intrare, de ieșire și de ședere fără impedimente, care le sunt necesar pentru furnizarea serviciilor respective și beneficiază, pe baza egalității de tratament, de condițiile de muncă și de încadrare în muncă valabile pe teritoriul pe care sunt detașate și care sunt stabilite pe teritoriul respectiv prin acte cu putere de lege sau acte administrative și/sau prin convenții colective sau sentințe arbitrale care au fost declarate de aplicare generală sau care se aplică în alt mod în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol. Respectivul condiții de muncă și de încadrare în muncă sunt enumerate în anexa 28 la prezentul acord. Aplicarea respectivelor condiții de muncă și de încadrare în muncă nu împiedică aplicarea unor condiții de muncă și de încadrare în muncă mai favorabile lucrătorilor detașați.

- (2) În sensul prezentului articol, prin „convenții colective sau sentințe arbitrale declarate de aplicare generală” se înțelege convențiile colective sau sentințele arbitrale care trebuie respectate de către toate întreprinderile din zona geografică și din cadrul sectorului sau profesiei respective.
- (3) În absența, sau în completarea, unui sistem de declarare a convențiilor colective sau a sentințelor arbitrale cu aplicare generală în înțelesul alineatului (2), Gibraltarul și Regatul Spaniei pot, dacă hotărăsc acest lucru, să ia drept bază:
- (a) convențiile colective sau sentințele arbitrale care sunt aplicabile în mod general tuturor întreprinderilor similare din zona geografică și din sectorul sau profesia respectivă; și/sau
 - (b) convențiile colective încheiate de cele mai reprezentative organizații ale partenerilor sociali pe plan național și care se aplică pe întreg teritoriul național.
- (4) Se consideră că există egalitate de tratament, în înțelesul alineatului (1) atunci când angajatorii naționali aflați într-o situație similară:
- (a) sunt supuși, la locul de desfășurare a activității sau în sectorul respectiv, aceluiași obligații, în ceea ce privește aspectele enumerate în anexa 28, ca și angajatorii care detașează lucrători; și
 - (b) au astfel de obligații cu aceleași efecte.

ARTICOLUL 296

Documente

Persoanele menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b) care sunt lucrători frontalieri salariați sau lucrători frontalieri care desfășoară o activitate independentă au dreptul de a li se elibera un document care să le ateste statutul în temeiul prezentei părți. Acest document poate fi în format digital.

ARTICOLUL 297

Ordine publică, siguranță publică și sănătate publică

- (1) Drepturile acordate în temeiul prezentului titlu pot fi restricționate numai prin intermediul unor măsuri justificate de motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică.
- (2) Măsurile luate din motive de ordine publică sau siguranță publică respectă principiul proporționalității și se întemeiază exclusiv pe conduita persoanei în cauză. Condamnările penale anterioare nu pot justifica în sine luarea unor asemenea măsuri.
- (3) Singurele boli care justifică măsuri de restricționare a șederii, a intrării sau a ieșirii sunt bolile cu potențial epidemic, astfel cum sunt acestea definite de documentele relevante ale Organizației Mondiale a Sănătății, precum și alte boli infecțioase sau parazitare contagioase, dacă acestea fac obiectul unor dispoziții de protecție ce se aplică persoanelor menționate la articolul 291 alineatul (1) literele (a) și (b).

(4) Persoanele interesate sunt notificate în scris cu privire la orice decizie adoptată în temeiul alineatului (1), astfel încât să poată înțelege conținutul notificării și implicațiile acesteia. Acestea sunt informate în mod precis și complet cu privire la motivele de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică pe care se bazează decizia luată în cazul lor, cu excepția situațiilor în care acest lucru este contrar intereselor siguranței statului. Notificarea precizează instanța judecătorească sau autoritatea administrativă la care persoana interesată poate contesta decizia, termenul pentru contestare și, dacă este cazul, termenul acordat persoanei respective pentru a părăsi teritoriul.

(5) Persoanele interesate au acces la căile judiciare de atac și, dacă este cazul, la cele administrative, pentru a contesta o decizie luată împotriva lor din motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică. Căile de atac permit examinarea legalității deciziei, precum și a faptelor și împrejurărilor pe care se bazează măsura propusă. Respectivul căi de atac garantează faptul că decizia nu este disproporționată.

(6) Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, sau Regatul Spaniei nu poate împiedica persoana respectivă să își formuleze personal apărările, cu excepția cazurilor când prezența sa ar putea cauza perturbări grave ale ordinii și siguranței publice sau când calea de atac privește refuzul accesului pe teritoriul respectiv.

TITLUL III

COORDONAREA SISTEMELOR DE SECURITATE SOCIALĂ

ARTICOLUL 298

Coordonarea sistemelor de securitate socială

Pentru a garanta drepturile de securitate socială ale persoanelor care intră sub incidența Protocolului privind coordonarea sistemelor de securitate socială, Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, și Regatul Spaniei aplică propriile sisteme de securitate socială în conformitate cu protocolul respectiv.

PARTEA A CINCEA

DISPOZIȚII FINANCIARE

ARTICOLUL 299

Dispoziții financiare

(1) Consiliul de cooperare instituie un mecanism financiar de promovare a coeziunii între Gibraltar și zona de frontieră contiguă, inclusiv în ceea ce privește formarea și ocuparea forței de muncă. Orice astfel de măsuri ar trebui să țină seama de protecția intereselor financiare ale părților împotriva fraudei și a altor nereguli și activități ilegale.

- (2) Ambele părți ar trebui să ofere finanțare pentru mecanismul menționat la alineatul (1).

PARTEA A ȘASEA

SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 300

Obiective

Obiectivul prezentei părți este de a stabili un mecanism eficace și eficient de evitare și soluționare a litigiilor dintre părți legate de interpretarea și aplicarea prezentului acord și a acordurilor de completare, care să permită ajungerea, în măsura posibilului, la o soluție agreată de ambele părți.

ARTICOLUL 301

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta parte se aplică, sub rezerva alineatelor (2)-(5), litigiilor dintre părți referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor prezentului acord sau ale oricărui acord de completare (denumite în continuare „dispozițiile vizate”).
- (2) Dispozițiile vizate includ toate dispozițiile prezentului acord și ale oricărui acord de completare, cu excepția:
- (a) articolului 2;
 - (b) părții întâi titlul II;
 - (c) părții a doua titlul V, inclusiv atunci când se aplică în legătură cu situații reglementate de alte dispoziții ale prezentului acord;
 - (d) articolului 199 alineatele (1), (2) și (4), a articolelor 207 și 208 și a capitolelor 3, 4, 5 și 6 din titlul I partea a treia.
- (3) Consiliul de cooperare poate fi sesizat de către o parte în vederea soluționării unui litigiu referitor la obligațiile care decurg din dispozițiile menționate la alineatul (2).
- (4) Articolul 302 se aplică dispozițiilor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(5) În pofida alineatelor (1) și (2), prezenta parte nu se aplică în cazul litigiilor privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor Protocolului privind coordonarea sistemelor de securitate socială sau ale anexelor la acesta în cazuri individuale.

(6) Prezenta parte nu se aplică litigiilor legate de suveranitate și jurisdicție. În cazul în care partea pârâtă prezintă instanței de arbitraj o declarație motivată în sensul că cererea poate afecta poziția juridică a Regatului Unit ori a Regatului Spaniei sau în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția, instanța de arbitraj nu se pronunță cu privire la diferend în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția sau cu privire la orice chestiune care necesită sau implică o decizie privind suveranitatea sau jurisdicția și își declară imediat incompetența cu privire la chestiunile referitoare la suveranitate și jurisdicție sau care au un efect asupra acestora.

Nicio decizie adoptată în cadrul prezentei părți, inclusiv deciziile și hotărârile unei instanțe de arbitraj, nu produce niciun efect juridic direct sau indirect asupra poziției juridice a Regatului Unit sau a Regatului Spaniei în ceea ce privește suveranitatea și jurisdicția.

ARTICOLUL 302

Exclusivitate

Părțile se angajează să nu aplice pentru soluționarea unui litigiu între ele referitor la interpretarea sau aplicarea dispozițiilor prezentului acord sau a oricărui acord de completare un alt mecanism de soluționare decât cele prevăzute de prezentul acord.

ARTICOLUL 303

Alegerea forului

- (1) Dacă apare un litigiu referitor la o măsură care constituie o presupusă încălcare a unei obligații ce decurge din prezentul acord sau din oricare acord de completare și a unei obligații în mod substanțial echivalente care decurge dintr-un alt acord internațional la care ambele părți sunt parte, partea care solicită măsuri reparatorii alege forul care soluționează litigiul.
- (2) Odată ce o parte a ales forul și a inițiat procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul prezentei părți sau al unui alt acord internațional, partea respectivă nu inițiază proceduri de soluționare a litigiilor în temeiul acordului internațional cu privire la măsura menționată la alineatul (1), cu excepția cazului în care forul ales inițial nu se pronunță din motive procedurale sau jurisdicționale.
- (3) În sensul prezentului articol:
- (a) se consideră că procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul prezentei părți sunt inițiate prin depunerea de către o parte a unei cereri de constituire a unei instanțe de arbitraj în conformitate cu articolul 305; și
 - (b) se consideră că procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul oricărui alt acord sunt inițiate dacă sunt inițiate în conformitate cu dispozițiile relevante din acordul respectiv.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), nicio prevedere din prezentul acord ori din vreun act de completare nu împiedică o parte să suspende obligațiile autorizate în temeiul procedurilor de soluționare a litigiilor prevăzute de un alt acord internațional la care au aderat părțile. Niciun acord internațional încheiat între părți nu trebuie invocat pentru a împiedica o parte să suspende obligațiile care decurg din prezenta parte.

CAPITOLUL 2

PROCEDURĂ

ARTICOLUL 304

Consultări

(1) În cazul în care o parte („partea reclamantă”) consideră că cealaltă parte („partea pârâtă”) a încălcat o obligație care decurge din prezentul acord sau din orice acord de completare, părțile depun eforturi pentru a soluționa problema prin inițierea unor consultări cu bună-credință, cu scopul de a ajunge la o soluție agreată de ambele părți.

(2) Partea reclamantă poate solicita consultări printr-o cerere scrisă transmisă părții pârâte. Partea reclamantă precizează în cererea sa scrisă motivele cererii, specificând inclusiv care sunt măsurile în cauză și temeiul juridic al cererii, precum și dispozițiile vizate pe care le consideră aplicabile.

- (3) Partea pârâtă răspunde prompt la cerere și, în orice caz, în termen de cel mult 10 zile de la transmiterea acesteia. Consultările au loc în termen de 30 de zile de la data transmiterii cererii fie personal, fie prin orice alte mijloace de comunicare convenite de părți. În cazul în care se desfășoară cu participarea fizică a părților, consultările au loc pe teritoriul părții pârâte, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.
- (4) Consultările sunt considerate încheiate în termen de 45 de zile de la data transmiterii cererii, cu excepția cazului în care părțile convin să continue consultările.
- (5) Consultările cu privire la chestiuni urgente, inclusiv cele privind mărfurile perisabile sau sezoniere, se organizează în termen de 20 de zile de la data transmiterii cererii. Consultările sunt considerate încheiate în termenul de 20 de zile, cu excepția cazului în care părțile convin să le continue.
- (6) Fiecare parte furnizează suficiente informații concrete pentru a permite o analiză exhaustivă a măsurii în cauză, care să abordeze inclusiv modul în care măsura respectivă ar putea afecta aplicarea prezentului acord sau a oricărui acord de completare. Fiecare parte se străduiește să asigure participarea unor membri ai personalului din cadrul autorităților sale competente care au expertiză în privința chestiunii care face obiectul consultărilor.
- (7) Consultările menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se desfășoară în cadrul Consiliului de cooperare, cu excepția litigiilor cu privire la partea a treia titlul I capitolele 3, 4 și 5. Consiliul de cooperare poate soluționa litigiul prin adoptarea unei decizii. Se aplică termenele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol. Locul de desfășurare a reuniunilor este reglementat de regulamentul de procedură al Consiliului de cooperare.

(8) Consultările, în special toate informațiile desemnate ca fiind confidențiale și opiniile exprimate de părți în cursul consultărilor, sunt confidențiale și nu aduc atingere drepturilor de care beneficiază părțile în cadrul oricăror proceduri ulterioare.

ARTICOLUL 305

Procedura de arbitraj

- (1) Partea reclamantă poate solicita constituirea unei instanțe de arbitraj în cazul în care:
- (a) partea pârâtă nu răspunde la cererea de organizare de consultări în termen de 10 zile de la data transmiterii acesteia;
 - (b) consultările nu au loc în termenele menționate la articolul 304 alineatul (1), (2) sau (3);
 - (c) părțile convin să nu organizeze consultări; sau
 - (d) consultările s-au încheiat fără a se ajunge la o soluție convenită de comun acord.
- (2) Cererea de constituire a instanței de arbitraj se formulează printr-o cerere scrisă adresată părții pârâte. În cererea sa, partea reclamantă specifică în mod explicit care este măsura în cauză și explică de ce măsura respectivă constituie o încălcare a dispozițiilor vizate într-o măsură suficient de detaliată pentru a prezenta cu claritate temeiul juridic al plângerii.

ARTICOLUL 306

Constituirea unei instanțe de arbitraj

- (1) O instanță de arbitraj este formată din trei arbitri.
- (2) În termen de cel mult 10 zile de la data transmiterii cererii de constituire a unei instanțe de arbitraj, părțile se consultă în vederea ajungerii la un acord cu privire la componența instanței de arbitraj.
- (3) În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la componența instanței de arbitraj în termenul prevăzut la alineatul (2) de la prezentul articol, fiecare parte numește un arbitru din sublista stabilită pentru partea respectivă în temeiul articolului 319, în termen de cel mult cinci zile de la expirarea termenului prevăzut la alineatul (2) de la prezentul articol. În cazul în care o parte nu numește un arbitru din sublista sa în termenul respectiv, copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă alege, prin tragere la sorți, în termen de cel mult cinci zile de la expirarea termenului respectiv, un arbitru din sublista părții care nu a desemnat un arbitru. Copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă poate delega această selecție prin tragere la sorți a arbitrului.
- (4) În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la președintele instanței de arbitraj în termenul prevăzut la alineatul (2) de la prezentul articol, copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă alege prin tragere la sorți președintele, în termen de cel mult cinci zile de la expirarea termenului respectiv, din sublista președinților stabilită în temeiul articolului 319. Copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă poate delega această selecție prin tragere la sorți a președintelui instanței de arbitraj.

(5) În cazul în care nu a fost stabilită niciuna dintre listele prevăzute la articolul 319 sau acestea nu conțin suficiente nume în momentul alegerii prin tragere la sorți în temeiul alineatului (3) sau (4) de la prezentul articol, arbitrii sunt aleși prin tragere la sorți dintre persoanele propuse în mod oficial de către una dintre părți sau de către ambele părți, în conformitate cu anexa 29.

(6) Data constituirii instanței de arbitraj este data la care ultimul dintre cei trei arbitri a notificat părților acceptarea numirii sale în conformitate cu anexa 29.

ARTICOLUL 307

Cerințe privind arbitrii

(1) Toți arbitrii:

- (a) trebuie să demonstreze că dețin cunoștințe de specialitate în domeniul dreptului, inclusiv al dreptului internațional, și cu privire la orice alte aspecte reglementate de prezentul acord sau de orice acord de completare, iar, în plus față de acestea, președintele trebuie să demonstreze și că are experiență în ceea ce privește procedurile de arbitraj;
- (b) trebuie să nu afiliați niciuneia dintre părți și să nu primească instrucțiuni din partea niciuneia dintre ele;
- (c) trebuie să își exercite funcția în nume propriu și să nu accepte instrucțiuni din partea niciunei organizații sau a niciunui guvern în ceea ce privește aspectele legate de litigiu; și
- (d) trebuie să respecte anexa 30.

(2) Toți arbitrii trebuie să fie persoane care oferă toate garanțiile de independență, care dețin calificările necesare pentru exercitarea unor înalte funcții judiciare în țările lor sau care sunt jurisconsulți a căror competență este larg recunoscută.

ARTICOLUL 308

Atribuțiile instanței de arbitraj

Instanța de arbitraj:

- (a) evaluează în mod obiectiv chestiunea care i-a fost sesizată, inclusiv elementele concrete ale cazului, aplicabilitatea măsurilor în chestiune și conformitatea lor cu dispozițiile vizate;
- (b) stabilește, în deciziile și hotărârile sale, constatările de fapt și de drept, precum și motivele care stau la baza oricăror constatări și concluzii pe care le formulează; și
- (c) se consultă la intervale regulate cu părțile și oferă oportunități adecvate pentru a ajunge la o soluție agreată de toate părțile.

ARTICOLUL 309

Mandat

(1) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel în termen de cel mult cinci zile de la data constituirii instanței de arbitraj, instanței de arbitraj îi revine mandatul:

„de a examina, din perspectiva dispozițiilor relevante ale prezentului acord sau ale unui acord de completare, chestiunea menționată în cererea de constituire a instanței de arbitraj, de a decide cu privire la conformitatea măsurii în cauză cu dispozițiile menționate la articolul 301 și de a pronunța o hotărâre în conformitate cu articolul 311”.

(2) În cazul în care convin asupra unui alt mandat decât cel menționat la alineatul (1), părțile notifică instanței de arbitraj mandatul asupra căruia au convenit în termenul menționat la alineatul (1).

ARTICOLUL 310

Proceduri urgente

(1) În cazul în care o parte solicită acest lucru, instanța de arbitraj decide, în termen de cel mult 10 zile de la data constituirii sale, dacă respectivul caz privește o chestiune urgentă.

(2) În cazuri de urgență, termenele aplicabile prevăzute la articolul 311 sunt fixate la jumătate din termenul prevăzut la articolul respectiv.

ARTICOLUL 311

Hotărârea instanței de arbitraj

- (1) Instanța de arbitraj transmite părților un raport intermediar în termen de 100 zile de la data constituirii sale. În cazul în care instanța de arbitraj consideră că acest termen nu poate fi respectat, președintele instanței de arbitraj notifică în scris acest lucru părților, precizând motivele întârzierii și data la care intenționează să prezinte raportul intermediar. Instanța de arbitraj trebuie să își prezinte raportul intermediar în termen de cel mult 130 de zile de la data constituirii sale, indiferent de circumstanțe.
- (2) Fiecare parte poate adresa instanței de arbitraj o cerere scrisă de reexaminare a unor aspecte precise ale raportului intermediar în termen de 14 zile de la publicarea acestuia. O parte poate prezenta observații la solicitarea celeilalte părți în termen de șase zile de la transmiterea cererii în cauză.
- (3) În cazul în care nu se prezintă nicio cerere scrisă de reexaminare a unor aspecte precise ale raportului intermediar în termenul menționat la alineatul (2), raportul intermediar devine hotărârea instanței de arbitraj.
- (4) Instanța de arbitraj comunică părților hotărârea sa în termen de 130 de zile de la data constituirii sale. Atunci când instanța de arbitraj consideră că termenul respectiv nu poate fi respectat, președintele său notifică în scris acest lucru părților, precizând motivele întârzierii și data la care instanța de arbitraj intenționează să pronunțe hotărârea. Instanța de arbitraj nu poate în niciun fel de circumstanțe să își pronunțe hotărârea după mai mult 160 de zile de la data constituirii sale.

(5) Hotărârea include o discuție cu privire la eventualele cereri scrise ale părților referitoare la raportul intermediar și răspunde cu claritate la observațiile părților.

(6) Pentru mai multă certitudine, „hotărârea” sau „hotărârile” menționate la articolele 308, 309 și 320 și la articolul 321 alineatele (1), (3), (4) și (6) se interpretează ca referindu-se și la raportul intermediar al instanței de arbitraj.

ARTICOLUL 312

Litigii care ridică probleme de interpretare a dreptului Uniunii

(1) În cazul în care un litigiu supus spre soluționare instanței de arbitraj în conformitate cu prezenta parte ridică o problemă de interpretare a unui concept sau a unei dispoziții din dreptul Uniunii cuprinse într-un act al Uniunii menționat în prezentul acord, instanța de arbitraj nu se pronunță cu privire la nicio astfel de problemă. Într-un astfel de caz, instanța de arbitraj solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu privire la problema în cauză. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să pronunțe o astfel de hotărâre, care este obligatorie pentru instanța de arbitraj.

Instanța de arbitraj prezintă o astfel de cerere după audierea părților.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) primul paragraf prima teză, în cazul în care consideră că trebuie prezentată o cerere în conformitate cu alineatul (1), Uniunea sau Regatul Unit, în ceea ce privește Gibraltarul, poate sesiza instanța de arbitraj în acest sens. În acest caz, instanța de arbitraj transmite cererea mai departe în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului în care problema ridicată nu se referă la interpretarea unui concept sau a unei dispoziții din dreptul Uniunii cuprinse într-un act al Uniunii menționat în prezentul acord. Instanța de arbitraj își motivează evaluarea. În termen de 10 zile de la această evaluare, oricare dintre părți poate solicita instanței de arbitraj să își revizuiască evaluarea și se organizează o audiere în termen de 15 zile de la cererea adresată părților de a fi audiate pe această temă. Instanța de arbitraj își motivează evaluarea.

(3) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, termenele prevăzute la articolul 311 se suspendă până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene. Instanța de arbitraj nu are obligația să se pronunțe într-un termen mai scurt de 60 de zile de la data la care Curtea de Justiție a Uniunii Europene și-a pronunțat hotărârea.

CAPITOLUL 3

CONFORMARE

ARTICOLUL 313

Măsuri de conformare

- (1) În cazul în care în hotărârea sa menționată la articolul 311 alineatul (4), instanța de arbitraj constată că partea pârâtă a încălcat o obligație care decurge din prezentul acord sau din orice acord de completare, partea respectivă ia măsurile necesare pentru a se conforma imediat hotărârii instanței de arbitraj, astfel încât să asigure respectarea dispozițiilor vizate.
- (2) În termen de cel mult 30 de zile de la pronunțarea hotărârii, partea pârâtă notifică părții reclamante măsurile pe care le-a luat sau pe care intenționează să le ia pentru a se conforma.

ARTICOLUL 314

Termen rezonabil

- (1) În cazul în care nu este posibilă conformarea imediată, partea pârâtă transmite, în termen de cel mult 30 de zile de la pronunțarea hotărârii menționate la articolul 311 alineatul (4), o notificare părții reclamante cu privire la perioada de timp rezonabilă de care va avea nevoie pentru a se conforma hotărârii menționate la articolul 311 alineatul (4). Părțile depun eforturi pentru a conveni asupra perioadei de timp rezonabile necesare pentru a se conforma.
- (2) În cazul în care părțile nu au ajuns la un acord cu privire la perioada de timp rezonabilă, partea reclamantă poate, cel mai devreme la 20 de zile de la transmiterea notificării menționate la alineatul (1), să solicite în scris instanței de arbitraj inițiale să stabilească o perioadă de timp rezonabilă. Instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 20 de zile de la data transmiterii cererii.
- (3) Partea pârâtă transmite părții reclamante o notificare scrisă cu privire la progresele pe care le-a realizat în vederea conformării sale cu hotărârea menționată la articolul 311 alineatul (4) cu cel puțin o lună înainte de expirarea perioadei de timp rezonabile.
- (4) Părțile pot conveni să prelungească perioada de timp rezonabilă.

ARTICOLUL 315

Verificarea conformării

(1) Cel târziu la data expirării perioadei de timp rezonabile, partea pârâtă transmite o notificare părții reclamante cu privire la orice măsură pe care a adoptat-o pentru a se conforma hotărârii menționate la articolul 311 alineatul (4).

(2) Atunci când părțile consideră că nu au fost întreprinse măsuri în vederea conformării sau că aceste măsuri nu sunt compatibile cu dispozițiile vizate, partea reclamantă poate adresa, în scris, o cerere instanței de arbitraj inițiale, solicitându-i să se pronunțe în această privință. În cererea respectivă se precizează care este măsura în cauză și se explică de ce măsura respectivă constituie o încălcare a dispozițiilor vizate într-o măsură suficient de detaliată pentru a prezenta cu claritate temeiul juridic al plângerii. Instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 45 de zile de la data transmiterii cererii.

ARTICOLUL 316

Măsuri temporare

(1) La cererea părții reclamante și după consultarea acesteia, partea pârâtă prezintă o ofertă de compensație temporară în cazul în care:

(a) partea pârâtă notifică părții reclamante că nu se poate conforma hotărârii menționate la articolul 311 alineatul (4); sau

(b) partea pârâtă nu notifică nicio măsură întreprinsă în vederea conformării în termenul menționat la articolul 313 sau înainte de data expirării perioadei de timp rezonabile menționate la articolul 314; sau

(c) instanța de arbitraj consideră că nu a fost întreprinsă nicio măsură pentru a se asigura conformitatea sau că măsura întreprinsă în acest sens nu este compatibilă cu dispozițiile vizate.

(2) În oricare dintre circumstanțele menționate la alineatul (1), partea reclamantă poate transmite o notificare scrisă părții pârâte cu privire la intenția sa de a suspenda îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul dispozițiilor vizate în cazul în care:

(a) partea reclamantă decide să nu transmită o cerere în temeiul alineatului (1); sau

(b) părțile nu ajung la un acord cu privire la compensația temporară în termen de 20 de zile de la expirarea sau de la pronunțarea hotărârii tribunalului arbitral în conformitate cu articolul 315 alineatul (2) în cazul în care se transmite o cerere în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol.

În notificare se precizează nivelul suspendării preconizate a obligațiilor.

(3) Obligațiile care decurg din Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială sau din anexele la acesta nu pot fi suspendate în temeiul prezentului articol.

(4) Suspendarea obligațiilor nu depășește nivelul echivalent cu anularea sau reducerea avantajelor cauzată de încălcare.

(5) Partea reclamantă poate suspenda obligațiile în termen de 10 zile de la data transmiterii notificării menționate la alineatul (2), cu excepția cazului în care partea pârâtă a depus o cerere în temeiul alineatului (6).

(6) În cazul în care consideră că nivelul notificat de suspendare a obligațiilor depășește un nivel echivalent cu anularea sau prejudiciile cauzate de încălcare, partea pârâtă poate adresa o cerere scrisă tribunalului de arbitraj inițial înainte de expirarea perioadei de 10 zile prevăzute la alineatul (5) pentru a se pronunța cu privire la această chestiune. Instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 30 de zile de la data cererii. Obligațiile nu se suspendă până când instanța de arbitraj nu își pronunță decizia. Suspendarea obligațiilor trebuie să fie conformă cu această decizie.

(7) Suspendarea obligațiilor sau a compensației menționate în prezentul articol este temporară și nu se aplică după ce:

- (a) părțile au ajuns la o soluție convenită de comun acord în temeiul articolului 323;
- (b) părțile au convenit că măsura întreprinsă în vederea conformării asigură respectarea de către partea pârâtă a dispozițiilor vizate; sau
- (c) orice măsură întreprinsă în vederea conformării pe care instanța de arbitraj a considerat-o incompatibilă cu dispozițiile vizate a fost retrasă sau modificată astfel încât să se asigure respectarea de către partea pârâtă a dispozițiilor vizate.

ARTICOLUL 317

Reexaminarea măsurilor întreprinse în vederea asigurării conformității după adoptarea măsurilor temporare

(1) Partea pârâtă transmite o notificare părții reclamante cu privire la orice măsură pe care a întreprins-o pentru a se conforma în urma suspendării obligațiilor sau în urma aplicării compensației temporare, după caz. Partea reclamantă încetează suspendarea obligațiilor în termen de 30 de zile de la transmiterea notificării. În cazurile în care a fost aplicată o compensație, partea pârâtă poate înceta aplicarea compensației respective în termen de 30 de zile de la data la care a transmis notificarea privind conformarea sa.

(2) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la data transmiterii notificării, părțile nu sunt de acord dacă măsura notificată asigură sau nu respectarea de către partea pârâtă a dispozițiilor vizate, partea reclamantă transmite instanței de arbitraj inițiale o cerere scrisă, solicitându-i să se pronunțe în această privință. Instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 46 de zile de la data primirii cererii. În cazul în care instanța de arbitraj constată că măsura întreprinsă în vederea conformării este compatibilă cu dispozițiile vizate, suspendarea obligațiilor sau, după caz, aplicarea compensației ia sfârșit. Atunci când este relevant, nivelul suspendării obligațiilor sau al compensației se ajustează în funcție de decizia instanței de arbitraj.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII PROCEDURALE COMUNE

ARTICOLUL 318

Primirea informațiilor

- (1) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate cere părților să îi furnizeze informațiile relevante pe care le consideră necesare și adecvate. Părțile răspund prompt și integral la orice solicitare de informații primită din partea instanței de arbitraj.
- (2) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate încerca să obțină informațiile pe care le consideră adecvate din orice sursă. Instanța de arbitraj poate, de asemenea, să ceară avizul experților dacă îl consideră necesar, sub rezerva eventualelor clauze și condiții convenite de părți, după caz.
- (3) Instanța de arbitraj ține seama de observațiile *amicus curiae* primite de la persoane fizice ale unei părți sau de la persoane juridice stabilite pe teritoriul unei părți, în conformitate cu anexa 29.
- (4) Toate informațiile obținute de instanța de arbitraj în temeiul prezentului articol sunt puse la dispoziția părților, iar părțile pot prezenta instanței de arbitraj observații cu privire la aceste informații.

ARTICOLUL 319

Lista arbitrilor

(1) Consiliul de cooperare stabilește, în termen de cel mult un an de la data intrării în vigoare a prezentului acord, o listă de persoane care au cunoștințe de specialitate în sectoarele reglementate de prezentul acord sau de acordurile de completare a acestuia și care doresc să fie și sunt în măsură să fie membri ai unei instanțe de arbitraj. Lista cuprinde numele a cel puțin 15 persoane și este alcătuită din trei subliste:

- (a) o sublistă de persoane stabilită pe baza propunerilor Uniunii;
- (b) o sublistă de persoane stabilită pe baza propunerilor Regatului Unit, în ceea ce privește Gibraltarul; și
- (c) o sublistă de persoane care nu sunt resortisanți ai niciuneia dintre părți și care vor exercita funcția de președinte al instanței de arbitraj.

Fiecare sublistă este alcătuită din cel puțin cinci persoane. Consiliul de cooperare se asigură că lista respectivă conține în orice moment acest număr minim de persoane.

(2) Lista menționată la alineatul (1) nu cuprind persoane care sunt membri, funcționari sau alți agenți ai instituțiilor Uniunii, ai guvernului unui stat membru sau ai guvernului Regatului Unit ori al Gibraltarului.

ARTICOLUL 320

Înlocuirea arbitrilor

În cazul în care, pe durata procedurilor de soluționare a litigiilor inițiate în temeiul prezentei părți, un arbitru este în imposibilitatea de a participa la respectivele proceduri, se retrage sau trebuie înlocuit deoarece nu îndeplinește cerințele stabilite în Codul de conduită, se aplică procedura prevăzută la articolul 306. Termenul pentru pronunțarea hotărârii sau a deciziei se prelungește cu perioada de timp necesară pentru numirea unui nou arbitru.

ARTICOLUL 321

Deciziile și hotărârile instanței de arbitraj

- (1) Deliberările instanței de arbitraj au caracter confidențial. Instanța de arbitraj face tot posibilul pentru ca hotărârile și deciziile pronunțate să fie adoptate prin consens. În cazul în care acest lucru nu este posibil, instanța de arbitraj decide cu majoritate de voturi. În niciun caz nu se fac publice opiniile separate ale arbitrilor.
- (2) Deciziile și hotărârile instanței de arbitraj sunt obligatorii pentru Uniune și pentru Regatul Unit. Acestea nu creează drepturi sau obligații în ceea ce privește persoanele fizice sau juridice.
- (3) Deciziile și hotărârile instanței de arbitraj nu pot extinde sau limita drepturile și obligațiile care le revin părților în temeiul prezentului acord sau al eventualelor acorduri de completare.

(4) Pentru mai multă certitudine, instanța de arbitraj nu are competența de a stabili, în temeiul dreptului intern al unei părți, legalitatea unei măsuri presupuse a încălca prezentul acord sau un acord de completare. Nicio constatare formulată de instanța de arbitraj cu privire la un litigiu între părți nu obligă instanțele naționale ale oricăreia dintre părți să adopte o anumită interpretare a legislației naționale a părții respective.

(5) Fiecare parte face publice hotărârile și deciziile instanței de arbitraj, sub rezerva protejării informațiilor confidențiale.

(6) Informațiile transmise de către părți instanței de arbitraj sunt tratate în conformitate cu normele în materie de confidențialitate prevăzute în anexa 29.

ARTICOLUL 322

Suspendarea și încetarea procedurilor de arbitraj

La cererea ambelor părți, instanța de arbitraj își suspendă în orice moment activitatea, pentru o perioadă convenită de părți și care nu depășește 12 luni consecutive. Instanța de arbitraj își reia activitatea înainte de încheierea perioadei de suspendare, la cererea scrisă a ambelor părți, sau la sfârșitul perioadei de suspendare, la cererea scrisă a oricăreia dintre părți. Partea solicitantă transmite o notificare celeilalte părți în acest sens. În cazul în care nicio parte nu solicită reluarea activității instanței de arbitraj la expirarea perioadei de suspendare, autoritatea instanței de arbitraj expiră, iar procedura de soluționare a litigiilor ia sfârșit. În cazul unei suspendări a activității instanței de arbitraj, termenele relevante se prelungesc cu aceeași perioadă de timp cu care a fost suspendată activitatea instanței de arbitraj.

ARTICOLUL 323

Soluția convenită de comun acord

- (1) Părțile pot în orice moment să ajungă la o soluție convenită de comun acord cu privire la orice litigiu menționat la articolul 301.
- (2) În cazul în care se ajunge la o soluție convenită de comun acord în cursul procedurii de arbitraj, părțile notifică împreună soluția convenită președintelui instanței de arbitraj. În urma unei astfel de notificări, procedura de arbitraj se încheie.
- (3) Soluția poate fi adoptată printr-o decizie a Consiliului de cooperare. Soluțiile convenite de comun acord sunt date publicității. Versiunea dată publicității nu poate conține informații pe care oricare dintre părți le-a marcat ca fiind confidențiale.
- (4) Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a pune în aplicare, în termenul convenit, soluția convenită de comun acord.
- (5) Cel târziu la data expirării termenului convenit, partea care pune în aplicare soluția informează în scris cealaltă parte cu privire la orice măsuri pe care le-a luat pentru punerea în aplicare a soluției convenite de comun acord.

ARTICOLUL 324

Termene

- (1) Toate termenele prevăzute în prezenta parte se calculează în zile începând din ziua următoare actului la care se referă.
- (2) Orice termen menționat în prezenta parte poate fi modificat prin acordul reciproc al părților.
- (3) Instanța de arbitraj poate, în orice moment, să propună părților să modifice un termen menționat în prezenta parte, precizând motivele care stau la baza propunerii.

ARTICOLUL 325

Costuri

- (1) Fiecare parte își suportă propriile cheltuieli generate de participarea la procedura de arbitraj.
- (2) Părțile suportă împreună și în mod egal cheltuielile generate de aspectele organizatorice, inclusiv cele pentru acoperirea remunerației și a cheltuielilor membrilor instanței de arbitraj. Remunerația arbitrilor se stabilește în conformitate cu anexa 29.

ARTICOLUL 326

Anexe

- (1) Procedurile de soluționare a litigiilor prevăzute în prezenta parte sunt reglementate de regulamentul de procedură prevăzut în anexa 29 și se desfășoară în conformitate cu anexa 30.
- (2) Consiliul de cooperare poate modifica anexele 29 și 30.

ARTICOLUL 327

Proceduri speciale pentru măsurile de remediere

- (1) În sensul articolului 209, prezenta parte se aplică cu modificările prevăzute în prezentul articol.
- (2) Prin derogare de la articolul 306 și de la anexa 29, în cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la componența instanței de arbitraj în termen de două zile, copreședintele Consiliului de cooperare al părții reclamante selectează, prin tragere la sorți, cel mult în termen de o zi de la expirarea termenului de două zile, un arbitru din sublista fiecărei părți și președintele instanței de arbitraj din sublista președinților stabilită în temeiul articolului 319. Copreședintele Consiliului de cooperare desemnat de partea reclamantă poate delega această selecție prin tragere la sorți a arbitrului sau a președintelui. Fiecare persoană confirmă ambelor părți disponibilitatea sa în termen de două zile de la data la care a fost informată cu privire la numirea sa. Reuniunea de organizare menționată în regula 10 din anexa 29 are loc în termen de două zile de la constituirea instanței de arbitraj.

(3) Prin derogare de la regula 13 din anexa 29, partea reclamantă își transmite comunicarea scrisă în termen de cel mult șapte zile de la data constituirii instanței de arbitraj. Partea pârâtă își transmite memoriul în termen de cel mult șapte zile de la data transmiterii memoriului părții reclamante. Instanța de arbitraj ajustează orice alte termene relevante ale procedurii de soluționare a litigiilor, dacă este cazul, pentru a asigura transmiterea la timp a raportului.

(4) Articolul 311 nu se aplică, iar trimiterile la hotărâre din prezenta parte se interpretează ca trimiteri la hotărârea menționată la articolul 209 alineatul (10).

(5) Prin derogare de la articolul 315, instanța de arbitraj comunică părților decizia sa în termen de 30 de zile de la data transmiterii cererii.

PARTEA A ȘAPTEA

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 328

Domeniul de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică:

- (a) teritoriilor în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile stabilite în aceste tratate; și
- (b) teritoriului Gibraltarului.

ARTICOLUL 329

Relația cu alte acorduri

- (1) Prezentul acord nu este un acord de completare a Acordului comercial și de cooperare, astfel cum este definit la articolul 2 din Acordul comercial și de cooperare.

(2) Prezentul acord și eventualele acorduri de completare se aplică fără a aduce atingere vreunui acord bilateral anterior cu privire la Gibraltar încheiat între Regatul Unit, pe de o parte, și Uniune, pe de altă parte. Părțile își reafirmă obligațiile de a pune în aplicare orice astfel de acord.

ARTICOLUL 330

Revizuire

Părțile revizuiesc în comun executarea prezentului acord și a eventualelor acorduri de completare și orice aspecte conexe la patru ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord și, ulterior, în mod regulat.

ARTICOLUL 331

Informații confidențiale

(1) Nicio dispoziție din prezentul acord sau din orice acord de completare nu se interpretează ca impunând uneia dintre părți obligația de a pune la dispoziție informații confidențiale a căror divulgare ar împiedica aplicarea legii, ar fi contrară interesului public într-un alt mod sau ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale unor întreprinderi publice sau private, cu excepția cazului în care o instanță de arbitraj în temeiul părții a șasea sau a cazului în care o comisie de experți solicită astfel de informații confidențiale în cadrul procedurilor în temeiul părții a treia titlul I. În astfel de cazuri, instanța de arbitraj sau, după caz, comisia de experți se asigură de protejarea deplină a confidențialității în conformitate cu anexa 29.

(2) Atunci când oricare dintre părți transmite Consiliului de cooperare sau comitetelor specializate informații care sunt considerate confidențiale în temeiul actelor cu putere de lege și normelor sale administrative, cealaltă parte tratează aceste informații ca fiind confidențiale, cu excepția cazului în care partea care le transmite convine altfel.

ARTICOLUL 332

Informații neclasificate sensibile

Nicio dispoziție din prezentul acord sau din eventualele acorduri de completare nu poate fi interpretată ca impunând unei părți obligația de a pune la dispoziție informații clasificate.

Părțile convin asupra unor instrucțiuni în materie de gestionare a informațiilor pentru a asigura protecția informațiilor și a materialelor neclasificate sensibile care fac obiectul schimbului de informații.

ARTICOLUL 333

Părțile integrante ale prezentului acord

(1) Protocoalele, anexele, apendicele și notele de subsol la prezentul acord fac parte integrantă din prezentul acord.

(2) Fiecare dintre anexele la prezentul acord, inclusiv apendicele la acesta, face parte integrantă din partea, titlul, capitolul sau protocolul care face trimitere la anexa respectivă sau la care se face trimitere în anexa respectivă.

ARTICOLUL 334

Denunțare

Oricare dintre părți poate denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă transmisă pe cale diplomatică. Prezentul acord și orice acord de completare a acestuia încetează să mai fie în vigoare în prima zi a celei de a douăsprezecea luni de la data notificării.

ARTICOLUL 335

Texte autentice

Prezentul acord se întocmește în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind egal autentic.

ARTICOLUL 336

Intrare în vigoare și aplicare

(1) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a lunii următoare celei în care ambele părți și-au notificat reciproc îndeplinirea cerințelor interne și a procedurilor de stabilire a consimțământului lor de a-și asuma obligații.

(2) Părțile pot conveni să aplice prezentul acord cu titlu provizoriu de la o dată anterioară datei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, cu condiția ca, înainte de data de la care prezentul acord se aplică cu titlu provizoriu, părțile să își fi notificat reciproc faptul că planul de punere în aplicare menționat la articolul 7 și acordurile administrative menționate la articolele 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 și 265 din prezentul acord și în Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială sunt în vigoare și au fost puse în aplicare pe deplin și că măsurile descrise la articolul 258 din prezentul acord sunt instituite.

(3) Aplicarea provizorie încetează la data menționată la alineatul (1).

(4) Începând cu data de la care prezentul acord se aplică cu titlu provizoriu, părțile interpretează trimiterile din prezentul acord la „data intrării în vigoare a prezentului acord” sau la „intrarea în vigoare a prezentului acord” ca trimiteri la data de la care prezentul acord se aplică cu titlu provizoriu.

(5) Partea a doua titlurile I-IV, partea a treia titlul II și partea a patra titlul III încetează să se aplice de la data la care acordurile administrative menționate la articolele 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 și 265 din prezentul acord și în Protocolul privind coordonarea sistemelor de securitate socială sunt suspendate sau reziliate în conformitate cu dispozițiile acestora. Acestea încep să se aplice din nou de la data la care se ridică suspendarea acordurilor administrative respective sau la care se încheie noi acorduri administrative.